30

คำคม

ฉบับสมบูรณ์

รวบรวมโดย

ส. เงินยวง

ห้างหุ้นส่วนจำกัด
เกษมบรรณกิจ
๒๓๒-๒๓๔ ตลาดปีระกา นครเขษม พระนคร.
ผู้จัดพิมพ์ จำหน่ายหนังสือ ทุกชนิด
โทรศัพท์ 21339

 ราคา 30 บาท

พิมพ์ที่โรงพิมพ์เพื่องอักษร เลขที่๑๖๒/๑๓—๑๕ ถนนบำรุงเมือง พระนคร
นายประยูร พิศนาคะ ผู้พิมพ์ผู้โฆษณา พ.ศ. ๒๕๑๐

คำคม

◎ ช้าก่อน หัวใจที่แสนเศร้า จงหยุดคร่ำครวญถึงความผิดหวัง และระทมทุกข์เสียเถิด เพราะแม้เบื้องหลังเมฆอันมหึมานั้น ก็ยังมีแสงสว่างของดวงอาทิตย์ส่องอยู่

◎ อุปสรรค คือความสำเร็จส่งมาลองใจ ถ้าท่านชนะอุปสรรคได้ ความสำเร็จจะตามมา

◎ อุปสรรค หยุดรอทุกแห่งในวิถีชีวิต ไม่มีใครก้าวไปสู่ความสำเร็จสมประสงค์ได้โดยไม่ผ่านอุปสรรคก่อน เพื่อชนะสิ่งนี้ ท่านจะต้องมีเครื่องต่อสู้ชนิดหนึ่ง นั่นคือกำลังใจ

◎ ความอดทนเป็นสิ่งขมขื่น แต่ผลของมัน หวานชื่นเสมอ

◎ เวลา เป็นทรัพย์สมบัติของคนขยัน

◎ พอใจในข้างหลัง มีความหวังอยู่ข้างหน้า

◎ สุนัขที่มีชีวิต ดีกว่าสิงโตที่ตายแล้ว

◎ จงอภัยผู้อื่น แต่อย่าอภัยให้ตัวเอง

◎ เมื่อเงินพูด ความจริงก็ต้องเงียบ

◎ อยากเป็นผู้บริสุทธิ์ จงสารภาพความผิดของตน

◎ หว่านพืชเช่นไร ย่อมได้ผลเช่นนั้น

◎ รูรั่วนิดเดียว ทำให้เรือใหญ่จมได้

◎ ความจำเป็น ทำให้คนขลาดกลับกล้าหาญ

◎ ยิ้ม ทำให้คนเหนื่อยชื่นใจ เป็นแสงสว่างของคนท้อ เป็นแสงตะวันของคนเหงา เป็นยาวิเศษสำหรับความทุกข์

◎ สะสมไว้เมื่อยังไม่แก่ เพื่อสบายเมื่อแก่

◎ การทำอะไรด้วยความบริสุทธิ์จากใจจริง ย่อมมีผลตอบสนองภายหลังเสมอ

◎ บุคลิกลักษณะ และวาจาถ้อย เป็นเครื่องแสดงให้เห็นว่า นิสัยใจคอของบุคคลนั้นเป็นอย่างไร

◎ ตราบใดที่ท้องฟ้ายังไม่ไร้สีคราม ตราบนั้นความรักและความหวังยังไม่สิ้น

◎ ศัตรูที่มองไม่เห็น เป็นศัตรูที่ร้ายกาจที่สุด

◎ ความพลัดพรากจากกัน คือความรักที่มีค่าสูงยิ่ง

◎ บางครั้งผู้หญิงอ่อนแอเหมือนขี้ผึ้งที่ถูกลนไฟ แต่บาง

ครั้งก่อร้ายยิ่งกว่าสิงโต

◎ เป็นที่หนึ่งในกระท่อม ดีกว่าเป็นที่สองในวัง

◎ อันความเป็นไปของบัณฑิตนั้น ย่อมเสมือนช่อดอกไม้ ซึ่งมีคติเป็น ๒ สถาน

สถานหนึ่ง สำหรับให้ชนทั้งปวงเขาประดับไว้เหนือเศียร

หรือไม่ อีกสถานหนึ่ง ก็ให้มันโทรมแห้งตายเสียในป่า อย่าให้ใครพบเห็น

◎ ถ้าหากจะตะกละตะกลาม ก็จงตะกละตะกลามต่องาน

◎ ไม่ว่าจะทำสิ่งใด จงรวบรวมกระแสกำลังใจทั้งหมดที่มีอยู่เพ่งลงในสิ่งนั้น

◎ คนดี ๆ ที่อยู่ในเรือเลว ๆ มักจะเอาชนะคนเลว ๆ ที่อยู่ในเรือดี ๆ ได้เสมอ

◎ ไม่มีสิ่งใดที่จะดึงความสามารถอันยิ่งใหญ่ของมนุษย์ออกมาได้เท่ากับการแข่งขัน !

◎ ใครเร็วก็ชนะ ใครมานะก็สำเร็จ

◎ จงรู้จักหยุด เมื่อถึงเวลาควรหยุด

◎ ฟอร์ดเนลสัน ได้รับความสำเร็จอันยิ่งใหญ่มาจากเหตุอย่างเดียวคือ เขามาถึงก่อนเวลางาน ๑๕ นาทีเสมอ

◎ ความเป็นอัจฉริยะ ไม่ใช่มาจากอย่างอื่น แต่มาจากความพยายามอย่างทรหดอดทน

◎ ตำมเอกในศาลยุติธรรมประเทศฝรั่งเศส สามารถพูดภาษาต่าง ๆ ในโลกได้ถึง ๓๔ ภาษา ซึ่งไม่น่าเชื่อว่ามนุษย์จะทำได้ แต่มนุษย์ก็ทำได้

◎ จงหลับอย่างเต็มที่ เพื่อเตรียมสู้กับงานในวันรุ่งขึ้น แต่อย่าหลับเพื่อหนีงาน

◎ จงรู้ค่าของการทำงาน และการพักผ่อนให้ดีที่สุด

◎ ความขยันขันแข็ง คือยาขนานวิเศษ

◎ อยากรู้ว่าเงินมีค่า จงให้คนอื่นยืมดู

◎ การสร้างหนี้ให้ตัวเอง คือสร้างศัตรูที่ร้ายกาจให้แก่ชีวิต

◎ ทอง ทดลองด้วยไฟ ความกล้าหาญชาญชัยทดลองด้วยความทุกข์ยาก

◎ อัจฉริยะ ย่อมเกิดจากผลแห่งความกระตือรือร้น

อย่างแรงกล้า

◎ น้ำฝนที่ละหยด ยังเซาะหินอันแข็งแกร่งให้ลึกเป็นร่องได้

◎ คนโง่ ย่อมปล่อยให้ความล้มเหลวพาไปสู่ความพินาศ แต่คนฉลาดกลับใช้ความล้มเหลวพาไปสู่ความสำเร็จ

◎ ถ้าท่านไปตรง ๆ ไม่ได้ จงไปทางอ้อม ถ้าไปข้างบนไม่ได้ จงไปข้างล่าง อย่าถอยแม้แต่ก้าวเดียว

◎ ในกระแสน้ำที่ไหลเชี่ยว ปลาทุกตัวย่อมว่ายทวนน้ำ ปลาที่ลอยตามน้ำคือปลาตาย ทุกคนเกิดมาต้องต่อสู้กับอุปสรรค ผู้ที่ปล่อยชีวิตให้เป็นไปตามโชคชะตาก็เท่ากับคนที่ตายแล้ว

◎ ผู้ที่มีความฉลาดปราดเปรื่องเพียงอย่างเดียวจะกลายเป็นลูกมือของคนที่มีความพยายามอย่างแรงกล้า

◎ ความกตัญญูกตเวที คือ เครื่องหมายของความเป็นมนุษย์

◎ ความเบิกบาน คือวิญญาณแห่งความสำเร็จ

◎ สมาธิ คือธรรมสูงสุดแห่งพระพุทธศาสนา

◎ ดวงจิตที่มีสมาธิ คือกำลังสามารถสร้างความสำเร็จ

ได้ทุกอย่าง

◎ สมาธิ คืออาวุธอันคมกล้าของพระเจ้านโปเลียนมหาราช

◎ การสร้างสมาธิ คือการข่มดวงจิต

◎ การฝืนใจ จะสร้างความเข้มแข็งไปสู่ความมีสมาธิ

◎ ความต้องการอันเร่าร้อนแรงกล้า ความปรารถนาอันไม่ลดละของมนุษย์ ซึ่งมีความพยายามทุกวิถีทางกระทำทุกอย่างแม้เอาชีวิตเข้าแลก เพื่อให้บรรลุสิ่งที่ปรารถนา จะทำให้มนุษย์สามารถบรรลุถึงสิ่งที่ตนปรารถนาได้จริง ๆ

◎ จงระวังเรื่องสุขภาพดุจกัปตันระวังหินโสโครก นาวาชีวิตจะถึงจุดหมาย

◎ คนที่มีความผาสุกใจ อายุยืนกว่าคนที่มีความทุกข์ร้อนกังวล

◎ ความสุขใจ คือสมบัติชิ้นแรกของมนุษย์

◎ รีบลุกขึ้นจากโต๊ะอาหาร เมื่อรู้สึกอิ่ม และรีบมุ่งสู่โต๊ะทำงาน

◎ จงทำงานให้มาก ไม่ว่าจะเป็นงานอะไร พยายามใช้

สมองให้มากที่สุด แต่อย่าให้ฝืนสมองจนเกินไป

◎ พยายามอย่าวิตกทุกข์ร้อน

◎ จงยิ้มเยาะให้แก่ความทุกข์

◎ โรงเรียนที่ต้องศึกษาอย่างหนัก คือโรงเรียนแห่งความลำบากยากเข็ญ

◎ ผู้ที่เกิดมาเป็นลูกเศรษฐี ย่อมได้ชื่อว่าเคราะห์ร้าย ถ้าเปรียบก็เหมือนม้าแข่งที่ถูกถ่วงเสียอย่างหนัก จงระวังเด็กหนุ่มที่ได้รับการศึกษาเพียงเล็กน้อย แต่ความจำเป็นบังคับให้ตรงดิ่งเข้าโรงงาน จงระวังเด็กหนุ่มที่เริ่มต้นชีวิตด้วยการปัดกวาด และถูพื้น เพราะพวกนี้คือม้ามืด แต่จะเป็นม้าตัวชนะเลิศในที่สุด เพราะเขาจะไม่ยอมชลอฝีเท้าในเมื่อเข้าโค้ง

◎ จงกระโดดเข้ารับอุปสรรคทุกอย่างที่ผ่านเข้ามาในชีวิต เพราะมันจะก่อลักษณะที่สำคัญขึ้นในตัวท่าน

◎ ผู้ที่รุ่งโรจน์เพียงใด อุปสรรคจะต้องใหญ่เป็นเงาตามตัว

◎ การรู้จักค่าของเวลาเพียง ๕ นาที ทำให้แม่ทัพนำพลเข้าตีศัตรูแตกพ่าย

◎ นักมวยที่ขาดคู่ซ้อมที่แข็งแกร่ง จะเป็นนักมวยที่ดีขึ้นมาไม่ได้

◎ ที่ใดไม่มีการแข่งขัน ที่นั่นไม่มีความก้าวหน้า

◎ วันนี้ ท่านทำอะไรให้ดีขึ้นบ้าง

◎ ความลับแห่งผลสำเร็จอยู่ที่การมีนิสัยเป็นผู้ว่องไวทันการอยู่เสมอ

◎ โรคร้ายที่จะบั่นทอนอนาคต คือความลังเลไม่แน่นอนใจ

◎ ยิ้มไม่ต้องลงทุน แต่เกิดคุณอเนกอนันต์

◎ การเดินเล่นในอากาศสดชื่นกลางแจ้ง คือเครื่องกำจัดศัตรูของจิตใจ

◎ งานหนักไม่เคยฆ่าใคร แต่ความวิตกทุกข์ร้อนฆ่ามนุษย์แล้วนับไม่ถ้วน

◎ ความวิตกกังวล ทำให้คนแก่เกินอายุ หาราศีมิได้

◎ การเล่น ความขบขัน คือยาฆ่าความวิตกกังวล

◎ ใคร่ครวญเสียก่อน จึงค่อยตัดสินใจ

◎ ผู้มุ่งสูงใฝ่สูง เป็นผู้เจริญ

◎ ผู้ที่รู้จักรวบรวมจิตใจอันเข้มแข็งลงไปในจุดที่ปรารถนาจุดเดียวคือบันไดนำไปสู่ความเป็นอัจฉริยะ

◎ ชัยชนะที่งดงามที่สุด คือชัยชนะตนเอง

◎ สงครามที่แพ้ คือสงครามที่แม่ทัพคิดเสียก่อนว่าต้องแพ้

◎ ท่านจะต้องยอมทนต่อความทุกข์ทรมานอย่างยิ่งยวด เพื่อที่จะค้นพบว่า ท่านจะได้รับความรื่นรมย์ในชีวิตภายหน้าจริงหรือไม่

◎ มหาเศรษฐีคนหนึ่งของโลกกล่าวกับพนักงานของเขาว่า "ถ้าเธอขึ้นทำงานประจำวันของเธอ โดยใช้เวลาตั้ง ๑๐ ชั่วโมงเช่นนี้ละก็ เธอจะต้องเป็นคนงานจน ๆ อยู่เช่นนี้เรื่อยไป"

◎ งานที่คั่งค้างทิ้งค่าราคาซังไว้ คือความกังวลใจ

◎ จงเป็นนายเหนืองาน อย่ายอมให้งานเป็นนาย

◎ เมื่อมีงานใดที่จะต้องทำ จงทำงานอย่างนั้นเต็มความสามารถ อย่าคิดว่ามีสิ่งใด ๆ ในโลกอยู่อีก นอกจากงานอันนั้น

◎ อย่าปล่อยสิ่งใดให้เป็นไปตามโชคชะตา

◎ อย่าเพิ่งหลับ จนกว่าจะได้ทบทวนการงานที่ผ่านมาแล้วเมื่อตอนกลางวันสัก ๓ ครั้งว่า "ฉันทำอะไรมา

แล้ว อะไรที่ฉันยังทำไม่สำเร็จ"

◎ ความเกียจคร้าน คือศัตรูผลาญอนาคต

◎ การทำงานเพียงชั่วโมงเดียว ก่อให้เกิดความร่าเริงบันเทิงใจ ยิ่งกว่าเศร้าโศกตั้งเดือน

◎ เกียรติอันสูงส่งและความดีงามอันเลิศนั้น จะอุบัติขึ้นอย่างยืนยง ในตัวบุคคลที่ไม่รู้จักปฏิเสธตนเองไม่ได้เลย

◎ จงทำงานที่ท่านเกลียดที่สุดก่อน เพื่อจะได้ไม่ต้องกลัวงานที่รออยู่เบื้องหน้า เพราะท่านได้เหวี่ยงงานที่ท่านไม่ชอบไปอยู่เบื้องหลังแล้ว

◎ จงทำงานที่คนอื่นเกลียดด้วยความตั้งใจจริง เพราะผลสะท้อนเกินค่านัก

◎ ความยากลำบากเป็นเครื่องแสดงให้เห็นว่า บุคคลผู้นั้น เป็นบุคคลประเภทใด

◎ สิ่งที่น่าชื่นใจในชีวิต ก็คือวางแผนการทำงานชิ้นใหญ่สักชิ้นหนึ่ง ที่คนอื่นบอกว่าหมดความสามารถ

◎ บุคคลสำคัญ ย่อมมีเพื่อนเป็นคนสำคัญ

◎ การคลุกคลีตีโมงอยู่กับบุคคลที่มีตำแหน่ง หรือความ

สามารถขนาดเดียวกับเรา เราจะได้กำไรเพิ่มขึ้นเล็กน้อยเท่านั้น

◎ ความผิดพลาดของคนที่จะตั้งต้นชีวิตก็คือ ไม่รู้จักหาคนที่มีสติปัญญาสูง หรือตำแหน่งหน้าที่สูงกว่าไว้เป็นมิตร

◎ ควรจะมีผู้อาวุโสไว้สำหรับการแนะนำ เมื่อถึงคราวจำเป็น

◎ อยู่คนเดียว ดีกว่าอยู่ในหมู่เพื่อนชั่ว

◎ จงพยายามรู้จักกับบุคคลสำคัญสัปดาห์ละคน เพราะในไม่ช้า ท่านจะรู้จักกับบุคคลสำคัญทั่วขึ้นเรื่อยไป คนสำคัญนี้หมายถึง คนสำคัญในวงงานหรืออาชีพที่เราสนใจ

◎ ตื่นเช้า ๓ วัน ย่อมได้เวลาเพิ่มขึ้นอีก ๑ วัน

◎ บุคคลที่ฉลาดย่อม "สร้าง" โอกาสขึ้นเอง แต่ไม่เคยคอย "หา" โอกาส

◎ บุคคลผู้ไม่ปล่อยเวลาล่วงไปเปล่า ๆ ย่อมไม่ร้องทุกข์ว่าเขาไม่มีเวลาทำงานเป็นอันขาด

◎ จงอย่ายอมตื่นโดยดวงอาทิตย์ปลุก แต่ควรตื่นขึ้น

ปลุกดวงอาทิตย์

๏ ถ้าท่านทำชั่วโมงเช้าหายไปโดยไม่ได้ประโยชน์เพียงชั่วโมงเดียว ท่านจะต้องใช้เวลาที่เหลือทั้งวัน จึงจะค้นหาประโยชน์จากชั่วโมงนั้นพบ

๏ จงหุบปาก เมื่อมีผู้ติชมในผลงานที่เราทำ

๏ ความจริงเป็นสิ่งที่ฟังแล้วระคายหู แต่สบายใจ

๏ อยากให้เขาไหว้เรา เราต้องไหว้เขาก่อน

๏ คนตื่นก่อน ย่อมได้เปรียบคนตื่นหลัง

๏ คนหลับ เสียเปรียบคนตื่น

๏ อยากมั่งมี จงทำตัวเป็นคนจน

๏ อยากจน จงทำตัวเป็นคนมั่งมี

๏ อยากสบาย จงทำตัวเป็นคนขยัน

๏ อยากลำบาก จงทำตัวเป็นคนเกียจคร้าน

๏ ลิงยังตกต้นไม้ เมื่อเกิดการผิดพลาดจงอย่าเสียใจ โอกาสยังมีไว้สำหรับบุคคลที่คิดจะแก้ตัวใหม่เสมอ

๏ ท่านจะรักใครก็รักเถิด แต่อย่าลืมรักบิดามารดา

๏ ความรัก เป็นโรคทางจิตชนิดหนึ่ง

๏ ความรัก ทำให้โลกหมุน

◎ ความรัก ทำให้คนตาดีเป็นคนตาบอด บางครั้งก็ทำให้คนตาบอดกลับสว่าง

◎ ดอกไม้ที่สวยงาม มักถูกเด็ดก่อนเสมอ

◎ หญิงสาวเปรียบได้กับดอกไม้ คำเจรจาของชายเปรียบได้กับสายลม

◎ ผู้ชายเจ้าชู้ มักมีข้อแก้ตัวที่ดีเสมอ

◎ ชายพูดเพราะ หญิงฉลาดมักเชื่อน้อย

◎ คนฉลาดเอาปากไว้ที่ใจ คนโง่เอาใจไว้ที่ปาก

◎ คนฉลาดย่อมพูดน้อย แต่ฟังมาก

◎ เงิน ซื้อสิ่งต่าง ๆ ได้สารพัด แต่ซื้อรักแท้ไม่ได้

◎ ความรัก ซื้อขายกันไม่ได้ แต่ความใคร่ซื้อขายกันได้

◎ ความรัก มักก่อตัวจากจุดเล็ก ๆ ก่อน

◎ อย่าชนะความชั่วของผู้อื่นด้วยความโกรธ แต่จงชนะด้วยการอภัย

◎ อาวุธร้ายที่จะประหารศัตรูได้อย่างศักดิ์สิทธิ์ คือการไม่จองเวร

◎ เสียงสะอื้น เสียงหัวเราะของหญิง คือน้ำตาของกระเป๋าเงินชาย

◎ จงอย่าสร้างความเห็นใจด้วยของกำนัลคราวละมากๆ จงทำทีละน้อย แต่สม่ำเสมอ

◎ ความสงสาร เป็นรากฐานของความรัก

◎ ความรักเป็นเหมือนแมลงเล็ก ๆ ที่ซุกซนที่สุด มักซอกซอนเข้าไปในหัวใจของหนุ่มสาว บางครั้งบินมากับเสียงเพลง เสียงฟ้าร้อง เสียงน้ำไหล บางคราวบินมากับเสียงหัวเราะ เสียงร้องไห้ กับน้ำตา

◎ คนหัวเราะทีหลัง คือคนหัวเราะได้นาน

◎ คนซื่อสัตย์ ย่อมให้คำมั่นสัญญาช้าที่สุด

◎ เวลา คือสายน้ำที่ไม่รู้จักไหลกลับ

◎ โซ่ตรวนใด ๆ ไม่เป็นเครื่องจำจองเท่าความรัก

◎ คำแนะนำที่ดีที่สุด มักได้จากคนเลวที่สุด

◎ บุคคลผู้ไม่กล้าทำอะไรเลย ย่อมไม่มีความหวังอะไรเลย

◎ ความถูกต้องแม่นยำเป็นหน้าที่ หาใช่เป็นเพียงคุณภาพเท่านั้นไม่

◎ บุคคลผู้ถือเวลาเป็นสมบัติ ย่อมไม่อยู่โดยว่างงาน

◎ ไม่มีความก้าวหน้า โดยปราศจากความมานะพยายาม

◎ จงอย่าถอยหลังแม้แต่ก้าวเดียว แต่จงมุ่งไปข้างหน้าเสมอ แม้จะไปอย่างซิกแซก

◎ งาน คือเครื่องบันเทิงอยู่ในตัว

◎ สบายจากสิ่งแวดล้อมตลอดเวลา บุคคลนั้นย่อมคิดผิด

◎ ความสม่ำเสมอ และความไม่เว้นในการงาน เป็นเคล็ดลับง่าย ๆ แต่จำเป็นยิ่ง

◎ ความทุกข์ทรมานอย่างแสนสาหัส เป็นสิ่งหนึ่งที่ช่วยผลักดันให้บุคคลสำเร็จสมประสงค์ในผลงาน

◎ อานุภาพของเวลา สามารถบันดาลสิ่งซึ่งไม่นึกว่าจะเป็นไปได้

◎ เวลาเป็นของขวัญอันมีค่าที่สุดที่มนุษย์ได้รับจากสวรรค์

◎ อย่าใช้เวลาในบัดนี้ไปในทางที่ท่านจะต้องเสียใจในภายหลัง

◎ ความตั้งใจจริงขับไล่ความเหน็ดเหนื่อยได้อย่างดียิ่ง

◎ ความบกพร่องที่เป็นผลร้ายอย่างยิ่ง คือการไม่ยอมรับหรือไม่รู้ตัวว่าตัวบกพร่อง

◎ จงกระเสือกกระสน และเพ่งดวงตาดิ่งไปยังจุดหมายเบื้องหน้า ไม่ว่าจะมีอุปสรรคใด ๆ ขวางทาง

◎ ถ้าความห้าวหาญสูญไป อะไร ๆ ก็จะพลอยสูญไปด้วย

◎ การกระทำอันรุ่งโรจน์ของมนุษย์นั้น เป็นผลสืบเนื่องมาจากการต่อสู้พ้นฝ่าอุปสรรคอย่างห้าวหาญทั้งสิ้น

◎ ชีวิตที่ยากจนค่นแค้น โชคร้าย ความปราศจากที่พึ่งเหล่านี้คือ สมรภูมิชัยอันเป็นที่อุบัติวีรชนของโลก

◎ บุคคลที่มีจิตใจสูง มักเดินไปตามหนทางสูง ผู้มีจิตใจต่ำก็เดินไปตามหนทางต่ำ ส่วนคนที่ไม่มีหนทางของตนเอง ก็ย่อมจะล่องลอยอยู่ในท่ามกลางความมืดมัวระหว่างหนทางทั้งสองนั้น

◎ ความมานะอดทน เป็นข้อแตกต่างอันสุดท้ายในระหว่างผู้ที่ทำงานสำเร็จ กับผู้ที่พลาดจากความสำเร็จ

◎ หน้าที่เพียงอย่างเดียว เคยผลักผู้มีความยึดมั่น ก้าวขึ้นสู่ความรุ่งโรจน์

◎ ผู้ทำงานหนัก และมีความมุ่งหมายในชีวิต ผู้นั้นมี

พรอันประเสริฐ

◎ ความเจริญ ย่อมบังเกิดแก่ผู้ที่ยึดเอาการทำงานเป็นความผาสุก

◎ น้ำผึ้งหยดเดียว จับแมลงวันได้มากกว่าน้ำดี (ขม) ตั้งไห

◎ พูดดี เรียนจิตใจ และสร้างกำลังใจแก่ผู้ฟัง

◎ มนุษย์ผู้หาดีอะไรไม่ได้ในโลกนี้ ล้วนแต่เป็นบุคคลที่ปราศจากความมักใหญ่ใฝ่สูงทั้งสิ้น

◎ จงเอาความกระตือรือร้น ความมานะพยายามขับไล่ความเกียจคร้าน

◎ บุคคลผู้รู้จักวิธีซ่อนความสามารถของตนเองได้ ย่อมได้ชื่อว่ามีความสามารถอันยิ่งใหญ่

◎ ความฉลาด หรือสติปัญญาของมนุษย์ โดยปกติมีมากกว่าที่แสดงออกมา แต่เมื่อทำใจให้เป็นสมาธิ มันจะยิ่งแสดงตัวออกมามากขึ้น

◎ การฝึกสมาธิขั้นแรก ต้องใช้วิธีฝืน เมื่อดวงจิตเป็นสมาธิแล้ว ย่อมเกิดอำนาจ เกิดสุข

◎ โชค กลัวคนกล้า และโหดร้ายต่อคนขลาดเท่านั้น

◎ การดูตัวตลกนั้น คืออาหารใจชนิดหนึ่ง

◎ ท่านจะเอาชนะใครไม่ได้เลย ถ้าท่านไม่มีความปรารถนาจะเอาชนะ

ในการค้นคว้าเพื่อประดิษฐ์ไส้หลอดไฟฟ้าของเอดิสันนั้น นักพฤกษศาสตร์, นักโลหะศาสตร์ นักเคมีวิทยา, และนักธรณีวิทยา ได้ถูกส่งไปทั่วทุกมุมโลก เพื่อทดลองดูพืชต่าง ๆ เป็นจำนวน ๖ พันชนิด ใช้เวลา ๑๑ เดือน สิ้นเงิน ๑๐๐๐๐๐ เหรียญทองเศษ กว่าเขาจะได้ค้นพบสิ่งที่ต้องการ

และนักเปียนโนผู้หนึ่งได้กล่าวถึงความเป็นผู้มือเอกของเขาในเพลงบทหนึ่งว่า

"ก่อนที่ฉันจะได้นำเพลงเอกชิ้นนี้ออกแสดงต่อหน้ามหาชนนั้น ฉันต้องฝึกหัดอยู่แต่ลำพังเป็นจำนวนกว่า ๑๕๐๐ ครั้ง"

ทั้งสองตัวอย่างนี้แหละคือผู้ตั้งใจจะเอาชนะ !!

◎ กิจการใด ๆ แม้ว่าผู้วางแผนการจะได้วางไม่สู้ถูกต้องนัก แต่ถ้าหากเขาได้กระทำตามโครงการณ์นั้น

อย่างเข้มแข็ง

กอปรด้วยความมีสมาธิ

และ ว่องไวทันการแล้ว

◎ โครงการนั้น อาจจักได้ชื่อว่า เป็นโครงการณ์ชั้นเยี่ยมทีเดียว

◎ งานที่ง่าย และทำอย่างสนุกสบาย จะไม่ทำให้จิตใจของมนุษย์เข้มแข็งขึ้นเลย

◎ ความเข้มแข็งของมนุษย์จะไม่ปรากฏขึ้นเลย จนกว่าเขาจะได้ถูกกระชากลากถู และถูกทรมานอย่างสาหัสมาแล้ว

◎ จงเดินเรื่อยไป แล้วท่านจะสะดุดเข้ากับโชคดี

◎ ไม่น่าเชื่อ แต่ก็ต้องเชื่อ เพราะเป็นเรื่องจริง นั่นคือนโปเลียนมหาราช เมื่อครั้งเป็นเด็กหนุ่ม ยากจนมาก ถึงกับต้องขายนาฬิกาข้อมือซื้อขนมปังกิน

◎ สิ่งประหลาดที่น่าชื่นชม เฮนริชไฮน์ เกิดในตระกูลยากจน ซ้ำยังเป็นโรคเกี่ยวกับกระดูกสันหลังอย่างแรงร้าย ต้องนอนแน่อยู่ถึง ๘ ปี และ ๘ ปีที่นอนอยู่นี่เอง เขาได้แต่งบทประพันธ์ชั้นเยี่ยมขึ้นได้ ซึ่งยัง

ความประหลาดใจให้แก่โลกจนทุกวันนี้

◎ เราตัดสินตัวเราเอง โดยอาศัยสิ่งที่เรารู้สึกว่าจะสามารถทำได้ แต่ผู้อื่นตัดสินตัวเรา โดยอาศัยสิ่งเราได้กระทำลงไปเรียบร้อยแล้ว

◎ ความโปร่งอารมณ์ เป็นพรสวรรค์

◎ การไม่ทำอะไรเลยนั้น คือความตาย

◎ ผู้รอบคอบ ย่อมผิดพลาดน้อย

◎ ไม่มีอะไรในชีวิต ที่จะมั่นใจได้เท่ากับความมานะ

◎ ความหนุ่ม ความแก่ และแม้กระทั่งความโง่ หาได้เป็นเครื่องกีดกั้นความเจริญก้าวหน้าของมนุษย์ได้ไม่ โชคย่อมเข้าข้างคนมานะเสมอ

◎ เงินก็เหมือนไฟ มีทั้งคุณและโทษ

◎ จิตของผู้ที่ไม่ได้ฝึกให้ดีย่อมแล่นไปตามนิสัยฝ่ายต่ำ

◎ ประโยชน์ ย่อมสำเร็จแก่ผู้ทำโดยไม่เบื่อหน่าย

◎ อนาคตคือความหวัง ปัจจุบันคือความจริง

◎ มีมานะอยู่ที่ไหน ชัยชนะย่อมอยู่ที่นั่น

◎ จงหัวเราะเถิด โลกจะพลอยหัวเราะไปกับท่าน แต่ถ้าท่านร้องไห้ ท่านจะต้องร้องคนเดียว

◎ อย่าทำแต่งานที่เราชอบ แต่จงชอบงานที่เราทำ

◎ งาน คือ เกียรติ

นโปเลียนเสด็จเที่ยวเล่นกับมาดามบาดคอมป์บนเกาะแห่งหนึ่ง พบคนใช้แบกของหนักสวนมา

"หลีกไป" มาดามดุ "เจ้าไม่รู้หรือว่า พระเจ้าจักรพรรดิ์เสด็จมา"

"อย่า! มาดาม" นโปเลียนทรงห้าม "เราต้องเคารพคนที่ทำงานเสมอ"

◎ จงพยายามค้นหาความดีของคนอื่น เพื่อสรรเสริญด้วยความจริงใจ

◎ เพียงแต่รู้จักหยุดเมื่อถึงเวลาควรหยุดเท่านั้น ชีวิตของท่านจะก้าวไปไกลอีกมาก

◎ ความอดที่ประเสริฐได้แก่ อดทน อดกลั้น อดออม

◎ ถ้าท่านเป็นนักธุรกิจ การติดต่อกับผู้อื่น เป็นปัญหาเรื่องใหญ่ที่สุดที่ท่านจะต้องเผชิญ

◎ ความสามารถในการติดต่อนั้น เป็นสินค้าที่ขายกันเหมือนสินค้าอื่น ๆ

◎ อย่ากลัวศัตรูที่ทำร้าย จงกลัวเพื่อนยกยอ

◎ จะให้ใครช่วย จงเร้าเขาให้เกิดความกระหายเสีย ก่อน ถ้าทำอย่างนี้ได้ คนทั้งโลกก็จะแห่มาช่วย แต่ถ้าทำไม่ได้ คนก็จะเมินหน้าหนี

◎ คนใดสามารถเข้าไปนั่งในหัวใจของผู้อื่น จนรู้จิตใจของผู้อื่นต้องการอะไรแล้ว คน ๆ นั้นไม่ต้องกลัวชีวิตอนาคตเลย

◎ เราสนใจในคนอื่น ก็ต่อเมื่อคน ๆ นั้นสนใจในเรา

◎ คนที่ไม่สนใจในเพื่อนมนุษย์นั่นแหละ คือคนที่ประสบอุปสรรคยุ่งยากที่สุดในชีวิต

◎ ใช่ว่าสิ่งไร จะดีหรือเลวในตัวมันเองก็เปล่า ความคิดต่างหากที่เห็นไปว่า สิ่งนี้ดีหรือเลว

◎ การจำชื่อคนอื่นได้แม่นยำถูกต้อง เป็นคุณสมบัติสำคัญของนักธุรกิจ นักการเมือง นักแสวงหาประโยชน์

◎ คนที่ไม่มีใบหน้ายิ้มแย้มไม่ควรจะเปิดร้านค้าขาย

◎ การยิ้มทำลายความเคร่งเครียด แม้ในทางการเมือง

◎ ยิ้มของคนมีค่าถึงหนึ่งล้านเหรียญทอง

◎ ยิ้มทำให้อยู่เย็นเป็นสุขในครอบครัว สมานไมตรีใน

ธุรกิจ เป็นสัญญาณแห่งมิตรภาพ

หมายเหตุ ใครคนหนึ่งว่า

"แต่เราไม่ค่อยได้ยิ้มกับเมียเลย คิดว่าจะใช้เมื่อแยกไปอยู่ด้วยกันเป็นอิสระ ส่งสารก็ส่งสาร แต่กลัวเมียจะอวดดี"

◎ จะกำหัวใจคน จะต้องพูดถึงเรื่องที่หัวใจของเขาผูกใฝ่อยู่ที่สุด

◎ ต้องการให้ใครช่วย ต้องพูดจุดที่ผู้นั้นสนใจเสียก่อน แม้จุดนั้นจะอยู่ห่างจากเรื่องที่เราประสงค์เพียงไรก็ตาม

◎ ภรรยา ย่อมต้องการให้สามีชมบ้าง ไม่ว่าในเรื่องรูปสมบัติ หรือคุณสมบัติต่าง ๆ ถ้ามีโอกาส ความชื่นใจที่หล่อนได้รับจากสามี จะทำให้หล่อนยอมเหนื่อยอุทิศใจกาย เพื่อบำรุงความผาสุกให้สามีอย่างไม่คิดชีวิต

◎ จงทำให้เขารู้สึกเป็นคนสำคัญ แต่ต้องทำด้วยความจริงใจ

◎ สามความสำเร็จ ได้แก่

ความสำเร็จทางการงาน

ความสำเร็จทางสมาคม

ความสำเร็จทางโชคลาภ

◎ "ฉันไม่ต้องการให้คนงานในอู่ต่อเรือทำงานให้ฉัน ฉันต้องการให้เขามาทำงานกับฉันต่างหาก"

นี่เป็นคำพูดของนายทุนผู้มั่งคั่งคนหนึ่งในต่างประเทศที่ปกครองคนนับจำนวนแสน เขาเป็นมนุษย์ที่เห็นใจและเคารพคนทุกคน เขาเอาใจใส่กิจธุระของคนอื่นด้วยความเต็มใจ พูดกับทุกคนอย่างใจจริงทว่าคม เขาไม่เคยแสดงตัวว่า มีธุระมากจนจะคุยด้วยไม่ได้

นี่คือบุคลิกลักษณะที่ครองใจคน สามารถพูดให้คนอื่นเห็นดีตามไปด้วย สามารถเรียกความไว้วางใจจากผู้อื่นได้อย่างศักดิ์สิทธิ์

◎ เราล้ม ก็เพื่อลุก

◎ ปฏิภาณย่อมทำให้มนุษย์มีค่าเพิ่มขึ้น

◎ ปฏิภาณย่อมเกิดขึ้นได้โดยผ่านเหตุการณ์ต่าง ๆ มาก่อนแล้ว

◎ ใจเป็นหัวหน้า

ใจเป็นผู้นำ

ทำอะไรต้องสำเร็จด้วยใจทั้งสิ้น!

◎ กระแสจิตมีจริง และมีอำนาจ

ทดลองได้เช่นบางครั้งเรานั่งเพลินรู้สึกเหมือนใครมาอยู่ข้างหลัง พอหันไปดูก็มีจริง ๆ

หรือ เวลานั่งรถไฟ รถยนต์ ลองเพ่งกระแสจิตไปที่ใครคนหนึ่ง ให้เขาหันมาดูเรา ถ้าทำอย่างจริงจังจะได้ผลภายใน ๒ นาที

◎ เวลามีเหตุร้าย จงถือว่าไม่มีเรื่องอะไร และไม่ช้าก็จะหมดเรื่องผ่านไปเอง

◎ เมื่อตัดสินใจอะไรแล้ว จงทุ่มเทกำลังความสามารถลงไปทุกอย่าง เสี่ยงทุกอย่างแม้กระทั่งชีวิตของตนเอง

◎ เครื่องนำทางที่ศักดิ์สิทธิ์ คือความเด็ดเดี่ยว

◎ จงพยายามก้าวหน้าต่อไป แม้แต่ความรู้ก็อาจเรียนทันกันได้

◎ ความกล้าหาญ ความเชื่อในตัวเอง ความหวังที่

แน่วแน่เป็นทางนำไปสู่ความสำเร็จ

◎ จงยืนหยัดอยู่บนสองขาของตนเอง

◎ จงอดทนต่อสภาพความเปลี่ยนแปลง อันเกิดจากความไม่แน่นอน

◎ โลก ไม่เคยมอบความแน่นอนไว้ให้เป็นสมบัติของใคร

◎ ตา มองไม่เห็นแม้ขนตา แต่ลิ้นอยู่ในปากสามารถล้อมโลกทั้งโลกได้

◎ ความสำเร็จมักอุบัติขึ้น เมื่อบังเกิดความกลัวว่าจะไม่สำเร็จ

◎ ผู้หญิงหัวเราะ และร้องไห้ได้ในเวลาเดียวกัน

◎ รู้จักตัวเอง ก่อนจะรู้จักผู้อื่น

◎ จงหันหน้าเข้าสู่ดวงอาทิตย์เสมอ เงาของท่านจะตกไปอยู่ข้างหลัง

◎ วิธีเดียวที่ได้ผลแน่นอนที่สุด ในการเตรียมอนาคตของท่านก็คือ "จงทำวันนี้ให้ดีที่สุด"

◎ คนจนนั้น จนเพราะทำเป็นว่าตัวรวย

◎ คนรวยนั้น รวยเพราะทำเป็นว่าตัวจน

◎ การอ่านหนังสือ สร้างคนให้เป็นคน

◎ ดวงอาทิตย์ ย่อมขึ้นในเวลาเช้าทุก ๆ ประเทศ

◎ ถ้าจะอ่อน ขอให้อ่อนดังเส้นไหม เพื่อจะได้ผูกพยัคฆ์ขึ้นโยงเฆี่ยน ถ้าจะแข็ง ขอให้แข็งดังวิเชียร จักได้เจียรกระจกได้ดังใจจง

◎ ถึงแม้ศัตรูของท่านนั้นจะดูราวกับหนู กระนั้นก็จงคอยระวังเขาเช่นเดียวกับสิงโต

◎ อันว่าพายุ ย่อมไม่หักราญกอหญ้าโอนอ่อนไปตาม แต่ย่อมทำลายโค่นต้นอันสูงใหญ่

◎ ขึ้นชื่อว่า ทรชน ไม่ควรที่ใครจะผูกเป็นมิตร หรือแม้แต่สนิทด้วย ถ่านไฟเมื่อร้อน ถูกมือก็ไหม้พอง ถ้าเย็นแล้วถูกมือก็เปื้อนดำ

◎ เงินอย่างเดียว ที่ทำให้โลกทั้งหมดเคลื่อนที่

◎ ถ้ารู้จักเลี้ยงคนดี บ้านเมืองก็จะไม่เป็นอันตราย

◎ ถ้าจนแล้วยังทำความชั่ว ก็เหมือนแกล้งตัวเอง

◎ คนฉลาดได้ประโยชน์จากศัตรูของเขามากกว่าคนโง่ได้ประโยชน์จากมิตร

◎ จะดูคน จงดูที่คำถามของเขา ไม่ใช่ดูที่คำตอบ

◎ ผู้อิ่มใจในธรรมที่ประพฤติ ย่อมมีจิตใจผ่องใสเป็นสุข

◎ ต้องเป็นผู้ที่แข็งแรงจริง ๆ จึงจะมีชีวิตอยู่ได้ ลงท้ายผู้ที่อ่อนแอก็ตายหมด เหลืออยู่แต่ผู้ที่แข็งแรงที่สุด

◎ เรื่องสำคัญที่สุดที่ควรเรียน คือเรื่องชีวิตมนุษย์

◎ จงสลัดความยากลำบากในวันนี้ไปอยู่เสียข้างหลัง แล้วรอรับเหตุการณ์ใหม่ในวันพรุ่งนี้ด้วยความชื่นชม

◎ บุคคลซึ่งสามารถควบคุมการแสดงสีหน้า น้ำเสียง อิริยาบถและการกระทำของเขาได้ คือผู้ที่สามารถจะควบคุมผู้อื่นให้ทำตามที่เขาต้องการได้

◎ การแสดงอารมณ์ออกมา มิได้หมายความว่าเป็นคนมีจิตใจสูง แต่เป็นการแสดงว่าสมองไม่สมดุลย์

◎ จงวางใจคน แล้วเขาจะซื่อสัตย์ต่อท่าน จงปฏิบัติต่อเขาอย่างดีเลิศ แล้วเขาจะทำตัวของเขาให้ดีเลิศ

◎ การเรียน คือดวงตาแห่งจิตใจ

◎ ภรรยาดี ย่อมเป็นมือเบื้องขวาของสามี

◎ ความรัก เป็นสิ่งที่น่ารัก และน่ากลัว

◎ เหตุผล เป็นสิ่งที่ควรถนอมเหนือสิ่งอื่นใด

◎ หนามแหลม ไม่มีใครเสี้ยม

◎ การใดที่สำเร็จวันนี้ การนั้นดีที่สุด

◎ วันนี้เป็นของเรา แต่พรุ่งนี้ไม่ใช่

◎ วาสนา บันดาลทุกสิ่งทุกอย่างให้มนุษย์ไม่ได้ แต่ความมานะพากเพียร บันดาลให้ได้

◎ อยากสูง จงขึ้นต้นไม้ แต่อย่าเหยียบศีรษะคนอื่น

◎ จงหวังให้สูงส่งที่สุด และจงเตรียมรับสถานการณ์ที่ร้ายแรงที่สุด

◎ จงเก็บอารมณ์ จะเห็นความสว่างข้างหน้า

◎ ชีวิต ไม่ใช่เวทีของนักเต้นรำ แต่เป็นเวทีของนักต่อสู้ เมื่อท่านพาตัวเองเข้ามาสู่เวทีนี้ จะต้องมีความทรหดอดทนเป็นอย่างดี เพราะอย่างน้อยก็ย่อมจะบอบช้ำเจ็บปวด อันเกิดจากการต่อสู้นั้นบ้าง

◎ ตราบใดที่ท่านยังมีลมหายใจ ความหวังยังเป็นของท่าน

◎ อย่าสารภาพความชั่วของท่านกับหญิงคนรัก เพื่อแลกกับความเห็นใจ

◎ ความหวังของท่าน แม้จะเห็นเพียงเงา ก็จงตะเกียกตะกายเข้าไปหามัน อย่ารอคอยให้มันวิ่งเข้ามาหาท่าน

◎ จงคิดเสียว่า คำติเตียน หรือนินทา คือกำลังใจเพื่อที่จะให้ท่านได้ปรับปรุงแก้ไขตัวเองเสียใหม่

◎ งานที่ทำทันเวลา เหมือนของขวัญที่ถูกกาละ มีค่าสูงสองเท่าตัว

◎ บุคคลที่หน้าจะสวย ก็ด้วยทำงานที่สุจริต

◎ งานที่ยิ่งใหญ่ จะสำเร็จขึ้นได้ ด้วยการไว้วางใจตนเองเป็นประการแรก

◎ ท่านจะคิดวิ่ง จงหัดคลานเสียก่อน

◎ มิตรคด มีความน่ากลัวยิ่งกว่างูพิษ

◎ โลกนี้เหมาะสำหรับผู้เหมาะสมเท่านั้น ตัวใครตัวมันใครดีใครได้

◎ กุญแจของวาสนาบารมี คือความมานะอดทน

◎ ความรัก คือความบ้าอย่างหนึ่งนั่นเอง

◎ ความรัก เป็นงานของคนเกียจคร้าน เป็นเครื่องหย่อนใจของคนขยัน เป็นความล่มจมของผู้เป็นใหญ่

◎ รักแท้ มิได้มองกันด้วยนัยน์ตา แต่มองกันด้วยหัวใจ

◎ คนหนุ่มส่วนมาก ปรารถนาความรัก, เงิน, และสุขภาพ แต่ต่อไปในวันข้างหน้า เขาจะกลับเป็นปรารถนาสุขภาพ, เงิน, ความรัก

◎ ความรัก เป็นสิ่งที่ควรระวัง เพราะนอกจากต้องเลือกสถานที่แล้ว ยังต้องเลือกกาลเวลาอีกด้วย

◎ เขาผู้ที่จะพบแต่ความยากแค้นเดือดร้อน คือผู้ที่ไม่รู้จักคำว่า ประหยัด

◎ ขาดทุนเห็นๆยังดีเสียกว่าผลกำไรที่อาจได้ในระยะไกล

◎ คนชั่วที่รู้ตัวว่าชั่ว ย่อมกลับตัวได้ดี แต่คนชั่วที่ไม่รู้ตัวว่าชั่วนี่ซิ มีแต่จะจมอยู่ในความชั่วจนถอนตัวไม่ขึ้น

◎ กรรมใดใครก่อ แม้ในที่ไม่มีผู้รู้เห็น ซึ่งอาจเป็นทั้งกรรมดีหรือกรรมชั่วก็ได้ การก่อกรรมชั่ว แม้ไม่มีผู้รู้เห็น เราก็เห็นด้วยตัวของเราเอง ยิ่งมีความอายยิ่งกว่าผู้อื่นเห็นเสียอีก เพราะการที่มีผู้รู้เห็นเราทำชั่ว เราก็อายแต่เวลาที่พบหน้าผู้นั้น แต่นี่เรามี

ความรู้สึกด้วยตนเองอยู่ตลอดเวลา ถ้าตายเสียเมื่อไหร่นั่นแหละจึงจะหมดความอาย

◎ ผู้หญิงเป็นเพศที่แปลก ถงได้รักแล้ว แม้คนคนนั้นจะชั่วหรือเลวเพียงไร ก็ยังรักอยู่ตลอดไป

◎ ปากเป็นเอก เลขเป็นโท หนังสือเป็นตรี มายาการดีนำมาซึ่งความเห็นใจ

◎ ความรัก ยังเป็นสิ่งซึ่งควรแก่การศึกษา

◎ หญิงชื่นชมที่สุดเมื่อได้ถูกยกโฉมว่างาม เพราะคำชมว่างามเป็นเสมือนพรที่พระประทานมาให้ โดยที่เธอมิต้องพนมมือกราบไหว้วิงวอน

◎ พบคนควรมองเขาในแง่ดี อยากให้เขาไหว้เรา เราต้องไหว้เขาก่อน อยากให้เขารักเรา เราต้องรักเขาก่อน

◎ ความคุ้นเคยเป็นญาติอย่างยิ่ง

◎ หัวใจผู้หญิงอ่อนไหวเหมือนสะสาร บางครั้งเหลว บางครั้งกระด้าง บางครั้งแข็ง และบางครั้งก็เลื่อนลอย เหมือนสะสารอากาศเหล่านั้น บวกกันเข้าแล้วเป็นอารมณ์หญิง ยามรักก็รักอย่างรุนแรง ยาม

เกลียดก็แทบว่าจะดื่มเลือดแดง ๆ สด ๆ ได้ แต่ถ้าบางครั้งเธอมีอารมณ์เลื่อนลอย เราก็สามารถจะพูดให้เธอหอบผ้าหอบผ่อนกระเจิงหนีไปตามที่เราต้องการได้ ด้วยเหตุนี้เอง นโปเลียน จึงได้กล่าวในเรื่องผู้หญิงไว้ว่า—

"——ผู้หญิงก็เปรียบเหมือนผีเสื้ออันงามระยับไปทั้งร่าง แต่ถ้าบินขึ้นไปสู่ ณ ที่ใดสถานใด เราหักปีกมันไม่ได้แล้วไซร้ มันก็จะบินจากไปด้วยลักษณะท่าทางอันเย้ยหยัน"

๏ ชีวิตเปรียบเหมือนสวนดอกไม้และเราเป็นผู้หว่านพืช เชิญช่วยกันคิดดูว่า เราจะอยู่ในท่ามกลางมวลหมู่ดอกไม้อันหอมหวน หรือจะอยู่ในกลางดงพงหญ้าอย่างไหนจะดีกว่ากัน

๏ พืช อันควรหว่านของคนทั่วไปในโลก ได้แก่พืชแห่งมิตรภาพ

๏ ดอกไม้แห่งความรัก ย่อมจะต้องร่วงโรย มิตรภาพอาจจะประสบกับความอับเฉา แต่ถ้าท่านหว่านพืช

แห่งความรักแท้ลงไว้เรื่อยไปตามทางเดิน ชีวิตท่านจะหอมหวนระรวยรื่นสักเพียงไหน

๏ จงทำจิตใจของท่านให้มั่นคงแน่วแน่ หว่านพืชแห่งมิตรภาพและรักแท้ลงทั้งสองข้างทางเดิน เพื่อรับรุ่งอรุณวันใหม่ และวันต่อ ๆ ไปที่เข้ามาสู่

๏ ถ้าท่านไม่สามารถจะรู้ว่า หญิงสาวคนใด มีสภาพแวดล้อมประการใดบ้างนั้น ท่านจะเป็นจอมนักมารยาการ นักการทูตแห่งการผูกมิตร หรือนักการทูตแห่งความรักที่ดีไม่ได้ แม้แต่นักการทูตระหว่างประเทศ ถ้าไม่ทราบสภาพสิ่งแวดล้อมของฝ่ายตรงข้ามแล้วแม้จะมีชั้นเชิงและวาทะคมคายอย่างใด เขาจะไม่สามารถพูดให้อีกฝ่ายหนึ่งเลื่อมใส หรือเกิดพลังแห่งความศรัทธาขึ้นได้เลยเป็นอันขาด

๏ ความรัก ไม่มีวันแน่นอน ตรงข้ามกับความตายซึ่งเป็นสิ่งแน่นอนที่สุด

๏ ขันติ (ความอดทน) เป็นเครื่องประดับที่สวยงามที่สุดของปราชญ์

๏ ความรัก เป็นพี่น้องกับความหึง

◎ ผู้ที่ยอมแพ้อย่างน่าละอายที่สุด คือผู้ที่ฆ่าตัวตาย

◎ ทำความดีตอบความชั่ว จะได้รับสรรเสริญจากโลก แต่ถ้าทำความชั่วตอบความชั่ว จะได้รับสรรเสริญจากปีศาจ

◎ ลิ้นของท่าน ถ้ารักษาไม่ดีมันจะตัดหัวท่าน

◎ ความลับ ถ้าออกจากปากเข้าสู่หูคน ก็กลายเป็นความไม่ลับ

◎ ควรเว้นจากความเป็นพาล แม้จะอยู่ในกลุ่มพาล

◎ เลือดหยดเดียวล้างแผลแค้นได้ แต่น้ำทั้งมหาสมุทรล้างแผลแค้นไม่ได้ เป็นความจริงหรือ...!

◎ ผู้ที่จะประสบผลสำเร็จล่าช้าที่สุดคือผู้ที่ระมัดระวังมากที่สุด

◎ ถ้าขี้เกียจเลี้ยงหลาน ท่านจงตั้งหน้าตั้งตาเลี้ยงลูก

◎ วันนี้ สำคัญกว่าเมื่อวานนี้ หรือพรุ่งนี้

◎ บุคคลผู้ไม่ลุ่มหลงในเรื่องรัก ย่อมไม่มีโอกาสเสียใจในเรื่องรัก

◎ ไม่มีเรื่องใดที่หนุ่มสาวจะสนทนากันได้ยืดยาวเท่าเรื่องรัก

๑ ถ้าไม่พบกันเสียเลย ก็ไม่ต้องรัก และไม่ต้องพรากจากกัน

๏ สิ่งที่ผู้หญิงต้องรักษาเป็นความลับที่สุด คือความชั่วของตัวที่ทำไว้เบื้องหลัง

๏ ไม่ใช่น้อยใจที่คนอื่นเขาไม่รัก แต่เศร้าเมื่อรู้สึกว่าทำไมจึงรักเขาข้างเดียวน้อยไป

๏ จูบของคุณทำให้ฉันตายเหมือนถูกฆ่าด้วยความสุข

๏ ผู้ที่รับรองความกล้าหาญของตัวเองไม่ได้ คือผู้ที่ไม่เคยตกอยู่ในห้วงอันตราย

๏ อย่าต้องการในสิ่งที่ท่านพอใจ มิฉะนั้นท่านจะได้ในสิ่งที่ท่านได้มาแล้ว

๏ หยิบใกล้ ดีกว่าหยิบไกล

๏ เดี๋ยวนี้ ดีกว่าอีกประเดี๋ยว

๏ เรียนรู้แล้วไม่ทำ ก็เหมือนปุยเมฆที่ปราศจากเม็ดฝนหาประโยชน์มิได้

๏ ใช้ชีวิตไปเถิด ตามที่เราจะพึงใช้

๏ ความต้องการอันใหญ่ยิ่งของชีวิตที่ดิ้นรน คือความอยากมี อยากได้ในทุกสิ่ง

◎ ท่านจะฉีกหัวใจ ใช้โลหิตเขียนสาส์นไปถึงคนรักก็ย่อมทำได้ เพราะมันเป็นหัวใจของท่าน

◎ ความรัก เป็นสิ่งที่จุดดวงใจให้เร่าร้อนเหมือนเปลวไฟ

◎ โลกนี้เป็นที่อยู่ของความโง่เขลา ถ้าจะหนีความโง่ต้องเลือกเสียก่อนว่าเราจะไปเกิดในดาวนพเคราะห์ดวงไหน

◎ เมื่อปีกยังไม่มีขน และยังไม่แข็งแรงพอ จงอย่าบิน

◎ เสือแยกเขี้ยว อย่าคิดว่ามันยิ้ม

◎ มิตรที่โกรธกัน แล้วกลับมาคืนดีด้วยคือศัตรูสองคน

◎ แกงขาดน้ำปลารสย่อมปร่า คนเจรจาถ้าขาดความรอบรู้ ย่อมหาสาระไม่ได้

◎ กามองไม่เห็นในเวลากลางคืน นกเค้าแมวมองไม่เห็นในเวลากลางวัน ทรชนที่มืดด้วยตัณหามองไม่เห็นทั้งกลางวันและกลางคืน

◎ หญิงเป็นข้าวสาร ชายเป็นข้าวเปลือก ถ้าหญิงกลายเป็นข้าวเปลือก ชายต้องกลายเป็นข้าวสาร

◎ ความสุข คือการทำใจไม่ให้ตื่นเต้นในเหตุการณ์ไม่ว่าดีหรือร้าย

◎ ความเกียจคร้านแม้ว่าจะวิ่งให้เร็ว หรือเดินช้าสักปานใด ความรวยก็ไล่ไม่ทัน แต่ความจนไล่ทัน

◎ ความผิดพลาดเป็นครู

◎ ตัวขุนบนกระดานหมากรุก สามารถปฏิบัติงานได้รอบทิศ

◎ คนเกียจคร้านย่อมมีเวลาว่างน้อยที่สุด

◎ เวลาจักเป็นผู้แก้สิ่งที่ความตลบแตลงแกล้งซ่อนเงือนไว้ ใครปกปิดความผิด ผลที่สุดความอับอายก็หัวเราะเยาะตัวเอง

◎ ความรัก แลกเปลี่ยนเป็นอาหารเป็นเครื่องนุ่งห่มไม่ได้ รักกันแล้ว "กัดก้อนเกลือกิน" เป็นแต่เพียงทฤษฎีที่วางไว้อย่างสวยหรูเท่านั้น

◎ ความรักกับความทรมาน ความสงสารกับหัวใจและชีวิตกับความลำบาก เหล่านี้ไม่มีใครจะแยกจากกันได้ ตราบใดที่ชีวิตยังเป็นชีวิตอยู่

◎ ความเปลี่ยนแปลงย่อมเกิดอยู่เสมอ ชั่วนิจนิรันดร

◎ หลายคนโบกมืออำลาให้แก่ความรัก หลายคนยกมือป้องปัด บอกว่า "เลิกกันที่สำหรับความรัก"

แต่ก็ไม่มีใครจะหนีมันพ้น และไม่มีใครโหดร้ายจริงจังกับมันได้ยืดเยื้อเลยสักคนเดียว

๏ อ้อยเข้าปากช้างแล้ว จะให้คืนคายออกมาได้ยากฉันใด ผู้หญิงที่ให้ความรักกับผู้ชายแล้ว ระยะที่เขายังไม่เบื่อหน่ายขนาดหลบหน้า ก็เห็นที่จะเป็นเรื่องยากสำหรับการขอคืนกลับฉันนั้น

๏ อย่าถือว่าเอาความกดดันของชีวิต ว่าเป็นกริชตัดรากความสัมพันธ์

๏ ในสิ่งที่เราเห็นว่าสวยสดดี อย่าเพิ่งปลงใจว่า มันจะเป็นเหมือนสภาพที่เห็น ถ้ายังไม่ได้ชิมลางสิ่งนั้นเสียก่อน เพราะเนื้อในของผลไม้ที่เปลือกนอกสวยงามอาจมีรสขมขื่นหรือเปรี้ยวแปร๊ดได้เท่ากับมีรสหอมหวานชวนชิมเหมือนกัน

๏ การที่จะเลือกรักให้สมบูรณ์ เพียบพร้อมไปทุกอย่างบางทีชั่วชีวิตคนเรา ก็ยังสั้นเกินไปสำหรับการใฝ่หา

๏ ความรัก ไม่อาจบังคับเค้าโลมหรือยั่วเย้าให้เกิดได้ มันเป็นสิ่งที่สวรรค์บันดาลให้โดยมิได้ขอร้องและมิได้แสวงหาแม้แต่น้อย

◎ นกที่ส่งเสียงร้องเจื้อยแจ้วอยู่บนยอดไม้นั้น มิได้ร้องด้วยความสำราญเสมอไป ที่ร้องด้วยความหิวโหยเพราะขาดอาหารก็มี

◎ พระอาทิตย์จะตก ไม่มีใครสามารถฉุดไว้ได้

◎ ก่อนอรุณจะเบิกฟ้า มันมืดสนิทอยู่ชั่วขณะ

◎ ไม่มีสิ่งใดในโลก ที่จะมาห้ามความสนใจ และความว้าวุ่นของชีวิต

◎ ชีวิต ต้องเป็นไปตามความปรารถนาของธรรมชาติ

◎ สักวันหนึ่ง ความดิ้นรนอย่างสุดขีด จะนำไปพบสิ่งที่หัวใจปรารถนา

◎ โลกนี้ ชีวิตนี้ มีทั้งความผิดหวัง และสมหวัง

◎ ทุกคน ต้องมีชีวิตของตนเอง มิฉะนั้นแล้ว ก็ต้องมีชีวิตอยู่เพื่อเป็นฝ่ายเสียใจ ที่ไม่มีโอกาสจะมีชีวิตของตนเอง

◎ มีประโยชน์อะไรที่จะดึงชีวิตให้จมอยู่กับความทุกข์และความมืดมัว จงปลุกความรู้สึกให้ต้องการเอาตัวรอด ต้องการจะทำชีวิตให้มีความสมหวัง

◎ นก เป็นสัตว์ที่ไม่มีอนาคต แต่ยังรู้จักหาความร่าเริง

ให้ตัวด้วยการร้องเพลง

◎ ถ้าท่านไม่เคยโดนตบหน้า จะไม่รู้ว่าผู้ที่ถูกตบหน้านั้นบังเกิดความรู้สึกเช่นไร

◎ ดวงหน้าของหญิงที่แดงสร้านมิได้เกิดจากความรู้สึกทางกามารมณ์เสมอไป

◎ ชีวิต ต้องการความร่าเริง ถ้าท่านเศร้าและเงียบเกินไปจะทำให้โลกพลอยเหงา

◎ อย่าแบกเอาความโกรธและความเกลียดไว้ ดวงหน้าอันไม่สดชื่นของท่าน จะทำลายความสวยงามของโลกให้หมดสิ้นไปด้วย

◎ วิสัยนก ย่อมไม่ทำลายรังของตัวเอง

◎ เป็นความจริงหรือ ที่ว่าเงินเป็นแก้วสารพัดนึกบันดาลทุกสิ่งทุกอย่างให้แก่มนุษย์ได้

◎ เงินไม่เคยบันดาลให้มนุษย์แขนด้วนขาขาดให้กลับคืนดีเช่นเดิมได้

◎ เสื้อฝน จะมีประโยชน์ก็ในเวลาที่ฝนตก

◎ ประเพณีการแต่งงานอันเคร่งครัด เปรียบเหมือนคัมภีร์เล่มใหญ่ ชีวิตของหนุ่มสาวเหมือนแมลง

เด็ก ๆ ที่ถูกทับอยู่ใต้คัมภีร์ ชีวิตแมลงไม่มีค่าอย่างไร ชีวิตหนุ่มสาวย่อมไม่มีค่าอย่างนั้น

◎ ความใหม่ คือความแปลก แต่บางครั้งความแปลกก็คือความเก่า

◎ ธรรมชาติของชีวิตจิตใจ เป็นอีกส่วนหนึ่ง ซึ่งห่างไกลต่อเหตุผลที่ควรจะเป็น เหตุผลกับความรู้สึกของมนุษย์เป็นคนละเรื่องเสมอ

◎ จงเชื่ออยู่เสมอว่า ท่านยังไม่หมดหวังเสียทีเดียว

◎ ผู้หญิงที่กัดริมฝีปากแบบคนเก่ง ไม่เป็นที่น่ากลัวสำหรับชายเสมอไป

◎ ผู้ชายที่ให้ความสุขต่อหญิงไม่เป็นที่พอใจ เป็นเสมือนนกตัวหนึ่งที่บินผ่านมา แล้วก็บินเลยไป

◎ ผู้หญิง มีความสวยเท่ากับความไม่แน่นอน

◎ โลกนี้ มีสิ่งลี้ลับที่มนุษย์เรายังไม่เข้าใจ

◎ การทรงไว้ซึ่งความพอใจแห่งคนหมู่มาก ไม่ควรขยายความหมายไปถึงการทรงไว้ซึ่งความพอใจของตนเอง

◎ ชีวิต เป็นเพียงละครฉากหนึ่งเท่านั้น

◎ ชั่วโมงที่ยาวนานเหมือนกับหนึ่งปี คือชั่วโมงแห่งการใฝ่ฝัน แห่งการรอ และหวัง

◎ น้ำหยดเดียว ย่อมไม่พอแก่การกระหาย

◎ แสงจันทร์ สายลม เมฆสีเทา และกลิ่นดอกไม้เป็นฉากสวรรค์ของความรัก

◎ ทรวงอกเต่งตึงอวบอัดของหญิงสาวเป็นจุดสำคัญจุดหนึ่งที่เรียกความสนใจจากชาย

◎ อาหารรสดี ราคาแพง หากทิ้งไว้นานก็บูดเน่าเหมือนอาหารเลว ๆ

◎ บางครั้งผู้หญิงก็ว้าเหว่ โดยที่ตัวเองตอบไม่ได้ว่าว้าเหว่เรื่องอะไร

◎ คนที่ปราศจากความรู้สึก ย่อมไม่ผิดกับหุ่นยนต์ที่ไขลาน

◎ จงรักแต่น้อย รักให้นาน ๆ

◎ ชีวิตแต่งงานจะมีความสุขไม่ได้ ถ้าไม่มีความพอใจและไม่มีความมั่งมีอันจะให้ความสุขได้

◎ จงอย่าเอาความรักมาฝังเสียในพิธีแต่งงาน

◎ การแต่งงาน คือการผูกพัน และการสร้างภาระ

◎ ถ้าท่านได้รับความพอใจ ถ้าท่านเป็นคนมั่งมี ไม่ต้องรับผิดชอบ ไม่ต้องแบกภาระอะไร ถ้าท่านบอกว่าไม่มีความสุข ท่านก็หลอกตัวเอง

◎ โลกเรานี้ หมักหมมอยู่ด้วยความยุ่งเหยิง ยิ่งผูกมัดตัวเราเองมากเท่าใด เราก็จะมีความทุกข์มากขึ้นเท่านั้น

◎ จำไว้ให้มั่นคงว่า เมื่อวานนี้ผ่านไปแล้ว มันจะไม่กลับมาอีก วันนี้เป็นของท่านอย่างไม่มีปัญหา ส่วนพรุ่งนี้ยังไม่แน่ เพราะยังไม่ถึง

◎ ชีวิต เป็นของแต่ละคน ไม่ควรที่คนอื่นจะเข้ามาเกี่ยวข้อง โดยเฉพาะอย่างยิ่งในเรื่องของความรักและความปรารถนาทางธรรมชาติ

◎ วิตกถึงอนาคตหรือ ไม่ควรวิตก เพราะอนาคตของเรา ก็อยู่ที่ตัวเรา ไม่ใช่อยู่ที่คนอื่น

◎ การกระทำใด ๆ ในโลกนี้ย่อมจะมีผลทั้งนั้น ไม่ทางดี ก็ทางร้าย

◎ "ค่ะ" เป็นคำสั้น ๆ แต่ทำให้ผู้หญิงต้องได้รับความอับอายมากที่สุด

◎ ชีวิต เป็นภาระหนักอยู่ในใจ แต่ก็สวยงาม น่ารัก น่าเอ็นดู

◎ ความเศร้าโศก เป็นสิ่งหนึ่งที่ชีวิตต้องการ เพราะความเศร้าโศกช่วยให้ชีวิตเป็นชีวิต เป็นช่อดอกไม้ที่มีเวลาแย้มบาน

◎ ความสุขสงบ เป็นยอดปรารถนาอันสูงเลิศของมนุษย์ เพราะความสงบสุข ทำให้คนเป็นคน

◎ โลกนี้เป็นแหล่งของความวุ่นวายอลเวง

◎ ไก่ งามเพราะขน

◎ การแต่งกายที่เหมาะสมตามสมัย เป็นการลงทุนที่ได้ผลเกินค่า

◎ ดวงเทียนของชีวิตจะหรี่ดับ ก็เพราะพายุแห่งความยั่วเย้าของธรรมชาติ

◎ เกียรติของคนยากจน ไม่จำเป็นต้องต่ำกว่าเกียรติของผู้ดีมีเงิน

◎ ความสงสัย คือหมอกหนาที่ห้อมล้อมชีวิต

◎ ความสว่าง ย่อมเป็นศัตรูของความมืด

◎ ชีวิตแต่งงานคือชีวิตที่จะต้องผูกติดกันไปจนวันตาย

◎ ชีวิตนี้ ถ้าตายแล้ว ใครจะให้กลับมาเกิดได้อีก

◎ ชีวิตยังอยู่ จงใช้มันให้สุขสำราญบานใจ เมื่อความตายมาถึง จะได้ยิ้มและหลับตาอย่างสบาย

◎ จำเป็นนักหรือที่ มนุษย์จะต้องแสดงความรักต่อกันด้วยการกอดรัดกัน

◎ ถ้าท่านไม่เชื่อตัวเอง จะมีใครเชื่อท่าน

◎ คนกล้าไม่เคยรู้รสแห่งความตาย แต่คนขี้ขลาดตายก่อน ตายจริง ๆ หลายครั้ง

◎ ในความหายนะ มนุษย์รอดชีวิตอยู่ได้ด้วยความหวัง

◎ น้ำที่หวานมาก ยิ่งดื่มมากก็ยิ่งกระหายมาก

◎ บรเพ็ดนิดเดียว แปรสภาพน้ำเชื่อมให้เฝื่อนได้

◎ น้ำจะขึ้นหรือลง ย่อมเป็นไปเองเมื่อถึงเวลา

◎ เงา ย่อมมีอยู่ทุกที่ที่มีแสงสว่าง

◎ หน้าชั่ว ยังดีกว่าใจทราม

◎ จงดูใกล้ก่อนดูไกล

◎ นารีผู้เลอโฉม ถ้าปราศจากคุณสมบัติ ก็เปรียบเหมือนดอกไม้ที่งามพร้อมทั้งสี และกลิ่น แต่ปราศจากกลิ่นหอม อย่างดีก็ถูกเด็ดไปเล่นแล้วขยี้ทิ้ง

◎ ความเบิกบาน มักมีอยู่ในบุคคลผู้ถือสันโดษ

◎ จะเสียใจไปไย ในเมื่อเรามิใช่เป็นผู้สร้างโลกนี้ ทุกสิ่งทุกอย่างเราจึงไม่มีสิทธิกำไว้ในมือแต่ผู้เดียวได้

◎ รักฉันเถิด หากเธอคิดจะรัก แต่ขอให้รักฉันเหมือนรักเพื่อนมนุษย์ร่วมชาติทุกคน เพราะมันเป็นความรักที่จริงกว่า

◎ บัณฑิต ย่อมเห็นทรัพย์คนอื่นเป็นก้อนดิน เห็นสัตว์คนอื่นเหมือนสัตว์ของตน

◎ ดอกไม้แท้ ย่อมมีเวลาแห้งเหี่ยว ดอกไม้ที่ไม่แห้งเหี่ยวคือดอกไม้ปลอม

◎ ความฉลาดจะลดน้อยลง เมื่อความรักเพิ่มสูง

◎ อย่าหวังอะไรในสิ่งซึ่งมองไม่เห็นความหวัง

◎ ตัดให้ขาด ค้นให้อยู่ คลำให้รู้

◎ ไม่ดูไม่เห็น ไม่ทำไม่เป็น ไม่เรียนไม่รู้

◎ ศัตรูคนเดียว มากกว่ามิตรตั้งพันคน

◎ อย่าวางใจเสือแก่ที่ปราศจากเขี้ยว เพราะอย่างไรมันก็ยังมีความเป็นเสือ

◎ วัตถุที่บยิ่งเข้าไปอยู่ใกล้ดวงไฟมากเท่าใด ความมืด

ก็ยิ่งแผ่กว้างมากขึ้นเท่านั้น

◎ ปมเชือกที่ผูกยาก มักแก้ยาก

◎ การรู้สึกตัวเกิดจากการพูด สติปัญญาเกิดจากการฟัง

◎ วิญญาณของหญิง เป็นดอกไม้ และเป็นดวงไฟ

◎ สิ่งที่ล่วงเลยไปแล้ว มักไม่หวนกลับมาใหม่เสมอไป

◎ มิตรภาพ นอกจากความจำเป็นแล้ว ยังเป็นความสง่างามอีกด้วย

◎ สุนัขกับแมวย่อมไม่ต้องชาตากัน

◎ แม่ผัวกับลูกสะใภ้ไม่ควรอยู่ใกล้กันนาน

◎ ผีสางไม่กลัวป่าช้าฉันใด คนที่มีสันดานเป็นผู้ร้ายย่อมไม่กลัวคุกตะรางฉันนั้น

◎ มีทรัพย์มาก ย่อมเป็นห่วงมาก

◎ ปัจจุบัน สำคัญยิ่งกว่าเวลาใด ๆ

◎ ควัน มีอยู่ทุกที่ที่มีไฟ

◎ มนุษย์ที่คิดน้อย ย่อมพูดมาก

◎ ยิ่งพูดมาก ความจริงก็ยิ่งน้อย

◎ เมื่อความอุตสาหะออกไปทางประตู ความยากจนก็เข้ามาทางหน้าต่าง

◎ ทำคุณให้เขาเราจงลืม แต่เขาทำคุณให้เรา จงรำลึกไว้

◎ ศรีภรรยา ย่อมยำเกรงต่อสามี

◎ มหาสมุทร ย่อมไม่ดื่มน้ำของตนไว้ได้ ต้นไม้ย่อมไม่กินผลของมัน สมบัติสัตบุรุษมีไว้เพื่อผู้อื่น

◎ เรือเล็กใบใหญ่ เรือย่อมคว่ำ เรือใหญ่ใบเล็ก เรือย่อมแล่นช้า ทุกสิ่งทุกอย่างในโลกต้องการความพอดี พอควร

◎ ได้ภรรยาที่เป็นหญิงเจ้าชู้ เสมือนอยู่ในเรือที่กำลังโต้มรสุม

◎ เพื่อนที่อำพราง ร้ายกว่าศัตรูที่เปิดเผย

◎ การจืดจางเบื่อหน่าย มาจากสิ่งที่ซ้ำซากเกินไป

◎ มีงาน มีเงิน ย่อมมีรัก

◎ ขาดงาน ขาดเงิน ย่อมขาดรัก

◎ หัวหน้าครอบครัวที่ดี เหมือนเจดีย์ที่ถูกเทอด

◎ น้ำมัน ย่อมลอยอยู่เหนือน้ำธรรมดาเสมอ ความดีของมนุษย์ แม้จะถูกปิดอย่างมิดชิดในวันนี้ แต่สัก

วันหนึ่งข้างหน้า มันจะประกาศตัวออกมาให้โลกรู้

◎ วิสัยปราชญ์ย่อมพูดน้อย แต่วิสัยคนโง่ย่อมพูดมาก

◎ ไม่มีเวลาที่จะสายเกินไป สำหรับจะบอกคนรักของเราว่า ฉันรักเธอ

◎ เธอที่รัก แม้เธอจะไม่เชื่อสวรรค์ ไม่เชื่อนรก ไม่เชื่ออินทร์ ไม่เชื่อพรหม ก็สุดแต่ใจเธอเถิด ขอให้เชื่อเพียงสิ่งเดียวเท่านั้น คือ "ฉันรักเธอ"

◎ เข็มนาฬิกา เป็นเสมือนดาบเพชฌฆาตที่เฉือนชีวิตของเราไปทีละน้อย

◎ บุคคลที่มีความมานะอดทน ย่อมได้ชื่อว่าเป็นเจ้าของโลก

◎ ตราบใดที่โลกยังหมุน ตราบนั้นความหลอกลวงจะยังไม่หมดสิ้น

◎ โลกยังสงบไม่ได้ตราบเท่าที่ลิ้นของคนยังตระหวัดไปได้หลายต่อหลายสารทิศ

◎ แสงอาทิตย์ ถ้าทำให้รวมเป็นจุดเดียวกัน ก็สามารถจะนำมาเผาอะไรให้มอดไหม้ไปได้ การสำรวมจิตให้เป็นสมาธิ มักสำเร็จลุล่วงในผลงาน

◎ ไม่ใช่ชีวิตแท้ ถ้ามีลมหายใจเพียงอย่างเดียว

◎ มนุษย์เป็นผู้สร้างโชคให้กับตัวเอง

◎ ท้องทะเลนั้นมีขอบเขต แต่ความต้องการที่ลึกซึ้งไม่มีขอบเขต

◎ ท่านปรารถนาสิ่งใดที่สูงที่สุด ท่านต้องเริ่มต้นจากสิ่งที่ต่ำที่สุดเสียก่อน แล้วความปรารถนาจะเป็นของท่าน

◎ ขอทาน ย่อมไม่เกรงคำดูหมิ่น

◎ การรักคือแสงสว่าง การเกลียดคือเงามืด

◎ แขกที่เจ้าของบ้านไม่ได้เชิญ มักจะเป็นตัวโรคร้ายชนิดหนึ่ง

◎ คำพูดจริง อาจเสียดแทงหัวใจ

◎ ความฉลาดย่อมตามหลังความโง่

◎ ความสบายเดินตามหลังความลำบาก

◎ คนเราทุกคนย่อมรักชีวิตของตน แต่คนที่น่ารักก็คือคนที่รักเกียรติของตนยิ่งกว่าชีวิต

◎ ความรัก มักจะทำให้ชายหนุ่มหญิงสาวกระวนกระวาย หวังจะแสดงความจริงอย่างถ่องแท้ว่า "ความรักแปลว่าอะไร" แต่พอได้รู้รสอันแท้จริงแล้ว ก็จะ

ทราบได้ทันทีว่า เป็นของธรรมดาโลกเรานี่เอง

๏ คนฉลาดเรียนจากคนโง่มากกว่าคนโง่เรียนจากคนฉลาด

๏ จงใช้ความสังเกตวัวข้างหน้า สังเกตลาข้างหลัง แต่สังเกตคนโกงไว้ทุก ๆ ด้าน

๏ จงลืมความผิดของคนอื่นโดยการระลึกถึงความผิดของคนเอง

๏ ดอกไม้ดอกเดียว ย่อมทำพวงมาลัยไม่ได้

๏ โชค คือชื่ออีกชื่อหนึ่งของพระผู้เป็นเจ้า

๏ ฝนที่ตกห่าใหญ่ มักหยุดเร็วกว่าฝนที่ตกกระปริบกระปรอย

๏ หนึ่งชั่วโมงท่านอาจหาศัตรูได้ แต่ภายในปีหนึ่งท่านจะหามิตรแท้ได้ยาก

๏ คนซื้อต้องการนัยน์ตาตั้งร้อย คนขายต้องการเพียงนัยน์ตาเดียว

๏ คำพูดเพียงคำเดียว อาจทำให้ผู้ฟังทราบว่า ผู้พูดมีความรู้หรือไม่

๏ จงรักษาความดีของเราที่มีอยู่แล้วให้ถาวร และจง

พยายามหาสิ่งที่ดีมาเพิ่มเติมอีก

๏ ตะพาบน้ำเมื่อตายแล้ว จะกลายเป็นเต่าไปไม่ได้

๏ กรรมใดใครสร้าง กรรมนั้นคนสร้างย่อมเป็นผู้รับ

๏ ปล่อยเย่อหยิ่งไปก่อน แล้วความอับอายจะติดตามมา

๏ ปวดใจครั้งเดียว ร้ายกว่าปวดหัวร้อยเท่า

๏ หญิงที่แต่งกายฉูดฉาด ก็เช่นกันกับดอกไม้ที่ฉาบสีสันไว้ล่อการแทะเล็มของแมลง

๏ พูดปดคำเดียว ทำลายความจริงพันคำ

๏ มนุษย์เราแต่ละคน ก็เป็นโรคกันคนละอย่างต่าง ๆ กัน และที่เราดิ้นรนกันอย่างสุดเหวี่ยงทุกวันนี้ก็เพราะฤทธิ์เดชของโรคนั้น ๆ

๏ ลมธรรมชาติย่อมเย็นสบายกว่าลมที่มนุษย์ทำขึ้น

๏ ความรัก ยึดตัวได้เหมือนทาก

๏ ทุกคนมีชีวิตอยู่เพื่อการฝัน ชีวิตที่ไม่มีฝันเป็นชีวิตที่ไม่มีความหมาย

๏ ถ้าท่านอยากมีคนใช้ที่ซื่อสัตย์และรักเรา ท่านจงใช้ตัวของท่านเอง เพราะจะเป็นคนใช้ที่ดีที่สุด

๏ ชีวิตที่เห็นแก่ตัว เป็นชีวิตที่ไม่สมควรจะเรียกว่าชีวิต

◎ ถ้าท่านไม่อยากเป็นคนเหลวไหล จงหัดเป็นคนซื่อต่อตัวเองเสียวันนี้

◎ ผู้หญิงเกิดมาเพื่อเป็นสมบัติของผู้ชาย

◎ ผู้หญิงชอบค้าน้ำตา เพราะลงทุนน้อย แต่ได้กำไรมากที่สุด

◎ ถ้าบ้านของท่านสร้างด้วยกระจก จงอย่าขว้างก้อนหินไปยังบ้านอื่น

◎ ผู้หญิงจะเป็นประดุจอาหารทิพย์ของทวยเทพ ถ้าคนปรุงไม่ใช่ปีศาจ

◎ ความตายของคนเรามีอยู่สองชนิด ชนิดหนึ่งตายอย่างไม่มีคนรัก และอีกชนิดหนึ่งตายอยู่ในวงแขนของคนรัก ท่านจะรักความตายชนิดไหน

◎ ผู้ที่แก้ตัวนั่นแหละ คือผู้ที่ฟ้องตนเอง

◎ ถ้าคำแนะนำนั้นดี ใครจะเป็นผู้ให้นั้นย่อมไม่สำคัญ

◎ ผู้ที่เปียกโชกแล้ว ย่อมไม่กลัวฝน

◎ ผลไม้ที่เก็บจากต้นเดียวกัน อาจไม่หวานหรือไม่เปรี้ยวไปทั้งหมดเหมือนกัน

◎ ผู้ที่เล่นกับสุนัข มักจะถูกสุนัขเลียปาก

◎ ผึ้งที่มีน้ำผึ้งอยู่ในปากของมัน ย่อมมีเหล็กสำหรับต่อยอยู่ที่หาง

◎ ถ้าท่านทำงานดีเท่าไร รางวัลของท่านก็ดีตามงานของท่านเท่านั้น

◎ ไม่มีอะไรทำง่ายเท่าพูดให้เจ็บใจ และไม่มีอะไรใหญ่หลวงเท่ายกโทษให้

◎ โลกของเราเกิดเปลี่ยนแปลงขึ้นก็เพราะคนคิด

◎ ไร้เสียซึ่งความสัตย์ ย่อมไม่มีความรักเป็นมิตร

◎ ล้อที่หมุนอยู่เสมอย่อมไม่เกิดสนิม

◎ มหรรณพไร้เสียซึ่งระลอกคลื่น ย่อมปราศจากความสวยงาม ดุจดังรัตติกาลไร้ซึ่งดวงจันทร์

◎ ถ้าเราตัดความเกลียดออกเสียให้หมดสิ้น จะไม่มีอะไรในธรรมชาติที่ไม่สวย

◎ คนกล้ากล้าติเตียนต่อหน้า แต่คนขี้ขลาดติเตียนลับหลัง

◎ ภาวนาให้ตัวของท่านมีอายุยืนยาว ดีเสียกว่าภาวนาให้เพื่อนบ้านตายเร็ว

◎ ให้ความกรุณาปรานีต่อศัตรูเท่ากับโหดร้ายต่อมิตร

◎ ระวังอารมณ์เมื่ออยู่บ้าน ระวังลิ้นเมื่ออยู่ท่ามกลางเพื่อนฝูง

◎ ผู้หญิงที่งามเลิศ ใช่จะมีมารยาทดีเสมอไป

◎ ฆ่าความรู้สึกออกไปจากตัวท่านเสีย แต่ความหวังทั้งหลายจะเข้ามาใกล้ตัวท่าน

◎ ความงามเป็นแต่เพียงให้หญิงหยิ่ง คุณสมบัติต่างหากที่ช่วยให้หล่อนได้รับคำชมเชย

◎ รักตัวท่านเองมากเพียงไร อย่าลืมเห็นใจคนอื่นให้มากเพียงนั้น

◎ มาช้ายังดีกว่าไม่มาเสียเลย

◎ ชั่วครั้งเดียว ล้างความดีได้ร้อยครั้ง

◎ ผู้ฟังเหมือนกับผู้เก็บ ผู้พูดเหมือนผู้หว่าน

◎ ยิ่งสรรเสริญเยินยอตัวเองมากเพียงใด ย่อมแสดงความชั่วของตัวออกมามากเพียงนั้น

◎ เมื่อเราไม่ยอมหาอะไรเลย ย่อมไม่ได้อะไรเลย และก็ไม่ขาดทุนอะไรเลย

◎ กอไม้ดอกที่ไม่มีดอกในฤดูนี้ อาจผลิดอกในฤดูหน้า

◎ จำต้องมีสมาธิอย่างแรงกล้า จึงจะสามารถต่อต้าน

กับความรักได้

◎ เงินที่ให้ยืมไปด้วยความหัวเราะ จะกลับมาด้วยการร้องไห้

◎ ใครได้หญิงดีเป็นภรรยา ผู้นั้นย่อมถึงแล้วซึ่งความสุข ชีวิตของเขาอาจยืนยาวออกไปอีกเท่าตัว

◎ ทุกสิ่งทุกอย่างย่อมมีข้อแก้ เว้นเสียแต่ความตาย

◎ ถ้าจิตใจของเราไม่มุ่งจดจ่ออยู่กับสิ่งหนึ่งสิ่งใดแล้ว เราก็จะได้รับแต่ความสุขความสบายใจ แต่ก็สุดวิสัยที่จะทำได้

◎ ธรรมดาแมวที่จับหนูได้แล้วนั้น จะยอมปล่อยให้พ้นไปย่อมไม่มี

◎ ความอวดดีทำให้เขาพองขึ้นได้ แต่จะค้ำจุนเขาขึ้นไม่ได้เลย

◎ ถ้าท่านอยากเป็นผู้มีความสำเร็จในชีวิต จงเลือกความบากบั่นเป็นเพื่อนสนิท เอาความชำนาญเป็นที่ปรึกษา เอาความระมัดระวังเป็นพี่เลี้ยง และเอาความหวังเป็นผู้ปกครอง

◎ ผู้ชายชอบพูดถึงความพอใจในตัวของหญิง และหญิง

ก็มักชอบทำในสิ่งที่ผู้ชายพอใจ

◎ วัยชรานั้น คือการเป็นเด็กครั้งที่สอง

◎ สิ่งทั้งหลายย่อมต้องการความชำนาญ เว้นแต่ความอยากอาหาร

◎ อย่าแนะนำ นอกจากเขาขอร้อง

◎ อ่อนน้อมข้างเดียวเรื่อยไป ย่อมดำรงอยู่ไม่ได้นาน

◎ ไม่มีอาหารที่เลวต่อความหิวจัด

◎ บุคคลผู้ไม่เคยได้ยินเขาพูดเรื่องรัก ๆ ใคร่ ๆ เสียเลย ย่อมจะรักใคร่จริงจังไม่เป็น

◎ ชีวิตของเราสั้นมาก เวลาสงบเสงี่ยมก็มีน้อย ฉะนั้นเราไม่ควรเสียเวลาไปอ่านหนังสือที่ไร้คุณค่า

◎ เพชรที่แตกร้าว ยังดีกว่าหินที่บริสุทธิ์

◎ ยิ่งไม่เห็นก็ยิ่งคิด ยิ่งไม่คิดก็ยิ่งเจ็บช้ำน้ำใจ

◎ สวนผลไม้ของคนขี้เหนียว ไม่มีวันเขียวชอุ่ม

◎ โลกคือหนังสือเล่มใหญ่เล่มหนึ่ง ผู้ที่ไม่ออกจากบ้านย่อมอ่านหนังสือหน้าเดียวเท่านั้น

◎ รัตติกาลย่อมไม่มืดสำหรับคนดีฉันใด สายัณห์กาลย่อมไม่สว่างสำหรับคนชั่วฉันนั้น

◎ ทางทุกทางที่นำไปสู่ดวงใจของสตรี ความสงสารเป็นทางดีที่สุด

◎ ชีวิตย่อมไม่น่าอยู่เลย ถ้าไม่มีศัตรูเสียบ้าง

◎ จะคิดเรื่องสำคัญก็เหมือนกันกับทำการใหญ่ ต้องไม่โอ้อวด

◎ ความรัก คือดอกไม้ที่หอมหวาน แต่บานอยู่ที่ริมเหว เราเอื้อมมือลงไปเด็ดต้องระวังให้มาก ถ้าพลาดพลั้งก็จะตกเหวตาย

◎ ความรักเข้าทางตาผู้ชาย และเข้าทางหูผู้หญิง

◎ ขนนกหนึ่งขนในมือเรา ย่อมดีกว่านกหนึ่งตัวในอากาศ

◎ ลมและคลื่นเข้าข้างคนเดินเรือที่สามารถที่สุด

◎ ระยะของชีวิตนั้นมิใช่สั้น เวลามีพอที่จะสุภาพอ่อนน้อมได้เสมอ

◎ ยังมีสิ่งหนึ่งบนพิภพนี้ที่ดียิ่งไปกว่าภรรยาสุดที่รักของเรา สิ่งที่ว่านี้ คือมารดาของเรานั่นเอง

◎ เมื่ออยู่ห่างไกล ทำให้ความรักแหลมคม ถ้าอยู่รวมกัน ทำให้ความรักแน่นแฟ้น

◎ ผู้ชายที่ขวยเขิน ย่อมไม่ใช่ชายที่โหดร้ายแท้

◎ ผู้ที่ไร้ความอดทน จะไม่มีอะไรติดตัวเลย

◎ บ้านที่ไม่มีเด็กเลย เงียบอย่างป่าช้า บ้านที่มีเด็กมาก เสียงดังอย่างตลาด

◎ ธุรกิจของทุกคน แม้จะเล็กน้อยเพียงใดก็ตาม ย่อมมีความสำคัญสำหรับตัวของเขาเอง

◎ ท่านต้องตีเหล็กในเวลาที่มันยังร้อนอยู่

◎ ถ้าท่านส่งสารคนโกง ท่านก็เป็นมิตรกับคนซื่อสัตย์ไม่ได้

◎ ถ้าใครเขาว่าท่านดี จงถามตัวของท่านเองว่าจริงไหม

◎ ใต้ดวงอาทิตย์ย่อมไม่มีอะไรใหม่

◎ ดอกไม้ที่ไร้กลิ่น ยังดีกว่าคนไร้วิชา เพราะยังประดับโลกให้สวยงามได้

◎ จงพยายามอย่าแนะนำคนที่กำลังจะแต่งงานเป็นอันขาด

◎ พยายามคิดถึงความอดอยากไว้ทุก ๆ ปี และจงคิดระวังขโมยไว้ทุก ๆ คืน

◎ เงิน และเวลา คือภาระที่หนักที่สุดในชีวิต

◎ คนที่กำลังโกรธ เปิดแต่ปากของเขา แต่ปิดนัยน์ตาทั้งสองข้าง

◎ ความรักแท้ แม้จะเป็นของหายากเพียงใด แต่ก็ยังหาง่ายกว่ามิตรแท้

◎ ความกรุณา ย่อมนำมาซึ่งความกรุณา

◎ คนแก่ไม่หัวเราะ คือคนโง่ คนหนุ่มที่ไม่ร้องไห้ คือคนโหดร้าย

◎ ความสุขทั้งปวงมิได้อยู่ที่สิ่งของ มันอยู่ที่ตัวเราเอง

◎ ความรักในสิ่งหนึ่ง อาจพ่ายแพ้ต่อความรักในอีกส่วนหนึ่งที่แข็งกว่า

◎ ความดีเท่านั้นที่จะเป็นมิตรติดตามตนไปได้ในยามสิ้นชีวิต

◎ คนฉลาดที่สุด แต่เมื่อดื่มสุราจนเมาที่สุด จะกลับเป็นคนโง่ที่สุด

◎ ความเพียร เป็นกุญแจแห่งความสุข

◎ ความเร่งรีบไม่คิด เป็นกุญแจแห่งความทุกข์

◎ คนโง่มักแสดงตนให้ผู้อื่นเห็นว่าตนฉลาดเสมอ

◎ คนโกหกเก่ง มักเป็นคนพูดคล่อง

◎ ขอดีกว่าขโมย แต่ทำงานดีกว่าอะไรทั้งหมด

◎ สมบัติของคนโง่ คือการอวดดีในสิ่งที่ไม่เป็นเรื่อง

◎ มนุษย์เราเท่านั้น ที่รู้จักสิ่งประหลาดอันไม่น่าเชื่อ ส่วนสัตว์นั้นไม่รู้จักเลย

◎ มิตรใจอารี ดีกว่าญาติพี่น้องใจทารุณ

◎ ถ้าท่านได้ยินใครพูดว่า คนซื่อสัตย์ไม่มีในโลก ขอให้ท่านเชื่อเถอะว่า ตัวคนที่พูดนั่นแหละ คือคนโกง

◎ มนุษย์ต้องการความรู้สึกใหม่ ๆ ไม่รู้จบ เพราะเหตุนี้โลกจึงเต็มไปด้วยสิ่งที่น่าตื่นเต้นมหัศจรรย์ ทั้งชนิดที่พาให้จิตใจดีขึ้น และเลวทรามลง

◎ ไม่ต้องกลัวเสียเปรียบใคร ๆ ในการกระทำความดี

◎ ยิ้มไว้เมื่อมีทุกข์ ยามมีสุขจึงควรโศกเศร้า

◎ เราร้องไห้วันนี้ ก็เพื่อที่จะหัวเราะในวันหน้า

◎ ในชีวิตหญิง อะไรเล่าจะน่ากลัวไปกว่าที่จะต้องรู้สึกอยู่เนืองนิจว่า ผู้ชายกำลังทิ้งให้หล่อนว้าเหว่อยู่แต่ผู้เดียวในโลก

◎ ความรักที่พยายามสร้างขึ้นคนเดียวในใจ หาประโยชน์มิได้ เพราะไม่มีความอบอุ่น

◎ น้ำตา คือเพื่อนของผู้หญิง ยามทุกข์ น้ำตาเท่านั้นช่วยให้หล่อนบรรเทาความขมขื่นได้บ้าง

◎ ไม่มีกฎหมายประเทศใด บังคับให้หญิงชายต้องรักกัน และก็ไม่มีกฎหมายประเทศใดบังคับไม่ให้หญิงชายรักกัน

◎ ความว้าเหว่คืออะไร ทำไมผู้หญิงจึงต้องว้าเหว่ในบางครั้ง มันเป็นเรื่องของผู้หญิง ผู้ชายน้อยคนที่จะเข้าใจ และเห็นใจ

◎ ธรรมชาติ คือพระเจ้า ธรรมชาติคือทุกสิ่งทุกอย่างในชีวิตมนุษย์ เพราะท่านเป็นผู้ประทานความสุขและความทุกข์ให้แก่คน

◎ ความต้องการเป็นเรื่องของธรรมชาติ บางขณะผู้หญิงต้องการให้มืออันแข็งแรงของผู้ชายลูบไล้ไปทั่วผิวกาย แล้วหล่อนก็ปล่อยให้ชีวิตหลงไหลไปในท้องธารของธรรมชาติ

◎ ผู้หญิงจะหมดความอายยอมมอบตัวเป็นสมบัติของผู้ชายเมื่อความรัก ความต้องการ แล่นขึ้นสู่ขีดสูงสุด และเมื่อนั้น หล่อนอาจมีความรู้สึกเหมือนว่าได้ตก

อยู่ในท้องสมุทรอันเต็มไปด้วยคลื่นลม ซึ่งก้อนคลื่นซัดสูงขึ้นเป็นยอดเขาชัน แล้วก็ยุบฮวบลงไปสู่ก้นทะเลลึก

◎ ชีวิตนี้ มีสิ่งบริสุทธิ์น่ารักเหมือนกัน ใช่ว่าจะโสมมน่าเกลียดไปเสียทั้งนั้น

◎ บางขณะผู้ชายจะมองหญิงที่แนบชิดกับเขาในความรู้สึกว่าพระเจ้าได้ประทานสิ่งที่งามที่สุดมาให้มนุษยชาติ งามยิ่งกว่าดอกไม้ งามยิ่งกว่าทุกสิ่งทุกอย่างซึ่งธรรมชาติสามารถจะบันดาลให้งามได้

◎ สังคมสามารถจะทำให้บุคคลเป็นอะไรต่ออะไรได้เสมอ

◎ สิทธิในชีวิตเป็นของแต่ละบุคคล แม้ว่าชีวิตจะเหลือเพียงครึ่งเดียวก็ตาม

◎ ความต้องการ มักซ่อนตัวเงียบ ๆ อยู่ในความรักคนที่มีความรักเปล่า ๆ โดยปราศจากความต้องการมักจะถูกโห่มากกว่าได้รับการยกย่อง

◎ ผู้ชายนิยมผู้หญิงที่เข้าใจเขา และต้องการในสิ่งที่เขาต้องการ

◎ ชีวิต ไม่มีอะไรเที่ยงแท้

◎ รักอย่างเดียวไม่มีประโยชน์ เพราะมันจืดชืดเหมือนน้ำท่า

◎ ความสุขยอดเยี่ยมที่ผู้ชายต้องการจากผู้หญิง คือความสุขชีวิตชนิดที่ผู้ชายคนอื่น ๆ จะต้องอิจฉา

◎ ความรัก ไม่จบลงด้วยการแต่งงานเสมอไป

◎ ความรักที่จบลงด้วยการแต่งงาน เป็นความรักที่เห็นแก่ตัว

◎ ความรักที่มีอยู่ในความเสียสละ มักได้รับความยกย่อง

◎ จงเตรียมใจไว้ต้อนรับความผิดหวังในทุกสิ่งทุกอย่างด้วยความชื่นชม

◎ ผู้หญิงบางคนชอบผู้ชาย ต้องการความรักจากผู้ชายแต่เกลียดความใคร่

◎ หลอกคนอื่นยากกว่าหลอกตัวเอง

◎ หญิงกับชายเกิดมาสำหรับซึ่งกันและกัน

◎ ผู้หญิงที่มีความสุขกับผู้ชายด้วยน้ำใสใจจริงยังมีอยู่ไม่ได้หลอกว่าสุข แต่สุขจริง ๆ สุขกายสบายใจอย่างสุจริตจริง ๆ ผู้หญิงอย่างนี้ ผู้ชายเขาชอบ

๏ ถ้าพบผู้หญิงที่เราต้องการไม่ได้ เราก็อยู่ของเราไปตามเรื่อง

๏ ผู้หญิงเจ้ามารยาบางคน แกล้งทำเป็นว่า ยินดีปรีดาด้วยเสียเหลือเกิน ผู้ชายโง่ ๆ ก็ติดกับหล่อน คิดว่าตัวเป็นสุขที่สุดในโลก แต่ที่แท้ ถูกหลอกทั้งเพ

๏ ผู้ชายจะแพ้ก็เพราะจุดอ่อน คือ ลืมที่จะไม่เชื่อตนเองเมื่ออยู่ใกล้ผู้หญิง

๏ ชีวิตของเราสั้นเกินไป ที่จะปฏิเสธความต้องการของเราเสียได้

๏ สงครามชีวิตเป็นสงครามที่ต่อสู้ด้วยความต้องการ

๏ โลกนี้ถ้าไม่มีผู้หญิง ย่อมสิ้นผู้ชาย

๏ โลกของความบริสุทธิ์ เป็นโลกของหญิงกับชายเพียงสองคนเท่านั้น

๏ ความรัก ต้องการความพอดี

๏ ผู้หญิง เป็นเพศที่ถูกเข็มเย็บปาก โดยเฉพาะอย่างยิ่งในเรื่องของความต้องการอันเกี่ยวกับความรัก

๏ ผู้ชายโดยมากคือ คิดแต่ในทางของตัว ไม่เห็นใจผู้หญิง

๏ โลกมนุษย์เป็นป่าใหญ่ ที่เต็มไปด้วยชีวิตอันประหลาดพิสดารต่าง ๆ ชนิด

๏ ผู้ชายเขาจะมีความสุขหรือ ถ้าเพียงแต่ผู้หญิงซังกะตายยื่นอะไรต่ออะไรให้แก่เขาอย่างไม่นำพา

๏ ความสุขของผู้ชาย ในการร่วมชีวิตกับคู่ชีวิตของเขาไม่ได้หมายถึงการได้อย่างเดียว การได้มาซึ่งทุกสิ่งที่อีกฝ่ายหนึ่งโยนให้อย่างเสียไม่ได้ ไม่ใช่ความสุขแต่เป็นความเจ็บปวดและความเบื่อหน่าย

๏ ผู้หญิงที่ไม่ฉลาดพอที่จะเข้าใจผู้ชายที่หล่อนรัก ก็ได้แต่ยื่นกายให้เขา เหมือนยื่นท่อนไม้ที่ไม่มีชีวิตวิญญาณ เขาอาจจะรับท่อนไม้ไว้ด้วยความจำใจ บางครั้งเขาอาจขว้างทิ้งเสีย แล้ววิ่งไปที่อื่นเพื่อค้นหาคนรักของเขาที่ไม่ใช่ท่อนไม้ก็เป็นได้

๏ ผู้ชายต้องการอะไร ผู้ชายมีความรู้สึกนึกคิดอย่างไร ความสุขของผู้ชายอยู่ตรงไหน เป็นเรื่องของผู้หญิงฉลาดควรสนใจและศึกษา เพราะเป็นเคล็ดลับสำหรับความสุขในชีวิตสมรส เป็นกำแพงกันความเบื่อหน่ายและหย่าร้าง

◎ ความต้องการของผู้หญิง คือความต้องการของผู้ชาย นั่นแหละความสุขของผู้ชาย

◎ เสียงดุเหว่า เสียงลม เสียงนกร้องเพลง เป็นดนตรีสวรรค์ที่กล่อมให้หญิงชายหลับพริ้มอยู่ด้วยความเกษมสำราญ

◎ ความแนบสนิท ชิดถึงแหล่งสุดท้ายของความมีชีวิตอันสมบูรณ์พูนสุข

◎ หลุมฝังศพของความรัก เป็นหลุมที่ลึกที่สุด

◎ เมื่อความรักกล่อม อาจฟังดนตรี ฟังเสียงนกร้อง ฟังเพลงไม่รู้เรื่อง

◎ ดนตรีของความรัก เป็นดนตรีแห่งธรรมชาติ ซึ่งบริสุทธิ์ และไพเราะ หาอื่นใดเสมอเหมือนมิได้

◎ โลกของความรัก เป็นโลกที่สะอาดหมดจด ซึ่งสวรรค์ทรงประทานมาให้

◎ อย่ายอมเป็นทาสของอารมณ์เกินไป มันอันตรายนัก

◎ อย่าหลงรักเขาข้างเดียว แล้วหักใจพูดว่า "ฉันรักเธอเสมอ ฉันต้องการจะรักเธอ และจะอยู่กันจน

วันตาย" เพราะมันเป็นความเจ็บปวดที่เพิ่มขึ้นจากที่ถูกเขาไม่รักอีกหลายเท่า

◎ จงให้จูบแก่คนที่เขารักเรา เช่นที่เรารักเขา

◎ อย่าขายจูบ เมื่อไม่มีผู้เอาความรักมาซื้อ

◎ รักแท้ที่มีค่าเรือนพัน ซื้อจูบจากความเต็มใจได้ครั้งเดียว

◎ ความรัก ถ้ายังไม่แน่ใจ ไม่ควรให้ความใกล้ชิดจนเกินไป

◎ คนไม่มีห่วง คือคนไม่มีรัก

◎ ความรักเป็นได้ทั้งน้ำผึ้ง เป็นได้ทั้งไฟ

◎ ความรู้สึกอันแท้จริงของสามัญชน คือพึงรู้สึกหวงแหนคนรักของตน

◎ เงินจะมีค่า ก็เมื่อเวลาที่เราใช้ ความรักจะแสดงอานุภาพ ก็ต่อเมื่อถึงวันพลัดพรากจากกัน

◎ ทะเลของความรัก กว้างขวางและลึกล้ำกว่ามหาสมุทรใด ๆ

◎ จงอย่าแน่ใจว่า ชีวิตนี้จะไม่มีอุปสรรคในวันข้างหน้า

◎ ความรัก ถ้าปราศจากเงินก็จะเนรมิตอะไรไม่ได้และ

ในที่สุด มัจจุราชแห่งความยากจนก็จะมาช่วงชิงความหวานชื่นออกไปจากอ้อมแขนอย่างไร้กรุณา

◎ โลกใหม่ของหนุ่มสาว ก็คือโลกของความรัก

◎ ขึ้นชื่อว่าผู้ชาย ที่ว่าจะรักน้ำใจผู้หญิงก่อนนั้นเป็นไม่มี ขั้นแรกมักรักหน้าตา และรูปโฉมโนมพรรณอันอ่อนนุ่มสวยงาม ส่วนน้ำใจนั้น มักเกิดขึ้นทีหลัง

◎ เราอยู่ในโลกของคนอื่น ย่อมหนีความคิดเห็นของคนอื่นไม่พ้น

◎ หนี้สินทั้งหลายในโลกผูกพันกันด้วยสัญญาเอกสารและหลักทรัพย์ แต่หนี้สินทางความรัก ผูกพันกันด้วยจิตใจ

◎ ผู้ชายช่างประจบ มักทำตัวเป็นเด็กแดง ๆ เมื่ออยู่ใกล้หญิงที่ตนรัก

◎ ผู้หญิงอาจไม่รักใครจริง ๆ เสมอไป แต่ถ้าหล่อนได้รักใครจริง ๆ เข้าสักคนหนึ่งแล้ว หล่อนจะไม่นึกรักคนอื่น ๆ อีกเลย

◎ ผู้หญิงจะรักผู้ชายจริง ๆ เพียงคนเดียวเท่านั้น แต่ผู้ชายมักจะรักผู้หญิงจริง ๆ คราวเดียวหลายคน

◎ ความภาคภูมิในความรัก ระหว่างผู้หญิงกับผู้ชายไม่เหมือนกัน

◎ ความละอาย คือความกลัว มีอยู่ในส่วนลึกของหัวใจผู้หญิงทุกคน

◎ ผู้หญิงน่าจะต้องตายไปเพราะความละอาย แต่บางครั้งความรัก ความใคร่ ความต้องการของธรรมชาติ ความรู้สึกอันร้อนแรงของอารมณ์พิศวาส กลับฆ่าความละอายของผู้หญิงให้ตายไปก่อน ในท่ามกลางของความลืมตัว

◎ ความรู้สึกด้วยอารมณ์เป็นสิ่งหนึ่งที่ชีวิตต้องการแต่ความรู้สึกจากการสัมผัสอันร้อนแรง ก็เป็นอีกสิ่งหนึ่งที่ชีวิตต้องการ

◎ ผู้ชายเป็นของประหลาดที่หายาก คล้ายพวกสัตว์ชนิดหนึ่งที่วิ่งอยู่ตามดิน ใช้จมูกดมไปตลอดทางแล้วก็พอใจต่อการเสพย์กามรสเสียอย่างยิ่ง

◎ เป็นทาสตัวเอง ยังดีกว่าเป็นทาสคนอื่น

◎ ภูเขาที่น่าสงสาร แม่น้ำลำธารที่น่าสมเพช เจ้าเป็นธรรมชาติที่สวยสดงดงาม แต่เจ้าถูกนักตระเวนพิภพ

มาบีบเอา รีดเอา เพื่อที่จะเอาความสุขออกมาจากชีวิตวิญญาณของเจ้าไปเป็นความสำราญของเขา

๏ หญิงที่จริงจังกับชีวิต มักชอบใช้ชีวิตเงียบ ๆ ไม่ชอบฟลอร์เต้นรำ ไม่ชอบแจสส์ เพราะหล่อนไม่ต้องการจะนาบท้องของหล่อนกับท้องของผู้ชายที่หล่อนไม่รัก

๏ โลกนี้คือก้นทะเลของชีวิต ต้นไม้ก็เหมือนต้นไม้ใต้ทะเล และพวกเราที่เป็นมนุษย์ ก็เหมือนสัตว์น้ำชนิดประหลาด เต็มไปด้วยเกล็ด หาเลี้ยงชีพไปกับเศษอาหาร เหมือนกับพวกกุ้ง

๏ ชีวิตเป็นของเคลื่อนไหว เราจะบังคับชีวิตให้เป็นอย่างที่เราต้องการไม่ได้

๏ คนที่มีความระแวงมากที่สุด พึงรู้ไว้ด้วยว่าคนนั้นแหละปล้นปล้อนมากที่สุด

๏ บุคคลผู้มีคุณวุฒิต่ำต้อย แต่วางท่าสูงส่งใหญ่โตจนเกินตัว เมื่อดูเผิน ๆ ก็งามเหมือนหิ่งห้อยในราตรี แต่ดูให้ดีก็ไม่ผิดอะไรกับลิงสวมมงกุฎเต้นระบำ

๏ โชคลาภย่อมบำเรอเฉพาะบุคคลผู้มีความเพียร ผู้มี

ใจดุจจะวิหะ ผู้มีใจต่ำมักจะกล่าวว่า "แล้วแต่บุญวาสนา"

๏ จงกำจัดความกลัวไปให้สิ้นเชิง จะไม่มีใครทำอันตรายแก่ท่าน ถ้าท่านซื่อตรงต่อเขาเสมอ

๏ เมื่อจิตใจของท่านได้รับการอบรมดีแล้ว ร่างกายของท่านจะเต็มไปด้วยอาภรณ์อันมีค่าสูงสุดยิ่งกว่าเครื่องทรงของพระมหากษัตริย์เสียอีก

๏ ซ่อนอะไรก็พอซ่อนได้ แต่ซ่อนความชั่วของตนย่อมไม่มีผล

๏ การระวังย่อมจะเป็นพี่เลี้ยงของกิริยาวาจาใจแห่งผู้งามพร้อม

๏ ถ้าท่านต้องการให้สิ่งที่ท่านปรารถนาพบกับความสำเร็จ ท่านต้องฝึกใจของท่านให้ตั้งอยู่ในจุดเดียว เมื่อเป็นที่แน่นอนแล้ว จงรีบลงมือกระทำสิ่งที่ต้องการเสีย แล้วไม่ช้าความปรารถนาในสิ่งนั้นจะเป็นของท่านโดยง่ายดาย

๏ ถ้าท่านรู้ตัวว่าเดินทางผิด ท่านจงรีบเปลี่ยนทางเดินเสียใหม่

◎ มารดาย่อมเป็นสง่าของสตรี สตรีย่อมเป็นสง่าของสามี สตรีใดไม่ยำเกรงสามี สตรีนั้นไม่ควรเรียกภรรยา

◎ เบี้ยต่อไส้ ก็คือหัวอกของกรรมกรนี่เอง

◎ ถูกเขาหาว่าโง่เพราะถามท่านก็จงยอมรับเสียเถิด

◎ ชายก็มักจะพูดว่า 'จะไปเอาแน่นอนอะไรกับผู้หญิง' ผู้หญิงก็มักจะพูดว่า 'จะไปเอาแน่นอนอะไรกับผู้ชาย' ฟังๆ ดูแล้วก็ไม่ทราบว่าใครแน่นอนไปกว่าใคร ตกลงชายกับหญิงก็พอ ๆ กันทั้งนั้นแหละอย่าพูดไปเลย

◎ ใจเหินห่างจากผู้ใด ผู้นั้นแม้อยู่ใกล้ก็เหมือนอยู่ไกล

◎ โลกจะเจริญที่สุด เมื่อมนุษย์พยายามแข่งขันกันและรู้จักวิธีแข่งขันอันจะไม่ทำให้โลกเสื่อม

◎ ปัญญาไม่ค่อยดี แต่มีความเพียร ยังดีกว่าผู้มีปัญญาดีแต่ขาดความเพียร

◎ ทำงานผิดพลาดก็ยังดีกว่าไม่ได้ทำเลย เพราะอย่างน้อยเราก็จะได้รู้แนวทางของงานนั้น ๆ ไว้หาทางแก้ไขภายหลัง ๆ

◎ บัณฑิตย่อมเห็นเมียคนอื่นเหมือนมารดาแห่งตนเห็นทรัพย์คนอื่นเหมือนก้อนดิน เห็นสัตว์คนอื่นเหมือนของตน

◎ ในการสนทนา จงหลีกเลี่ยงการรุนแรงสุดขีด และการพูดอย่างไม่อื่น

◎ ต้นไม้มีผลดกกิ่งก้านย่อมอ่อนลงฉันใด ผู้ฉลาดย่อมรู้จักอ่อนน้อมต่อคนทั่วไปฉันนั้น ฝ่ายคนโง่ก็ไม่ผิดอะไรจากไม้แห้ง มีแต่จะหักท่าเดียว

◎ มิตรที่ดีที่สุด เมื่อเกิดการแตกมิตรกันแล้วอาจเป็นศัตรูที่ร้ายกาจที่สุดได้

◎ ไม่มีน้ำอะไรที่ไหลง่ายกว่าน้ำตาของคนบางคน ฉะนั้นอย่าเชื่อน้ำตาให้มากนักจะทำให้ช้ำใจทีหลัง

◎ มีตำราจนเต็มตู้ แต่ความรู้ไม่มีเลยใช้ไม่ได้

◎ มหาวิทยาลัยใด ๆ ก็หาเท่ามหาวิทยาลัยโลก ๆ คือตำราเล่มใหญ่ที่สุด

◎ มิตรแท้ย่อมมีค่ากว่าภรรยาเทียม

◎ แมวเป็นเสือสำหรับหนู แต่เป็นหนูสำหรับเสือ และเสือก็อาจเป็นหนูสำหรับคนเราได้

◎ ถ้าผู้หญิงคือดาบ ซึ่งไม่ยอมให้สนิมจับได้เลย

◎ สนิมเหล็ก เมื่อเกิดขึ้นกับเหล็ก ก็ย่อมกัดเหล็กฉันใด ความชั่วที่เกิดขึ้นกับตน ก็กัดตนฉันนั้น

◎ หญิงโสด อาจเป็นได้ถึงสองสถาน สถานแรกรู้อะไรต่ออะไรจนเกินตัว แต่อีกสถานหนึ่งไม่รู้อะไรเสียเลย

◎ ช่างตัดผมที่ไว้ฝีมือ ย่อมมีมีดโกนเป็นจำนวนมาก

◎ คนที่กล้ามากที่สุด ย่อมมีความสุขมากที่สุด และอ่อนหวานมากที่สุด

◎ ความรักด้วยเสน่หา จะเร่งร้อนเมื่อมีอุปสรรคมากีดขวาง แต่ครั้นพ้นขีดนั้นไปแล้ว ย่อมเป็นอย่างธรรมดา

◎ ไม่มีสตรีที่ไหนสวยที่สุด สตรีที่สวยที่สุดก็คือสตรีที่เรารัก

◎ เสือหมอบตายอยู่หน้าถ้ำ สัตว์อื่นยังกลัว

◎ หญิงรักชายเพราะความมั่งคั่ง ชายรักหญิงเพราะความงาม ความรักที่แน่นอนของหญิงคือเมื่อสำเร็จแล้ว แต่ความรักที่แน่นอนของชายคือเมื่อก่อนจะสำเร็จ

◎ เมียเรา หรือหญิงที่เรารัก นั่นแหละสวยที่สุดในโลก

◎ เราจะพบความดีมากที่สุดในตัวของเขา ถ้าเรามองเฉพาะสิ่งนั้นในตัวเขา

◎ แม้ว่าจะเป็นผู้สามารถชนะคนทั้งหลายได้ แต่ก็ยังสู้ชนะตนเองไม่ได้

◎ วัดความรักได้เมื่ออยู่ห่างกัน หรือเมื่อพบกัน มิใช่อยู่ด้วยกัน

◎ ไม่มีอะไรเป็นความจริง จนกว่าจะได้ประสบมันมาแล้วด้วยตนเอง

◎ นกกระจอกในมือ ดีกว่านกเขาบนหลังคา

◎ ทั้งคนแก่ คนหนุ่ม ทั้งคนฉลาด คนโง่ ทั้งคนมั่งมีและคนเข็ญใจ ล้วนมีมฤตยูเป็นที่ไปในเบื้องหน้า ท่านจงพยายามพิจารณาเช่นนี้เสมอเมื่อท่านเศร้าใจ แล้วความเศร้านั้นจะเบาบางลงและที่สุดก็จะค่อย ๆ สงบลงไปเอง

◎ คนที่มีผู้รักมาก ก็ย่อมมีผู้ชังมากดุจกัน

◎ มิตรจะเสื่อมไป เพราะมีความเอื้อเฟื้อต่อกันน้อยไป

◎ ทรัพย์จะเสื่อมไป เพราะใช้จ่ายไม่ถูกทาง

◎ ความเสน่หาจะเสื่อมไป เพราะอยู่ห่างกัน

◎ ตัวเราจะเสื่อมผู้ที่เคารพนับถือ เพราะเราต่ำต้อยด้วยคุณความดี

◎ เหตุที่สตรีทรงความบริสุทธิ์อยู่ได้ ใช่ว่าจะเป็นด้วยรู้สึกละอาย มีจรรยาสมบัติ หรือมีใจเกรงขามหามิได้ แท้ที่จริงเป็นเพราะยังขาดผู้ปรารถนา

◎ แรงแห่งดวงจันทร์ ดวงอาทิตย์ และแรงแห่งสายน้ำ เราพอจะบรรเทาได้ แต่ของหญิงนี้มีกำลังแรงนัก

◎ เพราะความไว้ใจเกินไป จึงขาดการเกรงใจกันและกัน เพราะอยู่ด้วยกันนานจนเกินไปคนที่รักก็มักหน่าย

◎ น้ำตาลหวานละลายได้ ความรักที่หวานก็ละลายได้ดุจเดียวกัน

◎ ผู้ขอในสิ่งที่ไม่ควรขอ ย่อมไม่เป็นที่รักของผู้ถูกขอ และผู้ถูกขอเมื่อไม่ให้สิ่งที่เขาขอ ย่อมไม่เป็นที่รักของผู้ขอเช่นเดียวกัน ดังนั้นผู้มีปัญญาจึงไม่ขอเลย

◎ ผู้มีรักมาก ย่อมมีความทุกข์มาก

◎ ไม้จันทน์ แม้แห้งแล้วก็ไม่ทิ้งกลิ่น ช้างเข้าไปในที่รบก็ไม่ทิ้งลีลา อ้อยเข้าไปในหีบยนต์ก็ไม่ทิ้ง

รสหวาน ชนผู้เป็นบัณฑิตแม้ได้ทุกข์ก็ไม่ทิ้งธรรม

◎ ต้นไม้ยังผู้จักผลัดใบได้ ไฉนเล่ามนุษย์เราจึงจะผลัดความชั่วไปจากกายไม่ได้

◎ ตัวไรตั้งถุง ยังรักษาง่ายกว่าหญิงคนเดียว

◎ ผู้สุจริต ย่อมองอาจเสมอ

◎ ผู้หญิง แม้หล่อนจะมีวงหน้าแต่เพียงวงเดียวและมีลิ้นแต่เพียงลิ้นเดียวก็ตาม เมื่อถึงคราวคับขันขึ้นแล้ว หล่อนมักกระทำหน้าและลิ้นของหล่อนให้เปลี่ยนแปลงไปจากเดิมเป็นหลายหน้าหลายลิ้นได้ในระยะเวลาติด ๆ กัน

◎ ทนนิ่งเสียดีกว่า ป่วยการไปพูดกับคนไม่มีสัตย์

◎ ทนกลัดกลุ้มเสียดีกว่า ป่วยการสู่หาภรรยาเขา

◎ หญิงปรารถนาเสมอที่จะเห็นคนรักของเธอแสดงไมตรีต่อเธอ แต่ไม่ปรารถนาที่จะเห็นเขาแสดงกับหญิงอื่น

◎ "เด็กหนวด" ควรจะได้แก่ผู้ใหญ่ที่ไร้เหตุผล เอาแต่ใจตัว

◎ ผู้หญิง เหมือนลูกแมวคนอง ประเดี๋ยวก็ข่วนประเดี๋ยว

ก็กัด ถ้าคนเลี้ยงตบเบา ๆ ก็เคลียคลอด้วยดี แต่พอเหยียบหางเข้าบ้างก็ร้องแป๋ว ! !

๏ นกที่ปราศจากความสวยงาม มักไม่ถูกขังกรง

๏ เมื่อถูกความงามเข้าวิงวอน นักพูดที่เก่งกาจก็ถึงกับอ้ำอึ้ง

๏ ถิ่นใดที่ไร้ความลึกลับถิ่นนั้นคือถิ่นที่ไม่มีความรัก

๏ ความรักเผยความลึกลับได้ง่าย แต่ความลึกลับยากที่จะเผยความรักได้

๏ ความงาม ความหวานละมุนของสตรี เป็นศัตรูก่อความแตกสามัคคีธรรมของหมู่คณะได้

๏ นกที่ช่างพูด ไม่ค่อยจะสร้างรังอยู่ฉันใด คนแต่งตัวเก่งก็มักจะไม่เอาการเอางานฉันนั้น

๏ ลูกนกที่เกิดจากแม่นก ย่อมบินได้ตามวิสัยของนก ผู้ที่เกิดในตระกูลพาล ย่อมจะอยู่ในเครือคนพาล

๏ โลกนี้ เป็นเรื่องชวนหัวของคนคิด แต่เป็นเรื่องเศร้าของคนรู้สึก

๏ ห่วงที่คอคือบุญคุณบิดามารดา ห่วงที่แขนคือภาระเกี่ยวกับสามีภรรยา ห่วงที่ขาคือบุตรธิดา

◎ จงตั้งต้นด้วยการตั้งต้น

◎ เมื่อเห็นต้องรู้จักสังเกต เมื่อสังเกตแล้วต้องรู้จักคิด เมื่อคิดแล้วต้องรู้จักจดจำ เมื่อจดจำแล้วต้องรู้จักนำเอาไปทำประโยชน์ทั้งแก่ตนและผู้อื่น

◎ พระจันทร์เสี้ยว ยังมีวันเต็มดวง

◎ เมื่อท่านรู้ตัวว่าถ้าลุกขึ้นแล้วจะต้องล้ม ก็จงนั่งอยู่เฉย ๆ

◎ ท่านจงเป็นผู้พยายาม "ใช้" ความรักเถิด อย่าพยายามให้ความรักมา "ใช้" ท่านเลย

◎ ผู้มีความ "รัก" มักพูดมาก ผู้มีความ "โกรธ" ก็มักพูดมากเช่นกัน

◎ ชีวิตไม่ใช่ "โครงสร้าง" ดังที่ปรารถนา หากเป็น "โครงความปรารถนา" ที่เราต้องสร้าง

◎ ดวงอาทิตย์ในเหมันต์ ความโปรดปรานของเจ้านายและคำปฏิญาณของหญิง สามสิ่งนี้หาความจีรังยั่งยืนไม่

◎ ผีสางย่อมไม่กลัวป่าช้าฉันใด คนพาลย่อมไม่รู้จัก

กลัวคุกตะรางฉันนั้น

◎ พันปลาให้พันด้วยมือขวา แต่ถ้าพันผัวให้พันด้วยมือซ้าย

◎ สง่าราศีของสตรี ย่อมขึ้นอยู่กับสามี

◎ อย่าลืมว่า ร่างกายของเราแก่ไปวันละ ๒๔ ชั่วโมง จะทำอะไรก็จงรีบทำเสียเถิด

◎ โอกาสของคนเกียจคร้าน ย่อมหายากเสมอ

◎ อย่าเห็นโลกว่าเป็นสิ่งที่พึงเย้ยหยัน มิฉะนั้นโลกจะกลับเย้ยหยันท่านเมื่อตกเป็นผู้แพ้

◎ ผู้ที่จะรักท่านก็เพราะปาก จะเกลียดก็เพราะปาก จะ "ดี" หรือ "ชั่ว" ก็เพราะปาก

◎ ผู้ชายที่หญิงเกลียดไม่รักด้วยยังดีกว่าผู้ชายที่หญิงรักแล้วพล่าความบริสุทธิ์เสีย

◎ โลกนี้ไม่มีอะไรแน่นอน นอกจากความตายและภาษี

◎ ความสุขที่สุดของคนที่มีความรัก คือการได้จูบหลังมือสตรีที่ตนรักในครั้งแรก

◎ คำยอเป็นสิ่งหนึ่งที่คนหนุ่มชอบเรียนรู้ เพราะถ้าเขาไม่ได้เรียนรู้คำยอแล้ว เขาจะไม่มีโอกาสสนทนากับ

สาว ๆ ได้นาน

๏ ทางเดินของความรักระหว่างหนุ่มสาว ต้องผ่านดงต้นยอมากที่สุด เพราะกิ่งใบของต้นยอเป็นที่รื่นรมย์ร่มเย็นของหัวใจหนุ่มสาว

๏ ความสวยเป็นพรสวรรค์อันแรกของหญิง และความสวยก็เป็นอาวุธอันแรกที่ฆ่าตัวเธอเอง

๏ แปลกไหม...? ที่ความรักต้องหมายถึงการเสียสละจนสิ้นเนื้อประดาตัว และจนไม่มีอะไรจะเสียสละแม้กระทั่งความบริสุทธิ์ที่พึงหวงแหน พึงละอาย

๏ ใครเป็นผู้บังคับเคี่ยวเข็ญ ให้ชายหญิงต้องแสดงความรักต่อกัน ด้วยการกอดและจูบกัน....?

๏ โลกนี้ นอกจากเป็นที่อยู่ของสัตว์โลกแล้ว ยังเป็นที่อยู่ของความพิศวาสด้วยหรือไฉน— — ?

๏ ไม่มีหญิงสาวคนใด จะกล้าสารภาพกับชายคนรักของหล่อนว่า หล่อนได้ผ่านการจูบจากชายอื่นมาบ้างแล้ว

๏ เมื่อเราไม่ได้คนรักที่เราปรารถนามาครอง ก็จงชี้ให้ตัวเองมองดูดาวพระศุกร์ ซึ่งเรียกกันว่าเป็นดาวของ

ความรัก แม้ในชาตินี้เรามิได้เป็นเจ้าของแต่ในดวงดาวพระศุกรโน้น ฉันเป็นเจ้าของความงามของเธอโดยสมบูรณ์ เพียงเท่านี้ก็ทำให้เรามีสุขใจขึ้นมาได้บ้าง

๑ ชายแก่ที่มีเมียสาว แม้ไม่สามารถจะเสพสิ่งอันรื่นรมย์ได้ แต่จะสละก็ไม่ยอม เข้าแบบที่เขาเรียกกันว่า หมาแก่ฟันจะหักเหี้ยน เคี้ยวอะไรไม่ได้ แต่ให้ลิ้นได้เลียกลิ่นเนื้อที่หวงไว้เป็นอาหารเท่านั้นก็อิ่มใจแล้ว

๑ ไม่มีนกตัวใดที่รักจะอยู่ในกรงทอง แม้จะมีอาหารอุดมสมบูรณ์เพียงใดก็ตาม

๑ ไม่ว่าชีวิตของสัตว์โลกจำพวกใด ต่างปรารถนาอิสระด้วยกันทั้งนั้น แม้โลกอิสระที่มองเห็นอยู่เบื้องหน้า จะเป็นโลกของความแร้นแค้นก็ตาม

๑ กรงทองของอาณาจักรใจ คือกรงแห่งความเศร้าของชีวิต

๑ อย่าหลงคิดไปว่านกสวย ๆ ที่เราขังไว้ในกรงและส่งเสียงร้องเพราะ ๆ นั้น มันจะร้องด้วยความรื่นรมย์เสมอไป

◎ ชีวิตของคนเป็นที่รักยิ่งฉันใดชีวิตผู้อื่นก็เป็นที่รักยิ่งของเขาฉันนั้น

◎ เงิน นอกจากจะเป็นแก้วสารพัดนึกบันดาลสิ่งต้องประสงค์ได้สมปรารถนา บางครั้งยังเป็นเครื่องพันธนาการอันแสนทุกข์ทรมานสำหรับหญิงสาวที่สวยแต่ยากจนอีกด้วย

◎ จงสร้างกรรมดีด้วยการให้ความอิสระต่อชีวิตที่เรารักที่สุด และหวงแหนที่สุด เมื่อรู้ว่าเป็นความต้องการของชีวิตนั้น

◎ โลกนี้ เป็นความเศร้าของผู้ที่ได้รับทุกข์ทรมาน แต่เป็นที่รื่นรมย์สำราญของผู้ที่ยืนอยู่บนชัยชนะ

◎ บัณฑิต ย่อมไม่ยืนหัวเราะบนหยาดน้ำตาของผู้อื่น

◎ พฤกษพันธุ์ชั่ว ไม่ว่าจะหว่านลง ณ ที่ใด ผลย่อมเป็นอย่างอื่นไปไม่ได้ นอกจากผลชั่ว

◎ ชีวิตเปรียบเหมือนพายุ แหละตัวเราเปรียบเสมือนต้นไม้ เมื่อพายุพัดจัดกิ่งก้านจะหวั่นไหว ดอกและใบก็จะร่วงหล่นลงคลุกกับละอองธุลี

◎ คนจนหรือคนมี ที่สุดของชีวิตก็ไปทันกันที่หลุมศพ

◎ น้ำหวานกินอร่อย แต่ปากหวานกินตาย

◎ ไก่งามเพราะขน คนงามเพราะใจเมตตา

◎ หญิงรูปทราม จะงามได้ก็ด้วยคุณสมบัติ

◎ ชายฉลาด มักเลือกแต่งงานกับหญิงรูปทราม แต่มีคุณสมบัติ

◎ ความดี ถ้ารักษาไว้ก็ยังยืนอยู่ได้ แต่ความสวยแม้จะพยายามสักเท่าไร ก็ยั่งยืนไม่ได้

◎ ค่าตัวของหญิงจะต่ำ ก็เมื่อยอมมอบตัวให้ชายง่าย ๆ

◎ ผู้ชายเป็นเพศที่แปลก กระเหี้ยนกระหายต่อสิ่งที่ยังไม่ได้ แต่ถ้าได้แล้ว กลับไม่ค่อยสนใจ

◎ น้ำทำให้เรือลอย และน้ำนั้นแหละ ทำให้เรือจม

◎ เราจะไม่มีเรื่อง ถ้าเราไม่เป็นคนหาเรื่อง

◎ ผู้หญิงทั้งโลกเป็นสมบัติของชาย และผู้ชายทั้งโลกก็เป็นสมบัติของหญิง

◎ ท่านจะดื่มเหล้า ไม่มีใครเขาห้าม แต่เพราะเหล้าจะดื่มท่าน เขาจึงห้าม

◎ เงิน เป็นสิ่งจูงใจได้เฉพาะคนโง่เท่านั้น

◎ หญิงชายผู้มีชื่อเสียงอันดีงามเสมือนหนึ่งมีอาภรณ์สูง

ค่าประดับไว้ในกาย

◎ จงรอบคอบต่อริมฝีปาก และปลายปากกาของท่านเสมอ แล้วท่านจะไม่เป็นคนที่ตกยากและลำบาก

◎ คำพูดที่ดีจะหลุดออกมาจากปากคนพาลนั้น ย่อมเป็นการยากเย็นมาก แต่คำพูดที่หยาบคายหลุดออกมาจากปากเขาง่ายยิ่งกว่าอะไรเสียอีก

◎ ความชังจะถูกทำลายด้วยความรักเสมอไป ฉะนั้นจงอย่าชังกัน หากยังหาโอกาสรักกันไม่ได้

◎ ถ้ามีความสามารถ จะไปแปลกอะไรกับงานหนัก

◎ ถ้ามีวิชา จะไปแปลกอะไรกับการพลัดบ้านเมือง

◎ ถ้ามีความตั้งใจ จะไปแปลกอะไรกับการสำเร็จ

◎ ถ้ามีวาจาน่ารัก จะไปแปลกอะไรกับคนทั่วไป

◎ ผู้หญิงเป็นดอกไม้ที่มีกลิ่นหอมหวาน เหนือพฤกษพันธุ์อื่นใดทั้งสิ้น แต่บางครั้งก็อาจมีกลิ่นเหม็นจนน่าเกลียด หาพฤกษพันธุ์ชนิดใดเปรียบมิได้

◎ มิตรภาพระหว่างหญิงกับชาย ที่จะเป็นไปได้นั้นมีสองสถาน คือถ้าไม่ลงเอยกันด้วยความรัก ก็ต้องลงเอยกันด้วยการเลิกร้างโรยรา

๏ ถ้าท่านไม่รักการเรียน ท่านจะอยู่ในบุคคลจำพวกยิ่งโตก็ยิ่งโง่ ยิ่งโตก็ยิ่งเซอะ

๏ ความทุกข์กับความสุขเป็นของคู่กัน สรรเสริญกับนินทาก็เป็นของคู่กัน

๏ ปลิง ชอบเสพโลหิตเป็นภักษาหาร ผู้ตระหนี่พึงพอใจเสพทรัพย์ของผู้อื่น แต่บัณฑิตย่อมเห็นทรัพย์สมบัติเป็นเสมือนวัตถุแลกเปลี่ยนชนิดหนึ่งเท่านั้น

๏ ยิ่งอยู่ในโลกนี้นานเท่าใด ความสงสัยก็จักมีอยู่นานเท่านั้น

๏ โลกมนุษย์ เป็นสิ่งซึ่งจะต้องเรียนกันตลอดชีวิต

๏ บนภูเขาอันมีพื้นที่เอนเอียงก็ยังหาต้นไม้ที่ขึ้นตรง ๆ ได้ แต่บนพื้นโลกอันราบเรียบของเรา จะหาคนที่ตรงจริง ๆ นั้น ยากเต็มที

๏ จงมองผู้อื่นหลาย ๆ แง่ก่อน แล้วจึงค่อยตัดสินเด็ดขาดลงไปว่า เขาดี หรือชั่ว

๏ จงอย่าลงมือกระทำการใดทั้งสิ้นหากยังมองไม่เห็นความสำเร็จรออยู่เบื้องหน้า

๏ ดูใกล้ก่อน แล้วค่อยดูไกล

๏ คราบใดที่พระอาทิตย์ยังขึ้นและตกอยู่เป็นนิจ คราบนั้น เราจะหาคนที่มีปากกับใจตรงกันได้ยากเต็มที

๏ ถ้ามนุษย์เราไม่มีการตายไป มนุษย์จะเบื่อหน่ายในชีวิตยิ่งกว่าที่เป็นอยู่ทุกวันนี้

๏ ถ้าท่านทำการใดประสบความขัดข้อง เมื่อประสบความขัดข้องแล้ว ท่านหยุดการนั้นเสียไม่พยายามที่จะทำต่อไป การนั้นแหละ จะเป็นเครื่องวัดความสามารถของท่านได้เป็นอย่างดี

๏ นิสัยชอบพูดมากคุยมาก ย่อมไม่ผิดอะไรกับหม้อแตก มีอะไรก็รั่วไหลออกหมด

๏ บัณฑิต ย่อมไม่แสดงความลับของตนกับสตรี และศัตรู เมื่อไม่มีความจำเป็น

๏ พึงชนะผู้สูงศักดิ์ด้วยการถ่อมตัว พึงชนะผู้แกล้วกล้าด้วยการแตกสามัคคี พึงชนะผู้เสมอกันด้วยความเพียร พึงชนะการเหนียวของเขาด้วยการให้ของเขา

๏ พูดกับคนฉลาดเพียงคำเดียว ก็เป็นการเพียงพอแล้ว

๏ เพื่อนที่เลว ย่อมไม่ผิดอะไรกับแมลงวัน ที่ตอมเศษอาหารอยู่เป็นกลุ่ม

◎ คันศร แม้จะทำด้วยไม้อันวิจิตรสลักปานใด ถ้าปราศจากสายแล้ว จะยิงไม่ได้เลย

◎ เมียที่รักผัว มักจะเหนี่ยวรั้งไม่ให้ผัวทำความชั่ว ผัวที่รักเมียนั้น มักทำให้เมียเสียคนเสมอ

◎ ยกภูเขามาตั้งบนปลายเข็มยังง่ายกว่ากำจัดความจองหองของสันดานมนุษย์

◎ ตบกระเป๋าตัวเองเสียก่อนที่จะรักผู้หญิง

◎ ร่างกายที่เปล่าประโยชน์เพราะขี้เกียจ ก็ไม่ผิดอะไรกับเหล็กที่เต็มด้วยสนิม

◎ การตั้งต้นชีวิตใหม่ ย่อมทำได้ทุกโอกาส คำว่าแก่เกินไป เด็กเกินไป หรือสายเกินไปเสียแล้วเหล่านี้ไม่ใช่อุปสรรคของการตั้งต้นชีวิตใหม่ แต่ความขี้เกียจต่างหากที่เป็นตัวการ ทำให้เราพูดคำนี้ออกมา

◎ จงพยายามอดกลั้นซึ่งคำล่วงเกิน เสมือนช้างในสงครามทนสู้ลูกศรอันตกไปจากแหล่งฉะนั้น

◎ ไม่มีเวลาที่จะสายเกินไป ที่จะบอกกับคนที่เรารักว่า "ฉันรักเธอ"

◎ สิ่งที่น่ากลัวมีอยู่ในความสนุกสนาน มากกว่ามีอยู่ใน

ความเศร้า

◎ สิ่งที่เราได้ทำผิดไปแล้ว สิ่งนั้นจะสอนให้เรารู้สึก

◎ เสื้อผู้หญิงที่กลับตัวได้แล้ว ย่อมเป็นสามีที่ดีที่สุด

◎ ไมตรีจิตจากคนพาล มักจะกลายเป็นโทษเสมอ

◎ ถูกคนรักกระหนาบนั้น หวานเหมือนองุ่นสด

◎ ถ้าต้องการยอดเขา จงไต่ตั้งแต่ตีนเขาขึ้นไป

◎ ตาบอดเพราะความโง่ของตน ดีกว่าตาบอดเพราะหลงในความรัก

◎ เชื่ออะไรก็พอเชื่อได้ เชื่อไม่ได้แต่ใจคน

◎ จงพึ่งตนเอง อย่าคิดพึ่งคนอื่น

◎ จมูกคนอื่น จะนำมาหายใจย่อมไม่คล่อง

◎ จงโกหกให้แก่สหายของท่านพึง แล้วกำชับว่าเป็นเรื่องลับ ถ้าเขาไม่ไปแพร่งพรายให้คนอื่นรู้ ท่านจึงค่อยฝากความลับของท่านไว้กับเขา

◎ ความระแวงซึ่งกันและกัน เป็นยาพิษของการเป็นมิตร

◎ การเห็นอกเห็นใจซึ่งกันและกัน เป็นบ่อเกิดแห่งความรักแท้

◎ การฝึกตนเอง สร้างตนเอง และพยายามเอาชนะตนเอง เป็นกฎของความเจริญ

◎ ความรับผิดชอบ คือการทดลองความกล้าหาญ

◎ ฉันรู้ดีว่า ฉันมีความชั่วอยู่มากน้อยเพียงใด ฉันจึงไม่ขอนินทาผู้ใดในโลกนี้ นอกจากนินทาตัวของฉันเอง

◎ ขณะที่ปลูกความดีให้เกิดมีขึ้นกับตน พร้อมกันนั้นก็ควรขจัดความชั่วที่มีอยู่แล้วในตนให้หายไปด้วย

◎ ผู้ซึ่งมีชีวิตอยู่โดยหวังแต่ความเพลิดเพลินในชีวิตของเขา จะไม่ได้รับความเพลิดเพลินนานนัก

◎ น่าแปลก ! ทั้ง ๆ ที่ผู้ชายรู้ดีอยู่ว่า สตรีคือศัตรู แต่ไม่วายจะทำการเกี่ยวข้องกับศัตรูของตนเองเสียได้

◎ ใครคนหนึ่งควรคิดอยู่เสมอว่า———ผู้หญิงทุกคนควรจะแต่งงาน แต่ผู้ชายทุกคนไม่ควรแต่ง

◎ อันว่าบัณฑิตนั้น ย่อมจะทำความดีได้ทั้งในที่ลับและที่แจ้ง แต่สำหรับคนพาลย่อมทำความชั่วได้ทั้งในที่ลับและที่แจ้งดุจกัน

◎ อันความเป็นชายของมนุษย์จะสมบูรณ์ได้นั้นจำเป็น

ต้องเรียนรู้ทุก ๆ อย่าง แม้กระทั่งมายาของหญิง

◎ คำว่า "งาม" ของหญิง ไม่ควรหมายถึงผู้ประพฤติตนเหมือนดอกไม้งามแต่ไร้กลิ่น

◎ นักเรียนที่ดีคือนักเรียนที่มุ่งหน้าแต่การเรียนอย่างเดียว

◎ มีรักที่ไหน ความหึงหวงมีที่นั่น

◎ คุณพระช่วย ! นี่เวรกรรมอะไรของฉันหนอ ไม่ว่าจะย่างเท้าไปทางไหน พบแต่ผู้หญิงผู้ชายรักกัน

◎ อย่าเชื่อว่า ผู้หญิงรักชาติมากกว่ารักแก้มของเธอจนกว่าเธอจะพิสูจน์ให้เห็นด้วยการขายจูบ

◎ โอ้ คนสวย แน่ใจแล้วหรือว่าอกอวบอิ่มอันพุ่งโชนอย่างผยองของเธอนั้น จะพ้นอุ้งมือของผู้ชายไปได้

◎ ผู้หญิงเอ๋ย รู้บ้างไหมว่า หางตาที่เธอชายมานั้นนอกจากบาดหัวใจฉันแล้ว สักวันหนึ่งมันจะบาดหัวใจเธอด้วย

◎ ฉันเข็ดเสียแล้ว ไม่อยากได้แม้แต่การจูบของผู้หญิงคิดอยู่อย่างเดียว ถ้าฉันรวยเป็นมหาเศรษฐีขึ้นมาเมื่อไหร่ ฉันจะซื้อปากของแม่ผู้หญิงที่ไม่มีความรักจริงทั้งหมดกักขังเอาไว้ ไม่ให้พบกับรสจูบแม้กระทั่งจาก

ผู้ชายขอทาน

◎ สาริการูปงาม ช่างภาคภูมิใจในลิ้นทองเสียจริงนะ เคยคิดหรือเปล่าว่า รอบกายของเจ้านั้น เขาเรียกกันว่ากรงขัง

◎ อย่าหาว่าฉันถามหยาบคายเลยนะ เจ้าลิ้นสกปรกไม่มีกระดูกเอ๋ย เจ้าจะพล่อยคำรักที่เต็มไปด้วยความโป้ปดมดเท็จของเจ้าไปถึงไหน......?

◎ นี่ฉันจะหนีไปไหนเสียให้พ้น จะทำอย่างไรจึงจะบังคับใจให้เชื่อแน่ได้สักหน่อยว่า ฉันจะไม่พานพบเจตภูติอันยิ้มแสยะน่าเกลียดของคนที่มีหัวใจหลอกลวง รักไม่จริงนั้นอีก

◎ ใครว่า—ความเห็นอกเห็นใจในกันและกันเท่านั้น เป็นสิ่งซึ่งมวลมนุษย์ต้องการ ก็แล้ว—ความสัมผัสเสียดสีอันเป็นยอดของความรู้สึกเล่า มวลมนุษย์หญิงชายไม่ต้องการมันบ้างดอกหรือ......?

◎ ที่ว่า ผู้หญิงไม่ปรารถนาให้ชายล่วงเกินนั้น ไม่จริงเสมอไป เพราะบางครั้งหล่อนกลับโกรธว่า ทำไมผู้ชายถึงล่วงเกินน้อยไป

๏ ร่างกายของผู้ชาย เป็นสิ่งที่ห่อหุ้มที่ดีที่สุด เมื่อผู้หญิงยังเกิดความหนาวและว้าเหว่

๏ อย่าเชื่อ ถ้ามีใครบอกท่านว่า คนเราทุกคนไม่ชอบถูกมัด เพราะยังมีผู้หญิงจำนวนไม่น้อยที่พอใจจะถูกมัดอยู่ด้วยวงแขนของผู้ชาย

๏ ใครจะเชื่อหรือไม่ก็ตาม แต่ข้าพเจ้าขอประกาศให้ก้องโลกว่า แก้มลูกสาวคนขอทานนั้น หอมกว่าแก้มผู้หญิงสวยแต่ใจทรามเป็นไหน ๆ

๏ ถูกละ ฉันเป็นคนบ้า บ้าเพราะถูกความรักจอมปลอมมันเตะเสียกลิ้งไปกลิ้งมาเหมือนสัตว์เลื้อยคลานที่โง่เง่าเต่าตุ่นจนนับครั้งไม่ถ้วน

๏ ไม่ใช่ของง่ายที่จะตัดสินว่าฉันบ้าหรือใครบ้า เพราะโลกมนุษย์มีหลายแพร่งหลายทางนัก ที่จะอธิบายความบ้าของบุคคล

๏ อนิจจา! ความรักที่เราแสวงหา ความรักที่มนุษย์ทุกคนคร่ำครวญถึง ที่แท้ก็ไม่ใช่อะไรเลย มันคือโคลกที่คึกคะนอง โลดตะลุยไปบนน้ำตาของมนุษย์เรานี่เอง

๏ โลดเต้นไปเถิดเจ้าโคถึกเอ๋ย มาม้วนกลิ้งสติสัม-

ปรัชญาอะไรกันเวลานี้ ความซื่อสัตย์ ความจงรักภักดี เดินเคียงไปกับสมัยของความรักจอมปลอมไม่ได้เสียแล้ว

◎ ในชีวิตของฉัน ฉันได้ทำสิ่งประหลาดมหัศจรรย์มาก็มากแล้ว ฉันกะจะทำอีกสักอย่างหนึ่ง บางทีจะพิสดารที่สุด คือใช้ความรักไม่จริงประหัตประหารกับความรักไม่จริง

◎ ความรัก มิใช่นิยายอ่านเล่นเพลิน ๆ ถ้าจะหวังเพียงความเพลิดเพลิน จงอย่าจริงจังกับความรัก

◎ ช่อดอกไม้ เราถนอมไว้เพื่อจะได้ดมชื่นใจ ความรักเราถนอมไว้ก็เพื่อจะชื่นชมในความสมหวัง กังวลอะไรอีก ในเมื่อสมัยของความซื่อสัตย์สุจริต สมัยของเหตุผล ซึ่งเป็นเกียรติคุณความดีมาแต่ดึกดำบรรพ์ได้ผ่านพ้นไปเสียแล้ว

◎ โลกนี้เต็มไปด้วยความยุ่งเหยิง เรายิ่งผูกมัดตัวเรามากเท่าใด เราก็จะมีความทุกข์มากเท่านั้น

◎ ในชีวิตหนึ่งของคนเรา โป้ปดมดเท็จกันเสียมากกว่าพูดความจริง

◎ เมื่อความรักเผาหัวใจ คนเรามักเซ่อเหมือนค้างคาว เหมือนแมลงเม่า รู้จักแต่จะบินเข้าหาแสงสว่างและกองไฟ ปล่อยให้ลวกไหม้แล้วพินาศด้วยความเจ็บปวด

◎ ผู้หญิงเป็นอันมาก อาจรักได้เงียบ ๆ โดยไม่ประกาศความรักของตนให้โลกทราบ

◎ ความรักที่ดูดดื่ม ทำให้ผู้หญิงอาจยอมตาย โดยมิได้สำแดงเครื่องหมายแห่งความทรมานออกมาเลย

◎ จงเห็นแก่ความหลัง ปลีกตัวหนีเสียจากความชั่วช้าสามานย์ที่จับวิญญาณและชีวิต

◎ แม้จะถูกเหยียบย่ำจากผู้อื่นอย่างร้ายแรงเพียงใด ก็จงอย่าเหยียบย่ำตนของตนลงไป

◎ จะมาวิงวอนอะไรในเวลานี้ เพราะเธอฆ่าความรักของฉันให้ตายด้านไปเสียแล้ว และมันจะตายตลอดไปตราบกาลอวสาน เวลานี้ สำหรับฉัน เธอเป็นเพียงรูปลวง บุคคลหนึ่งซึ่งฉันเคยรักมาอย่างเร้นลับเท่านั้น ความรักที่ฉันมีต่อเธอเดียวนี้ มีลักษณะไม่

ผิดอะไรกับความรักที่มีต่อศพซึ่งฝังนานแล้ว

◎ ฉันยอมรับว่า ฉันสัมเพชเธอ แต่ก็ช่วยอะไรไม่ได้ เพราะตลอดเวลาที่คบกันมา ฉันค้นหาความเที่ยงตรงจากเธอสักนิดก็ไม่พบ อา ! ผู้หญิง ผู้หญิงมีน้ำใจโลเลเช่นเธอทั้งนั้นหรือ......?

◎ ธรรมดาของขม ย่อมต้องแก้กันด้วยขมจึงจะสมค่า

◎ คนสวย เกมระหว่างเรากลายเป็นเกมของแมวกับหนูไปเสียแล้ว ฝ่ายแมวคือเธอ ไล่ตะครุบฉันไว้ในกรงเล็บแล้วขู่ฟ่อ ๆ ไปด้วยเรื่องความรักซึ่งเธอเคยมีมาก่อน ๆ

◎ เชิญเถิด นางแมวสาวเจ้าคะนองเอ๋ย เชิญโผนเข้ามาขย้ำฉันด้วยเขี้ยวฟันอันแหลมคมของเธอ แล้วใช้เล็บของเธอฉีกเนื้อฉันออกเป็นชิ้นเล็กชิ้นน้อย เพราะมันเป็นที่ของเธอ ฉันไม่ติเตียนหรอก

◎ แม้หัวใจจะปวดรวดร้าวกระวนกระวายไปด้วยความรัก แต่ฉันก็ไม่กล้ารักเธอ เพราะความสวยงามและน้ำใจอันโลเลของเธอ ทำให้ฉันต้องพนมมือกราบกรานด้วยความกลัว

๏ เธอยังรักฉันอยู่หรือ โอ อย่าเลย มันไม่ควรเลยที่เธอจะปล่อยความสวยสดงดงามให้ต่ำช้าลงไปเช่นนั้น

๏ อย่าขยี้หัวใจซื่อสัตย์ของผู้หญิงเล่น เพื่อเห็นแก่ความสุขส่วนตัวเพียงเล็กน้อยเลย

๏ ผู้หญิงทั้งหลาย ที่ยอมยกชีวิตให้แก่ชายคนรักไม่เลือกหน้ายังควรอยู่หรือที่จะเรียกว่าซื่อสัตย์

๏ อย่าโทษ อย่าประณามความซื่อสัตย์ของฉัน จงโทษธรรมชาติและความรัก ซึ่งเป็นความสุขความสิ้นหวังอย่างที่จะพึงปรากฏเกิด

๏ ผู้หญิงสวยบางคนก็โง่อย่างน่าสงสาร การที่จะบีบหัวใจผู้หญิงแบบนี้ให้แตกสลาย บางทีมันง่ายเสียกว่าทุบแก้วงาม ๆ เล่น

๏ ไม่ใช่เพราะรัก แต่จูบเพราะความเกลียดอันลึกซึ้ง

๏ ท่านคิดหรือว่า การจูบผู้หญิงที่เราเกลียดนั้นเป็นไม่ได้

๏ คุณผู้หญิงทั้งหลาย คุณยังรู้จักผู้ชายน้อยนัก แม้ในยามรักหรือเกลียด ผู้ชายมีความโหดร้ายไม่ต่างอะไรกับเสือ

๏ ผู้ชายยินดีที่จะกอดรัดสัมผัสร่างกายผู้หญิงที่ตนเกลียด

แสนเกลียด ขออย่างเดียวแต่ให้สวยเท่านั้น

◎ ยิ่งรักเท่าไร ความเกลียดก็ยิ่งเพิ่มขึ้นเท่านั้น

◎ ผู้ชายอย่างฉัน ไม่ใช่ผู้ชายที่เธอจะมายั่วเล่นแล้วดีดทิ้งได้ง่าย ๆ ผู้ชายอย่างฉันลงได้จูบผู้หญิงคนไหนแล้ว แม้แต่เกลียดแสนเกลียดก็ไม่มีวันเสียละ ที่จะหลุดพ้นอ้อมอกฉันไป และหนีจูบฉันพ้น

◎ ความยุติธรรมหรือ อย่าตะโกนเรียกร้องเลย มันไม่มีหรอกทั้งในเมืองมนุษย์หรือสวรรค์

◎ ขอให้จูบของฉันทุก ๆ ครั้ง ที่ประทับลงบนริมฝีปากเธอนั้นเป็นคำสาปแช่ง เพื่อที่ฉันจะเคลมวิญญาณทรยศของเธอภายหลัง

◎ แม้ผู้ชายที่ฉลาด ก็ไม่อาจทราบความลึกลับในธาตุแท้ของผู้หญิง

◎ ผู้หญิงเป็นครึ่งหุ่น ครึ่งเทพธิดา ไม่เคยมีใครพิสูจน์ได้ว่า หัวใจผู้หญิงอยู่ตรงไหน

◎ ความรัก โอ้ ! ความบ้า โปรดบอกฉันหน่อยเถิดหญิงชายทั้งหลายเอ๋ย ว่าความรักชักนำชีวิตไปสู่หนทางดีหรือชั่ว

◎ สารภาพผิดเสียโดยเปิดเผย ทำให้วิญญาณสงบสบาย

◎ จงทนทุกข์ เพื่อคลั่งไป จนกว่ามฤตยูจะกระชาก วิญญาณออกจากชีวิต

◎ วันนี้มิใช่เมื่อวานนี้ ตัวของเราเองย่อมเปลี่ยนแปลงไป

◎ เสื้อผ้างาม ๆ มักจักซ่อนไม่ให้รู้ว่ามาจากตระกูลต่ำ

◎ เสียเวลาเพียงชั่วโมงเดียว ก็เท่ากับเสียส่วนหนึ่งแห่งระยะชีวิตของเราไป

◎ อะไรถูกแล้วไม่ทำ นั่นคือยังขาดความกล้าหาญ

◎ นักแสดงละคร เป็นนักหลอกลวงพวกเดียวเท่านั้นที่ซื่อสัตย์สุจริต

◎ น้อยคนนักที่จะได้รับการสรรเสริญจากคนใช้ในบ้านของเขาเอง

◎ เรื่องเหลวไหล ย่อมพิสูจน์ตัวของมันว่าจริง

◎ ถ้าท่านไม่อยากเป็นคนตาเหล่ จงอย่าเหลือบดูคนตาเหล่

◎ คนที่ไม่เคยถูกไฟลวก ย่อมไม่รู้จักความร้อนของไฟ

◎ ก่อนแต่งงานจงเปิดตาของท่านให้กว้าง และจงปิด

เสียข้างหนึ่งหลังจากได้แต่งงานแล้ว

◎ ถ้าท่านไม่อาจบังคับความดุเดือดของท่านได้ ความดุเดือดก็จะกลับบังคับท่าน

◎ จงตักเตือนเพื่อนของท่านตัวต่อตัว แต่ชมเขาในที่ชุมนุมชน

◎ จงเขียนคำแนะนำของผู้ที่เขารักท่านไว้ ถึงแม้ว่าท่านจะไม่ชอบคำแนะนำในเวลานี้

◎ จงกล้าหาญที่จะทรงชีพอยู่ให้มากกว่าที่จะกล้าตาย

◎ การงานทุกชนิดในโลก มิใช่ว่าจะต้องใช้กำลังกายสู้เสมอไป

◎ บุคคลที่ไม่มีความสำนึกผิดชอบ คือบุคคลที่ไม่มียางอาย

◎ หน้าตาสะสวย มีค่าน้อยกว่ามีน้ำใจงาม

◎ แม้ในสถานที่ซึ่งอบอวลไปด้วยกลิ่นเหม็น แต่ถ้าท่านมีความบริสุทธิ์ ย่อมมีอากาศบริสุทธิ์หายใจเสมอ

◎ ความมืดความสว่างผลัดเปลี่ยนกันได้ฉันใด ความสุขและทุกข์ก็ผลัดเปลี่ยนกันได้ฉันนั้น

◎ หนทางแรกที่จะนำไปสู่ความจริง ก็คือหนทางแห่ง

ความทุกข์ยาก

◎ คนรวยกับคนจนมีข้อแตกต่างกันคือ คนรวยกินเมื่อนึกพอใจ แต่คนจนกินเมื่อหามาได้

◎ สิ่งที่จะแก้ไขความโกรธได้อย่างดีเลิศก็คือ ความชักช้า

◎ ความชั่วร้ายอย่างสำคัญในทางโฆษณานั้น ไม่ต้องสงสัยเลย คือการอวดอ้างเกินความจริงนั่นเอง

◎ คนมีชื่อเสียงเสีย ก็เท่ากับตายไปครึ่งหนึ่งแล้ว

◎ ถ้าท่านต้องการจะมองโลกอย่างเต็มหน้า จงพยายามสร้างหนี้

◎ อย่าวิจารณ์งานของผู้อื่น ถ้าเราไม่สามารถจะทำได้ดีกว่านั้น

◎ คนฉลาดย่อมจะครอบงำเหนือดวงดาวของเขา และมีอิทธิพลเหนือความพอใจของเขาเองมากกว่าหมู่ดวงดาวและดาวนพเคราะห์ทั้งปวงแห่งฟากฟ้า

◎ คนขอทานที่มีชีวิตอยู่ดีกว่าพระเจ้าแผ่นดินที่สวรรคตแล้ว

◎ คนเกียจคร้าน ดุจเดียวกับนาฬิกาที่ปราศจากเข็มยาว

เข็มสั้น เพราะถึงหากจะเดินได้หรือหยุด ก็คงใช้ไม่ได้อยู่นั่นเอง

๏ เกียรติยศ เป็นสิ่งที่ซื้อได้ด้วยกิจการที่เรากระทำ เกียรติยศยังเป็นสิ่งที่เราเอาชนะไม่ได้ จนกระทั่งเราได้ทำงานเกี่ยวกับเกียรติยศบางอย่างสำเร็จลงไปแล้ว

๏ เกิดมามีโชค ย่อมดีกว่าเกิดมาร่ำรวย

๏ ได้เรียนรู้ถึงความรอบคอบจากความเคราะห์ร้ายของผู้อื่นนั้นเป็นการดี

๏ การกระทำอันประเสริฐทุกอย่างย่อมสูญสิ้น ถ้าปิดบังไว้ในความเงียบ

๏ ความโกรธเป็นสิ่งสุดท้ายในคนเราที่จะทำให้ชรามากขึ้น

๑ เพื่อนฝูงในยามทุกข์ยาก ช่วยให้ความลำบากน้อยลง

๏ ร้องไห้กับคนฉลาด ดีกว่าหัวเราะกับคนโง่

๏ ยอมก้มศีรษะลง ดีกว่าให้หน้าผากแตก

๏ ไม่มีใครได้ขึ้นไปนั่งบนกิ่งฟ้าเลย นอกจากผู้ชายตาบอด

๏ เวลาที่พวกเจ้ากุ้งฝอยจะหัวเราะได้นั้น ก็เมื่อพญา

มังกรตกปลักหนอง

◎ จงระวังหญิงงาม ประดุจช้างที่มีงา

◎ ไม่รู้เรื่องราวเสียเลยดีกว่าที่จะรู้ครึ่ง ๆ กลาง ๆ

◎ ความตาย เป็นสวยงามที่สุด

◎ คำแนะนำเท่านั้น ที่คนเราจะให้กันโดยปราศจากการเสียดาย

◎ ไม่มีอะไรจะโหดร้ายเท่ากับการสอนให้มนุษย์เกลียดการพึ่งตัวเอง

◎ ไม่มีเวลา กับไม่ทำเวลาให้เป็นประโยชน์ มีค่าเท่ากัน

◎ การเสียเวลาเป็นโทษที่ยิ่งใหญ่และร้ายแรงที่สุด

◎ ท้อง, มีความเที่ยงตรงยิ่งกว่านาฬิกาเรือนใดในโลก

◎ จงตะเกียกตะกายไปให้ถึง แม้คุณความดีนั้นจะอยู่ไกลและไม่มีถนนหนทางไว้ให้เดิน

◎ ตัวท่านเองเท่านั้น ที่จะให้คำแนะนำที่ฉลาดแก่ตัวเอง

◎ ไม่มีใครสั่งสอนได้ดีกว่ามด และมันไม่ต้องพูดอะไรเลย

◎ ความฉลาดหาได้ยากในคนหนุ่มและคนงาม

◎ ความกลัวของคนฉลาด อาจทำให้เขาเป็นคนกล้าก็ได้

◎ แขกที่มาทุกวัน เป็นมหาโจรปล้นครัวเรือน

◎ โชคร้ายเท่านั้น ที่จะช่วยให้เรารู้จักตัวเอง และรู้จักคนอื่นด้วย

◎ วาสนา ย่อมอำนวยให้แก่ผู้ฉลาดรอบคอบ

◎ ความชุลมุนวุ่นวายและไม่แน่นอนของโลก ทำให้ฉันเบื่อชีวิต เบื่อแม้กระทั่งผู้หญิง

◎ ชีวิต มักมีความต้องการไม่รู้จักจบสิ้น

◎ เมื่อเรายังดับความต้องการเสียไม่ได้ ก็ต้องปล่อยให้มันโลดโผนโจนทะยานไปในทางของมันชั่วคราว

◎ เราคงจะมีความสุขด้วยกันในวันนี้เท่านั้น วันนี้เท่านั้นที่เป็นของเรา

◎ โอ้ ชีวิต มีอะไรอีกเล่าที่ชีวิตต้องการ มีอะไรอีกในโลกของความเงียบ ในโลกของธรรมชาติอันสวยงาม ในโลกของความพึงพอใจ

◎ ความเย็นชาของสามี เป็นเหตุสำคัญที่ทำให้ภรรยารู้สึกว่ามีราคาน้อยลง

◎ ถ้าร่างของผู้ชายเป็นท่อนไม้ แม้ผู้หญิงจะรักใจแทบขาดก็คงไม่ยอมแต่งงานด้วย

◎ ชีวิต คือความทะเยอทะยานที่ไม่มีความอิ่มและความเพียงพอ

◎ ความเงียบ เป็นได้ทั้งมิตรและศัตรู

◎ โชค และความรัก สองสิ่งนี้เป็นเพื่อนกันแล้ว ทำให้กล้า

◎ ถ้อยคำรุนแรงและขมขื่น ย่อมเป็นเครื่องชี้เหตุผลอ่อนแอ

◎ ผู้ชายละอายแก่ใจในความชั่วของเขาน้อยกว่าในความอ่อนแอและหลงละเมอ

◎ พัก ! พักอะไร !! นี่ข้าพเจ้าไม่ได้พักผ่อนอยู่ตลอดกัลปาวสานดอกหรือ......?

◎ บุคคลผู้แสดงความยินดีต่อคนโกงที่ประสบความสำเร็จนั้น เขาประพฤติชั่วถึงสองต่อ

◎ บ้านที่เต็มไปด้วยแขก ย่อมจะวอดวายเร็วเข้า

◎ สิ่งที่ผู้หญิงต้องการและจะประสบความสำเร็จ มีอยู่สองทาง
หนึ่ง ขอให้ผู้ชายฟังเธอพูด สอง ขอให้ผู้ชายมองเธอ

◎ ด้ายเส้นนิดเดียว ผูกคนซื่อไว้ได้ดีกว่าเชือกใหญ่ ๆ

ผูกคนโกง

◎ ความเอื้อเฟื้อฝ่ายเดียวไม่เคยยืนยงไปได้

◎ เมื่อสันโดษบินออกไปจากหน้าต่างแล้ว สิ่งที่เหลืออยู่ในห้องก็คือ ความเร่าร้อน

◎ กิเลส เผาผลาญชีวิตให้แห้งแล้งและอับเฉา

◎ ความสงบสุข ทำให้คนเป็นคน

◎ ความเป็นคน มิได้ตกอยู่ในตัวคนทุกคน

◎ ไม่ใช่ความโลภ ความพ่ายแพ้แก่กิเลสดอกหรือ โลกมนุษย์จึงชุลมุนวุ่นวายอยู่ไม่เว้นแต่ละวัน

◎ ความเร่าร้อน ความต้องการ เป็นรากเง่าของความทุกข์

◎ บางทีผู้ชายก็เป็นเพียงกองไฟที่ก่อขึ้นเพื่อให้ความอบอุ่นแก่ผู้หญิงที่หนาวเหน็บชั่วครั้งชั่วคราวเท่านั้น

◎ เงิน เป็นพระเจ้าของโลกมนุษย์

◎ จงระวังความเดือดดาลของคนอดกลั้น

◎ ความรัก คือสวนดอกไม้ที่งดงาม ซึ่งเราต้องใช้น้ำตาของเราสำหรับรดต้นไม้

◎ ความรัก คือเกมอันสนุก โลดโผนที่สุดสำหรับชาย

หนุ่มหญิงสาว

◎ ความไม่ซื่อสัตย์ในการนัดหมาย เป็นอาการของการไม่รักเกียรติอย่างเด่นชัด

◎ ความตาย และหลุมฝังศพ มิได้ทำให้บุคคลแตกต่างกันเลย

◎ ทุก ๆ วันที่ผ่านไป ได้ปล้นเอาการเป็นเจ้าของสิทธิทั้งหลายของเราไปเสียด้วย

◎ ตั้งแต่นี้ต่อไป ฉันจะอดทนต่อความทุกข์ยาก จนกว่ามันจะร้องออกมาด้วยตัวของมันเองว่า "พอแล้ว! พอแล้ว!!" และตายไป

◎ แม้แต่ดวงดาวที่ท่องเที่ยวไปในนภากาศ ยังฉลาดที่จะโคจรไปในวิถีทางที่เรียบร้อยของมัน เหตุไฉนมนุษย์ที่ท่องเที่ยวไปในพิภพนี้ จึงโง่ถึงไม่รู้จักดำเนินชีวิตไปในวิถีทางที่ราบรื่น

◎ หากท่านประสงค์ให้คนอื่นเก็บความลับของท่านไว้ได้ คนแรก คือตัวท่าน จงเก็บมันไว้ได้เสียก่อน

◎ ไม่มีใครหมดหวัง เมื่อเขายังมีลมหายใจอยู่

◎ ไม่มีอะไรภายใต้ดวงอาทิตย์เป็นอุบัติเหตุ

◎ ผู้ที่กลัวความตาย ย่อมสูญเสียแล้วซึ่งชีวิตที่เขาอยากได้

◎ บ้านของทนายความ สร้างอยู่บนศีรษะของคนโง่

◎ แม้บาดแผลจะหาย แต่แผลเป็นก็ย่อมเหลืออยู่

◎ ท้องที่เต็ม ย่อมทำให้สมองทื่อ

◎ ทนได้ คือได้ชัยชนะต่อโชคเคราะห์ของเรา

◎ คุณความดี เหมือนกลิ่นที่หอมหวน

◎ ความสงบสุขอันมั่นคงและถาวรระหว่างชายและภรรยาของเขา คือการแยกกันอย่างไม่ต้องสงสัยนั่นเอง

◎ ความโลภ ความทะเยอทะยาน ตัณหาราคะ มิใช่อะไร นอกจากประเภทต่าง ๆ ของความบ้า

◎ ความยากจนค่นแค้นไม่เป็นบาป

◎ คนเราจักฉลาดนั้น มิใช่อายุ แต่ด้วยนิสัยสันดาน

◎ คนไม่เคยพลาดพลั้ง ก็ไม่เคยรวย

◎ เข้านอนโดยไม่มีอาหารค่ำ ดีกว่าตื่นขึ้นกับหนี้สิน

◎ ไม่ก้าวไปข้างหน้า ก็จะอยู่ล้าหลัง

◎ เขาสามารถ เพราะคิดว่าเขาสามารถ

◎ ความดีใจที่ไม่มีความสุขุมรอบคอบ คือความโง่

๏ คนเป็นจำนวนมากต้องเสียงานเสียการ น้อยคนที่จะรู้จักป้องกันความเกียจคร้าน

๏ คนทุกคน คือสถาปนิกแห่งโชคของตนเอง

๏ ความฉลาด พลิกแพลง อาจเป็นศัตรูแก่ตัวท่านได้

๏ ความเที่ยงธรรม ปราศจากความลำเอียง จะเป็นมิตรกับท่านเสมอไป

๏ ความจำ คือเหรัญญิกของจิตใจ

๏ ที่มาอันแท้จริงของความเบิกบานนั้น คือความเมตตากรุณาที่เปี่ยมอยู่เป็นนิจ

๏ ความกรุณาและความสงสาร ย่อมจะเบิกบานอยู่เสมอ

๏ อย่าทิ้งรองเท้าคู่เก่าของท่าน จนกว่าจะได้คู่ใหม่

๏ จะให้คำแนะนำอะไรก็ตาม จงให้แต่เพียงสั้น ๆ

๏ ดอกไม้ดอกเดียว ทำพวงมาลัยไม่ได้

๏ ใคร ๆ ก็โกรธได้ทั้งนั้น มันเป็นของง่าย แต่การที่จะโกรธบุคคลที่ควรโกรธ โกรธมากโกรธน้อยเท่าที่ควรโกรธถูกกาละ โกรธด้วยเจตนาที่ยุติธรรม โกรธใน

ทางที่ถูกนั้น มิได้อยู่ในอำนาจของคนทุกคน และมิใช่ของง่าย

◎ ความเห็นแก่ตัว เป็นความระยำที่สุดของมนุษย์

◎ ความหายนะ ทำให้คนฉลาด ถึงแม้ไม่รวย

◎ ความหายนะ คือกระจกเงาที่ดีเลิศ ซึ่งเราเห็นและรู้จักตัวของเราเองในนั้นได้ตามความเป็นจริง

◎ คนเรามิได้ขาดความแข็งแรง แต่ขาดกำลังใจ

◎ คนโง่เขลาเพียงชั่วโมงเดียว ตั้งปัญหาถามมากกว่าคนฉลาดสามารถตอบได้นานถึง ๗ ปี

◎ คนโง่ จะได้รับคำสรรเสริญจากคนโง่กว่าเท่านั้น

◎ ท่านหาความฉลาดอะไรได้บ้างไหม ที่สำคัญกว่าความกรุณา...?

◎ ผู้ใดรู้จักจน ผู้นั้นนับเป็นผู้ตื่น
ผู้ใดชนะคนอื่น ผู้นั้นเป็นผู้แข็งแรง
ผู้ใดชนะตนเอง ผู้นั้นเป็นคนมีเดช

◎ นึกว่างานง่าย แต่ต้องทำงานไปด้วย

◎ ทะเลมีขอบเขต แต่ความต้องการที่ลึกซึ้งไม่มีขอบเขตเลย

◎ แต่งงานกับคนโง่เสียยังดีกว่าคนฉลาดที่ปากคอเราะราน

◎ โชคร้าย ย่อมนำโชคดีมาให้บ่อย ๆ

◎ โชคร้ายทุกชนิด ย่อมถูกกำหราบด้วยความอดทน

◎ อะไรกำลังผ่านไปได้ตาของเรา

◎ ช่วยไม่ให้ล้ม ดีกว่าช่วยพยุงขึ้น

◎ ฉันมีหวัง ตราบเท่าที่ฉันยังมีลมหายใจ

◎ ฉันได้ทำความดีเพียงเล็กน้อย นี่แหละ เป็นงานชิ้นประเสริฐของฉัน

◎ เครื่องหมายที่ปรากฏชัดที่สุดของความฉลาดรอบรู้คือความเบิกบานที่มีอยู่เป็นนิจ

◎ คำเยินยอนั้น ไม่ต้องเสียอะไรเลย ถึงกระนั้น คนเป็นอันมากก็ยังต้องจ่ายด้วยราคาสูง สำหรับคำเยินยอนั้น

◎ คำพูดที่เฉียบแหลมรุนแรง ย่อมเชือดเฉือนลึกกว่าอาวุธที่คม

◎ ความรุ่งโรจน์อย่างรวดเร็ว ย่อมสูญสิ้นไปในไม่ช้า

◎ คนเรามีอยู่ ๓ ชั้นเท่านั้น คือพวกถอยหลัง อยู่กับที่

และพวกก้าวหน้า

◎ คนฉลาด อาจเป็นสิ่งที่น่าหัวเราะในหมู่คนโง่ได้

◎ ข้าพเจ้าเชื่ออนาคตที่ล่วงเป็นอดีตอีกครั้งเท่านั้น

◎ การรับเงินช่วยเหลือ คือการขายเสรีภาพของเรา

◎ การนอน การนอนหลับสนิท เป็นนางพยาบาลอันอ่อนหวานของธรรมชาติ

◎ รู้ต้นไม้ได้ด้วยผลของมัน

◎ ไม่มีใครมีศีลธรรมอันสมบูรณ์ได้ จนกว่าทุกคนจะเป็นสุข

◎ พายเรือในคลอง จงเลี้ยวตามคลอง

◎ ผู้หญิงฉลาดกว่าผู้ชาย เพราะผู้หญิงรู้น้อยแต่เข้าใจมาก

◎ ผู้รบแพ้ จะเรียกว่ากล้าหาญไม่ได้

◎ ถ้ายังไม่ได้สิ่งที่ประสงค์ ก็ต้องชอบสิ่งที่ตนมีอยู่ไปพลางก่อน

◎ ผู้ที่เรียนมาก ย่อมเสียใจมาก เมื่อเขาเสียเวลา

◎ ผู้ที่รู้จักตัวเองดีที่สุด ย่อมนิยมนับถือตัวเองน้อยที่สุด

◎ ผู้ที่ไม่เคยอยู่ในอันตราย ย่อมรับรองความกล้าหาญ

ของเขาไม่ได้

๏ บุคคลผู้กินอิ่มหนำสำราญมากเกินไปนั้น อาจเจ็บป่วยได้เท่ากับคนอดอาหาร

๏ ผู้ที่สรรเสริญท่านต่อหน้า ลับหลังแล้วย่อมจะนินทาท่าน

๏ ไปมาหาสู่ด้วยความนอบน้อมให้ของกำนัล เพราะความหวังให้ช่วยเหลือ

๏ อย่าเห็นแก่การนอนมากนัก ประเดี๋ยวจะต้องคลานซมซานไปหาความยากจน

๏ นก ย่อมพาตีนของมันไปติดพันอะไร ๆ ให้ยุ่งยากฉันใด ลิ้น ก็ย่อมพาคนให้ไปสู่ความยุ่งยากติดพันอะไร ๆ ได้ฉันนั้น

๏ นกที่มีขนอย่างเดียวกัน ก็รวมฝูงกันได้

๏ นกติดแร้วเพราะเท้าของมัน คนเสื่อมเสียเพราะลิ้น

๏ ตัวอย่างย่อมมีผลศักดิ์สิทธิ์ยิ่งกว่าคำสอน

๏ จงอดกลั้นทนทาน และทะนุถนอมตัวของท่านเองเพื่อสถานการณ์อันดีกว่านี้

๏ จงไถดินให้ลึก เมื่อความเกียจคร้านนอนหลับแล้ว

ท่านจะได้ข้าวโพด ทั้งไว้ขายและไว้บริโภค

◎ ความรุ่งเรืองสร้างมิตรน้อย แต่สร้างศัตรูมากหลาย

◎ ความรู้ความชำนาญ อันเกิดจากมิได้เล่าเรียน ย่อมดีกว่าเล่าเรียนมาแล้ว แต่ไม่มีความรู้ความชำนาญ

◎ ความเชื่อถือนั้นเหมือนกระจกเงา ซึ่งเมื่อทำให้เป็นมลทินด้วยลมหายใจครั้งหนึ่งแล้ว ก็อาจจะเช็ดให้แจ่มใสได้อีก แต่ถ้าแตกเสียครั้งหนึ่งแล้ว ก็จะซ่อมแซมไม่ได้เลย

◎ คบแต่เพื่อนที่ดี แล้วท่านจะพลอยดีไปกับเขาด้วย

◎ คนหูเบา และเชื่อคนง่าย ที่รับฟังคำกล่าวร้ายนั้นย่อมเป็นคนที่มีความประพฤติเลวมาก หรือมิฉะนั้นเขาก็มีความรู้สึกและมีความเข้าใจ ไม่มากกว่าทารก

◎ คนที่เหยียบหนอนโดยไม่จำเป็นนั้น ข้าพเจ้าจะไม่ลงชื่อไว้ในบัญชีรายชื่อเพื่อนของข้าพเจ้า

◎ คนที่ไม่ทำอะไรเลย เป็นคนหลับไม่ลืมหูลืมตา

◎ คนโง่ แสนสุขที่เขาไม่ต้องรู้อะไรมากนัก

◎ เขียนปรัชญาสิบเล่ม ยังง่ายกว่านำเอาหลักการอย่างหนึ่งออกมาปฏิบัติเสียอีก

๏ ยิ่งมีชีวิตยืนนานเพียงไร ก็ยิ่งมีความรู้สึกแน่แก่ใจมากขึ้นเพียงนั้น

๏ ข้าพเจ้าไม่ชอบพูดมากกับคนที่เห็นพ้องแก่ข้าพเจ้าเสมอ

๏ ประทีปสำหรับส่องนำทาง ก็คือความรู้ความชำนาญนั่นเอง

๏ แกะที่ไปให้สุนัขป่าล้างบาปนั้น ย่อมเป็นแกะที่โง่เง่า

๏ การให้ย่อมดีกว่าการให้ยืม และมันมีราคาเท่ากัน

๏ คุณกล้าพอไหม ที่จะบอกกับคนรักของคุณว่า "ใช่แล้วที่รัก ฉันรักเธอ แต่ขอให้เธอเข้าใจไว้ด้วยว่าเราสองคนกำลังเล่นกับไฟ"

๏ ความรัก ไม่ใช่รองเท้าคู่เก่า ๆ ที่สวมมันจนหลวมแล้วก็สลัดมันทิ้ง

๏ ความรัก คือเลือด ควรจะแห้งเหือดก็ต่อเมื่อชีวิตดับ

๏ ผู้หญิง ยอมให้ทุกอย่างแก่คนที่หล่อนรัก และการให้ทุกอย่างนี้ ผู้หญิงก็กลายเป็นทาสของผู้ชาย

๏ อย่าร้องไห้ เพราะน้ำตาไม่เคยช่วยอะไรใครได้

๏ คนที่อยู่ในความรัก ก็เหมือนอยู่ในความฝัน จง

ระวังให้หนักเมื่อตกใจตื่น

๏ ความสงสัย คือหมอกหนาที่ห้อมล้อมชีวิต

๏ ตราบใดที่เรายังขจัดความสงสัยไม่ได้ ชีวิตก็มีแต่จะอับแสง

๏ อย่าบูชาความรักแต่เพียงอย่างเดียว รักอย่างเดียวไม่มีประโยชน์ เพราะถ้าเป็นแกงจืดก็ขาดเปรี้ยวขาดเค็ม

๏ ผู้หญิงบางคนก็ชอบผู้ชาย รักผู้ชาย แต่เกลียดความใคร่ อย่าไปโทษหล่อนเลย เพราะพระเจ้าสร้างหล่อนมาให้เป็นเช่นนั้น

๏ ผู้ที่เดินเข้าสู่ความรักเป็นเหมือนเดินเข้าสู่สงคราม ย่อมมีการบาดเจ็บ เมื่อมีการผิดหวัง

๏ เมื่อความรักเข้าขั้นประจัญบาน ความรู้สึกก็เต้นวาบลืมทุกสิ่งในโลก แม้กระทั่งความอาย เพราะอานุภาพของมันลึกลับและร้อนแรงมาก แม้แต่ดินฟ้าก็หมดทางที่จะเข้าใจ

๏ โลกของความบริสุทธิ์ เป็นโลกของหญิงกับชายเพียงสองคนเท่านั้น

◎ อย่าประพฤติกับหญิงรักเหมือนไม่รัก อย่าหาความสุขกับเธอเหมือนแมลงภู่ที่หาน้ำหวานจากเกสรดอกไม้

◎ ผู้หญิง เป็นเสมือนมารดาของโลก อย่างน้อยที่สุดควรให้เกียรติผู้หญิงบ้าง

◎ ถนอมผู้หญิงไว้ เพื่อโลกจะสวยงามอยู่นานสืบไป

◎ จำใส่ใจไว้เสมอว่า ฉันรักผู้หญิง ฉันให้เกียรติผู้หญิง เพราะมารดาของฉันก็เป็นผู้หญิง

◎ เกียรติของผู้หญิงคืออะไร ผู้ชายฉลาดต้องควรรู้

◎ รักผู้หญิงเถิด ถนอมผู้หญิงไว้ แล้วผู้หญิงจะให้ความสวยงามกับผู้ชาย

◎ ถ้าฉันถูกเกณฑ์ให้เลือกความสุขเอาสักอย่างหนึ่ง ในจำนวนหลายร้อยล้านอย่างประดามีอยู่ในโลกนี้ ฉันก็ไม่ขอเลือกอย่างอื่น นอกจากจะขอเลือกเอาความสุขใจในทางที่จะได้เห็นผู้หญิงทุกคนที่อ่านหนังสือนี้ มีความสวยงามชนิดดอกไม้ต้องอาย และเป็นนายเหนือชีวิตผู้ชายทั้งโลก

◎ ชีวิตของฉันไม่เคยได้พบความสุขอันใดมากเท่ากับ

ความรื่นรมย์ที่คุณผู้หญิงหยิบยื่นให้

◎ ฉันเป็นผู้ชายที่คุณผู้หญิงจะเลี้ยงง่ายยิ่งกว่าสุนัข เพราะฉันอาบน้ำเองได้ โกนหนวดเองได้ จะไปไหนฉันก็เดินตามได้ คุณผู้หญิงไม่ต้องจูง และยิ่งกว่านั้นฉันยังสามารถกางมุ้งให้คุณผู้หญิงได้อีกด้วย ซึ่งทั้งหมดนี้สุนัขทำไม่ได้

◎ ถ้าคุณจะเลี้ยงอะไรไว้ดูเล่นแก้เหงาสักอย่างหนึ่ง ฉันขอแนะนำว่า จงเลี้ยงผู้ชายอย่างฉันไว้เถิด เพราะฉันซื่อสัตย์และจงรัก แม้กระทั่งอ้อมอกฉันก็ยอมอุทิศให้เป็นผ้าห่มนอนของคุณได้

◎ ทูนหัว จงอย่ารักฉันอย่างใจแคบ และอย่าแสดงความรักกับฉันเหมือนนักเล่นกลต่อไปอีกเลย

◎ อย่าโทษว่าผู้ชายเขามาติดสอยห้อยตามและตอมรักคุณเลย ขอจงโทษตัวคุณเองเถิด ฐานเกิดมาเป็นคนสวย

◎ คุณคนดี ฉันทนไม่ไหว หัวใจของฉันเย็นชืดบอกไม่ถูก ฉันต้องการความอบอุ่นจากคุณ โกรธฉันเถิด มันอาจเป็นความผิดของฉันเอง

◎ เปล่า ฉันไม่บังอาจถึงกับจะวิงวอนให้คุณขึ้นไปนอนบนเตียงฉันดอก ขอเพียงคำพูดคำเดียวว่า "คุณไม่เกลียดฉัน" เท่านั้น

◎ ถึ่ทุ่มแล้ว ทูนหัว เปล่า, ฉันไม่กลัวความดึกหรอก แต่ฉันกลัวจะสว่างเสียเร็วเกินไป ทำให้เวลาที่ฉันนั่งคิดถึงคุณอย่างมีความสุขนั้นสั้นลง

◎ ถ้าการคิดถึงคุณฝ่ายเดียว ช่วยให้คุณมีความสุขขึ้นได้บ้างแล้ว ชั่วชีวิตของฉันก็จะไม่ขอเกี่ยวข้องกับงานอื่นนอกจากงานสิ่งเดียวเท่านั้นคือ งาน "คิดถึงเขา"

◎ โอ้ โลกอันเป็นป่าใหญ่ของชีวิต เราจะต้องใช้เวลานานสักเท่าใด จึงจะเรียนรู้ป่าใหญ่นี้อย่างลึกซึ้ง

◎ แม้คุณจะไม่เชื่ออินทร์ ไม่เชื่อพรหม ไม่เชื่อวิมานสวรรค์อะไรก็แล้วแต่คุณเถิด ขอให้เชื่อเพียงอย่างเดียวเท่านั้น คือ "ฉันรักคุณ"

◎ ไก่ขันแล้ว เสียงดุเหว่าร้องแล้ว หัวใจฉันก็ร้องร้องเพราะเศร้าว่าทำไมฉันจึงไม่รีบตาย จะอยู่รักคุณข้างเดียวไปถึงไหน

◎ อย่าส่งสารฉันเลย อย่ารักฉันเลย เพราะคุณยังมีคนดีกว่าฉันที่จะส่งสารและจะรัก

◎ ในชีวิตของฉัน ได้พบเห็นอาวุธคมมาก็มาก แต่ฉันจะยอมให้เฉือนหัวใจฉันได้ ก็เพราะความคมจากความสวยของคุณเท่านั้น

◎ เฉือนชีวิตฉันให้แหลกลาญไปเสียโดยเร็วเถิด ความสวยที่ฉันบูชาเอ๋ย แต่ขอคำมั่นสัญญาหน่อยหนึ่งเท่านั้นว่าถ้าฉันตายไปแล้ว คุณจะส่งสารฉันบ้าง

◎ ฉันยินดีจะตาย ตายเสียวันนี้พรุ่งนี้ ขอเพียงให้ฉันมั่นใจได้สักนิดหนึ่งว่า เมื่อฉันไปอยู่เมืองผีแล้ว คนอยู่ในเมืองมนุษย์เขาจะคิดถึงฉัน

◎ ฉันไม่เสียดายชีวิตเด็ก ๆ ที่เหมือนมดเหมือนไรของฉันหรอก แต่ฉันเสียดายว่า ฉันจะไม่มีเกียรติได้ตายจากน้ำมือของคุณ

◎ คุณคนสวยที่ฉันทั้งรักทั้งหลง คุณลืมฉันเสียเถิด และฉันก็จะลืมคุณได้สนิท เมื่อชีวิตฉันสูญสิ้น

◎ ดึกมากแล้ว และหมาก็หอนอีกแล้ว เสียงมันเยือกเย็นเหลือเกิน ผู้ใหญ่เคยบอกว่า หมามันหอนเพราะ

เห็นผี บางทีจะจริง มันอาจเห็นผีความรักของฉัน เพราะความรักของฉันได้ถูกคุณฆ่าตายไปเสียนานแล้ว

◎ โบราณว่าความสว่างเป็นมิตร ความมืดเป็นศัตรู และดูเหมือนใคร ๆ ก็คิดเช่นนั้น แต่กับคนที่สูญสิ้นทุกอย่างแล้วอย่างฉัน กลับกลัวความสว่าง และรักความมืด

เพราะตลอดเวลาที่ฉันตื่น ฉันต้องพบกับความทุกข์ทรมาน แต่ถ้าฉันหลับอยู่กับความมืด ฉันมีความสุขมาก และความสุขที่ได้นี้คือ ได้จากการฝันเห็นคุณ

◎ เวลาฉันหลับ และฝัน ฉันกล้าหาญชาญชัยมาก กล้ากระทั่งการปล้ำจูบริมฝีปากคุณ แต่ถ้าฉันตื่นแล้ว แม้จะเอ่ยปากวิงวอนกับคุณว่า "รักฉันเถิด สงสารฉันสักนิดหนึ่งเถิด" ฉันก็ไม่กล้า

◎ การรักเขา แล้วเขาไม่รัก เป็นความเจ็บปวดรวดร้าวหัวใจอย่างยิ่ง แต่จะให้พูดว่า

"รักฉันเถิด สงสารฉันเถิด"

กับคนที่รู้อยู่ชัด ๆ ว่าเขาไม่รักฉันนั้น
มันเป็นความเจ็บปวดรวดร้าวสูงยิ่ง
ขึ้นไปกว่าที่ถูกเขาไม่รักอีกหลายเท่า
นัก และฉันก็จะไม่ยอมซ้ำเติมตัว
ฉันเองด้วยวิธีนี้เป็นเด็ดขาด

◎ ผู้ใหญ่เคยบอกว่า เวลาฝันถึงใคร ถ้าอยากจะให้คนนั้นฝันถึงเราบ้าง เมื่อสะดุ้งตื่นให้รีบกลับหมอน

โอ้ ดวงชีวิตของคนโชคร้ายเอ๋ย ฉันไม่กล้ากลับหมอนให้คุณฝันถึงฉันหรอก เพราะฉันกลัวคุณ———

◎ ทุกคนยอมรับว่า การที่ได้เกิดเป็นมนุษย์นั้น นับว่าโชคดีอย่างยิ่งแล้ว

โอ, มันเป็นโชคดีสำหรับคนอื่นที่เขาสมความปรารถนาในความรักเท่านั้น

แต่กับฉัน ถ้าเป็นได้ ฉันจะขอเกิดเป็นยุง แม้จะมีชีวิตอยู่ได้เพียง ๒ ชั่วโมงแล้วตาย ฉันก็ยินดี เพราะการเป็นยุงเพียง ๒ ชั่วโมงนี้ ฉันอาจจะบินกระเสือกกระสนเข้ามาใกล้ผิวกาย

ของคุณได้บ้าง

◎ คนทั่วไปลงความเห็นว่า แมลงเม่าที่บินเข้าไปตายในกองไฟนั้นโง่ แต่จะมีใครคิดบ้างไหมหนา ว่าที่มันยอมหอบชีวิตเข้าไปตายในกองไฟนั้นเพราะอะไร

ใช่แล้ว! แมลงเม่ามันซื่อ มันโง่ ยิ่งกว่าซื่อและโง่แล้ว มันยังมีความรักและหลงแสงสว่างอันสวยงามของดวงไฟนั้นอย่างเทอดทูน กระทั่งลืมกายลืมใจ และลืมชีวิต

โอ! ฮานุภาพของความรัก ความหลง และความซื่อ

ฉันสงสารแมลงเม่า

◎ ความสุข มิใช่สมบัติของคนมั่งมีเท่านั้น ผู้ที่การเกิดของเขา การตายของเขาได้ผ่านพ้นไปโดยไม่มีการเอาใจใส่นั้น เขาก็มีชีวิตอยู่อย่างได้ความสุข

◎ ความสำนึกในความชั่วร้าย ไม่จำเป็นต้องมีโจทก์

◎ ถามกระเป๋าใส่เงินของท่าน ว่าท่านควรซื้ออะไร

◎ ถ้าความตายนั้นน่าขนพองสยองเกล้า ความผิดก็มิได้อยู่ในความตาย แต่อยู่ในตัวของท่านเอง

◎ บุคคลผู้มีจิตใจบึกบึน บ้านของเขามีทุกหนทุกแห่ง

◎ จงรักคนที่รักท่าน อย่ารักคนที่ท่านรัก

◎ ถ้าบิดามารดา ปล่อยตามลำพังใจบุตรของตน ใจนั้นซึ่งควรจะเป็นวิหาร ก็กลายเป็นถ้ำของโจรไป

◎ ชีวิตมีเรื่องเศร้าอยู่สองประการ ประการหนึ่งคือสำเร็จความปรารถนาตามใจ อีกประการหนึ่งสำเร็จความปรารถนาแล้วก็ไม่มีความสุข

◎ ใจคิดหรือลิ้นพูดก็ตาม ก็ต้องว่าเป็นอันตรายที่เกิดจากความเกียจคร้านทั้งนั้น

◎ ความเป็นไปในด้านสังคม มีความสำคัญอย่างยิ่งต่อศาสนา เพราะสิ่งที่เรียกกันว่า ภาวะอันเป็นอิสระโดยสมบูรณ์นั้น หามีจริงไม่ ท่านไม่สามารถจะแยกสังคมออกจากมนุษย์ได้เลย จิตวิทยาส่วนมากก็ล้วนแต่เป็นจิตวิทยาแห่งกลุ่มชนทั้งสิ้น

◎ คนรู้คุณคน ย่อมแสดงมารยาทอันดีงามเป็นนิจ

◎ ความชักช้า ทำให้ความต้องการมากขึ้น และบางทีก็ทำให้หมดไป

◎ ความชื่นฉ่ำเหมือนฤดูฝน ย่อมเป็นของชายหนุ่มใน

เวลาเกี้ยว ความแห้งแล้งจืดจาง ย่อมมีเมื่อสม
ปรารถนาแล้ว หญิงสาวก็ดูเต่งตั่งปราดเปรียวเมื่อ
แรกรุ่น กลีบ กลิ่น เกสร จะร่วงโรยไป เมื่อเป็น
แม่บ้าน

◎ คนที่ทั้งกล้าทั้งเก่ง ยังต้องก้มหน้าพยายามต่อไป ก็
เพราะต้องสู้กับโชควาสนา คนขลาดและหวาดกลัว
ต้องถอยหนีโดยเลิกล้มความตั้งใจ ก็เนื่องจากความ
ขี้ขลาดอย่างเดียว

◎ มีสุขภาพดีก็มีความหวัง และผู้มีความหวังก็เชื่อว่ามี
ทุกสิ่งทุกอย่าง

◎ จงสำนึกอยู่เสมอว่า วัตถุประสงค์ของธุรกิจ คือการ
ทำเงินโดยวิธีสุจริต

◎ คนที่ขลาดที่สุด มักดุร้ายที่สุด

◎ วันนี้ เป็นวันที่ท่านจะต้องตั้งต้นชีวิต

◎ คนชอบนอนกลางวัน จะต้องหิวกลางคืน

◎ คนโง่ มักจะขอมาก ส่วนคนที่ให้ตามที่ขอ กลับ
โง่หนักยิ่งขึ้น

◎ ถ้าไม่มีใครรับคำกล่าวร้ายเข้ามา และให้มันอาศัยอยู่

มันย่อมจะหิวโหยและตายไปด้วยตัวของมันเอง

◎ เป็นไปไม่ได้เป็นคำที่มีอยู่ในพจนานุกรมของคนโง่เท่านั้น

◎ รู้ในสิ่งที่ไม่เป็นประโยชน์นั้น แน่ละ ย่อมดีกว่าไม่รู้อะไรเลย

◎ สุนัขเห่า มักไม่กัด

◎ สิ่งทั้งหลายย่อมต้องการความชำนาญ เว้นแต่ความอยากอาหาร

◎ อนาคต ย่อมซื้อกันด้วยปัจจุบัน

◎ เหตุผล และการตกลงใจ เป็นคุณสมบัติของผู้นำคน

◎ หัวใจที่กล้าหาญ ย่อมกำจัดโชคร้าย

◎ หน้าแดงเพราะความชั่ว ย่อมแสดงแก่โลกว่า ท่านละอายแก่ใจในความชั่ว

◎ ไม่เสี่ยงก็ไม่ได้

◎ เวลา เป็นชีวิตของดวงวิญญาณ

◎ ยิ้มหลังสุด ย่อมดีกว่าหัวเราะครั้งแรก

◎ ไม่มีความเคราะห์ร้ายรายใด จะร้ายไปกว่าไม่สามารถที่จะทนสู้เคราะห์ได้

◎ แม้ทุกสิ่งทุกอย่างจะสูญสิ้น แต่อนาคตก็ยังเหลืออยู่

◎ ถ้าปราศจากการปิดบังบ้างแล้ว ธุรกิจย่อมดำเนินไปไม่ตลอดรอดฝั่ง

◎ ความผิด ไม่เคยให้ประโยชน์กับใคร

◎ ผู้ที่ไม่ฉลาดในการเลือกเพื่อนฝูง ย่อมไม่สามารถล่วงรู้การภายหน้าของตนได้

◎ ปีศาจ คือความกลัว ความกลัวเกิดจากการรู้ไม่จริง

◎ น้ำค้างแห่งความเมตตากรุณา คือหยดน้ำตา

◎ นั่งข้างคนฉลาดในคุกตะราง ประเสริฐกว่านั่งกับคนโง่ในสวรรค์วิมาน

◎ ถ้ารู้ว่าลุกขึ้นแล้วจะล้ม ก็จงนั่งอยู่เฉย ๆ

◎ อย่าเอาความชั่วอย่างอื่นมาใส่หัวฉัน ด้วยวิธียุให้ฉันโกรธ

◎ โอ้ โชคหนอโชค ที่แท้เจ้าก็คือความกลับกลอกนั่นเอง

◎ อันตรายผ่านไปแล้ว พระผู้เป็นเจ้าก็ถูกลืม

◎ อย่าเพิ่งลงโทษเรื่องเหลวไหล

◎ หากท่านยอมให้ยืม ท่านจะสูญเสียเงิน หรือไม่ก็สร้างศัตรู

◎ ให้อภัยได้เป็นดี ลืมเสียได้เป็นดีเลิศ

◎ หนังสือประวัติศาสตร์ทั้งหลาย ถ้าไม่มีโกหกแล้ว ก็น่าเบื่อยิ่งทีเดียว

◎ ไม่มีใครสวมหน้ากากตลกได้ชั่วกัลปาวสาน

◎ หนทางที่จะนำไปสู่อันตรายย่อมราบรื่น

◎ แสดงความเกลียดออกนอกหน้า คือยอมเป็นเบี้ยล่างของคนที่เราเกลียด

◎ เวลา ไม่ได้ถูกผูกไว้กับเสา เหมือนเขาผูกม้าไว้กับรางหญ้า

◎ เวลา เป็นเสมือนนายแพทย์ รักษาความร้อนรนกระวนกระวายของเราได้

◎ เวลา เป็นเพื่อนเตือนสติอย่างฉลาดที่สุด

◎ โลกเราหาใช่อะไรไม่ นอกจากความใคร่อันยิ่งใหญ่ที่จักดำรงชีวิต และเมื่อดำรงชีวิตอยู่แล้วก็ไม่พอใจ

◎ โลก เป็นสมบัติของบุคคลผู้มีความอดทนอย่างยอดเยี่ยมเท่านั้น

◎ เรือใหญ่ ต้องกินน้ำลึก

◎ ไม่รู้อะไรดีกว่ารู้หลายอย่างเพียงเล็ก ๆ น้อย ๆ

◎ ไม่มีอะไรทำให้เกิดผลขึ้น เหมือนกับคำพูดที่แยบคายดี

◎ ไมตรีจิต ย่อมรุ่งโรจน์โชติช่วงด้วยแสงของมันเอง

◎ แม่นั้น แม้ตนเองจะชั่วช้า แต่ก็ปรารถนามีลูกที่ดี

◎ แม้แต่ไก่ เมื่อมันจะดื่มน้ำก็ยังแหงนหน้าขึ้นสู่สวรรค์

◎ แม้การรบจะมีสนาม แต่ต้องเอากล้าหาญเป็นที่ตั้ง

◎ แมลงผึ้ง จากความขยันขันแข็งของมันในฤดูร้อนจึงได้กินน้ำผึ้งตลอดฤดูหนาว

◎ เมื่อสุนัข ๒ ตัวแย่งกระดูกท่อนเดียวกัน มีตัวที่ ๓ วิ่งมาคาบเอาไปเสีย นั่นแหละผู้ตัดสินระหว่างสุนัขทั้งสอง

◎ เมื่อบุรุษเป็นมิตรกันแล้ว แม้แต่น้ำท่าก็มีรสหวาน

◎ เมื่อไม่มีเงิน ต้องหาหนทางไว้ก่อน

◎ มันเป็นภาษิตที่พูดกันจนเบื่อหูแล้ว ที่ว่าลิงย่อมจะเป็นลิงอยู่นั่นเอง ถึงแม้แต่งด้วยเสื้อผ้าสีม่วง

◎ โชค ย่อมเข้ากับคนที่ช่วยตัวเอง

◎ แผนการใด ๆ ที่ไม่ยอมให้แก้ไขเปลี่ยนแปลง ย่อมเป็นแผนการที่ไม่ดี

◎ ผู้มีอายุมาก มิใช่เป็นคนฉลาดเสมอไป

◎ ผู้ไม่เคยมีศัตรู ย่อมไม่มีเพื่อน

◎ ผู้ที่อวดเงินของตน ย่อมเผยความตัดสินใจของตนด้วย

◎ บุคคลผู้โลภอยากได้ของที่เป็นของผู้อื่น ย่อมสมควรแล้วที่สูญเสียของของตนเอง

◎ บุคคลผู้สำนึกเสียใจในความผิดของตน อันประกอบด้วยเหตุผลสุจริต นับว่าเกือบไม่มีความผิด

◎ ผู้ที่ระมัดระวังมากเกินไป จะได้รับผลสำเร็จน้อยเต็มที่

◎ ผู้ที่ไม่รู้ว่าเมื่อไรควรพูด ย่อมไม่รู้ว่าเมื่อไรควรเงียบ

◎ ผู้ที่พูดอะไรตามใจชอบ ต้องได้ยินสิ่งที่เขาไม่ชอบใจ

◎ ผู้ชาย รู้มากเกินกว่าเขาเข้าใจ

◎ ผู้ขอต้องไม่เป็นผู้เลือก

◎ บุคคลผู้ทำงานมาก ย่อมไม่มีเวลาสำหรับความทุกข์

◎ คนขี้ขลาดตาขาวที่สุด คือคนที่ฆ่าตัวเอง

◎ ปิศาจฉลองดีคนทั่วไป แต่คนเกียจคร้านฉลองดีปิศาจ

◎ ปากกา เป็นลิ้นของใจ

◎ ปรัชญา คือกล้องจุลทัศน์แห่งความคิด

◎ ประตูแห่งความตายนั้นทำด้วยทองที่ตามนุษย์มองไม่เห็น

◎ ปกครองเมืองนรก ดีกว่ารับใช้เมืองสวรรค์

◎ ความอดทนเท่านั้น จะได้มาซึ่งสิ่งปรารถนา

◎ บิดามารดาที่ฉลาด ย่อมรู้จักบุตรของตนเป็นอย่างดี

◎ บาปเฉพาะคนนั้น ย่อมไม่น่ารังเกียจต่อโลกนี้เท่ากับไม่สุภาพต่อประชาชน

◎ ในจิตใจมนุษย์ ความหวังแผ่กระจายไปอย่างไม่สิ้นสุด

◎ บุคคลผู้มีความหึงหวงนั้น ย่อมรักตัวของเขาเองมากกว่ารักความรัก

◎ ชีวิตคนเรา ไม่มีอะไรน่าสดดยิ่งไปกว่า การที่จะคิดเปลี่ยนแปลงสิ่งที่เป็นไปไม่ได้ ให้เป็นไปได้ขึ้นมา

◎ ในการแก้แค้น และความรัก ผู้หญิงย่อมป่าเถื่อนกว่าผู้ชาย

◎ นิสัยให้ความงามสง่าแก่หนุ่มสาว และให้ความเป็นที่เกรงขามแก่ผิวหนังเหี่ยวย่นและผมหงอก

◎ นิสัยนั้นเอง ที่ทำให้ผู้ชายกล้าหาญ และผู้หญิงบริสุทธิ์

◎ นาทีเดียวเดียวนี้ ท่านจะทำงานได้มากกว่า ๑๐๐ ปี ภายหลังที่ท่านตายแล้ว

◎ นักปราชญ์ลำบากด้วยใจ ปุถุชนลำบากด้วยแรง

◎ เธอผู้ที่เกิดมาเป็นหญิงงามนั้น เท่ากับได้แต่งงานครึ่งหนึ่งแล้ว

◎ เทวดาอยากทำลายใคร ขั้นต้นท่านทำให้เขาโมโหเสียก่อน

◎ ทุกแสงสว่างย่อมมีเงา

◎ ทุกสิ่ง ย่อมเวียนมาหาผู้ที่มีจิตจดจ่อ แต่ว่ารอได้

◎ ทุกอย่างต้องมีการเริ่มต้น

◎ เราเป็นคน ควรสรรเสริญคุณของสะพานที่เราได้เดินข้ามไป

◎ ควรยอมรับเหตุผลแห่งความประพฤติของตนเองด้วยความอดทน

◎ มีใครคิดบ้างไหมว่า เมื่อเขาหันหน้าเข้าที่นอน และหลงสุขอยู่กับการหลับอันยาวนานนั้น เขาได้หันหน้าหนีบ่อทอง และเดินห่างจากบ่อเพชรไปอย่างน่าเสียดาย

◎ ท่านผิดหวังหรือ ท่านจะกินยาตายหรือ ท่านจะยิงตัวตายหรือ อย่า ! นั่นเป็นวิธีการของคนโง่ ใคร ๆ จะหัวเราะเยาะท่าน

◎ ท่านหมิ่นประมาทคนที่ตายแล้ว ท่านก็แทงเขาที่หลุมฝังศพ

◎ ท่านผู้รุ่งเรือง จงอย่าลืมว่า ความรุ่งเรืองนั้นมักจะทำให้ท่านลำบากได้

◎ ถ้าจะตีเหล็ก จงตีเมื่อเวลามันยังร้อน

◎ ทำคุณแก่คนอกตัญญู ก็คือเทน้ำหอมลงในมหาสมุทร

◎ ทำไมจะต้องมากลัวความตายกันหมด เพราะมันเป็นการผจญภัยที่สวยงามที่สุดในโลก

◎ ทำดีกว่า อย่ามัวเสียเวลาพูด

◎ เหนื่อยวันนี้ เพื่อการพักผ่อนในวันหน้า

◎ ท้อง ย่อมไม่ยอมฟังคำแนะนำตักเตือนของเทวดา ฟ้า

สวรรค์ใด ๆ ทั้งสิ้น

◎ ว่าเงินไม่ใช่คนรับใช้ท่าน มันก็จะเป็นนายท่าน

◎ ถ้าไม่มีคนโกงและคนโง่ ทั่วโลกย่อมจะเหมือนกันหมด

◎ ตราบใดมนุษย์รู้ความหมายของคำว่า "พอ" ตราบนั้นเราจึงจะบรรลุถึงสมัยพระศรีอาริยะเมตไตรย

◎ วันหนึ่ง ๆ ที่ผ่านไป จงส่องกระจกเสียครั้งหนึ่งก่อนท่านจะเป็นผู้รู้จักตนของตนได้ดี

◎ หลงตนลืมตาย หลงกายลืมแก่ หลงเมียลืมแม่ หลงยศศักดิ์แน่แท้ชาติจักสลาย

◎ ถ้าเข้าใจความหมายของคำว่า "อนิจจํ" มนุษย์ทุกคนย่อมไม่มีการประทุษกรรมต่อกันเป็นแน่

◎ คุกตะราง มิใช่ที่คุมขังผู้กระทำผิดเสมอไป

◎ ปิ้งปลาหมอ งอให้กลับ

◎ ข้าพเจ้ามีคติประจำใจ แต่ข้าพเจ้าไม่สามารถปฏิบัติได้เท่าที่มีอยู่เลย

◎ ท่านจะยิ่งใหญ่หรือต่ำต้อย ถ้านึกถึงว่าเราก็ตายเหมือนกัน จะทำให้อายุยืน

◎ ท่านวัดความลึกความยาวของสิ่งใด ๆ ในโลกได้ แต่ท่านไม่สามารถวัดจิตใจของบุคคลอื่น ๆ ได้เลย

◎ จะเป็นตัวไร หรือแมลงเล็ก ๆ หรือช้างสารก็ตามแต่ก็นับว่าชีวิตหนึ่งเหมือนกัน

◎ ท่านนึกว่าท่านชนะโดยเด็ดขาดนั่นแหละ ความปราชัยกำลังจะมาสู่

◎ รสหวานใด ๆ ก็ตาม ยังมิเท่ารสหวานในวาจาของนักปราชญ์

◎ จะเป็นใครก็ตาม ไม่เคยพูดปดเลยในชีวิต ผู้นั้นมิใช่มนุษย์

◎ เกลือเป็นแร่ธาตุที่มีค่าต่ำที่สุด แต่ศักดิ์ศรีของการรักษาความเค็ม สูงกว่ามนุษย์ไม่รักษาสัตย์

◎ อาวุธมหาประลัย อาจทำลายประเทศได้ทั้งประเทศ แต่ยังไม่เท่าลิ้นมนุษย์ ซึ่งสามารถทำลายได้ไม่ว่าสิ่งใด ๆ ในโลก

◎ บุคคลทุกคนย่อมแตกต่างกันในความเป็นอยู่ และดำรงชีวิต แต่ความมุ่งหมายย่อมอยู่ในจุดอันเดียวกันทั้งสิ้น

◎ อย่ามองแต่เพียงข้างหน้าข้างหลัง จงมองทั้งซ้ายและขวา และเบื้องบนเบื้องล่าง นั่นแหละ จะพบสิ่งที่ท่านประสงค์

◎ ถ้ามนุษย์ทุกท่านพอใจในสิ่งที่ตนมีอยู่ ก็ไม่จำต้องใช้อำนาจของกฎหมายบังคับ

◎ ใคร ๆ ก็ชอบเป็นสุภาพบุรุษ แต่ท่านเข้าใจความหมายของคำว่า "สุภาพบุรุษ" ดีแล้วหรือ......?

◎ เครื่องแบบหรืออาภรณ์ใด ๆ ที่งาม สวมใส่ในกายผู้ใดก็ตาม แต่ถ้าผู้นั้นมีสันดานทราม ก็ไม่ต่างกับสวมใส่ให้แก่ซากศพ

◎ ถ้าท่านผิดหวังในชีวิต ได้รับความทุกข์อย่างแสนสาหัส อย่าโทษว่าพรหมลิขิต ความจริงท่านลิขิตชีวิตของท่านเองต่างหาก

◎ จะเป็นใครก็ตาม ที่ทำให้ท่านเกษมหรรษาอยู่เสมอ จงระวังว่าเขาผู้นั้น จะทำให้ท่านโศกเศร้าตลอดชีวิต

◎ หญิงอื่นจะงามโสภิตเพียงใดก็ตาม แต่จะงามกว่าผู้ที่เราเคยชมได้นั้นไม่มี

◎ การแสดงความเห็นนั้น ตำหนิการกระทำของบุคคล

ในหน้าหนังสือพิมพ์นั้น เป็นที่พอใจของผู้อ่าน
แต่อย่าลืมว่า — เขาผู้นั้นจะไม่ตำหนิตัวเขาเอง
เลย

◎ ท่านรู้จักเขาในนามของนักพรตก็จริง แต่เขาผู้นั้นจะบำเพ็ญพรตอยู่ตลอดกาลหรือไม่นั้น เป็นเรื่องที่ยังสงสัยอยู่

◎ เสียงใดๆ ก็ตาม ไม่ไพเราะจับใจเท่าถ้อยคำที่เขายอ ฉะนั้นปราชญ์จึงเปรียบเสมือนหนึ่งเขาเกาให้เราคัน

◎ ผีหลอกสักร้อยครั้ง ไม่ทำให้เราหวาดกลัวเท่าคนด้วยกันหลอกเพียงครั้งเดียว

◎ ปลาหมอตายเพราะปากก็จริงอยู่ แต่ในเมื่อบ่อที่อาศัยนั้นขาดน้ำ มันจะแถกไปจนเกล็ดแห้ง

◎ ดนตรีมีเสียงไพเราะ เราและท่านยอมรับอยู่แล้ว แต่ถ้าไม่มีผู้บรรเลง ก็ไม่ต่างกับเศษไม้อันหนึ่ง

◎ สิ่งใดที่ว่าสูงที่สุดในโลกก็ตาม แต่จะไม่สูงกว่าฐานของมันเลย

◎ คำเยินยอและคำชมเชย เราท่านย่อมพอใจพึ่ง แต่คำตำหนิและเหยียดหยามต่างหากที่ทำให้อายุยืน

◎ กาย่อมมีเสียงและสี แสดงความเป็นกาของมัน แต่มนุษย์นี่สิ ยากที่จะแสดงออกมาให้สมบูรณ์ดังที่เราเข้าใจกันว่าเป็น "มนุษย์"

◎ อดีตผ่านไปแล้ว ปัจจุบันกำลังประสบอยู่ อนาคตยังมาไม่ถึง ฉะนั้นอย่าเพิ่งเอาอะไรเป็นของแน่นอน

◎ ท่านยิ่งใหญ่แล้วหรือ ท่านต่ำต้อยชั่วช้าที่สุดแล้วหรือ

เปล่าเลย—ยังมีผู้ยิ่งใหญ่กว่าท่าน และต่ำต้อยชั่วช้ากว่าท่านอีกมากนัก

ฉะนั้นอย่าเพิ่งลืมตัว หรือหมดหวังในชีวิตของท่าน

◎ แมวนั้น เป็นสัตว์ที่เชื่อง และไม่ทำร้ายผู้เลี้ยงมัน แต่ว่ามันมีอวัยวะอะไรต่าง ๆ ไม่ผิดกับเสือนะท่าน

◎ ช้างสาร งูเห่า ข้าเก่า เมียรัก ปราชญ์ไม่ให้ไว้ใจ

แต่ข้าพเจ้าว่า อย่าไว้ใจทรัพย์อันมีค่า มันจะฆ่าท่านในวันหนึ่ง หากไว้ใจมันจนเกินไป

◎ นกแก้ว นกขุนทอง เขาสอนให้พูดภาษามนุษย์ได้

แต่มนุษย์แท้ ๆ นี่สิ ทำไมจึงต้องสอนให้พูดภาษามนุษย์ยิ่งกว่าสอนให้แก่นกเล่า.....?

๏ ภาชนะหรือสิ่งใด ๆ ก็ตาม เราสามารถที่จะชำระล้างให้สะอาดหมดจดได้ แต่จิตใจที่ทรามของคนอันเกิดจากสันดาน ไม่มีอะไรจะชำระให้สะอาดบริสุทธิ์ได้เลย

๏ ในวันนี้ ท่านเป็นผู้ชนะ ใคร ๆ ก็ทราบ แต่ในวันหนึ่งข้างหน้า ท่านจะต้องเป็นผู้แพ้อย่างย่อยยับ

๏ ในเมื่อท่านอุดมด้วยโภคทรัพย์ ท่านจะเห็นว่าทุก ๆ อย่างในโลกนี้ เป็นสิ่งที่พิศมัยทั้งสิ้น

แต่เมื่อท่านปราศจากเสียซึ่งโภคทรัพย์นั้นแล้ว ท่านจะได้พบโลกอันแท้จริงว่าเป็นอย่างไร

๏ ถ้าท่านมีเงิน ท่านสามารถที่จะกล่าวคำตำหนิใคร ๆ ก็ได้ เขายินดีรับฟัง และพอใจที่จะปฏิบัติ

แต่ท่านยากจนไร้เงินนี่สิ แม้แต่จะชมเขา เขาก็หาว่าท่านยอเขาเพื่อเป็นค่าแลกเปลี่ยน

๏ เงินอย่างเดียวแหละท่าน สามารถผูกพันศัตรูให้เป็นมิตรได้ แต่ถ้าปราศจากเงินเสียแล้ว แม้แต่บุตรภริยาก็อาจเป็นศัตรูแก่ท่าน

๏ ใคร ๆ ก็ได้ ที่สามารถจะสั่งสอนให้ผู้อื่นเป็นคนดีได้

แต่ผู้สอนนั้น ไม่จำเป็นต้องเป็นคนดีเสมอไป

◎ ถ้าความจริงไม่มีอยู่ในโลก ถึงจะพูดว่าจริงสักพันคำ ก็ไม่เกิดประโยชน์อะไร

◎ ท่านเชื่อหรือว่า บุตรภริยาของท่านจะซื่อสัตย์ต่อท่านเสมอไป ในเมื่อตัวของท่านเองยังไม่สามารถที่จะปฏิบัติให้ซื่อสัตย์ต่อจิตใจของท่านได้

◎ ใครก็ตาม ที่ชั่วร้ายที่สุดที่ท่านพบเห็นนั้น อย่าลืมว่าในตัวเขา ยังมีอะไร ๆ ดีกว่าท่าน ซึ่งท่านมองข้ามเขาไปเสีย

◎ คำว่า "ผู้กล้าหาญ" นั้น ย่อมมิได้หมายถึงผู้ที่ใช้กำลังกายต่อสู้ผู้อื่นทุก ๆ โอกาส แต่เขากล้าผจญต่อเหตุการณ์ต่าง ๆ อย่างรอบคอบต่างหาก

◎ คนชั่วช้าเลวทราม คือผู้ที่ตายไปแล้ว คนที่ยังอยู่คือคนที่กำลังทนทุกข์ทรมาน คนดีคือคนที่ยังไม่เกิดมา

แต่—เชื่อหรือว่า คนที่เกิดมานั้น จะเป็นคนดีตามที่เราหวัง

◎ ผู้ใดก็ตาม เมื่อมีอำนาจอันสูงสุด ย่อมกำหนดวันตายของผู้อื่นได้ แต่เขาผู้นั้น ไม่สามารถจะจารึก

วันตายของเขาเองลงบนอนุสาวรีย์ของตนได้เลย

◎ บุคคลที่ตายไปแล้ว แม้จะเป็นเวลานานหลายร้อยปี ชื่อเสียงของเขาก็ยังปรากฏอยู่ ไม่ว่าดีหรือชั่ว

แต่เราท่านที่เป็นอยู่ทุกวันนี้ ไม่พยายามหาชื่อเสียงให้ปรากฏไว้ เพื่อมิให้เสียชาติเกิดบ้างเจียวหรือ?

◎ มนุษย์ทุกคน ย่อมจะเย่อหยิ่งในเกียรติของตน ไม่ว่ามั่งมีหรือยากจน

แต่ถ้าเราก็มีศีรษะให้แก่เขาก่อนแล้ว ถึงงานของท่านจะยากสักเพียงไหน ในเมื่อท่านได้รับความร่วมมือจากเขาแล้ว งานนั้นจะสำเร็จเห็นผลรวดเร็ว

◎ เสมอถ้าท่านอยากให้เป็นที่รักใคร่ของคนอื่น จงรักและประพฤติให้เป็นที่น่ารัก

◎ ท่านยากจนหรือ ข้าพเจ้าจะบอกมนต์ให้ ขอให้ท่านปฏิบัติตาม จะมั่งมีทันทีคือ

"อย่าเกียจคร้าน"

◎ ในเมื่อกล่าวคำตำหนิผู้อื่นว่าเขาชั่วช้าเลวทราม เราจะรู้สึกว่าตัวเราเป็นคนดี และภูมิใจในความดีของตน

แต่ถ้าหากเราได้ยินคนอื่น เขาประณามว่าเรา เลวทรามจะนึกคิดอย่างไร ?

◎ ในเมื่อท่านมีโชค ท่านหัวเราะ และจะร้องไห้เมื่อถึงคราววิบัติ

แต่ถ้าท่านไม่ยินดียินร้ายกับสิ่งเหล่านี้แล้ว ท่านจะเป็นผู้มีความสุขตลอดชีวิตของท่าน

◎ รูป รส กลิ่น เสียง ทั้ง ๔ อย่างนี้ โดยเฉพาะเป็นที่พอใจสำหรับท่าน

แต่ถ้าท่านรู้จักธาตุแท้ของมัน เมื่อยังมิได้ปรุงแต่งแล้ว ทุกคนย่อมจะมีสิ่งพอใจของตนเสมอกัน

◎ เราและท่าน ตลอดจนคนทั่วๆไป อยากไปสวรรค์ทั้งสิ้น

แต่เพราะเหตุใดเล่า บุคคลทั้งหลายยังคงก่อกรรมทำเข็ญกันอยู่ทุกวี่ทุกวัน

◎ การจัดสิ่งภาชนะหรือบ้านเรือนก็ตาม มันจะสวยงามทันตาเห็น

หากท่านจัดคนในที่ชุมนุมชนแล้ว ก็จะได้ผลทันตาเหมือนกัน

แต่ท่านพร้อมแล้วหรือที่จะรับผลอันนั้น

◎ ถ้าไฟไหม้ใจแล้วไซร้ ประกายไฟย่อมจะออกจากปากบ้าง

◎ ถ้าท่านไม่รับถ้อยคำของเขา ถ้อยคำเหล่านั้นย่อมบินกลับไป และทำให้เขาบาดเจ็บ

ถ้าท่านรับถ้อยคำเหล่านั้น มันย่อมหันมาข้างหน้าและทำให้ท่านบาดเจ็บ

◎ ท่านอยากให้สิ่งทั้งหลายมาสู่ทางของท่าน ท่านก็ต้องเดินตามหลังมันไป

◎ ไถ หว่าน หมั่นรดน้ำ แล้วจึงสวดมนต์อ้อนวอนสวรรค์ เทพเจ้าจะประทานพืชผลให้เป็นแน่แท้

◎ ถ้อยคำ คือยาขนานประสิทธิ์ผลที่สุด ที่มนุษย์ใช้อยู่

◎ ตัวอย่างเลว ย่อมเหมือนโรคติดต่อ

◎ ใช้อุบายหลีกเหลี่ยงอย่างไร ก็ไม่พ้นความจริงไปได้

◎ ชื่อเสียงเป็นเพียงหัวใจของประชาชน และมักก่อทุกข์ให้เสมอ

◎ ชีวิตย่อมไม่น่าอยู่เลย ถ้าไม่มีศัตรูเสียบ้าง

◎ ชีวิต เป็นเพียงความฝันอันว่างเปล่า

◎ ...จนกว่าหัวใจที่เหนื่อยจะหยุดเต้น ! !

◎ จิตใจที่มนุษย์เรารู้จักน้อยที่สุด คือจิตใจของตนเอง

◎ ความซบเซาหาวนอน จะห่มผ้าขี้ริ้วให้แก่คนทั้งวง

◎ ข้าพเจ้าสามารถที่จะชี้แจงแนะนำ และหาทางชักจูงให้ใครต่อใครเป็นบัณฑิต หรือเป็นผู้ยิ่งใหญ่ขึ้นได้ด้วยวิธีการต่าง ๆ ของข้าพเจ้า แต่ในขณะเดียวกันข้าพเจ้าก็ยังเป็นคนที่เอาตัวไม่รอดเช่นเคย ท่านเชื่อไหม......?

◎ มนุษย์ เป็นสัตว์ชนิดเดียวที่ขวยเขิน หรือต้องการขวยเขิน

◎ เรารักผู้ที่สรรเสริญเราอยู่เสมอ และเรามิได้รักผู้ที่เราสรรเสริญอยู่เสมอ

◎ ถ้าฉันเป็นหญิง ฉันจะแต่งงานกับชายที่รักฉัน และจะไม่แต่งงานกับชายที่ฉันรักเขา

◎ เปิดที่ใช้สิ่งสกปรก ไม่เห็นจะผิดวิสัยเปิดที่ตรงไหน

◎ จงเลือกเอาข้างทำโทษความกระหายของท่าน มากกว่าที่จะถูกทำโทษด้วยความกระหาย

◎ อายุ คือโชคร้ายอย่างมหันต์ ซึ่งเกิดแก่คนใดก็ได้ ความชั่วร้ายอย่างอื่นย่อมจะแก้ไขได้ แต่นี่ชั่วร้ายยิ่งขึ้นทุกวัน

◎ ผู้หญิง สวยที่คุณความดี มิใช่สวยที่การตกแต่ง

◎ คนที่เลว คือคนที่อยู่ใต้บังคับท้องของตน

◎ ไม่มีอะไรโง่กว่าความสำคัญผิด หลงคิดว่าความไม่แน่นอนคือความแน่นอน

◎ จำไว้ หัวใจเราเอ๋ย โลกนี้ไม่มีอะไรแน่นอนเท่าความตาย

◎ อย่าเพิ่งโกรธ เมื่อท่านให้ผู้อื่นทำตามท่านปรารถนาไม่ได้ เพราะท่านเองก็ทำตามท่านปรารถนาไม่ได้

◎ หลังจากเหตุการณ์ผ่านไป ก็เป็นการง่ายที่จะเป็นคนฉลาด

◎ หมอดู ไม่สามารถทำนายดวงชาตาของเขาเองได้

◎ เหตุการณ์ มิใช่ทำให้คนแข็งแรงหรืออ่อนแอ แต่มันแสดงให้เห็นว่า เขาเป็นอย่างไร

◎ เสื้อปริญญาของหมอกฎหมาย จะอบอุ่นได้ก็ด้วยการสักการะของลูกความของเขา

◎ เสียงประชาชนคือเสียงพระเจ้า

◎ ทุกสิ่งทุกอย่างที่ท่านสูญเสียไป ท่านย่อมได้สิ่งอื่นบางสิ่งบางอย่างมา และสำหรับทุกสิ่งทุกอย่างที่ท่านได้มา ท่านย่อมสูญเสียบางสิ่งบางอย่างไป

◎ สัตว์ป่าที่ชั่วช้าที่สุดคือ "ท้อง"

◎ เลี้ยงคนมากมาย สร้างเรือนหลายหลัง เป็นทางลัดตรงไปสู่ความหายนะ

◎ เราแสดงกิริยาอ่อนน้อมต่อบุคคลไปไม่ได้ก็จริง แต่เราก็ยังคารวะด้วยวาจาได้เสมอ

◎ ร่างกายเป็นเพียงบ้านของผู้อาศัย แต่มิใช่สมบัติของผู้อาศัย

◎ ไม่มีอะไรเลยมาถึง ไม่มีอะไรเลยผ่านมา มีแต่ปัจจุบันกาล คือ "เดี๋ยวนี้" เท่านั้น ยั่งยืนอยู่ชั่วกัลปาวสาน

◎ สุนัขจิ้งจอกนอนหลับ ไม่มีอะไรตกลงไปในปากของมัน

◎ วัยหนุ่มสาวกับความร่าเริงมาพบกัน ก็เพื่อจะขับไล่ชั่วโมงที่แรกพบนั้นด้วยผีเท้าที่ไล่ปีก

◎ มีความรักแล้วสูญเสียไป ก็ยังดีกว่าไม่มีความรักเสียเลย

◎ พุ่มไม้ที่เลว ดีกว่าทุ่งโล่ง

◎ ผู้มีอำนาจหน้าที่ ย่อมไม่นอนหลับตลอดคืน

◎ ผู้พิพากษา มิใช่พระผู้เป็นเจ้า

◎ ไปสู้คดีเพื่อเอาแกะสักตัวหนึ่ง จะต้องเสียวัวไปอีกตัวหนึ่ง

◎ บุคคลผู้ตกลงไปในของสกปรก ยิ่งนอนอยู่นานก็ยิ่งสกปรกมากขึ้น

◎ ตั้งต้นเสียเถิด รีบตั้งต้นเสียแต่วันนี้

◎ ประตูนคร ย่อมเปิดรับคนชั่วเช่นเดียวกับคนดี

◎ บนยอดเขาทุกลูกเป็นที่พัก

◎ นิสัยย่อมเป็นสิ่งน่าชื่นชมในการสนทนา มากกว่าการมีปัญญาดี และย่อมแสดงท่าทางในดวงหน้าให้น่ารักขึ้นกว่าความสวยงามเสียอีก

◎ จงอุตสาหะพยายามบำรุงรักษาประกายน้อย ๆ ของไฟที่มาจากฟ้า คือความรู้สึกผิดชอบ ให้มีชีวิตอยู่ในอกของท่าน

◎ อย่าคิดว่าโอกาสดีจะเคาะประตูบ้านท่านถึงสองครั้ง

◎ จงระวังรสเปรี้ยวแห่งองุ่นหวาน

◎ จงเชื่อฟังครึ่งเดียวต่อสิ่งที่ท่านเห็นด้วยตา

◎ จงจดจำไว้ ! จงจดจำไว้ ! ! โอโลก ! ! ตรงไปตรงมาและน้ำใสใจจริง ย่อมไม่ปลอดภัย

◎ ใครเป็นอาชญากรที่สำคัญกว่ากัน บรรดาของผู้ที่ขายเครื่องมือแห่งความตาย หรือบรรดาผู้ที่ซื้อเครื่องมือเหล่านั้นแล้วใช้มัน

◎ ความชักช้า ย่อมมีอวสานที่เต็มไปด้วยอันตราย

◎ คนโกรธ เปิดปาก แต่ปิดนัยน์ตา

◎ การทำอะไรอยู่ในอาการเร่งรีบ ก็คือบรรณาการอย่างหนึ่งที่เขามอบให้แก่ชีวิต

◎ คนคุยโม้กับคนมุสา เป็นลูกพี่ลูกน้องกัน

◎ คนที่พูดตามใจตัว มักได้ฟังคำที่ตนไม่ชอบ

◎ กุหลาบเมื่อตูมอยู่ ย่อมหอมกว่าเมื่อบานเต็มที่

◎ ระมัดระวังมาก อาจเป็นโทษ เช่นเดียวกับการทอดทิ้งอย่างแท้จริง

◎ การแต่งงาน คือการเข้าหุ้นส่วนกันด้วยชีวิต

◎ กฎหมายนั้น มันให้เกียรติแก่เรา ขอให้เราให้เกียรติแก่มันเถิด

◎ ถ้าคำแนะนำนั้นดี ใครเป็นผู้ให้ย่อมไม่สำคัญ

◎ นกทุกตัวย่อมคิดว่ารังของตัวดี

◎ ในทันทีที่มีชีวิต ย่อมมีอันตราย

◎ ผู้ที่อยู่กับเทวดา ซึ่งดลใจให้ความคิดในศิลป ย่อมจะตายในกองฟาง

◎ ท่านหอนเก่งแล้วหรือ ถ้ายังไม่เก่งอย่าหอน เดี๋ยวจะอายหมา

◎ อย่าเสียหินมากเกินไปด้วยนกตัวเดียว

◎ อย่าแนะนำ ในเมื่อไม่มีผู้ขอร้อง

◎ ไม่มีดีอวด จงอย่าอวดดี

◎ เหตุผล เป็นสิ่งควรถนอมเหนืออื่นใด

◎ แสดงความรักจริงนั้นแหละ เขาจะเห็นใจท่าน

◎ มิเพราะขงเบ้งเห็นในความรักแท้เล่าปี่ดอกหรือ จึงสละความสุขมาช่วย

◎ รักและซื่อสัตย์ต่อผู้ร่วมงานเท่านั้น งานจึงจะเดินเข้าไปสู่ความยิ่งใหญ่

◎ ร็อคกี้เฟลเลอร์ มหาเศรษฐีของโลก เริ่มงานจากเลี้ยงห่านตัวเดียว

◎ อย่าพูดว่าท่าน "สูงกว่าฉัน" นไปเที่ยนบอกแก่สหาย

◎ ไปเสียดีกว่าอยู่อย่างขายหน้า

◎ ไม่มีใครดอกจะแทรกแผ่นดินได้

◎ ถ้าเขาอยู่กับท่าน เขาก็คือภรรยาของท่าน

◎ ไม่จำเป็นอย่าริเลี้ยงงูเห่าดีกว่า

◎ มีกี่คนอยากใกล้สิ่งโต

◎ น่าหัวร่อที่กวางดูหมิ่นเสือผอม

◎ คนตาบอดเท่านั้นที่มองไม่เห็นตะราง

◎ ปลวกหัวร่อเยาะมนุษย์ไม่มีบ้านอยู่

◎ มีฝนตกฤดูร้อนบ้างหรือ ?

◎ มีหลายคนที่เริ่มคิดเดือดร้อนเวลาหน้าหนาว

◎ นกกระจาบร้องเพลงในรังตลอดสามฤดู

◎ ลิงเท่านั้นที่พองขน

◎ คนโง่หัวร่อเยาะผู้นอนคืนละ ๔ ชั่วโมง

◎ เมื่อน้ำลดมดหัวร่อ

◎ ความใคร่งอกงามได้แสงเดือน

◎ ความรักงอกงามใต้แสงจันทร์

◎ กระเพาะคนไม่รักอนาคตเท่านั้นที่พึ่งสัมยสุรา

◎ เหม็นหรือ ? ถ้าเช่นนั้นโกนขนจั๊กแร้ท่านทิ้งเสียซิ

◎ อย่าเพิ่งสลัดรองเท้าคู่เก่าแรมปีของท่าน

◎ ริมฝีปากสวยมิใช่เครื่องหมายว่าจางามเสมอไป

◎ ท้องฟ้าสงบ อย่าเชื่อว่าท่านจะสบายตลอดคืน

◎ เชื่อหรือว่าลูกสาวสวยจะเป็นศรีวงศ์ตระกูล

◎ โบราณว่า สะเดาทั้งห้าเป็นยา (ราก–ใบ–เปลือก –ลูก–ดอก)

◎ อย่ามุมานะขี่ม้าพยศ

◎ เสื้อใหม่ที่โจโฉให้กวนอูใส่ไว้ข้างใน เอาเสื้อเก่าเต่าปี่ใส่ทับ

◎ แหถี่ไม่ติดปลาซิว

◎ หนังดีแล้วไม่ต้องลองพระ

◎ สามแก้วพอแล้วสำหรับสุรา

◎ ยิ้มหวานของคนสวย มีค่าสู้เงินบาทในกระเป๋าไม่ได้

◎ ผู้ชายจริง ย่อมตายในสนามรบ

◎ รักหรือ ? ——อะไรเป็นเครื่องพิสูจน์

◎ เมียของท่านบอกว่ารักท่าน — — — เคยคิดบ้างหรือเปล่าในคำว่ารัก

◎ ๑๐๐ มือคลำยังไม่เท่าการพิสูจน์

◎ อย่าโทษว่าหล่อนนอกใจเลย ก้มดูตัวท่านเองบ้างซิ

◎ ผู้หญิงที่โมโหง่าย เขาว่าอะไร ๆ ก็ง่าย

◎ ผู้ชายไม่ดี "ไม่งาม" ผู้หญิงไม่ดี "หมดงาม"

◎ แปลว่าอะไรกันนี่——ผู้หญิงกินเหล้า——สูบบุรี่

◎ คุณครับโปรดรับรักผมด้วย — — — นี่เป็นคำที่โง่และน่าสงสารที่สุดในโลก

◎ มนุษย์ควรจะเค็มอย่างเกลือ หรือเปรี้ยวอย่างมะนาวหรือ ?

◎ รักผมเถิด แม้ผมจะตาบอดก็ยังมองเห็นราง ๆ ——(น่าสงสารจริง ๆ)

◎ "เงิน" มักจะโก้หรู เดินไปไหนมาไหนอย่างสง่ากว่าใคร ๆ

◎ คนขอทานบอกว่า ถึงอับจนอย่างไรก็ยังดีกว่าโสเภณี

◎ ความรักมิได้เข้ามาทางประตูเสมอไป

◎ ความรักบางครั้งไม่ต้องการแม้กระทั่ง "น้ำสังข์"

◎ ความรัก ไม่มีจำกัดความ

◎ ความรัก คืออาณาจักรแห่งหนึ่งในโลก

◎ ความรัก ย่อมเหนือทุกสิ่งทุกอย่างบนพื้นพิภพ

◎ ถ้าจะมีการต่อสู้กันแล้ว ----- ความรักต้อง "น็อค" ความตายอย่างเด็ดขาด

◎ ถ้าเธอทรยศรักกับผู้ชาย---นั่นหมายความว่าเธอสนิทกับมัจจุราช

◎ น้ำตามิใช่เป็นเครื่องหมายแห่งความรักอันสุจริตเสมอไป

◎ ผู้ชายทั้งโลกอยากให้นักวิทยาศาสตร์สร้างเครื่องพิสูจน์ว่าเมียมีชู้

◎ สมัยนี้ไม่มีใครรู้จักคนงั่วในเมืองนรกแล้ว

◎ ยมพบาลคงแก่ตาย เพราะไม่เห็นมีใครพูดถึง

◎ การเล่นชู้คือความใคร่ที่มีรสเลิศล้ำในโลก ---นี่ความรู้สึกแพศยาหญิง

◎ ผู้หญิงมิได้เล่นชู้เพราะความจำเป็นบังคับ

◎ การเล่นชู้ของผู้หญิงเกิดแต่สันดาน

◎ สมัยนี้มีหญิงไทยกี่คนกราบเท้าผัวก่อนและหลังเข้านอน

◎ เราไม่ใช่กำลังก้าวหน้าสมัยหิน ——— แต่กำลังถอยเลยสมัยหิน

◎ ไม่เคยปรากฏว่าแห้วหรือน้ำต้มผักจะมาหวานกว่ารสรักไปได้

◎ ผู้ใดคิดว่า "ความรัก" กับ "ความใคร่" เหมือนกัน———ผู้นั้นยังไม่จบ ป. ๔

◎ มิ่งแพศยา———สิ้นคำเขาเตะโครม———อีกสามวันเขาผู้เตะกก "แพศยา" ตามเดิม

◎ เป็นชายเมื่อสูญเสียเชิงชาย หลบไปให้พ้นบุคคลที่สร้างความเลวเช่นนั้นให้เรา

◎ ความชั่วมิได้เหมือนรอยสัก———เราจะแก้มันได้ด้วยความดียิ่ง

◎ เขาผิดหรือที่เขาเป็นพรานสวาทพล่าสาว ๆ นับร้อย——ก็ที่ผู้หญิงทำเขาแทบเสียคนเล่า

◎ บุคคลที่วิตกเป็นอย่างมากในเรื่อง "เมียมีชู้" คือบุคคลอยู่ในตะราง

◎ ทำเถิดความชั่ว——คบเถิดสักร้อยชู้——คนจะยังนับถือถ้าท่านเข้าใจทำ

◎ ในโลกนี้ คนโง่เท่านั้นที่มีชื่อเหม็นฉาวโฉ่รู้กันทั่วไป

◎ คนฉลาดย่อมแสวงหาหนังสือ "สามก๊ก" และหนังสือดี ๆ อ่านแล้วจำแม่น

◎ คนฉลาด ย่อมไม่คิดทางไล่ทางเดียว———ทางหนีเขามีพร้อม

◎ คนฉลาดเตรียมทางไล่ ๔ ทาง แต่เตรียมทางหนีอีก ๑๐ เท่า

◎ คนฉลาดไม่ยอมพูดอะไรกับใครแม้แต่ภรรยา ว่าเขากำลังจะทำอะไร

◎ คนฉลาดย่อมไม่พึงใจน้ำพริกและผัดถั่วงอกจำเจ

◎ ถ้าท่านพบ ไข่ดาว หมูแฮม เป็ดไก่ และอาหารดี ๆ บนโต๊ะ———จงเข้าใจเถิดว่าเขาไม่ใช่คนโง่

◎ ยามเคราะห์ร้ายเป็นการง่ายที่จะพล่าชีวิต ผู้ที่ทนทานต่อชีวิตอันแสนทรมานได้นับว่าเป็นคนกล้าหาญอย่างแท้จริง

◎ ความผิดหวัง คือบิดาหรือมารดาของความสิ้นมานะ

◎ ความประพฤติคือกระจกเงา

◎ ความบาดหมาง คือศัตรูของความเข้าใจ

◎ การถ่อมตัว มีผลดีกว่าการวางตัวสูง

◎ ความตายล้อมรอบความเกิดของเรา และเปลของเราตั้งอยู่ในหลุมฝังศพ

◎ ความงามคือความจริง ความจริงคือความงาม

นั่นคือ—

ทั้งหมดที่ท่านรู้ในโลก และทั้งหมดที่ท่านจำเป็นต้องรู้

◎ ความคิด เผาดวงวิญญาณของมนุษย์ให้เร่าร้อนยิ่งกว่าไฟ

◎ คนที่ทำอะไรได้ดีจริง ๆ มักไม่พูด

◎ ตะรางคือสิ่งน่าหัวร่อของอารยะประเทศ

◎ ไม่มีมนุษย์คนใดพิสมัยตะรางเลย

◎ ไม่มีเสียงหัวร่อที่แท้จริงภายในกรงขัง

◎ ไม่มีแม้แต่ความสุขเท่าขี้เล็บ ตราบเท่าที่ตรวนยังอยู่หว่างขา

◎ เด็กน้อยร้องโฮเมื่อแม่ตอบว่า "พ่อเอ็งอยู่ในตะรางลูกเอ๋ย"

◎ คำว่าตะราง เรียกน้ำตาแม้กระทั่งทารก

◎ ชีวิตท่านอยู่นอกตะรางดีแล้ว อย่าพยายามเดินเข้าไปใกล้ล่ะ

◎ ท่านเคยไปเยี่ยมเพื่อนที่ติดตะรางบ้างหรือเปล่า ?

◎ คนเราเห็นใจกันเมื่อตกทุกข์—เมื่อติดคุก—เมื่อก่อนตาย

◎ ป่วยการทำบุญตรวจน้ำไปให้เขาผู้ตายอยู่ที่ไหนก็ไม่รู้

◎ ควายไม่ใช่สัตว์จำพวกเดียวที่โง่ วัวก็โง่เหมือนกัน

◎ คลองคด ต้องพายเรือคดตามคลอง

◎ คลังทรัพย์แผ่นดินยังมีมหาโจรปล้น

◎ คลุมร่างของท่านเสียให้มิด ตั้งตัวได้ค่อยเปิดให้คนเห็นหน้า

◎ อย่าคอยใครให้เกิน ๓ ครั้ง ผิดนัดอย่างนี้คบไม่ได้

◎ ประเสริฐสุดสำหรับมนุษย์ คือ ไม่ลืมคุณครู

◎ เกี่ยวข้าวไม่ดีเคียวมักจะบาดมือ

◎ ความรัก ใครหาญหักจักขม
จริงอยู่ดูน่าชื่นชม แต่มักระทมตอนปลาย
หญิงชายเกิดตามธรรมดา เนื้อคู่จักมาสมหมาย
ทางโลกอุปโหลกหญิงชาย ความเกิดความตายคู่กัน

◎ จริงอยู่ รัก—ใครหาญหักจักขม
หากเพิกทิ้งไว้ใจตรม อกระทมหน้าชื่นชื่นใจ
มุ่งตรงเข้าสู่เพลงรัก อวสานนั้นจักสุกใส
เพราะโลกอุปโหลกหญิงชาย เฉกเช่นเกิดตายคู่กัน

◎ เรื่องวุ่นไม่เป็นเรื่องของผู้ชายก็คือ "เรื่องเมียมีชู้"

◎ ชาวนาที่ล้อมคอกเขาแน่นหนามีหมาดี ๆ เฝ้า—วัวเขาไม่เคยหาย

◎ ผู้ชายที่แต่งงานแล้วจำเป็นอย่างยิ่งต้องมีความเด็ดขาด

◎ โง่บรมโง่ของผู้ชายก็คือ———ทำตนให้เมียดูถูก——

◎ งั่งบรมงั่งของผู้ชาย คือ———ทำตนให้เมียขาดความเกรงกลัว

◎ ชกใครคนหนึ่งให้คว่ำต่อหน้าเมียท่านซิ———ภาพนี้จะตรึงใจหล่อนไม่วาย

◎ เป็นผู้ชายอย่าไร้ซึ่งมีดและปืน———เพราะนั่นคือสิ่งวัดความในใจของท่าน

◎ พูดออกไปเลยให้ดังและเด็ดขาด———ในเมื่อท่านอยู่ต่อหน้าญาติของเมีย

◎ คำพูดที่เฉียบขาด ดวงตาประกาศความเป็นลูกผู้ชายเท่านั้น จึงจะทำให้ "คม" ของท่าน "คม" อยู่ทั้งต่อหน้าลับหลังผู้คน

◎ จะเป็นผู้แทนราษฎร ต้องเห็นความตายเป็นเรื่องเด็ก

◎ ถ้าจะยืนขึ้นพูดในกลุ่มนั้นละก็———เสียงเราไม่ดัง ไม่เด็ดขาด ไม่ห้าวหาญ ไม่น่าฟังกว่านักพูดหลายคนในกลุ่มนั้น———อย่าพูดดีกว่า———

◎ เขาจะยังเป็นนักประพันธ์ที่ดีและจะก้าวหน้าไม่ได้ ถ้าว่าเขายังไม่เคยอดนอนตลอดคืน และคิดกันหลายๆคืน

◎ มนุษย์เราแพ้กันตรง ความเพียร นี่เอง

◎ "ดวงใจ" ทุกคนมี......แต่ "กำลังอันยิ่งใหญ่ในดวงใจ" ไม่มีทุกคน

◎ "คุณไม่ต้านถึงได้จนอยู่อย่างนี้" ใครคนหนึ่งพูดกับใครคนหนึ่ง......ข้าพเจ้าจำไว้เตือนใจจนบัดนี้

◎ ความจนไม่ใช่มนต์อันประเสริฐ มันจะทำให้ท่านและครอบครัวใช้น้ำตาต่างน้ำมันหมู

◎ พ่อจ๋า ครูว่าค้างค่าเทอมมานานแล้ว เขาจะคัดชื่อ

หนูออก ผู้ใดฟังคำพูดจากลูกอย่างนี้แล้ว ไม่ยินดียินร้าย ไม่มานะทำงาน...เขาผู้นั้นไม่คู่ควรกับคำว่า "พ่อ"

◎ รู้น้อย พูดมาก

◎ โลก คือหนังสือเล่มใหญ่ ผู้ที่ไม่ออกไปเบิดหูเบิดตานอกบ้านเท่ากับได้อ่านหนังสือเพียงหน้าเดียว

◎ อย่าแสวงหาโอกาส แต่จงพยายามสร้างโอกาส

◎ นอนอีกแล้ว โอ! น่าสงสารจริง

◎ ถ้าท่านไม่อยากเป็นมิตรกับความจน อย่านอนให้มาก

◎ ผู้ที่เห็นแก่นอน ต้องพบกับความย่อยยับอัปราชัยมามากต่อมาก แม้กระต่ายต้องแพ้เต่า ก็เพราะเห็นแก่นอน

◎ ตื่นเถิด อย่ารอให้แสงอาทิตย์ปลุกเลย

◎ ทรัพย์สมบัติ หลั่งไหลเข้ามาสู่คนขยันเท่านั้น

◎ ผู้ชายแก่ไปตามที่เขามีความรู้สึก ผู้หญิงแก่ไปตามที่เธอปรากฏแก่ตา

◎ แต่งงานเสียเถิดคุณ ถ้าคุณไม่แต่งงานกับคนที่เขารักคุณ คุณจะต้องแต่งงานกับคนที่คุณรักเขา

◎ อย่าภูมิใจว่าคุณอยู่เดียวดายได้นานกว่าใคร เพราะเข็มนาฬิกาที่เคลื่อนไปนั้นมันเชือดเฉือนความสาวความสวยของคุณไปโดยที่คุณไม่รู้สึกตัว

◎ วันนี้คุณเล่นตัวได้ แต่อย่าลืมว่า สักวันหนึ่งข้างหน้าคุณจะต้องคุกเข่าวิงวอนว่า

รักฉันทีเถอะทูนหัว

◎ งอนแต่พองาม อย่างอนเกินงาม

◎ ผู้ชายบางคนก็น่าหัวร่อ และน่าสงสาร ที่การแต่งงานทำให้เขาตาบอด พูดออกมาได้ว่า โลกนี้ไม่มีผู้หญิงสวยเลย นอกจากเมียของเขาคนเดียว

◎ ความคับอกคับใจ ทำให้ผู้หญิงบางคนถึงกับประกาศตูมตามออกมาว่า ฉันอยากเป็นผู้ชาย เพราะผู้ชายจะมีเมียสักกี่คนก็ได้

◎ มนุษย์เป็นสัตว์ที่ว่าง่าย เป็นสิ่งที่มีชีวิตที่คุ้นกับทุกสิ่งทุกอย่างได้

◎ เพชรที่มีรอยตำหนิ ดีกว่าก้อนกรวดที่ไม่มีรอยตำหนิ

◎ พอดี ดีกว่ามากเกินไป

◎ จงภูมิใจในการเป็นผู้ให้ และจงมีความละอายในการเป็นผู้รับ

◎ โอ้ว่าอนิจจาความรัก ..โอ้ว่าอนิจจาความกระเป๋าแห้ง

◎ พ่อตาสุดที่รักของผม โอกาสนี้ผมขอมอบ ส.ค.ส. ให้ท่าน......หนุ่มคนใดทำอย่างนี้ได้บ้าง

◎ ช่อมะกอกเจ้าดอกมะไฟ........เจ้าเห็นเขางามเจ้าตามเขาไป........เขาทำเจ้ายับเจ้ากลับมาไย ....เขาสิ้นอาลัยเจ้าแล้วหรือ......(ร. ๖)

◎ ข้าพเจ้าว่า...ช่อมะกอกเจ้าดอกมะไฟ เจ้าเห็นเงินงามเจ้าตามเงินไป..........เขารวยเงินโปเขาซื้อแตงโมให้เจ้าหนึ่งใบ ..แตงโมพูดได้ประหลาดนักเอย .....

◎ ก่อนก้าวเท้าออกจากบ้าน ส่องกระจกเสียก่อน

◎ ก่อนนอนก็ควรส่องกระจกอีกครั้ง

◎ กระจกเงาคือกระจกทองของชีวิต

◎ คนโง่เท่านั้นที่ต้องการดูความสวยของตนในกระจก

◎ ถ้ากระจกพูดได้มันจะบอกแก่เขาว่า......โอ้ คุณแก่ลงทุกวันแล้ว........

◎ ท่านตาย เงาในกระจกยังอยู่

◎ เกิดมาทั้งที ถ้าตายเปล่า ไม่ฝากอะไรไว้บ้างก็น่าเสียใจมาก

◎ เกิดมาแล้วต้องเก่ง ไม่เก่งตายดีกว่าอยู่

◎ เกิดมาทั้งทีต้องมีรถเก๋งขี่ให้ได้

◎ เกิดมาทั้งทีต้องให้ดังไปทั้งแดนเกิด

◎ เมื่อเศรษฐีก็มีมืออยู่สิบนิ้วอย่างเรา—จะวิตกไปไยความจน

◎ ขายทรัพย์สมบัติเสียให้หมดบ้านดีกว่าขายหน้า

◎ หญิงขายตัวคือหญิงโง่และเกียจคร้าน

◎ สิ่งที่ขายได้ราคางามกว่าเพชรนิลจินดาคือ "ปัญญา"

◎ ขายขี้หน้าเขาเปล่า ๆ เรื่องด่าลูกเมียให้คนได้ยิน

◎ ขายทรัพย์สมบัติให้หมดแล้วบวชเสีย ถ้าท่านอยากสงบจริง ๆ

◎ ขายนาดอน ๑๐ ไร่ แล้วไปซื้อนาน้ำห้วย ๒ ไร่ดีกว่า

◎ สมแล้วที่ติดตะราง เพราะท่านชอบการเป็นนายประกัน

◎ ตะรางคือ ตึกแนะนำวิธีการเป็นอาชญากร

◎ ตะรางคือ น้ำตาของลูกเมียทางบ้าน

◎ ตะรางคือ นรกบนพื้นโลก

◎ ตะรางคือ แดนของยมพบาลในร่างมนุษย์

◎ ตะรางคือ ห่วงทุกข์อันหนักหลายพันล้านตัน

◎ ตะรางคือ ความปวดร้าวที่ตัวอักษรทุกชาติบรรยายไม่ถูก

◎ ตะรางคือ แหล่งกักกันสิทธิมนุษยชนอย่างร้ายแรง

◎ ตะรางคือ ที่คุมขังทั้งคนผิดและคนไม่ผิด

◎ นักประพันธ์คุยเขื่องว่าอั๊วแน่แฟนเต็มเมือง———นักเขียนสารคดีขยับแว่นว่าอั๊วชื่อก้องฟ้า———นักเขียนการ์ตูนว่าเด็กยกนิ้วให้อั๊ว——นักเขียนปกว่าใครเห็นปกอั๊วชมเปาะ——ช่างเรียงว่าอั๊วเรียงไม่ผิด——ช่างพิมพ์ว่าเรื่องพิมพ์ยกให้อั๊ว——แต่ผู้ไม่พูดอะไรเลยคือเจ้าของสำนักพิมพ์

◎ สุนทรภู่ว่า———อันอ้อยตาลหวานลิ้นยังสิ้นซาก
แต่ลมปากหวานหูไม่รู้หาย

◎ ข้าพเจ้าว่า———อันอ้อยตาลหวานลิ้นยังสิ้นซาก
แต่อดอยากแสบไส้ไม่เหือดหาย

◎ ปีก่อน ๗—๘ คนได้ตุ๊กตาทอง———ปีกลาย ๗—๘ คนได้ตุ๊กตาทอง———ปีนี้ ๗—๘ คนได้ตุ๊กตาทอง———

ปี่หน้า ๗–๘ คนได้ตุ๊กตาทอง–––อีก ๒–๓ ปีข้างหน้ามีการประกาศว่า–––ภาพยนตร์เรื่องนี้ นับแต่พระเอก ถึงคนใช้ แสดงโดยดาราตุ๊กตาทองทั้งสิ้น

◎ อยากเป็นหงส์หรือ ?––ยากอะไรเล่า––ขออนุญาตเปลี่ยนชื่อท่านเสียใหม่ว่า––นายหงส์ วงศ์มยุรา–ซิ

◎ ใครว่าอีกาใจดำ–––ลองผ่าอกมันดูแล้วหรือ ?

◎ ข้ามเถิดคนล้ม–––แต่ต้องคนนั้นเป็นลมนะ

◎ เขาพูดว่าต่อไปนี้ข้าพเจ้าจะสร้างตนเอง––แต่ในบ้านเขาไม่มีหนังสือชีวิตบุคคลสำคัญ และไม่มีแม้แต่ภาพบุคคลสำคัญเลย

◎ นักกลอนเก่าชายว่า–––

แตงเอ๋ยแตงโม หญิงท้องโตไม่มีพ่อฮ้อหรือนี่
เวรกรรมจำเพาะเหมาะเจาะดี โปรดรับพี่ไว้
เป็นพ่อเถิดหนอเอย–––

ถูกศอกกลับจากนักกลอนหญิงว่า––

เสือเอ๋ยเสือไทย "ก" ใส่กลายเป็นเสือก
เสือกพอเหมาะ

เทวดานำมาจำเพาะ อยากฉอเลาะด้วยซ่นเกือก
แก้เสือกเอย

◎ โอ้ เทวดาขอรับ โปรดช่วยลูกช้างให้แม่หญิงรับรักผมด้วย......เทวดาอยู่ไหน.......เห็นท่านหรือเปล่า ?

◎ ค่ายที่แตกยับมิใช่เพราะแม่ทัพคนเดียว

◎ ถ้าจะโคลงหัวละก็ ต้องโคลงสู้ ไม่ใช่โคลงหนี

◎ จับงูพิษต้องจับหัว

◎ งาช้างหดไม่ได้

◎ เมล็ดงามิใช่มีแต่สีดำอย่างเดียว

◎ อย่ามัวงมกุ้งเลย เขาใช้สวิงกันเห็นไหม ?

◎ งานมีตั้งหมื่นแสนอย่าง ยังมีมนุษย์บ่นว่าไม่มีงานทำ

◎ งานดี เงินดี–งานมี เงินมา

◎ เงินเป็นญาติ เป็นเพื่อน เป็นทุกสิ่งแก่ผู้รู้จักใช้

◎ เขาดื่มเหล้าจนหง่ำเหงือก เพราะเขารักลูกเมียเขามาก

◎ ง่ายที่สุดสำหรับผู้ชายคือเด็กสาวมีสามีแก่จวนเข้าโลง

◎ ถั่วที่เพาะเป็นหลุมมิได้งอกหมดทุกเมล็ด

◎ อย่ามัวงมโง่อยู่เลย...... มีใครพูดกับท่านอย่างนี้บ้างหรือเปล่า ?

◎ ปัญญามิได้แก่หง่อมเหมือนอายุ

◎ ขอให้มันหงอกแต่เพียงผมเถิด

◎ มะเหงกของเด็กบางคนเจ็บกว่าถูกผู้ใหญ่ชกด้วยหมัด

◎ ลูกไม้ที่ดีงอมแล้วจึงหล่น พายุมาขวักไม่หลุด

◎ ยามจนพูดได้น้อยที่สุดนั่นแหละดีที่สุด

◎ ยามจนอย่าหมั่นไปบ้านญาติ

◎ ยามจนอย่าใจเสาะ

◎ ความจนไม่ใช่มัจจุราช ไม่ใช่ความน่ากลัว

◎ จนแต่เงิน อย่าจนความคิด

◎ คนโง่ คนไม่สู้โลกเท่านั้นที่กลัวจน

◎ จนเงิน ขออย่าให้จนเพื่อนนั่นดีแล้ว

◎ ยากจน ขอให้เห็นรอยยิ้มอย่างมานะของเมีย

◎ ถ้ารู้จักจนเมื่อไร จะรู้จักนิสัยมนุษย์เมื่อนั้น

◎ เคยจนมาแล้วนี่ รวยเสียที่ซี

โอ้ความจนนี้หนอไม่ขอพบ
จงประสบชาติเดียวไม่เหลียวหา
ถึงจะได้เกิดใหม่อีกสักครา
เอ็งอย่ามาพบเราเจ้าความจน

◎ เมื่อไรจน จงไปนั่งโคนจอมปลวก
เกิดเป็นคนจนหรือมิหนีไม่พ้น
จนก็คนมีก็คน—คนทั้งฝูง
ถ้าใครเห็นคนจนใช่คนจูง
เป็นสุนัขเดินดุ่มนั้นใช่คน

◎ จำให้แม่นเชียวถ้าเขาทำให้ท่านเจ็บ

◎ ถูกเจ็บแล้วลืม คนนั้นตั้งตัวไม่ได้ตลอดชาติ

◎ วันนี้เจ็บ อย่าให้เจ็บแผลเก่าวันหน้า

◎ ความจำอย่างเดียวทำให้มนุษย์เป็นมหาเศรษฐี

◎ คนชอบจ่ายคือขอทานในอนาคต

◎ คนกินจุกจิกมักตายด้วยโรคกระเพาะ

◎ ถ้าโจรมาต้องโจนไป

◎ อย่าคบโจรเมื่อท่านยังรักลูกรักเมีย

◎ คนเจ้าโมโหจะไม่พบความสำเร็จเลยในชีวิต

◎ ยิ้มง่าย เปิดเผย ความสำเร็จ ๕๐%

◎ นวนิยาย ย่อมจูงใจคนซื่อที่หน้าปก

◎ อย่าขี่ม้าพยศเมื่อแซ่ไม่อยู่ในมือท่าน

◎ สัญชาติลิงให้ทรงเครื่องก็คือลิง

◎ อย่าโค่นศาลาเก่า ๆ นี้เสีย...วันหนึ่งท่านคงได้หลบฝน

◎ เสือดุทุกตัวแม้แต่ลูกของมันก็ดุ

◎ โอ่งย่อมไม่มีวันจะอิ่มน้ำ

◎ สัญชาติอึ่ง ถึงพองตัวได้ก็ไม่เท่าไหร่

◎ โอ่งน้ำ กับ แพศยาหญิง เป็นเพื่อนกัน

◎ ความอวบงามของหญิงทำให้ผู้ชายต่างก็ลับดาบ

◎ อ่อนโยนเถิด อ่อนน้อมเถิด แต่อย่าอ่อนปวกเปียก

◎ นกฮูกมิได้กินหนูอย่างเดียวเสมอไป

◎ "ฮูม" คือเสียงร้องของช้าง กวางหาอาจร้องเช่นนั้นได้ไม่

◎ สู้เสือด้วยใจดีอย่างเดียวไม่ได้ ต้องอาวุธดีด้วย

◎ อันธพาลยิ้ม อย่าเข้าใกล้

◎ นักปราชญ์ราชครูบ้ง ยังน่ารักกว่ารอยยิ้มอันธพาล

◎ คนเห็นแก่เงิน มีคนรักหรือ ?

◎ อย่าเห็นธุระของตนสำคัญผู้เดียว

◎ ทุก ๆ คนมีหัวใจทั้งสิ้น

◎ แม้แต่เด็กก็ไม่ชอบคนอิจฉาคน

◎ ความอิจฉาริษยาไม่มีในตัวของมหาบุรุษ

◎ หนึ่งในหลายอย่างของความชั่วร้ายก็คือ "ความอิจฉาริษยา"

◎ เขาขับรถคว่ำ เขาตาย.......เพราะเขาเมาเหล้า.......ดีแล้ว

◎ อย่าไปประมาทเขา...เขามีค่าว่า "ชาย" เช่นท่านนะ

◎ ความประมาทเป็นความทุกข์ ความยาก และความตายอันสุดท้าย

◎ ไม่มีนักมวยคนใดเป็นแชมเปี้ยนโลก ถ้าเขาประมาทคู่ชก

◎ เสียงผู้หญิงคุยกันทำให้ชื่นใจอย่างประหลาด

◎ ผมยังแปลกริยาของคุณไม่ออก...... คุณหมายความอย่างใดหรือคนสวย......ที่คุณเม้มยิ้มอย่างนั้นน่ะ

◎ บางครั้งผมคิดว่าผมเป็นปลาโง่.....ทั้งโง่ทั้งบ้าบิ่น ไม่กลัวตายต่อเบ็ดคม .....ผมอยากกินเหยื่อ... ..เหยื่อมาล่อหน้าผม เย้ายวนผม...คุณเป็นพรานเบ็ดหรือเปล่าคนสวย......

◎ อาการสะบัดหน้าของคุณนั้น.....แปลว่ากระไรคนสวย

คุณเกลียดผมทั้ง ๆ ที่ไม่เคยรู้จักผมใช่ไหม...เวรกรรม

◎ คุณได้สร้างสิ่งหนึ่งไว้ในดวงใจผมแล้ว.......แม้เรายังไม่เคยพูดกันสักคำ......แต่รู้ไหมว่า ผมได้เกิดนอนไม่หลับหลายคืน.....และหลายคืนนั้นคุณมาวุ่นวายในอาณาจักรดวงใจผมตลอดเวลา

◎ ซ้อมหรือ ?.....โอ อย่าซ้อม.....อย่าซ้อมเธอเลย เธอเป็นแม่แห่งบุตรสุดที่รักของคุณไงล่ะ ?

◎ อย่ามาสนใจใยดีกับแมลงเล็ก ๆ ตัวนี้เลย.......ปล่อยมันไปตามสัญชาติแมลงของมันเถิด

◎ ผู้ชายอย่างคุณ ในที่สุดก็ไม่พ้นเมียเลว ๆ คนนี้ไปได้

◎ ไม่มีแต่แสงอาทิตย์จะบดบังความดีที่คุณทำนั้นได้

◎ ความดีเป็นมิตรแก่ผู้แสวงหามันทุก ๆ ประการ

◎ รักดีเถิด......คุณจงรักภักดี.......แล้วคุณจะประหลาดใจตนเอง

◎ ผมไม่อยากมองคุณอีกแล้ว........ผมอยากหลบไปให้พ้นที่ ๆ มีคุณ......ผมเป็นคนไม่มีอะไรดีสักอย่างเดียว

◎ อย่ามาสนใจใยดีหนูเลย.........หนูเป็นคนเลวที่สุดของความรัก

◎ หนูไม่บังอาจใช้คำว่า "พี่" ต่อ......ต่อ......ต่อได้อีกแล้ว......หนูขอใช้เป็นคำสุดท้าย.......พี่จ๋าลาก่อน......

◎ ยังไม่อุ่นด้วย "ความรัก" ยังไม่เห็นความงามของโลก

◎ ยังไม่หวานด้วย "รสสวาท" ยังไม่พบความหวานของกามเทพ

◎ ใครคอยใคร ?.......คุณคอยผม......หรือผมคอยคุณจริงแล้ว......เราต่างคนต่างคอย

◎ หนูรักดอกไม้......พี่คะ......และโดยเฉพาะดอกรัก......แหละดอกบานไม่รู้โรย

◎ เวียงไหนว่างามนัก......เวียงสวรรค์หรือ ?......ข้าก่อนนั้นหาเทียมเท่า "เวียงสวาท" ไม่

◎ อยากจะคลานเข้าไปซบที่เท้าคุณ.....อยากจะกอดเท้างามคู่นั้นแล้ววอนด้วยคำหวาน.....อยากจะทำทุกอย่างที่คุณบัญชามา....อยากทำทุกสิ่งที่คุณนั้นประกาศิต...เพื่อได้ยินคำว่า "รัก" จากปากน้อย ๆ ของคุณเท่านั้น

◎ ไม่มีใครได้เข้าใจในคำพูดนี้ดอกหรือ.....ได้โปรดเถิด

ผมไม่สามารถพูดให้ดังได้หรอก....เพราะคำนั้นมีชื่อว่ารัก

◎ ความสวยใด ๆ จะจางหมดสิ้น........เมื่อร่างของคุณปรากฏขึ้นที่นั่น

◎ วาระสุดท้ายแห่งทุกข์นั้นแล้ว ดวงใจชั่วจึงนึกถึงบิดามารดา

◎ อย่าบอกใครเลยว่าท่านกตัญญูต่อผู้บังเกิดเกล้า จงอุปการะท่านเถิด

◎ นักมวยขี้โมโหมักแพ้เปรียบคู่ชก

◎ จงใช้ชีวิตเช่นนักสู้บนเวทีเถิด .....แล้วคำว่าแพ้ท่านจะไม่มี

◎ ไล่ความโกรธออกไปเสียจากบ้านท่านให้หมด ถ้าต้องการวิมาน

◎ ไม่มีแม้แต่คนเดียวที่ความโกรธรักโดยซื่อ

◎ อย่าเกลียดข้าพเจ้า......เพราะข้าพเจ้าไม่เคยนึกเกลียดท่าน

◎ เกลียดเมียท่านทำไม......เธอคือเมียท่านไม่ใช่หรือ

◎ ไป ! เจ้าความเกลียด .....จงไปให้พ้นอาณาจักรแห่ง

ดวงใจของข้าเสียเดี๋ยวนี้

◎ สหายจะเกลียดใครสักคนหนึ่ง พึงเกลียดตัวของสหายเสียก่อน

◎ ที่ใดมือของความเกลียดเอื้อมถึง ที่นั่นมีแต่ความเดือดร้อน

◎ เขาอิจฉาท่านหรือ ?......เร่งทำงานของท่านเข้า

◎ ท่านอิจฉาเขาหรือ ?.......ท่านเป็นคนสร้างตนเองหรือเปล่าล่ะ .....ท่านรู้จักตัวเองดีหรือยัง ?

◎ ท้องฟ้าสีชมพู......ผีเสื้อปีกสวยบินว่อน.......ลมครวญเพลงหวิว ๆ มาจากท้องทุ่งเขียวไสว......ประกายเมฆเป็นเกล็ดระยิบดุจเกล็ดสวรรค์......โอ้สุดที่รัก... . .ถ้ามีเธอเคียงคู่......ถ้ามีเธอเคียงคู่

◎ จะกระซิบสั่งสายลมก็อายหนักหนา.........กระซิบบอกท้องฟ้าเล่าก็ให้อดสู......พี่จ๋า......พี่จ๋า.......ได้ยินเสียงกระซิบของน้องพี่คนนี้หรือยังจ๊ะพี่ ..ได้ยินหรือยังจ๊ะพี่

◎ ความรักควรขึ้นต้นด้วยคำว่า "ความรัก"

◎ ยังมีอีกหลายชีวิตที่ไม่เข้าใจคำว่า "ความรัก"

◎ "ความใคร่" เจ้าจงไปเถิด......ที่นี่ไม่ต้องการเจ้า

◎ เมื่อเกิดเป็นต้นรักแล้วไม่มีวันจะออกเป็นดอกอื่น

◎ คอย...คอย...คอย...และคอย...ฉันคอยความรัก

◎ ลมหนาวเหนือ หนาวหน่วง......หนาวหนัก......หนาวเหลือล้ำ......แต่คุณทำให้ผมหนาวกว่าหนาวเหนือ

◎ หนูไม่เคยเชื่อใคร......หนูจะไม่เชื่อใคร......ถ้าเสียงคนนั้นมิใช่เสียงพี่

◎ ตัดสวาทนั้นขาดง่ายหรือ......จงตัดชีวิตฉันดีกว่า.......ง่ายกว่า

◎ ตั้งต้นสวย......กลางย่อมงาม.....ลงท้ายย่อมเพริศพิไล

◎ จงตั้งต้นหวาน.......ตั้งต้นหวาน.......และตั้งต้นด้วยรสหวาน

◎ รอยจูบยังประทับ........แม้หลับยังหอม.........จริงนะความรัก

◎ ลมดึกเป่ามาให้หนาวหน่วง........แล้วยังซ้ำด้วยลมรักอีกเล่า......เอ้อ ชีวิต

◎ ......ไม่มีสิ่งใดจะงดงามลออตาเกินสิ่งสวาท
......ไม่มีธารใดจะพิลาศเพียงธารสวรรค์

......ไม่มีรอยใดจะแฝงฝั่งด้วยมนต์เสน่ห์ยิ่งกว่ารอยยิ้ม ไม่มี... ..ไม่มี......ไม่มี......และไม่มีจริง ๆ

◎ ช้าก่อนกามเทพ... .....อย่าลืมจุ่มปลายศรของท่านในน้ำผึ้ง

◎ หยุดก่อนสายลม......จงหวนไปหอบกลิ่นมาลัยสวรรค์มาให้น้องข้า

◎ โปรดเถิดจันทร์ฉาย........ช่วยส่องใบหน้าน้องให้นวลจันทร์หน่อยเถิด...

◎ หอมเหลือแล้วความรัก......หอมเหลือล้ำ......ทั้งหอมทั้งหวาน......ทั้งหวานและทั้งหอม......

◎ ความร่ำรวยของมนุษย์ซื้อไม่ได้สิ่งเดียว...ท่านรู้ไหม?

◎ ความจนไม่เคยมีในบ้านของผู้นอนดึก

◎ เขาขยันจังนะ......ถูกแล้วเขาขยัน...... ใจของเขาสอนใจเขา...

◎ อย่ารอพึ่งเขาเลย .....ก้มหน้าไปก่อน......ไม่เคยมีใครคอหักเพราะก้มหน้าทำงานดอก

◎ งานเงื่อ......ต้องเห็งื่อมาก......งานสมองต้องอยู่ดึก.... ใครทำได้อย่างนี้บ้าง ?

◎ คุณไม่อยากเป็นคนรวย....จริงหรือ ?...คุณไม่อยากเป็นคนรวยจริงหรือ......คุณไม่ต่ำหรือ ?......เวรแล้ว

◎ ผู้เป็นห่วงคุณที่สุดนั้น.........เขาคนนั้นมิใช่ญาติพี่น้องคลานตามคุณมาดอก......ใครเอ่ย......เขาคนนั้น

◎ ความห่วงใยทั้งมวลในโลกนี้พ่ายแพ้ "ความรัก"

◎ ไม่มีสีอะไรที่ข้าพเจ้ารักยิ่งกว่า ....."สีดอกรัก"

◎ เขาไม่เคยรู้จักต้นโศกดอกโศกใบโศกเลย......อย่าไปแนะนำเขา

◎ เสียผัวไปดีกว่าเสียชีวิต......ผัวคุณดีหรือเปล่า ?

◎ รักผัวเถิด......ถึงแม้ผัวจะเลว.......แต่ความรักของผัวนั้นดีและสดใสบริสุทธิ์ไม่เสื่อมคลาย

◎ ......ผัว......ผัว......ผัว ...มัจจุราชเอ่ย......

......เมตตาฉันเถิด อย่าคร่าชีวิตฉันไปเลย......

......ฉันสงสารเมียของฉันจะต้องเป็นชะนี

◎ อย่าเที่ยวหาตัวผู้ยุยงให้เธอชั่วช้าให้เสียเวลาเลยหญิงเอ๋ย......ถามดวงใจเธอดูเถิด......เขาแหละรู้ดี

◎ ขอให้ฉันรู้จักนิดเดียวเท่านั้น......นิดเดียวพอแล้วที่ฉันจะเปิดหมวกให้กับความรัก...ฉันมิได้สวมผ้าซิ่นอย่างเขานะ......

◎ อย่าเลย..... อย่าถึงกับเปิดหัวใจให้ดูเลย เพียงเปิดปากฉันก็ชื่นดีแล้ว......ซึ้งพอแล้ว

◎ ถึงฟ้าไม่เป็นพยานให้ฉัน อย่าหวังเลยว่าเธอจะพ้นคำสาบานไปได้ ขึ้นชื่อว่าคนทรยศแล้ว คงวันหนึ่งต้องทรยศตัวมันเองช้ำใจตายจนได้

◎ โอ้ความฝัน......จงกลับมาก่อนเถิด......แม้มิใช่ความจริงฉันก็ต้องการฝันต่ออยู่เสมอ

◎ ถ้าเราตั้งใจจำคงมิต้องเจ็บซ้ำแผลเก่าเป็นแน่แท้

◎ ให้ฉันตายเสียดีกว่าอยู่โดยปราศจากดวงตาคู่นั้น

◎ ถ้าความรักชั่งกิโลได้..... เชื่อเถิดคนสวย.......รักของผมต้องหนักกว่าเจ้าหมอนั่น ๙๙ กิโล

◎ ดึกแล้วขวัญชีวิตของพี่เอ๋ย......บ้านน้องคงอบอุ่นอยู่บนฟูกอันอ่อนนุ่มแล้วซีหนอ ......โอ้ชีวิต........ชีวิตมีแต่ความทรมานเช่นนี้หรือ ....?......ฝ่ายหนึ่งหลับอย่างเป็นสุข........ทว่าฝ่ายหนึ่งตื่นอยู่อย่างร้าวรานใจ.......โอ้ชีวิต

◎ ดมเถิดเจ้าแมลงภู่ ...ดูดเถิดซึ่งรสหวานให้เต็มอิ่ม....แต่อย่าเผลอนะ......เจ้าจะต้องเสียใจภายหลัง......

◎ ดอกไม้หอม...กลิ่นฟุ้งฟ้า หญิงงามทั้งกริยาวาจาใจ...ยิ่งกว่าถูกล็อตเตอรี่รางวัลที่หนึ่งแน่แท้.......ถ้าใครได้เป็นเจ้าของเธอผู้นี้......

◎ จะดูช้างให้ดูหาง จะดูนางให้ดูแม่ จะดูให้แน่จริง ๆ แล้ว โปรดให้อ้อมอกได้เป็นผู้พิสูจน์เถิด

◎ เมินเสียเถิดความร้อน หยุดทรงนงเสียเถิดเจ้าความหนาว พิษสงของเจ้าน่ะหาทำลายรักของข้าที่มีต่อนางได้ไม่

◎ ผู้หญิง .....จริงซีผู้หญิง.......ถูกแล้วผู้หญิง.......ใครบอกว่าหล่อนมิใช่ผู้หญิงเล่า ?......

◎ รัก......อ๋อ..... แค่รักนั้นเชิญท่านเถิด . ...ดีแล้ว....แต่อย่าให้ถึงกับหลงนะ

◎ คงไม่มีกระรอกโง่งั่งจนกระทั่งเจาะแต่ไม้ไผ่ขี้ริ้วไปเสียทุกปล้องตลอดชีวิตของมันดอก

◎ อย่าคิดเลยว่ากระต่ายจะหมดหวังดวงจันทร์ คงสักวันหนึ่งหรอก...พระจันทร์น่ะเวลานี้อยู่แค่เอื้อมแล้ว

◎ ดูซี..... เจ้าหมอนั่นคร่ำครวญคร่ำอยู่กับศพเมีย......หล่อนเก่งโชที่ทำให้ผัวเสียใจทั้งขณะยังเป็นแหละตายแล้ว...

๏ ผู้หญิงน่ะดีใจน้ำตาออก เสียใจก็ถูกตามีน้ำขัง สุขใจก็น้ำตา ได้ผัวแรกก็น้ำตา ผัวสองก็น้ำตา ผัวสามก็น้ำตา...และผัวคนที่เท่าไรก็น้ำตา...เอ้อ ผู้หญิง...

๏ จนอย่างนี้แล้วยังไม่เชื่อพี่อีกหรือทูนหัว...ท้าพี่สิที่รักขอให้ท้าว่า...ถ้าพี่จูบน้องตลอดกายแล้ว นั่นแหละน้องจะเชื่อพี่...แล้วดูซิว่า พี่จะจูบกลิ่นหอมของน้องตลอดกายได้ไหม...?

๏ คราใดที่คิดถึงคุณ.....คราใดที่อาลัยอาวรณ์หนัก....ครานั้นใครเล่าหนอจะช่วยผมได้.......คุณคิดบ้างหรือเปล่าคนสวย

๏ ถมเอ่ย......พากลิ่นหอมดอกไม้นี้เลยไปที่อื่นเถิด...ให้หอมหวนกว่านี้ร้อยเท่าก็หาเทียมดอกไม้ที่เราประดับใจนี้ไม่.....

๏ ทรวงอกนี้สะท้อนกี่ครั้งใครได้รู้บ้าง......เธอเล่า.....จะรู้หรือเปล่าหนอ...?

๏ อย่าคิดเลยว่ารักนี้จะร้างลา.......ตราบใดแสงเดือนยังจูบฟ้ามิลารัก ตราบนั้นรักของพี่จะมิรู้โรย

๏ โกรธพี่เถิดดวงใจที่รัก......จงโกรธพี่ให้มาก....แต่ขอ

ใยทองของความรักไว้ลักน้อยหนึ่งหนาคนสวย......

◎ รู้บ้างไหมว่ารอยยิ้มนั้นฝังใจใครทั้งหลับและตื่น......รู้บ้างไหมว่าหางตาคู่งามนั้นบาดหัวใจใครให้ดิ้นรนทุรนทุรายประหนึ่งจะสิ้นใจบ้าง.....โอ้......ช่างไม่รู้จริงหรือ......เวรกรรมแล้ว......

◎ อย่าไปมัวคิดให้ปวดเศียรเลยสหายเอ๋ย......อยู่กับเราเมียเรา...

◎ อะไรไม่ซื่อสัตย์เท่ากับเหล้าดอกสหายเอ๋ย......รับรองว่าเมาทุกครั้ง......

◎ เมาเงินเพลินเมา—เมาโซ
เมายศเมาศักดิ์เมาโต
เมาโก้เมาเก๋เซซุน
เมาฝิ่นกัญชาบ้าระห่ำ
เมาเย็นเมาค่ำเรือนหมุน
เมาเรือเมาคลื่นยื่นซุน
ยังมิหมุนเหมือนเราเมารัก

◎ ฟ้าบ้าระห่ำ......ทะเลคลั่งดีเดือด.....แผ่นดินไหวปานจะพลิกคว่ำ......ฉันไม่รู้ไม่เข้าใจทั้งนั้น.....ฉันรักคุณ.....

◎ ยิ้มกับแสงไฟฟ้า......ก้มหน้าทำงาน......เงินหัวร่อคอยอยู่ข้างหน้าโน่นเห็นไหม ?

◎ เงิน...เงิน...และเงิน...เจ้าประคุณเงินนี่เท่านั้น......

◎ เพชฌฆาตยิ้ม......หลบไปเสีย......

◎ นักปราชญ์บ้ง......คลานเข้าไปเถิด......

◎ คุณเกลียดความหวานหรือ ?.....ถ้าเช่นนั้นเลิกรักกันดีกว่า

◎ "หวาน" คือยอดปรารถนาแห่งรัก

◎ "ชื่น" คืออาหารแห่งดวงใจ

◎ "รื่นรมย์" คือยาหอมแห่งวิญญาณ

◎ แม่ศรีเอย แม่ศรีสวยสะ ยกมือไหว้พระเจ้าจะมีคนชม

◎ อย่าไปค้นหามหาวิทยาลัยรักให้ยากเลย

◎ ฉันชอบเข้าใกล้เสือดุ...ลายสวยดี

◎ ช้างตัวนั้นสวยดี เพราะฉันดูตั้งแต่หางตลอดหัว

◎ แม่ศรีเรือน ◎

◎ นางแก้ว ◎

◎ เบญจกัลยาณี ◎

◎ แม่ศรีแห่งดวงใจ ◎

◎ ......โอ้ความฝัน...... ๑

◎ หนึ่ง...คือเรื่อง...ขี้หึง

สอง...คือ...แพศยาหญิง...

ท่านอาจารย์ภู่ครูกวีเอกแห่งประเทศไทยท่านว่าถึงความรู้สึกของท่านไว้อย่างนี้

◎ ท่านนี้หรือชื่อว่า "ลูกเจ๊ก" เมื่อเด็ก ๆ ถักส้มไปให้มารดาขาย นั่งลงเถิดเราจะเจรจาด้วย ซงเบ้งท่านกล่าวออกมาอย่างนี้ ขณะเข้าไปปะทะคารมกับบรรดาจอมปราชญ์ของซุ่นกวน

◎ เจ็บจนตายนั้นคือเหน็บให้เจ็บใจ (สุนทรภู่)

◎ เมื่อยังเบิกสองตาให้กว้างโดยมิเคืองตาได้แล้ว จงอย่าหัวเราะเสียดีกว่า

◎ ยังจะมีใครรู้วันตายของเราดีเท่าตัวเราเองอีกหรือ

◎ ผู้หญิงชั่วมากผัวยังเหนือด้วยศักดิ์ศรีกว่าผู้หญิงดีมากชู้

◎ โน่นของรักของเรานะ....อย่าทีเดียว.....คุณก็มีของรักอยู่เหมือนกันมิใช่หรือ ?

◎ มนุษย์ไม่ชอบบทเรียนเหยาะแหยะ...เมื่อใดที่กำปั้นพุ่งมาที่หน้า เมื่อใดคำพูดที่เจ็บแสบปลิวมาที่ใจ เมื่อ

นั่นแหละเขาจะเริ่มรู้จักความเป็นมนุษย์

๏ ตำแหน่งนายกรัฐมนตรี มิใช่เขาได้มาด้วยการเพ้อฝัน

๏ มีกี่คนในโลกที่ตั้งใจว่าจะยึดอาชีพขอทาน

๏ กระดกลิ้นนิดเดียว ความตายวิ่งมาสู่ง่าย ๆ

๏ กระดกลิ้นโดยไม่ระวัง ความเกลียดรุมล้อมรอบตัว

๏ กระดกลิ้นถูกจังหวะ เงินไหลมาเหมือนเทน้ำ

๏ ลิ้นไม่มีกระดูก...หว่ามันสำคัญกว่ากระดูกสันหลังนะ

๏ ลิ้นไม่จำเป็นต้องทาทองไว้ล่อทอง

๏ ลิ้นเพียง ๒ นิ้ว ของเบ้งยกเมืองมาให้เล่าปี่ได้

๏ แปรงฟันแล้วจงขูดขี้ลิ้นท่านออกเสียบ้าง

๏ ลิ้นที่ขูดขัดบ่อย ๆ ผิวปากเป็นขลุ่ยฟังจับใจคน

๏ มีผู้รับรองว่า "หลวงธำรง นาวาสวัสดิ์" มีลิ้นเป็นทองจริง ๆ

๏ ลิ้นที่ไร้ประโยชน์ คือลิ้นปี่

๏ ยังมีสิ่งหนึ่งซึ่งทรงไว้ในความคันยิ่งกว่าตำแย

๏ อย่าเฆี่ยนหัวใจฉันให้เจ็บแสบด้วยกิริยาอาการของคุณเลย...ถ้าคุณยังอยาก ให้ดวงใจคุณมีความสบาย

๏ หิ่งห้อยที่รู้จักตัวมันดีกว่าชาติมันแค่หิ่งห้อยนั่นน่ะ มัน

เป็นหิ่งห้อยตั้งแต่ปลายผมถึงปลายเท้าเชียวนะ

◎ คุณก็รู้อยู่ว่า........

วันพระมิได้มีหนเดียว

เดือนตกแล้วก็มีเดือนขึ้น

หน้าแล้งแล้วก็ถึงหน้าฝน

มีความมืดแล้วก็มีความสว่าง...คุณรู้มิใช่หรือ ?

◎ ผมมิได้สนใจใยดีกับลมหนาวเป็นบ้าเป็นหลังนี้เลยที่รัก ...เมื่อพบคุณ...แม้คุณมิได้ให้ "พรายยิ้ม" คุณให้ทานแต่ "พรายแย้ม" นั่นน่ะ...รู้บ้างไหมว่านั่นคือผืนผ้าห่มสวรรค์กันลมหนาวอย่างเลิศล้ำ...

◎ คุณหลอกให้ผมใจเต้นเล่นโก้ ๆ หรือเปล่าคนสวย ? คุณหลอกให้อกผมอุ่นวะวาบขึ้นอย่างเพ้อ ๆ รึเปล่านะคนดี

คุณเย้าให้ชีวิตผมสดใสขึ้นหรืออย่างไรหนอ .....

......เอ้อ......รึคุณเห็นผมเป็นตุ๊กตา

เออ......คุณเห็นผมเป็นคนเช่นใดหนอ

.........เช่นใดก็ตาม.........

ผมรักคุณ

◎ เจ็บช้ำมาพอแล้วด้วย "พรายแย้ม" อย่างนั้น
โอ้ ชีวิตหนอ ยังมีเข็ดหลาบอีกหรือ?
แผลนั้นยังอยู่ ยังแสบเจ็บไม่รู้หาย
แล้วไยคุณจึงส่ง "พรายแย้ม"
มาให้ผมอีกเล่าคนสวย ?

◎ ไม่มีใครได้รู้แผลช้ำของผมหรอก.........เขาสร้างแผลนั้นสลักปักใจผมไว้ชั่วชีวิต........ ผมต้องการยา........เอ้อ พรายแย้ม......พรายแย้มนั้นมี "ยา" ที่ผมต้องการปนอยู่บ้างไหมหนอ ?

◎ เชื่อผู้ชายง่าย......คนนั้นเป็นผู้หญิง ๒๕%

◎ ไม่เคยเห็นตะกวดมีสองลิ้น ลองเชื่อผู้ชายดู

◎ จำเสียที่ซิ......แผลที่เท่าไหร่แล้วนี่

◎ ป่วยการ ! มือของเราเท่านั้นน้ำตาเราถึงจะแห้ง

◎ น้ำตาไหลใครทำ......ไปวานเขาเช็ดให้เขาหัวร่อ

◎ ผู้ชายตายไป ๑ เกิดอีกตั้ง ๕

◎ ครั้งเดียวพอสำหรับลิ้นดำลิ้นนั้น

◎ ......หนึ่งชายชอบเล่นเป็นเจ้าชู้

สองไม่รู้ต่ำสูงฝูงไหน
สามงานการหนักเบาไม่เข้าใจ
อรทัยหลีกมันคนจัณฑาล

◎ ขี้เหล้าเมายาสารพัด
การพนันถนัดนักเป็นแก่นสาร
โกหกเป็นไฟบัดลัยลาน
คบขอทานดีกว่าอย่าคบมัน

◎ อย่าพึงเชื่อสนิทนักว่า "หมาเห่าหมาไม่กัด"
ผู้ชายเจ้าชู้
ผู้ชายรูปงามใจชั่ว
ผู้ชายไม่เอาถ่าน
ผู้ชายทรชน......อยู่เป็นสาวแก่ดีกว่า

◎ โสดเพราะไม่สวย
โสดเพราะไม่รวย
โสดเพราะต่ำศักดิ์
ช่างเถิด......ฉันยังเป็นสาว... ..

◎ บุปผาชาติยังรู้รักษากลีบเมื่อคราบาน

◎ เมินเสียเถิดเจ้าแมลงภู่ผึ้ง...เจ้าจะดื่มน้ำหวานได้ง่ายๆ

ก็แต่ดอกไม้ริมทางโน่นดอกนะ

◎ สวยทั้งสี...หอมทั้งกลิ่น...โอ้แจกันทอง

◎ เมื่อใดรู้สึกอยากทำงานใจแทบขาด....นั่น.....เขารวยแล้ว

◎ ความจนมิได้อยู่เหนือความฝัน

◎ ใต้เสียงหัวเราะ.......ใต้แสงสว่างแห่งดวงโคม.........ซ่อนบ่อทองไว้

◎ บางครั้ง "สุรา" ที่โลกติว่าชอบสร้างความเลวก็ยังสร้างความดีได้เหมือนกัน

◎ ผู้ชายแก่

◎ ผู้ชายขี้ริ้ว

◎ ผู้ชายติดอ่าง

◎ ผู้ชายขาเป๋

◎ ผู้ชายตาถั่ว

......ยังดีกว่าตกอยู่ในอุ้งมือไอ้มหาโจร

◎ ตุ่น...ผู้หญิงเขารักผู้ชายที่ตรงไหนนะ ?

เต่า...เขารักชายรูปหล่อ

ตุ่น...รูปหล่อกินได้ไหม ?

เต่า...โอ รูปหล่อ แทนกับข้าวได้อย่างวิเศษ

◎ ทำ...ทำ...ทำ และทำอย่างเดียวพอ...อย่าพูด แสงเงินอยู่ที่ขอบฟ้าโน้นแล้ว

◎ พูด ..พูด...พูด และพูดไม่ทำ...แม้แสงตะกั่วก็อย่าหวัง

◎ อย่าพูดนะว่าแม้แต่ "เงา" ของเธอฉันก็จะไม่ได้พบ ก็เผื่อว่าแสงอาทิตย์ส่องเอาเงาเธอมาปะทะอกฉันเข้าเองล่ะ ?

◎ ฉลาดหรือที่หลอกผู้ชายให้มาหมอบอยู่แทบเท้า....โอ้ผู้หญิงเอ๋ย

ผู้ชายหากจะโง่แต่คงไม่งั่ง
ผู้ชายหากไม่สวยแต่คงไม่ไร้พิษ
ผู้ชายหากไม่รวยแต่ยังมีสมอง
ผู้ชายหากไม่อยู่ในตระกูลสูง แต่มือเขา ๑๐นิ้ว

—ฉันก็ผู้ชายคนหนึ่ง—

◎ ไอ้ทุย......ฉันต้องการคอกที่ดีกว่านี้
เจ้าของ...ก็ได้ ถ้าเอ็งจะเลิกเจ็บขา

◎ ไม่ใช่ปูนอย่างเดียวที่ทำให้ร้อนท้อง

◎ จะทำงานใหญ่กับเพื่อนฝูงจงนึกถึง "กวนอู"

แม้หนาวแสนหนาวแทบจะเป็นเหน็บตาย
แม้จะเดินมาไม่รู้กี่ครั้งกี่หน
แม้จะคอยจนเมื่อยแล้วเมื่อยอีก
แต่เถ้าปี่ก็ยอมทุกอย่าง
เพราะบุคคลนั้นคือ "ขงเบ้ง"
จ้าวแห่งมันสมอง

๏ สมองมนุษย์ คือแสงสว่างของผู้คิดการใหญ่
๏ ร่างกายมนุษย์ เพียงภายนอกมิใช่เครื่องแสดงพลัง
๏ ......จะคิดการใหญ่ในภายหน้า......

หนึ่ง......ผู้มีปัญญา......
สอง......ผู้ซื่อสัตย์......
สาม......ผู้มีกำลังทรัพย์......
สี่......ผู้มีคนนับถือ......
ห้า....มีนางแก้วเคียงหมอน
เพียงเท่านี้......จงทำเถิด

๏ โยเซฟีน...เป็นเพียงแม่หม้ายจน ๆ... แต่ก็มีสาวงามคนใดของฝรั่งเศสสามารถทำให้จอมทัพนโปเลียนหมอบอยู่แทบเท้า เหมือนแม่หม้ายผ้าขาดคนนี้ได้เล่า

ได้เมียดี

หนึ่ง......เหมือนได้แก้วเนรมิต

สอง......ยิ่งกว่าถูกล็อตเตอรี่ห้าแสน

สาม......เหมือนได้แม่คนที่สอง

สี่..........เหมือนได้พี่คนหัวปี

ห้า........เหมือนได้น้องคนสุดท้อง

หก.......เหมือนได้ครูประจำบ้าน

เจ็ด......เหมือนได้เพื่อนร่วมสาบาน

โอ้เธอทั้งเจ็ดนี้อยู่ที่ไหนหนอ ?

๏ ปีนี้ผมนอนหลับสบายทั้งปี
ปีนี้ผมทำงานถึงตี ๓ ทั้งปี

.......จะเลือกคนไหนเป็นแบบอย่างก็ตามใจท่าน.......

๏ แผ่นดินไหวที่ "ชิกคาโก" อเมริกา ตึกพยาบาลพังทลาย แร่ธาตุไหลมาสู่ ปรากฏว่าคนง่อยเปลี้ยเดินไม่ได้แรมปีวิ่งฉิว

๏ ร้วนั้นมนุษย์โดดข้ามไม่พ้น แต่เสือไล่โดดข้ามสบาย

◎ มนุษย์เราทำงานจริง ๆ เพียง ๓๐%

◎ ลูกเมียอดตายตลอดปี...เขาคนนั้นทำงาน ๓๐% เฮฮา ๗๐%

◎ อายุ ๓๕ ยังไม่มีบ้านของตน... เขาคนนั้นทำงาน ๓๕% เฮฮา ๖๕%

◎ เมียทิ้งเพราะทนไม่ไหว หมอนั่นทำงาน ๒๐% ขี้เกียจ ๘๐%

◎ อายุ ๔๐–๔๕ ไม่มีบ้านของตน...เขาคนนั้นทำงาน ๓๐% ขี้เกียจ ๗๐%

◎ อายุ ๒๕ มีบ้านอยู่ ลูกเมียสบาย....เขาคนนั้นทำงาน ๕๐% เฮฮา ๕๐%

◎ อายุ ๓๐ ร่ำรวย ลูกเมียสบาย...เขาคนนั้นทำงาน ๕๕% เฮฮา ๔๕%

◎ อายุ ๓๕–๔๐ เป็นมหาเศรษฐี......เขาคนนั้นทำงาน ๖๐% เฮฮา ๔๐%

ถ้าผู้ใดทำงานถึง ๖๕–๗๐–๗๕–๘๐–๘๕% โดยเข้าใจความสามารถ เข้าใจสติปัญญาของตนเองดีแล้ว เขามีเงินล้าน–สิบล้าน–สามสิบ

ล้าน - ร้อยล้าน... นี่คือคำพูดนักจิตวิทยาลือนาม
กล่าวไว้

◎ ความเป็นเศรษฐีของมนุษย์อยู่ที่การใช้ปัญญาทำงาน
ถูกต้อง

◎ หนาว—ร้อน—เพลีย—เบื่อ—ยุ่ง...คำเหล่านี้เศรษฐีไม่
เคยพบ

◎ มหาเศรษฐีไม่ใช่พวกหิวเงิน......เขาสร้างเงิน

◎ ค้าเข็มหมุดอย่างเดียวเป็นมหาเศรษฐีได้เชื่อไหม ?

◎ กลับไปก่อนเจ้าความเกียจคร้านอย่าเดินตามหลังข้า
เลย

◎ ข้าพเจ้าเซ็นสัญญาเป็นเพื่อนตายกับ "นายขยัน" แต่
วันนี้

◎ ตำราว่าด้วยวิธีสอนให้เป็นคนโง่ไม่มีในโลก

คนที่หนึ่ง...ปลูกเรือนหอรอรัก
คนที่สอง...พร่ำรักโดยไม่มีเรือนหอ
ถ้าท่านเป็นคนที่สามล่ะ ?

◎ มัวย่ำต๊อกอยู่เถอะ.......เขาจะไปอยู่โลกพระจันทร์กัน
แล้วเห็นไหมล่ะ ?

◎ คนโง่ คนยอมเป็นคนโง่...ใครคิดว่าเขาได้ขี่รถเก๋ง

◎ ถ้ารถเก๋งสร้างสำหรับคนโง่ขี่......ไม่มีถนนให้รถวิ่ง

◎ มาสร้างตนให้ก้าวหน้ากันเถิด........คุณจำคำนี้ไว้มั่นหรือเปล่า ?

ปลวกสร้างรังของมันอยู่อย่างผาสุก
นกกระจาบก็มีรังอันอบอุ่น
แม้นกกระจิบก็มีรังพอนอน
แต่มนุษย์ไร้รัง.. ...**น่าอาย**

◎ เขายิ้มกับกระจกเพราะคิดว่าผมเขาจะดำงามอยู่เช่นนั้น

◎ กระจกบอกสิ่งที่เราไม่ค่อยจะอยากฟัง

◎ หูเราเป็นศัตรูกับกระจก ตาเราเป็นมิตรกับกระจก

◎ กระจกเงาได้ฉายแสงเงินแสงทองออกมา......ทำไมไม่ตะครุบเอาไว้เล่า

◎ โอ้กระจกเอ๋ย มนุษย์เข้าใจเจ้าเพียงแค่ความงามเท่านั้น

◎ ลองกินข้าววันละมื้อดูบ้างท่านจะได้บทเรียนหนึ่งบท

◎ จักจั่น......จิ้งหรีดเอ๋ย ทำไมเอ็งหลอกให้ตากินน้ำค้างตายเล่า

จึงหรีด......ก็ไม่รู้นี่ เขาถามฉันก็บอกไปตามซื่อ

เรไร......อนิจจังสุขัง

◎ รีบเอาดินไปถมเสียวันนี้ เมื่อรู้ว่าบ่อน้ำนั้นเป็นที่เพาะยุง

◎ หนึ่งนาทีของคนไม่สร้างตน คือหนึ่งวันของคนสร้างชีวิต

◎ ผู้ไม่รักอนาคตพูดว่าอย่างไรใครได้ยินบ้าง ?

◎ ยิ้มของแม่ค้าขายได้แม้กระทั่งปลาเน่า

◎ ไม่มีอะไรในโลกจะสายนอกจากมนุษย์นั่ง

◎ เมฆที่รวมกลุ่มย่อมหมายถึงหยาดฝนอันเย็นชื่นใจ

◎ อย่าหนีเลย...ความสามัคคีธรรมไม่ใช่สิ่งดุร้าย

◎ สมภารองค์เดียวย่อมสร้างหอฉันไม่สำเร็จ

◎ อ่างกะปิมิได้มีให้เหยียบแต่ในกรุงเทพ ฯ

◎ ถ้าจะมีสิ่งที่เค็มกว่าเกลือละก็...ดวงใจคุณนั่นแหละ

◎ ให้ฉันกัดพริกขี้หนูเม็ดนิดกว่านั่งฟังคนนินทา

◎ ....ไก่ขันยามต้นแล้ว ......ฉันขอหลับตาเพื่อคุณสักหนึ่งครั้ง

......ตาฉันหลับเพื่อไปปลุกใจให้ตื่นจากเคลิ้มฝัน

.....ใจฉันตื่นเพื่อไปปลุกวิญญาณให้สร้างภาพคุณในห้วงนึก

......ถ้าคุณได้มาอยู่กับฉันแม้เพียงในภาพแห่งความหวัง ฉันไม่กลัวสิ่งใด ๆ ในโลก

◎ ......สุดที่รัก..........

ถ้าคุณได้ฝัน...ขอให้ภาพผู้ชายคนนี้จงยืนหยัดอยู่ตรงหน้าคุณอย่างไม่หวั่นเกรงต่อทุกสิ่งในชีวิต

สุดที่รัก...........

ถ้าคุณสะดุ้งตื่น .....ขอให้ภาพผู้ชายคนนี้ เลือนหายไปจากมุ้งอันแสนสุขเสียหนา

สุดที่รัก.........

ถ้าคุณต้องลมหนาว โปรดได้สูดเอาไออุ่นของความรักที่ฉันส่งไปนี้เถิด แล้วจงหลับอย่างผาสุก

□ สุดที่รัก...ก่อนคุณจะม่อยหลับจงอย่าลืมคำว่า....สุดที่รัก □

◎ จงบ่มรักไว้ให้งอมเถิด แล้วรักนั้นจะหวานฉ่ำ

◎ ชายชาติอาชาไนยย่อมไม่แสวงเปรียว.....ความหวาน

เกิดจากความอดทน

◎ ศัตรูที่ร้ายแรงของชีวิตคือความง่วง

◎ เงินเดินทางมาแล้วเมื่อเราลงมือทำงาน

◎ คนหนึ่งนั่ง......คนหนึ่งเดิน......คนหนึ่งวิ่ง......หลายคนหัวร่อที่คนนั่งบอกว่าเขาต้องชนะ

◎ เป็นสัญชาติของลิงที่ไม่รู้จักทำหลังคากันฝน

◎ ไม้งาม ๆ ในป่ากลับกลายมาเป็นบ้านสวย ๆ ให้คนในเมืองอยู่

◎ ผู้ใฝ่ต่ำ ถึงบ้านติดกับศรีปราชญ์ บ้านก็คงเป็นบ้านตามเดิม

◎ อย่าหัวร่อเยาะคนพิการ ในเมื่อท่านยังเป็นนักธุรกิจ

◎ มีไฟฟ้าแล้วรึ ? ในการที่ท่านจะเข้าป่าใกล้ค่ำอย่างนั้นน่ะ

◎ ไม่มีผ้าห่มผืนใดราคาถูกในฤดูหนาว

◎ น้ำพริกถ้วยเก่าอย่าทิ้งไว้นานนักมันบูดเหมือนกันนะ

◎ บ่อนี้ดีกว่า ถึงน้ำน้อยและขุ่นก็ยังพออิ่ม

◎ เก็บไว้ได้ถึงพันแล้วอย่าวิตกเลยเรื่องเงินหมื่น

◎ ไม่ใช่เรื่องประหลาดมหัศจรรย์ของโลกเลย ที่แม่

หญิงโฉมงามเป็นภรรยาชายขี้ริ้ว

◎ สามครั้งที่ญาติไม่ช่วยตามคำขอร้องของท่าน.......ขีดชื่อเขาได้แล้ว

◎ อย่าโกรธที่เขาสอนท่าน.......ก็ท่านไม่เคยสอนตัวท่านเองเลยนี่

◎ ไม่มีอะไรจะเบาเท่าปัญญา จงหามาบรรทุกไว้ในสมองเถิด

◎ อดข้าวหนึ่งวัน....อดนอนหนึ่งคืน.....แล้วท่านจะได้บทเรียนวิเศษสองบท

◎ ดูขี้ไคลในตัวท่านเสียก่อนแล้วจึงชี้ขี้ไคลในตัวคนอื่น

◎ เราอยู่นอกคุกน่ะเป็นพรสวรรค์เท่าไหร่แล้ว

◎ เราไม่หว่านความเกลียด แผ่นดินที่เราเดินย่อมรกด้วยต้นรัก

◎ ญาติไม่ดีกว่าเพื่อนเสมอไป

◎ เงินไม่มีความหมายสำหรับความเดือดร้อนของญาติ

◎ เงินจะมีค่าเมื่อมนุษย์รู้จักกับความเป็นโรคเจียนตาย

◎ อย่าทีเดียว........อย่าไปให้ญาติของท่านเห็นหน้าเป็นอันขาด......สารรูปของท่านมันขอทานชัด ๆ

◎ ท่านจะรู้จักค่าของเงินเมื่อญาติตัดท่านเพราะเงิน

◎ ในร้อยคนจะมีเพียง ๒—๓ คนเท่านั้น ที่ซึ่งคำว่า "เพื่อน"

◎ ระวังเพื่อนใกล้ชิดของท่านให้ดี

◎ ชายชาติอาชาไนยเท่านั้นที่ไม่ลืมกลิ่นน้ำนม

◎ คนรักกันจริงย่อมไม่มีการบิดพริ้ว

◎ ความรักไม่ได้ขึ้นต้นด้วยความหวานเสมอไป

◎ ทั้งหวานทั้งขมของความรักมีพิษทั้งสิ้น

◎ หนึ่งวันไม่โกรธใครเลย วิเศษกว่าได้เงินเป็นร้อย ๆ บาท

◎ ละครสร้างตัวตลกขึ้น นั่นคือความต้องการแห่งชีวิต

◎ เคยเกลียดตนเองบ้างหรือเปล่า ? ถ้าเคยอย่าแปลกเลยที่มีคนเกลียดท่านมาก

◎ แม้นกยังอิจฉากัน ลำมะหาอะไรกับมนุษย์

◎ นินทาไม่ช้าก็จริง แต่จงระวังให้มากทีเดียว

◎ เพราะคิดว่าตนใหญ่กว่ามนุษย์ มนุษย์จึงตายเสียนักต่อนัก

◎ ความเท่ากัน เสมอกัน คือสันติสุข

◎ ไม่มีน้ำยา หรือการกระทำอะไรมาลบล้างความผิดได้ และความดีความชอบนั้นก็เช่นเดียวกัน

◎ ผู้ตกอยู่ในความมัวเมาหย่ำเป ร้ายกว่าตกนรกมากนัก

◎ หยิบนี่ก่อน มือท่านเอื้อมถึงแล้ว

◎ คนคิดสั้นโลกจะลงมติว่าคนโง่...ท่านเป็นคนโง่หรือ ?

◎ อย่าที่เดียวสี่หายรัก..... อย่าไปจับปลาที่หางเป็นอันขาด

◎ ดึงหรือ ?......ท่านเห็นหัวมันแล้วหรือยัง...ถ้ายังยั้งไว้ก่อน ให้มันเลื้อยอวดเดชเรื่อยไปก่อน

◎ อยากขี่ช้างงางามหรือ ? ท่านรู้วิชาควาญช้างหรือเปล่าล่ะ ?

◎ ชายขาเดียวเมียสามหัวร่อ เมื่อเห็นชายรูปงามแต่งองค์ตลอดปี

◎ อย่าประหลาดใจเลยว่าหญิงปากเบี้ยวมีผัวเป็นพระยา

◎ นกขุนทองอวดว่าเสียงเพราะ นกยูงอวดว่าขนงาม นกนางแอ่นอวดว่าบินเร็ว นกกระจาบอวดว่าทำรังเก่ง นกทั้งหลายต่างอวดความดีของตนคนละอย่าง....

แต่นกอินทรีหลับตาพังนิ่งอยู่บนคบไม้

◎ มีดอวดว่าคมของข้าแน่นัก... ตะไกรว่าข้าก่อนคมของข้าซิยอด... เดือยตะโกนก้องว่าใครจะคมเกินพ้นข้าไม่มี... แต่เจ้ามหิสากไร้คมข้างโอ่งน้ำนิ่งพังเฉย

◎ เจ๊กต่อโลงยิ้มเผล่เมื่อได้ยินชายคนหนึ่งแผดเสียงกับชายคนหนึ่งว่า...เฮ้ย เอ็งกับข้ามาพ้นกันตัวต่อตัวให้ตายไปข้างหนึ่งซิวะ

◎ ตายไปเสียเถิดเจ้าความรักอันไร้สุข หากเจ้าไม่สูญหายตายจากไปแล้ว ข้าจะเป็นฝ่ายตายจากเจ้า

◎ อย่าร่ำลาอื้อไปเลยความรัก ไม่มีใครเช็ดน้ำตาให้เจ้าหาอก

◎ สนใจอะไรกับน้ำใสสะอาดที่เกลือกบนใบบอน เอาเวลาทำเงินดีกว่า

◎ สัญชาติของเถาวัลย์น่ะหรือ มันมิได้เกาะสิ่งซึ่งอยู่ใกล้เท่านั้น ยอดของมันยังห้อยหาสิ่งไกลที่ผ่านไปมาอีกด้วย

◎ ที่ใดมีรัก อย่าเชื่อเสียให้ยากเลยว่าที่นั่นไม่มีทุกข์

◎ วิมานทลาย เพราะอุปสรรคของเราร่วมกันนั้นเศร้า

แสน แต่วิมานทลายเพราะเธอผู้เดียวทำให้มันทลายนี่ซี... โอ้ผู้หญิง

◎ คอยก่อนทูนหัว...คอยหนูก่อน...ขอเวลาหนูบ้างพี่จ๋า... ...เออ !....ช่างเป็นคำวอนที่หวานหูจริงนะ......ถ้าผู้ตัวไหนจะคอยก็ตามที่เถิด... แต่ฉันขอไปก่อนละ

◎ เงินไม่อาจซื้อหัวใจและร่างกายผู้หญิงได้จริงหรือ..... ไหน มีกี่คนกันแน่...ชาวโลกเขาอยากรู้จักเธอนัก

◎ เป็นความผิดของเทพยดาฟ้าดิน ที่ผสมธาตุผู้หญิงมาผิดส่วน

◎ กลับมาเถิดทูนหัว......ถ้าแม้นไม่มีใครเลี้ยงดูเจ้า...... กลับมารังเก่านี้เถิด ผัวยังคอยเจ้าอยู่หนาทูนหัว...... เออ ! ผู้ชาย......ผู้ชายนะผู้ชาย .....ผู้ชายที่......ที่อะไรดีนะ ช่วยต่อทีซิ

◎ คงไม่ถึงชาติหน้าหรอก คำสาบานย่อมสำแดงฤทธิ์ของมัน.. ...

◎ ถึงเจ้าจะดัดเสียงร้องเป็น "โต้งห่ง" ได้เหมือนนักก็ตาม แต่ขนดำของเจ้าทำไมไม่ย้อมแล้วเขียนแววทองของมยุรีเสียเล่า...... ?

◎ คุ่นหดหัวลงรูแล้วหัวร่อ เพราะนึกขำที่พวกช้างป่าวิ่งหนีปืนพรานจ้าละหวั่น

◎ ผู้ชายที่คุยโขมงว่า มีกลเม็ดเลิศทางเกี้ยวผู้หญิงนั้น น่ะอย่างดีของเขาก็ไม่เกินคนใช้บ้านท่านขุนไปได้

◎ เมื่อยังไม่มีความสามารถรู้ว่า ปลาตัวนั้นชอบกินเหยื่ออะไรละก็ อย่าเพิ่งซื้อคันเบ็ดดีกว่า

◎ เงินมาความรักไป......แน่หรือ ?......บางครั้งเงินมาความรักอ้วนแล้วหลับปุ๋ยอยู่กับที่ก็มีนะ

◎ เรื่องที่ชายรูปหล่อเสียใจมากที่สุดในชีวิตก็คือการหลงว่า รูปทองของตนนั้นจะเกี้ยวใครเป็นได้ทุกราย

◎ ......เขาว่า......คนโน้นเขาว่า......คนนี้เขาว่า....อย่างนี้ อย่าเอามาพูดดีกว่า...เพราะตาเราไม่เห็นเอง

◎ คนตาบอดยิ้มอย่างมีความสุข เมื่อได้ยินคำพูดว่า...ทุกนารีงามสรรพเมื่อดับเทียน......

◎ คนหัวล้านก็ไม่ผิดคนตาบอด เขาจะหัวร่อร่าเมื่อมีคนพูดว่า...มหาเศรษฐีมักหัวล้าน...ลื่นดีเป็นเงินเป็นทอง

◎ ได้ประโยชน์อะไรบ้างที่ไปขัดคอเขา เขาพ่นเหนื่อยนั้นหมายถึงเขาต้องซื้อน้ำแข็ง และท่านผู้นิ่งฟังโดยดีจะเย็นคอไปด้วย

◎ เคยเห็นหนูตัวใดเอาลูกกระพรวนไปผูกคอแมวบ้าง...?
..... ก็เช่นนี้ท่านยังคิดการใหญ่อันนั้นอยู่อีกหรือ.......?

◎ ยมเถิด .....วางปืนที่ท่านกำลังจะยิงตัวตายเสียเดียวนี้

◎ ร้องไห้อีกแล้ว หัวใจเอ๋ย นิ่งเสีย ไม่มีใครส่งสารเจ้าหรอก นอกจากเขาจะช่วยถีบลงหลุม แล้วโกยดินกลบให้เท่านั้น

◎ ทุกชีวิต ต้องอยู่เพื่อสู้ อยู่เพื่อการก้าวนำ ผู้ที่อยู่เพื่อแพ้ อยู่เพื่อเดินตามหลังความคิดของผู้อื่นนั้น ย่อมมีสภาพไม่ผิดอะไรกับไส้เดือน

◎ ชั่วโมงนี้เท่านั้น ที่มีค่าแก่การเริ่มต้น

◎ เปิดประตูให้กว้าง ไล่ความเกียจคร้านออกไปให้สิ้น เพื่อโชคลาภและทรัพย์สินจะได้บินหน้าต่างเข้ามาหา

◎ โลกนี้ เป็นความสุขของคนขยัน

◎ ความพากเพียรและความอดทน ไม่เคยฆ่าชีวิตมนุษย์

◎ คนงอมือ งอเท้า หลังก็จะต้องงอเพราะท้องหิว

◎ งานหนัก เป็นน้ำจิ้มที่โอชารส

◎ ประพฤติเองไม่ได้ ก็ไม่ควรไปแนะนำใคร

◎ คำแนะนำนั้นเหมือนน้ำหวาน แต่การประพฤติเองนั้นเหมือนยาขม

◎ คนโง่ มักอวดฉลาด
◎ คนฉลาด ย่อมรู้จักว่าตนยังโง่
◎ เมฆทุกก้อน มิได้ก่อให้เกิดพายุเสมอไป
◎ ชีวิต คือความซื่อสัตย์
◎ ปมเชือกที่ผูกยาก มักจะแก้ยาก
◎ ฝนที่ตกห่าใหญ่ มักจะหยุดเร็วกว่าฝนที่ตกกระปริบกระปรอย
◎ น้ำที่หวานมาก ยิ่งดื่ม ก็ยิ่งทำให้คอแห้งมาก
◎ คำหวานของมนุษย์ ยิ่งเสพมาก ก็ยิ่งกระหายมาก
◎ สิ่งที่ติดไฟยาก เมื่อติดแล้ว มักจะดับยาก
◎ น้ำใจงาม มีค่ากว่าดวงหน้างาม
◎ คนเกียจคร้าน เป็นเพื่อนเล่นกับความยากจน
◎ สิ่งเล็ก ๆ น้อย ๆ มักจะทำให้คนเลวทรามยโส
◎ สมอง ถ้าใช้ไม่ถูกทางก็เกิดโทษ
◎ ความจน ทำให้คนลืมรสแปลก ๆ ของชีวิต
◎ โชคดี ไม่แวะมาเยี่ยมเป็นครั้งที่สอง
◎ ให้คนอื่นชมท่าน แต่อย่าชมตนเอง
◎ ความกลัว น่ากลัวกว่าภยันตรายใด ๆ
◎ อย่าปล่อยงานที่ควรจะทำสำเร็จในวันนี้ไว้ จนกระทั่ง

วันพรุ่งนี้

◎ แน่ใจว่าดี เริ่มลงมือทำทันที

◎ เก้าอี้ตั้งอยู่เฉย ๆ ย่อมหกคะเมนไม่ได้

◎ พูดเป็นภัย นิ่งไว้เป็นคุณ

◎ คนมีธุระ ย่อมไม่มีเวลาร้องไห้

◎ ไม่ทำอะไรเลย ย่อมไม่ได้อะไรเลย

◎ ความโชคดี ชอบเป็นมิตรกับคนมีงาน

◎ คนเกียจคร้าน ปีศาจชอบคบด้วย

◎ โชคดี ชอบช่วยเหลือคนที่ตัดสินใจดี

◎ ตายเสียก่อนจึงค่อยหยุดทำงาน

◎ ผู้รู้จักตัวเอง เป็นผู้ฉลาด

◎ คนโง่ย่อมกลัวแม้กระทั่งตัวเอง

◎ ชีวิตยังอยู่ ก็ต้องเรียนรู้เรื่อยไป

◎ งานทุกชนิด ย่อมมีเวลาและโอกาสทำได้เสมอ

◎ ความพยายาม เป็นธงชัยของชีวิต

◎ ชัยชนะ ไม่เคยตกเป็นสมบัติของผู้ที่ปราศจากความพยายาม

◎ มีความพยายามสูงเท่าใด ย่อมได้ชัยชนะสูงยิ่งขึ้นไปเท่านั้น

◎ รักแท้ ทำให้คนตาสว่าง

◎ รักอำพราง ทำให้คนตาสว่างกลับมืดลง

◎ สวรรค์ ช่วยคนที่มีความพยายามสูงเท่านั้น

◎ ไม่มีเครื่องบินเครื่องใดที่บินไปได้โดยปราศจากปีก

◎ ความไม่ประหยัด คือมหาโจร

◎ สตางค์ปลีกที่ประหยัดไว้ได้วันนี้ คือเงินบาทในวันหน้า

◎ ผลแห่งน้ำพักน้ำแรง ย่อมหวานฉ่ำที่สุด

◎ การได้เปรียบ และเสียเปรียบครั้งที่สอง นั่นแหละคือตัวศึก

◎ โลกนี้ ไม่มีอะไรดีเท่ากับความพอดี

◎ มีความพอดีอยู่กับใคร ผู้นั้นไม่มีภัย

◎ เรื่องเหลวไหล ย่อมพิสูจน์ตัวมันเองว่าจริง

◎ โชคและความรัก ย่อมสนองแก่คนกล้า

◎ ความสิ้นสุด ย่อมหาไม่ได้ในความอยาก

◎ ไม่เคยผิดหวัง ย่อมไม่รู้จักคุณค่าของความผิดหวัง

◎ ความผิดหวัง เป็นความรู้ที่ไม่มีโรงเรียนสอน

◎ ไม่มีอะไรในโลกนี้มั่นคง นอกจากความไม่มั่นคง

◎ ชื่อเสียงมักจะมาช้าเกินไปเสียเป็นส่วนมาก

◎ นัยน์ตา บอกภาษารักได้ซาบซึ้งกว่าวาจา

◎ เวลายังรออยู่ แต่คนเราต่างหากที่กำลังจะจากไป

◎ มากคน ก็มากความคิด

◎ น้ำขึ้นท่านม้วนอนเล่นเสีย ถ้าน้ำลงท่านจะเอาน้ำที่ไหนกิน

◎ ไม้ขีดไฟก้านเดียว มีประสิทธิภาพกว่าคนร้อยคนที่นอนหลับ

◎ คนรู้น้อย มักวางท่า

◎ รวงข้าวที่มีน้ำหนักมาก มักจะก้มต่ำ

◎ ยิ่งด่วน ก็ดูเหมือนยิ่งช้า

◎ จงมองให้ทั่วเสียก่อน แล้วกระโดดให้ไกลแสนไกล

◎ หวังสูง ต้องพยายามให้สูง

◎ มีควันที่ไหน มีไฟที่นั่น

◎ มีความพยายามที่ไหน มีความสำเร็จที่นั่น

◎ ไม่มีอะไรในโลกนี้ที่เกินความสามารถของคนจะทำได้

◎ โลดนัก มักล้ม

◎ ทั้งหญิงและชาย ย่อมหนักในรสด้วยกันทั้งสอง

◎ เพื่อนฝูงในยามทุกข์ยาก ช่วยให้ความลำบากน้อยลง

◎ ความยากจน เหมือนแมวที่ช่างประจบ ชอบเมียงมองอยู่ตามช่องหน้าต่าง ถ้าความอุตสาหะคล้อยหลังออกไปทางประตูเมื่อไร มันก็จะปีนแผลวเข้ามาเมื่อนั้น

◎ เห็นแล้วอดคิดไม่ได้ ไม่เห็นเสียนั่นแหละดี

◎ ความรัก มีความจงรักเท่า ๆ กับความทรยศ

◎ หีบเพลงแม้จะดีแสนดีเพียงไร ถ้าปราศจากเสียซึ่งคนบรรเลง มันก็จะเปล่งเสียงออกมาไม่ได้

◎ เกิดเป็นคน ต้องทำให้มากกว่าคุย

◎ คนงานคนเดียว สร้างกรุงเทพพระมหานครไม่ได้

◎ ไม้ขีดไฟก้านเดียว เผาไม้ขีดไฟทั้งโกดังให้ไหม้เป็นจุณไปได้

◎ ปากคนและปากกา มีความสำคัญไม่ยิ่งหย่อนกว่ากัน

◎ ขนมหวานมาก ย่อมเปลืองน้ำตาลมาก

◎ ป่วยการไปรอผลกำไร เมื่อท่านไม่ลงทุน

◎ วิสัยสุนัข มักเห่ากระทั่งใบตองแห้ง

◎ รักเงิน ต้องเสียสละแรงกาย

◎ ผ้าห่ม จะมีประโยชน์ก็เมื่อยามที่ผู้ใช้ต้องการความอบอุ่นเท่านั้น

◎ ความสวยของหญิงสาวจะมีราคา ก็เมื่อผู้ชายต้องการ

◎ สิ่งที่ไม่มีผู้ต้องการ ย่อมหาราคามิได้

◎ ไม่มีวันเสียละ ที่ฝนจะตกลงมาเป็นข้าวต้ม

◎ แก้วสะอาด ย่อมช่วยให้เหล้ามีรสชาติ

◎ ถ้าแม่บ้านมีน้ำใจดี แม้น้ำท่าจะเยือกเย็นชุ่มคอ

◎ มีความรักที่ไหน มีความหวังที่นั่น

◎ ไม่มีรักชนิดใดในโลก ที่ปราศจากเสียซึ่งความหวัง

◎ คนหมดหวัง ย่อมมีสภาพไม่ผิดกับคนตาย

◎ คนที่ลอยน้ำได้ อย่าพึงเข้าใจว่าเป็นคนเป็นเสมอไป

◎ ปลาจมน้ำ นั่นแหละปลาเป็น

◎ คนที่หมดยางอาย ก็ควรเป็นคนที่ตายแล้วเท่านั้น

◎ กุหลาบงาม ย่อมสะพรั่งไปด้วยหนาม

◎ ไม่มีของดีชนิดใด ที่จะได้มาโดยง่าย

◎ ความรัก ย่อมต้องพ้นฝ่าอุปสรรค

◎ มีกำแพงใหญ่ที่ไหน มีตึกรามใหญ่โตที่นั่น

◎ บ้านที่มีลูกสาวสวย แม้จะไม่เลี้ยงสุนัข ก็มักเขียน

บ้ายปิดไว้ที่หน้าประตูว่า สุนัขดุ

◎ ยิ่งหวงมาก ยิ่งห่วงมาก

◎ นกที่ยิ่งกักขังไว้มิดชิดเท่าใด ถ้ามีโอกาสหลุดออกได้ มันจะบินเตลิดไปไกลยิ่งขึ้นเท่านั้น

◎ เรือนของใคร ย่อมสร้างขึ้นตามความพอใจของผู้อยู่อาศัย

◎ ไม่มีสุนัขตัวใด ที่ชอบการกักขัง

◎ วิสัยนก ถ้าไม่ได้บิน ย่อมมีความร่าเริงไม่เต็มที่

◎ ของมีคม คนปากบอน เชื่อใจไม่ได้

◎ ความหลัง เป็นสิ่งควรแก่การลืม

◎ คนที่ลืมตาไม่หมายความว่าเขาจะเห็นแสงสว่างเสมอไป

◎ โลกนี้ ไม่มีคำว่าสาย

◎ ถ้าไม่อยากรำคาญ ก็อย่าไปแหย่สุนัขที่มันกำลังนอนหลับ

◎ ความรู้คืออำนาจ

◎ ไม่ควรรัก สิ่งอันเป็นที่รักของคนอื่น

◎ อุปสรรค คือสิ่งซึ่งสวรรค์ส่งมาลองใจ

◎ ไม่มียอดยาเจริญอาหารชนานใด จะศักดิ์สิทธิ์ไปกว่าความหิว

◎ แม้อาหารจะเลิศรสสักเพียงใด เมื่ออิ่มแล้วก็ไร้ประโยชน์

◎ นกทุกตัว ย่อมต้องจิกอาหารป้อนปากตัวเอง

◎ ความเกียจคร้าน นำมาซึ่งความโง่

◎ ชีวิต เป็นการพนันชนิดหนึ่ง ซึ่งต้องเดิมพันกันด้วยชีวิต

◎ คนเป็นหนี้ คือคนมีเกียรติ

◎ คนไม่มีเกียรติ ย่อมไม่มีใครเชื่อถือให้หยิบยืม

◎ เกียรติที่น่ารังเกียจ ก็คือเกียรติที่ได้มาจากความเป็นหนี้สิน

◎ ไก่ตัวใดจะขัน ไก่ตัวนั้นต้องโก่งคอเอง

◎ พูดกับคนโง่ ต้องใช้เวลามาก

◎ กัปตันคนเดียว ย่อมพายเรือออกสู่ทะเลไม่ได้

◎ ไม่มีอะไรจะงาม ยิ่งไปกว่าความงามโดยธรรมชาติ

◎ อย่าต้องการเพียงสิ่งที่ท่านพอใจ มิฉะนั้นท่านจะได้แต่สิ่งที่ท่านได้มาแล้วทั้งนั้น

◎ อดปากหนึ่งครั้ง ดีกว่าอดอาหารสามมื้อ

◎ พูดให้เจ็บใจ นั่นแหละง่ายที่สุด

◎ โลกเป็นของคนที่มีความอดทน

◎ ความอดทน เป็นความขมขื่น แต่ผลที่ได้จากความขมขื่นนั้น หวานชื่นอย่างไม่มีรสใดปาน

◎ รักเสมอ ย่อมต้องทุกข์เสมอ

◎ ไม่ต้องการให้ใครผูกใจเจ็บ ก็อย่าเหน็บให้ใครเจ็บใจ

◎ เลี้ยงคนมาก สร้างเรือนหลายหลัง เป็นทางลัดตรงไปสู่ความล่มจม

◎ คนโกรธ ย่อมเป็นทุกข์

◎ เงิน ไม่ชอบอยู่กับคนฟุ่มเฟือย

◎ บ้าน คือปราสาทของผู้อยู่อาศัย

◎ คำพูด ก็ดุจลูกศร เมื่อหลุดจากแหล่งไปแล้ว ย่อมรั้งกลับไม่ได้

◎ ความคิดถึง เป็นเสมือนเสื้อกันหนาวที่อบอุ่น

◎ คนหมดท่า ย่อมคว้าทุกอย่างเพื่อเอาตัวรอด

◎ เวลาเป็นสิ่งมีค่า เมื่อล่วงเลยไปแล้ว ย่อมซื้อคืนมาไม่ได้

◎ ผลไม้ ย่อมบอกชนิดของต้นไม้

◎ คำพูด ย่อมบอกนิสัยของคน

◎ รู้หลบเป็นปีก

◎ รู้หลีกเป็นหาง

◎ ไม่ช่วยเขา ก็จงปล่อยเขาไป เขาอาจจะรอดตายและรุ่งเรืองก็ได้

◎ ระมัดระวังเกินไป มักสำเร็จผลน้อยเกินไป

◎ เถียงกันมากเกินไป ความจริงก็หมดไป

◎ ซุปร้อน ๆ จานหนึ่ง กับความรัก ซุปนั่นแหละประเสริฐกว่า

◎ ชายโสดที่ขี้หึง ย่อมเป็นสามีที่เลวทราม

◎ รู้จักตัวเองเสียก่อนที่จะรู้จักผู้อื่น

◎ คนฉลาด ย่อมไม่เอาไข่ทั้งหมดใส่ในตะกร้าใบเดียว

◎ สัญชาติหมู ย่อมต้องมีดินพอกหางเสมอ

◎ ถ้าไม่ต้องการได้ยินคำกล่าวร้าย ก็อย่าแอบฟังใครเขาคุยกัน

◎ คำตำหนิ คือกล้องจุลทัศน์ส่องสำรวจข้อบกพร่อง

◎ ซื่อสัตย์ต่อตัวเองเสียก่อน แล้วผู้อื่นจะซื่อสัตย์ต่อท่าน

◎ ตัวเองยังไม่รัก แล้วใครเขาจะมารัก

◎ ความสัตย์ ย่อมหาได้ยากจากคนเมาสุรา

◎ ความสงสัย เป็นบ่อเกิดแห่งความทะเยอทะยาน

◎ หลีกเลี่ยงความจริงได้เมื่อใด ย่อมหลีกเลี่ยงความตายได้เมื่อนั้น

◎ ความไม่จริง ย่อมพิสูจน์ตัวเองว่าจริง

◎ ความไม่แน่นอน ก็เป็นความจริงชนิดหนึ่ง

◎ ตราบใดที่ท่านยังกินเนื้อสัตว์ ก็อย่าเพิ่งโฆษณาว่าท่านเมตตาสัตว์

◎ ความนับถือ เหมือนแก้วมณีอันสูงค่า

◎ ดอกไม้หลายชนิด ย่อมร้อยเป็นพวงมาลัยได้หลายสี

◎ เกลียดผู้อื่นเพียงใด จงเกลียดตัวเองเพียงนั้น

◎ การแต่งงาน ก็เหมือนเข้าหุ้นส่วนการค้าที่ลงทุนด้วยชีวิต

◎ ผิดหวังจากการแต่งงานครั้งนี้ ย่อมเป็นเครื่องเตือนระวังใจในการแต่งงานครั้งหน้า

◎ ความรักไม่มีโรงเรียนสอน แต่ต้องเรียนรู้ด้วยตนเอง

ฉะนั้นจงอย่าทนงว่า ตนของตนนั้นช่ำชองชำนาญในเชิงรัก

◎ ไม่มีแม่น้ำหรือคลองบึงที่ไหนจะดื่มน้ำของตนไว้ได้

◎ ต้นไม้ ย่อมไม่กินผลของมันเอง

◎ ความเมตตา มิได้มีไว้เพื่อหลั่งให้ตัวเอง

◎ สร้างความดีกับผู้อื่นเพียงไร ความสุขจะย้อนกลับมาเป็นของตนเพียงนั้น

◎ อยากได้ความรักจากใคร เราต้องให้ความรักกับผู้นั้นก่อน

◎ ราชสีห์ เป็นสัตว์ที่ไม่มีตัวจริงในโลก แต่ช่างเขียนก็สามารถเขียนรูปราชสีห์ขึ้นจนเป็นที่น่ากลัวเกรงที่สุดได้

◎ ขอบฟ้าว่าไกล แต่ความคิดของมนุษย์ยังไกลกว่าขอบฟ้า

◎ ในความเป็นมนุษย์นี้ ไม่มีอะไรจะน่ารักน่ากลัวเกินไปกว่าความคิด

◎ ความคิดเป็นสิ่งมองไม่เห็น มันจะสำแดงออกมาให้เป็นอะไรได้ ก็ด้วยการกระทำ

◎ คิดดี ผลแห่งการกระทำย่อมดี

◎ ต้นเสียเถิด โลกไม่ต้อนรับคนหลับอย่างลืมตาอย่างนี้หรอก

◎ มั่นว่าทำความดีในระหว่างหลับตา ดีกว่าทำความชั่วในขณะลืมตา

◎ เพียงแต่กินเกลือ ก็ควรรู้จักคุณของเกลือ

◎ ไม่มีเสือตัวใดที่จะเกลียดป่าที่มันอาศัย

◎ ม้าสามขายังพอเลี้ยงได้ แต่คนสามรัก ตำราห้าม

◎ พระเจ้าย่อมทรงคุ้มครองแต่ผู้สุจริตเท่านั้น

◎ เมียที่เชื่อฟังถ้อยคำผัว ย่อมบังคับบัญชาผัวของตนได้

◎ ผู้หญิงสาว เปรียบเหมือนเครื่องชี้ทางลม ลมพัดไปทิศไหน ย่อมหันไปทิศนั้น

◎ สุนัขป่า ย่อมหาเหตุกินลูกแกะเสมอ

◎ ปกครองบังคับบัญชาตัวเองไม่ได้ ก็ไม่มีวันจะปกครองบังคับบัญชาผู้อื่นได้

◎ สุนัข ย่อมรักกระดูกมากกว่าจะรักเพื่อนฝูง

◎ ฝูงกาที่พญาหงส์นำ ดีกว่าฝูงหงส์ที่มีกานำ

◎ เดินตามหลังราชสีห์ ดีกว่าเดินตามหลังสุนัข

◎ ให้ประโยชน์ ย่อมได้รับประโยชน์

◎ ผู้กลัวความตาย ย่อมสูญเสียแล้วซึ่งชีวิตที่ตนอยากได้

◎ ขอความรู้ มิใช่การขอทาน

◎ สนิทสนมมากนัก มักเกิดการดูถูก

◎ ชายใจอ่อน มักเสียท่าสาวงาม

◎ เดินกลับ ดีกว่าเดินผิด

◎ ผ้าขี้ริ้วนั่นแหละ เป็นของเรา

◎ ไม่สวมรองเท้า ย่อมไม่รู้ว่ารองเท้ากัดเท้า

◎ คนที่คอยเวลาเพื่อทำความดีใหญ่โตทันทีทันใดนั้น จะไม่อาจทำอะไรได้เลย

◎ ใบไม้ยังเปลี่ยนสี วันเดือนปียังสิ้นสุด

◎ น้ำใจมนุษย์ ย่อมเปลี่ยนแปลงได้เสมอ

◎ ความวิตกกังวล คือศัตรูของชีวิต

◎ ความอดทน เป็นเครื่องประดับของนักปราชญ์

◎ จงคุ้นเคยเฉพาะคนที่คุ้นเคย

◎ แปลกหน้า ย่อมแปลกใจ

◎ นิ่ง เป็นคำตอบที่ฉลาดและคมคายที่สุด

◎ จุดน้อย ๆ ของความรัก เมื่อเกิดขัดขวางกับหน้าที่

ขึ้นแล้ว ย่อมนำความเดือดร้อนมาสู่อย่างมหันต์

◎ เมียแก่ สุนัขแก่ และเงินในกระเป๋า เพื่อนที่ซื่อสัตย์ที่สุด

◎ ผู้ไม่เคยชินกับความผันแปรไม่แน่นอน ย่อมเศร้าสลดง่าย

◎ ผู้ที่คอยคิดพึ่งพาอาศัยคนอื่นนั้น ชีวิตนี้จะไม่มีวันพบความรุ่งโรจน์

◎ น้ำยังรู้ลด คนยังรู้แก่ นับประสาอะไรกับความรัก...

◎ โทษของผู้อื่นเห็นง่าย

◎ คำหยาบของคนพาล ย่อมไม่ทำให้ผู้สุจริตไหวหวั่น

◎ ผู้ใดดูแคลนงาน ผู้นั้นจะไม่มีวันได้ชมเงิน

◎ โทษของตน เห็นยากที่สุด

◎ ศิลป์ ก็เป็นแต่เพียงการเอาอย่างธรรมชาติ

◎ ไม่มีมือใดที่สามารถสร้างนาฬิกา ให้เคาะเวลาที่ล่วงเลยมาแล้วได้

◎ เวลาอันเล็กน้อย อาจซื้อทองได้แท่งใหญ่

◎ จงตายในที่ที่ควรตาย

◎ อย่าตายที่นี่ด้วยความโกรธ เหมือนหนูที่ถูกวางยาพิษในรู

◎ ไม่มีสิ่งใดน่าอับอายเท่ากับการกระทำความชั่วร้าย

◎ คนที่ไม่ทำผิด แม้ถูกลงโทษก็ไม่น่าอาย

◎ ความสนุกสนานคือการศึกษา

◎ รักตนเท่าใด สร้างความดีให้ตนเท่านั้น

◎ ไว้ใจคนทุกคน หรือไม่ไว้ใจใคร ย่อมเสียหายเท่ากัน

◎ เริ่มต้นเสีย ลงท้ายก็ย่อมเสีย

◎ ต้นไม้ที่คดโคน จะหาปลายตรงได้ยาก

◎ ความสำคัญผิด เป็นความโง่

◎ อย่าเพิ่งคิดว่าความไม่แน่นอน คือความแน่นอน

◎ รู้ไว้ใช่ว่าใส่บ่าแบกหาม

◎ ต้นไม้ที่ไม่ออกผลในฤดูนี้ อาจออกผลในฤดูหน้า

◎ คนตายแล้ว แม้ใครจะบังคับให้โกหก เขาก็ไม่โกหก

◎ รูปงามเป็นทรัพย์ของสตรี

◎ ชาติเสือ ย่อมไม่ยอมขอเนื้อใครกิน

◎ วักน้ำลูบท้อง ดีกว่าพนมมือแลกอาหาร

◎ กินเกลือ ต้องให้เค็มเหมือนเกลือ

◎ เข็มนาฬิกาย่อมไม่ยอมอยู่นิ่ง และก็ไม่เคยร้องอุทธรณ์ว่าเหนื่อยเลย

◎ สิ้นใจเสียก่อน แล้วจึงค่อยสิ้นความคิด

◎ สมองเป็นของเรา จงใช้มัน กลั่นมัน บังคับเคี่ยวเข็ญมันให้เป็นเงิน

◎ เก็บโมโหไว้เสีย ขืนปล่อยเพ่นพ่านไป จะเกิดเรื่อง

◎ คนฉลาด อาจเป็นสิ่งที่น่าหัวเราะในหมู่คนโง่ได้

◎ ความมืด เป็นเวลาปลอดภัยของโจร ความสว่างเป็นเวลาปลอดภัยของคนสุจริต

◎ รู้น้อย จงพูดแต่น้อย แต่ถ้าจะให้ดี ไม่ควรพูดเสียเลย

◎ เกิดเป็นคน ควรเอาอย่างตัวขุนบนกระดานหมากรุก เพราะมันสามารถทำงานได้รอบทิศ

◎ รักกายลืมแก่ รักเมียลืมแม่

◎ โลหิต ย่อมข้นกว่าน้ำ

◎ เสือนอนอย่าเอาไม้ไปแหย่เสือ

◎ ความจำเป็น คือบ่อเกิดของการคิดค้น

◎ ความทุกข์ ทำให้นอนไม่หลับสนิท

◎ กล้านักมักม้วย

◎ สวยนักมักเศร้า

◎ แพ้ครั้งเดียวอับอายไปนาน

๏ ความอดกลั้น ข่มความโกรธได้ดีที่สุด

๏ คนฉลาดเปลี่ยนความคิดได้ แต่คนโง่ไม่ยอมเปลี่ยน

๏ ทุกที่ มีความชั่ว

๏ ทางไปสู่เกียรติ ย่อมกันดารเสมอ

๏ ทางไปสู่ความเสื่อม มักประดับดอกไม้หอมหวนยวนใจ

๏ เพื่อนแท้ จะพบได้ก็ในยามยากแค้นและคับขัน

๏ การว่างธุระ ไม่ใช่การพักผ่อน

๏ หัวใจที่ว่างงาน เป็นหัวใจที่แสนทรมาน

๏ ชายใจกล้า มักได้เปรียบสาวงาม

๏ แก่นแท้ของความรัก ย่อมไม่มีความอาย

๏ ความอายมีอยู่ในคนตายมากกว่าคนเป็น เพราะเมื่อตายแล้ว แม้แต่หน้าก็ไม่ยอมโผล่มาให้ใครเห็น

๏ ทุก ๆ เศษแห่งเวลาของคนฉลาด เป็นสิ่งที่ปราชญ์ควรสงวน

๏ ถ้าปรารถนาจะก้าวให้ไกล จงหัดก้าวใกล้เสียก่อน

๏ กำลังใจ ชนะอุปสรรคทั้งหลาย

◎ รู้จักเอาตัวรอดได้ในยามคับขัน นับว่าดี

◎ การรู้จักพอ เป็นลาภ

◎ ความรักมีอายุอยู่ ๗ นาที ความฟุ้งซ่าน ๗ นาที ความทุกข์ตลอดชีวิต

◎ วัยชรา เป็นแต่เพียงความเป็นเด็กครั้งที่สอง

◎ คำพูดของผู้หญิง เป็นสิ่งที่หาความจริงยาก

◎ ชื่อเสียงดี เป็นความงามล้ำเลิศ

◎ ร้องมาก ผลย่อมน้อย

◎ บาปทุกบาป ย่อมนำไปสู่โทษของมันเอง

◎ ดีชั่ว ตัวเราเท่านั้นเป็นผู้ทำ

◎ วิสัยนก แม้ไม่มีใครสอน มันก็บินของมันเองเป็น

◎ นกที่มีปีกข้างเดียว บินไม่ได้

◎ นิสัย เหนือกว่าสติปัญญา

◎ หัวเราะวันนี้ บางทีพรุ่งนี้ก็ร้องไห้

◎ ผู้มีชีวิตอยู่ได้ ก็คือผู้ที่ต่อสู้

◎ ที่นอน คือยารักษาโรค

◎ อย่าร้องก่อนเจ็บ

◎ ลิ้นไม่มีกระดูก

◎ ทรัพย์ในดิน สินในน้ำ

◎ ถึงมีปากเสียเปล่าเหมือนเต่าหอย

◎ อย่าเอาไข่ไปกระทบหิน

◎ กินปูนร้อนท้อง

◎ ตื่นตูมไม่มีเข้าเรื่อง

◎ ชุบมือเปิบนั่นแหละง่ายดี

◎ กันดีกว่าแก้

◎ อย่าตีตนก่อนไข้

◎ คมไว้ในฝัก

◎ นกไร้ ไม้โหด

◎ หนาตา หนาหู

◎ หน้าเนื้อใจเสือ คบยาก

◎ กลิ่นเหม็น ย่อมมาจากต้นลม

◎ กงเกวียนกำเกวียน

◎ นกหวีก็ส่งเสียงร้องเจือยแจ้ว

◎ ดอกไม้ปลอม ไม่รู้จักแห้งเหี่ยว

◎ คำว่าพอ ไม่มีในคนโลภ

◎ หลังจากเหตุการณ์ผ่านไป ก็เป็นการง่ายที่จะเป็นคนฉลาด

◎ ผู้เป็นใหญ่มีคุณมาก อาศัยคนค่อยรองรับประคับประคอง ย่อมถึงความตกต่ำ เปรียบเหมือนช้างดูเงาในกระจก

◎ ใจ มีไว้สำหรับสอนใจ

◎ เพื่อนกินหาง่าย

◎ ไม่เรียนไม่รู้ ไม่ดูไม่เห็น

◎ แพ้เป็นพระ ชนะเป็นมาร

◎ เพื่อนเรานั่นแหละจะเผาเรือน

◎ ลิงรักกล้วยน้ำว้ามากกว่าเพชร

◎ ไม่มีคนหัวล้านคนไหนที่จะต้องการหวี

◎ หนูตัวไหน จะเอาลูกกระพรวนไปผูกคอแมว

◎ อย่าเสนอความคิดเห็นที่เป็นไปไม่ได้

◎ ความกรุณาปรานี เป็นเรื่องที่บังคับกันไม่ได้

◎ เมื่อคนโกงจูบ ท่านต้องคอยนับฟันของท่านไว้

◎ เรารู้ว่าเราเป็นอย่างไร แต่เราไม่รู้ว่าเราจะเป็นอย่างไร

◎ โลกเราหาใช่อะไรไม่ นอกจากความใคร่อันยิ่งใหญ่ที่จักดำรงชีวิต และเมื่อดำรงชีวิตอยู่แล้ว ก็ไม่พอใจ

◎ โอ้ ! ความรักนี่แหละเป็นสิ่งที่น่ารัก และน่าเกลียดยิ่งนัก

◎ ภายใต้ตะวันดวงนี้ ยังมีคนอีกมากที่ต้องทำงานเพื่อคน ๆ เดียว

◎ ถ้าคนตาบอดนำคนตาบอดด้วยกัน เขาทั้งสองจะต้องตกเหวด้วยกัน

◎ อย่าอวดรู้แก่คนพาล

◎ คนขี้โกรธย่อมนอนเป็นทุกข์

◎ ทุกข์อื่นยิ่งกว่ากามไม่มี

◎ ฆ่าควายเสียดายพริก

◎ สาวไม่ดี นำอัปรีย์เข้าบ้าน

◎ ความไม่แน่นอน เป็นความแน่นอน

◎ คนกล้าหาญ ย่อมมีจิตกรุณา และเต็มใจที่จะช่วย

◎ ไม่มีความชั่วชนิดใด ที่ทำไปแล้วจะได้รับผลดี

◎ คนเกียจคร้าน ประโยชน์มักข้ามศีรษะไป

◎ โทสะ กระโดดข้ามกำแพงได้

◎ ความภักดีไม่มีในคนทรยศ

◎ คำพูดของมหาบุรุษนั้น กลายมาเป็นคำพูดที่คมคาย

◎ ลิง เป็นสัตว์เดียรฉานที่เลวทรามนั้น มันช่างเหมือนเราเสียนี่กระไร

◎ สมควรจะได้รับ แต่ไม่ได้รับ ดีกว่าได้รับโดยไม่สมควรจะได้

◎ สิ่งใดแก้ไขไม่ไหว ก็ต้องทนไปก่อน

◎ ตัดรองเท้าเสีย ดีกว่าปล่อยให้มันกัดเท้า

◎ โทษอย่างเดียวของหัวใจที่ซื่อสัตย์นั้น คือการเชื่อคนง่าย

◎ จะคืนคำก็เสียเกียรติยศ

◎ กบที่เคยอยู่แต่ในบ่อ ย่อมคิดและเชื่อว่าทะเลไม่มี

◎ ซื้อควายกลางหนอง ซื้อทองกลางถนน ย่อมไม่ได้ของดี

◎ เป็ด ถึงจะขันได้ เสียงก็ไม่เหมือนไก่

◎ รู้กันก็เป็นเนื้อ

◎ โคหายจึงล้อมคอก ย่อมไม่เกิดประโยชน์

◎ หมาเห่า มันก็กัดเป็นเหมือนกัน

๏ เก็บไข่ไก่ไว้ แล้วท่านจะได้กินเนื้อไก่

๏ ถ้าจะเอาอย่างกา ก็จงเอาตรงที่มันตื่นหาอาหารแต่เช้าตรู่

๏ ขนบุ้งแม้จะคันแสนคัน แต่ก็ไม่เคยทำความคันให้แก่ตัวมันเองเลย

๏ อย่าเป็นแต่เพียงช่างเย้ย จงเป็นช่างติดและช่างแก้ด้วย

๏ ผัวตาบอด เมียหูหนวก เป็นคู่ครองที่มีสุขอยู่เสมอ

๏ ผู้ที่จะขายม้าตาบอด ย่อมยกย่องเท้าของมัน

๏ น้ำใจหญิงเหมือนน้ำกลิ้งบนใบบัว หาความแน่นอนมิได้

๏ ช้า ๆ ได้พร้าสองเล่มงาม โบราณว่าไว้อย่างนี้

๏ แสงเทียนย่อมให้ความสว่างแก่ผู้อื่น แต่เผาผลาญตัวมันเองให้สิ้นไป

๏ ผู้ที่มาโดยไม่ได้รับเชื้อเชิญ ก็ต้องกลับไปโดยไม่ได้รับความพอใจ

๏ จงให้เขาเรียกเสียก่อน จึงค่อยขาน

๏ ถ้าเขาไม่ว่าน จะช่วยทำงานด้วยก็ดี

◎ เกิดเป็นคน อย่าพึงเป็นคนรกโลก

◎ ความโกรธ เป็นสนิมเกาะกินใจตัวเอง

◎ ชนะตนเองไม่ได้ ก็อย่าไปหวังชนะใคร

◎ อุทยานแห่งความสวยงามอย่างหาที่เปรียบมิได้ ก็อยู่ในใจตัวเอง

◎ ทูต ก็คือคนซื่อที่ส่งไปกล่าวเท็จต่างประเทศ เพื่อประเทศตน

◎ กลิ่นเย้ายวนใด ไม่เร้าใจเท่ากลิ่นพิศวาส

◎ ยิ่งรีรอ ก็ยิ่งเสียเวลา

◎ ไม่ว่าอะไรในโลกนี้ ในกรณีที่มนุษย์พยายามให้บรรลุถึงผลสำเร็จ อันเป็นจุดหมายปลายทางนั้น มนุษย์ต้องหันไปสนใจกับการตั้งต้นของมัน

◎ หลังจากทำงานแล้ว การพักผ่อนก็ตามมาเอง

◎ ความคุ้นเคย เป็นญาติอย่างยิ่ง

◎ ความรัก เสมอด้วยตนไม่มี

◎ ย่อมมีเวลาว่างเสมอ สำหรับบุคคลผู้มีความบากบั่น และเขาผู้นั้น ย่อมจะหาที่ไว้ให้คนอื่นได้อีกมากมาย

◎ ดี อย่าให้แตก

◎ รักดี ก็อย่ารักแต่ปาก

◎ เมื่อความรักเพิ่มมากขึ้น ความฉลาดลดน้อยลง

◎ ซื่อดีกว่าขี้อยิ้ม

◎ ไก่ชนกัน หรือสัตว์อื่นใดเบียดเบียนกัน ไม่แปลก เพราะมันไม่รู้เดียงสา แต่มนุษย์เบียดเบียนมนุษย์นี่สิ แปลก น่าคิด......

◎ เอาพิมเสนไปแลกเกลือ ป่วยการ

◎ ไม่มีเวรใดที่จะระงับได้ด้วยเวร

◎ เดินทางไกล ต้องใจรื่นเริงจึงจะสนุก

◎ สิบเบี้ยใกล้มือ รีบหยิบมาถือไว้เสียก่อน

◎ ปราชญ์ย่อมเห็นตรงกัน

◎ คนกล้าได้กล้าเสีย เป็นมิตรสนิทกับโชคลาภ

◎ กรรมดี ทำยาก แต่ก็น่าทำอย่างยิ่ง

◎ ไฟ มีคุณมาก เท่า ๆ กับมีโทษมาก

◎ ห่างกาย ไกลรัก

◎ การเอาอย่าง คือการเยิรยออย่างจริงใจที่สุด

◎ สิ้นลมหายใจเมื่อไร เป็นความสายสำหรับการเรียนเมื่อนั้น

◎ เกิดมาเพื่อยิ้ม ก็คือเกิดมาเพื่อเศร้า

◎ คนหูหนวกเท่านั้น ที่ไม่สนใจคำกล่าวร้ายของใคร

◎ ให้เปล่า ๆ ผู้รับย่อมไม่ได้อะไรไป

◎ ขนไก่ แม้จะงามสักปานใด แต่เมื่อเวลาปรุงเป็นอาหาร ก็ไม่มีใครต้องการขนของมัน

◎ มนุษย์รักที่จะพูดให้ตัวเอง ยิ่งเสียกว่าจะไม่พูดอะไรเลย

◎ ในคำหยอกล้อ ย่อมมีความจริงอยู่ไม่มากก็น้อย

◎ อยู่ห่างไกล ทำให้ความรักแหลมคม

◎ ความผิดพลาด แวะเยี่ยมคนรอบคอบเพียงส่วนน้อยที่สุด

◎ ถึงก่อน ย่อมคว้าชัยได้ก่อน

◎ ผู้กล้าหาญ ต้องไม่ใช่ผู้ที่รบแพ้

◎ ความตาย เป็นของหวานชิ้นสำหรับคนที่ตายไปแล้ว

◎ ไม่มีคนตายใด ที่โอดครวญว่า เขาอยากจะเกิดใหม่อีก

◎ เมาอื่นใดไม่ร้ายเท่าเมารัก

◎ คนมีรัก พูดมากที่สุด

◎ บางอย่าง แม้มีความสามารถก็ทำอะไรไม่ได้ ถ้าขาดโอกาส

◎ โอกาส เป็นกุญแจเบิกทาง ให้ความสามารถเดินเข้าไปพบความสำเร็จ

◎ ทุกคน ควรสรรเสริญสะพานที่ตนได้เดินข้ามไป

◎ ตื่นแต่ดึก ตึกแต่หนุ่ม

◎ ความโง่เขลาของเรา อาจกลายเป็นโชคของเขา

◎ ความปรารถนา ไม่อยู่ในความต้องการของคนขยัน

◎ คนรวยและคนจน ย่อมเดินทางไปสิ้นสุดที่จุดหมายเดียวกัน

◎ มัจจุราชฆ่าได้แต่ชีวิต แต่ฆ่าชื่อเสียงคุณความดีของมนุษย์ไม่ได้

◎ ยังมีโอกาสถมไปในหลุมฝังศพ โอ ! อย่ารอดีกว่า

◎ ผู้มีชัย ย่อมเป็นผู้ที่เชื่อแน่อยู่ก่อนแล้วว่าเขาจะต้องชนะ

◎ มนุษย์ที่น่ารังเกียจที่สุด ก็คือมนุษย์ที่สร้างชื่อเสียงของตนเองด้วยการเหยียบย่ำผู้อื่น

◎ อยากสูง จงปีนขึ้นต้นไม้ อย่าไปเหยียบศีรษะของใคร

◎ ขโมยน้อยถูกแขวนคอ ขโมยมากถูกแขวนกระเป๋า

◎ โชคร้าย ย่อมนำโชคดีมาให้บ่อย ๆ

◎ ไม่ใช่สถานที่ ที่ทำให้มนุษย์สง่างาม มนุษย์ต่างหาก ที่ทำให้สถานที่สง่างามยิ่งขึ้น

◎ ธรรมดาแมวที่จับหนูได้แล้ว จะยอมปล่อยให้พ้นไปนั้น ย่อมไม่มี

◎ ความรัก และไข่ ต้องสดรสจึงจะโอชา

◎ คนบาป คือคนที่ชอบบ่น และชอบร้องทุกข์

◎ คนไม่รู้จักทางเท่านั้น ที่จะหลงทาง

◎ ถ้าความจำเป็นบังคับ แม้แต่ก้อนหินก็ไม่หนัก

◎ ความรัก จูงให้คนหนุ่มเดินลัดป่าช้าได้ในเวลาค่ำคืน

◎ มีความรักที่ไหน มีเสียงกระซิกกระซี้ที่นั่น

◎ โชคกลัวคนกล้า และโหดร้ายกับคนขี้ขลาดเท่านั้น

◎ น้ำนิ่ง มักไหลลึก

◎ หัดหาให้เป็นก่อน จึงหัดจ่าย

◎ รู้จักตั้งต้น ย่อมรู้จักจบ

◎ คนยากจน คือคนที่เพาะพืชแห่งความเกียจคร้านไว้ในตัวเอง

◎ มหาสมุทรยังรู้จักอิ่มน้ำ แต่ชีวิตมีความพร่องอยู่เป็นนิจ

◎ ความงามของหญิง เป็นสิ่งเร้าใจได้ดียิ่งกว่าทรัพย์สมบัติใด ๆ

◎ แม้แต่น้ำในมหาสมุทรจะเหือดแห้ง ความรักก็ยังไม่ยอมสิ้น

◎ การเริ่มต้น ย่อมมีอยู่ในทุก ๆ สิ่ง

◎ ตั้งต้นขายได้ ถึงท้ายขายไม่เป็น

◎ ความเกียจคร้าน คือยาพิษ

◎ ทำดี ดีกว่าอวดดี

◎ ฝนตก อย่าเชื่อดาว

◎ ฝนตก อย่าแช่งฝน

◎ คนตก อย่าเหยียบคน

◎ แม้แต่ฝน ยังตกไม่ทั่วฟ้า

◎ ผีหลอก ดีกว่าคนหลอก

◎ ไม่รัก ก็ไม่ต้องเสียใจ แผ่นดินไม่ไร้เท่าใบพุทรา

◎ หนาม ย่อมแหลมของมันเอง

◎ ไม่เจ็บ ก็ไม่รู้จักจำ

๏ ใครดีใครได้ ตัวใครตัวมัน

๏ โลกนี้เหมาะสม สำหรับผู้เหมาะสมเท่านั้น

๏ ความผิดพลาด เป็นความรู้

๏ นักปราชญ์ ยังรู้พลั้ง

๏ บางคราว เราได้รับความรู้จากความผิดพลาดของมนุษย์ มากกว่าจากคุณความดีของเขา

๏ นักขอยืม เป็นนักธุรกิจที่ใหญ่โตในโลกปัจจุบัน

๏ นกติดแร้ว เพราะเท้าของมัน

๏ คนเสื่อม เพราะลิ้น

๏ ความอ่อนน้อม เป็นอำนาจชนิดหนึ่ง

๏ ต้นอ้อ ย่อมไม่ย่อท้อต่อพายุ

๏ ต้นไม้ใหญ่ล้มดัง

๏ จะคัดค้านความคิดอย่างหนึ่งได้ ก็ด้วยความคิดที่ดีกว่าเท่านั้น

๏ แม้จะมีดี ก็ไม่ควรอวดดี

๏ คนอวดดี มักไม่มีดีอวดเสมอไป

๏ ใกล้เกลือ ต้องกินเกลือ

๏ แม้จะเป็นมดแดง ก็จงตะเกียกตะกายขึ้นไปกัดกิน

เนื้อในของมะม่วงให้ได้

๏ วิลัยชาย อย่ารับเอาคำพังเพยที่ว่า "มดแดงเฝ้ามะม่วง" มาใช้

๏ ธงชัยอยู่ที่ไหน ตะเกียกตะกายให้ถึง

๏ ถ้าประมาท ถ้าเห็นแก่นอน จะต้องอับอาย เหมือนกระต่ายอายเต่า

๏ แม้เนื้อที่เห็นในน้ำก้อนจะใหญ่โตสักเพียงใด ก็อย่าเพิ่งทิ้งเนื้อก้อนเล็กที่คาบอยู่ในปากเสีย

๏ ล้มวันนี้ พรุ่งนี้อาจจะลุกขึ้นได้

๏ วันนี้ยังยืนอยู่ ต้องระวังไว้ด้วย เพราะพรุ่งนี้อาจจะล้มก็ได้

๏ ความดีอันยิ่งใหญ่ ที่เราจะสามารถอวดอ้างได้นั้นก็คือการรู้จักทำชีวิต ให้เหมาะสมกับฐานะ และรสนิยมของตน

๏ ไม่ปีนขึ้นยอดเขา ก็อย่าหมายว่าจะได้เห็นที่ราบได้ถนัด

๏ กักถิ่นไว้บ้าง เพราะถ้าปล่อยมันเพ้อเจ้อมากไปจะนำความยุ่งยากมาให้

◎ เรา รู้จักเราดียิ่งกว่าใครทั้งหมด

◎ แมวจะถูกเรียกหา ก็ต่อเมื่อเสื่อถูกหนูกัด

◎ แกงที่เค็มอยู่แล้ว แม้น้ำปลายี่ห้อดีอย่างไรก็ไม่มีประโยชน์

◎ อาหารจะมีค่า ก็เมื่อเวลาท้องหิว

◎ ชีวิต ไม่ชอบการจำเจ

◎ น้ำพริกถ้วยเดียว กินบ่อยนักก็เบื่อ

◎ กาจะเป็นยูงย่อมไม่ได้

◎ แม้น้ำทะเลจะเดือด แผ่นดินจะแตกร้าว ท้องฟ้าจะลั่นคำรามอย่างไรก็ตาม แต่คุณความดีที่มีอยู่จะต้องรักษาไว้ให้มั่น

◎ ใครโกง เป็นเรื่องของคนโกง เราทำความดีของเราเรื่อยไป

◎ อดท้องแห้ง ดีกว่ามหาโจรที่นอนอยู่บนกองแบ๊งค์

◎ จงเป็นผู้ให้ มากกว่าจะเป็นผู้รับให้

◎ คนมีค่า ถือว่ามีเกียรติ มีค่ายิ่งกว่าชีวิต

◎ แม้ฝนจะตกลงมาเป็นปลา ท่านจะต้องชูจานของท่านให้สูงขึ้นอยู่ดี

◎ มีดที่ใช้อยู่เสมอ สนิมไม่เกาะ

◎ มีความรู้ ไม่ใช้ ก็เท่ากับมีไว้เพื่อลืม

◎ มีงาน มีเงิน มีความรัก

◎ ไร้งาน ไร้เงิน ไร้ความรัก

◎ เงินกับความรักชอบไปไหนด้วยกัน ถ้าเงินเผ่นออกประตู ความรักก็โดดออกหน้าต่างบ้าง

◎ ขี่ช้างจับตั๊กแตน เสียเวลาเปล่า

◎ นั่งถ่างตา ดีกว่าถ่างขา

◎ เมียโกรธ จงเข้าไปกอด

◎ ถ้าไม่มีศัตรู ชีวิตก็หมดรส

◎ คิดเช่นไร ชีวิตก็เป็นเช่นนั้น

◎ ถ้าไม่อยากเสีย ก็อย่าโมโห

◎ เทวดาอยากทำลายใคร ขั้นต้นท่านทำเขาให้โมโหเสียก่อน

◎ ความเข้าใจ ก็คือแสงเทียน

◎ ทำให้เขาดูเสียก่อน แล้วจึงค่อยตักเตือนสั่งสอน

◎ ทุกอย่าง ย่อมเดินทางเข้ามาหาผู้ที่รอคอย

◎ การดูถูก มักเกิดขึ้นจากความสนิทสนม

◎ แม้แต่จิ้งจกบนหลังคา ก็ยังมีวันหนึ่งที่เป็นโอกาสของมัน

◎ ไม่สร้างโอกาส ย่อมไม่มีวันจะได้พบโอกาส

◎ ทำสิ่งเดียวให้ดี ก็นับว่าดี

◎ จะตัดเสื้อ จงดูเนื้อผ้าเสียก่อน

◎ อยากได้เกียรติ ก็ต้องระงับการคุยโม้

◎ ตายเสียพันครั้ง ดีกว่าให้เกียรติยศเป็นแผล

◎ จงอดกลั้น และทนทานไปเถิด ความทุกข์ยากวันนี้จะกลายเป็นผลประโยชน์ในวันหนึ่งข้างหน้า

◎ นกนางนวลที่ลอยฟ่องอยู่กับฟองคลื่น มันมิได้ลอยอยู่ด้วยความเบิกบานสำราญเสมอไป ที่ลอยอยู่เพื่อหาอาหารเพราะท้องหิวก็มี

◎ ขุดบ่อด้วยเข็ม เมื่อไหร่จะได้กินน้ำ

◎ ทำอะไรก็ทำเถิด ขอให้เสร็จด้วยดี เป็นใช้ได้

◎ ของขวัญใด ๆ ไม่มีค่า เท่ากับทำงานให้เสร็จทันเวลา

◎ ตายเพราะงาน ดีกว่าชีวิตอยู่อย่างไม่ทำอะไรเลย

◎ ทำด้วยตนเอง ดีกว่าขอร้องให้ผู้อื่นช่วยทำ

◎ ไม่ต้องการจะสู้ในวันพรุ่งนี้ ก็อย่ายอมแพ้ในวันนี้

◎ คนที่ยอมแพ้ ก็คือคนที่จะต้องสู้อยู่เรื่อยไป

◎ หว่านพืชเช่นไร ย่อมได้ผลเช่นนั้น

◎ ความสุภาพ ย่อมชนะความหยิ่งและความหยาบคายได้

◎ เกิดเป็นปลา ต้องหากินในน้ำ ถ้าอุตริขึ้นหากินบนบก เมื่อไร เคราะห์จะร้าย

◎ ความสวยของผู้หญิงสาว เป็นจดหมายแนะนำตัวได้อย่างดีเลิศ

◎ ยักคิ้วไม่ผิดกฎหมาย ถ้ายักยอกเมื่อไรจะต้องสวมกำไลที่ข้อเท้า

◎ ใครจะดีหรือชั่ว หาใช่ธุระของเราไม่ แต่ตัวเราเท่านั้นจะต้องกวดขันตัวเอง

◎ หยาดเหงื่อ และแรงงาน คือชัยชนะในทุกสิ่ง

◎ อาบเหงื่อ เย็นชื่นใจกว่าอาบน้ำในทะเลหัวหิน

◎ คนที่เต็มไปด้วยตัวของตัวเอง เป็นคนว่างเปล่า

◎ ข้าวตังก้อนเดียว ดีกว่าท้องแห้ง

◎ ผู้ถังเล ย่อมไม่มีโอกาสคว้าชัยชนะ

◎ คำว่าสาย ไม่มีในคนที่เกิดมาเพื่อแก้ไข

◎ เสียแล้วเสียไป คิดหาเอาใหม่

◎ เสื้อที่ใส่จนขาด แม้จะวิงวอนสิ่งศักดิ์สิทธิ์ให้ช่วยแก้ไขก็กลับเป็นใหม่ขึ้นมาไม่ได้

◎ ใจ มีไว้สำหรับสอนใจ

◎ ช่วยตัวเองเถิด เพราะโลกสร้างมนุษย์ให้เกิดมาช่วยตัวเอง

◎ งาน เป็นไม้เท้ากายสิทธิ์

◎ คนกล้าหาญที่แท้ นอกจากจะช่วยตัวเองแล้ว ยังต้องช่วยผู้อื่นอีกด้วย

◎ เพชรจะงามยิ่งขึ้น ถ้าได้ช่างเจียระไนที่มีฝีมือ

◎ สง่าราศีของสตรี ย่อมฝากไว้กับสามี

◎ ถ้าท่านปล้ำกับคนเมา ใครจะเชื่อว่าท่านไม่ดื่มเหล้า

◎ คนขายถ่าน ยอดจมูกมักเปื้อนถ่าน

◎ จูบของผู้ชายเจ้าชู้ ย่อมแรงร้อนและมีแบบแปลก ๆ เสมอ

◎ หนวดของผู้ชาย เป็นสิ่งน่ารักสำหรับคนที่รักหนวด...

◎ เมื่อคนฉลาดหัวเราะ คนโง่ก็หัวเราะ

◎ เมื่อคนโง่หัวเราะ คนฉลาดไม่รู้สึกขัน

◎ เมื่อยังเป็นหนุ่มสาว หลับอยู่บนเตียงแห่งกุหลาบสด ยามชราต้องนอนพักบนเตียงแห่งสนาม

◎ ผู้หญิงสาว ก็เปรียบเหมือนผ้าตัดเสื้อที่กินตัว เก็บไว้นานนักมักเสื่อมราคา

◎ พระผู้ศักดิ์สิทธิ์ ทรงเป็นพยานให้แก่คนสุจริตเท่านั้น

◎ ความคิดดี การกระทำย่อมไม่ชั่ว

◎ คนที่ไม่เคยต่อสู้กับความโชคร้าย ย่อมรับรองไม่ได้ว่ารู้จักตัวเองดี

◎ ไม่มีอุบายในโลก ที่จะหลีกเลี่ยงความจริงพ้น

◎ ความจริง เป็นสิ่งที่ควรแก่การนับถือ

◎ สายตา เป็นสื่อแห่งความรัก

◎ สบตาอย่างมีความหมาย ก็เหมือนจูบที่ประทับใจ

◎ ถ้าเขาบอกรักคุณใจแทบขาด จงระวังหัวใจของคุณจะขาด

◎ ไม่ล้ม ก็ไม่รู้จักวิธีลุก

◎ มะนาวเปรี้ยว บีบใส่ต้มยำก็โอชะดี แต่คนเปรี้ยว

แม้จะฝืนใจอย่างไรก็รับประทานไม่ลง

◎ คนที่คล้อยตามความคิดเห็นของผู้อื่นเรื่อยไป ย่อมไม่เกิดมาเพื่อเป็นตัวของตัวเอง

◎ ผู้ที่รักผลงาน ย่อมไม่ถือความคิดของตนเองเป็นใหญ่

◎ ความรู้ เป็นเครื่องระงับความมัวเมา

◎ ความรู้ อยู่กับคนพาล ยิ่งทำให้คนพาลมัวเมายิ่งขึ้น

◎ นกฮูก ย่อมเกลียดความสว่างแม้แต่แสงเทียน

◎ แม้ความหวัง จะเป็นเพียงแสงราง ๆ อยู่ไกลแสนไกล จงตะเกียกตะกายไปให้ถึง

◎ ความหวัง เป็นสิ่งที่ผู้ต้องการได้ต้องเดินไปหา

◎ ไม่มีป่าช้าของโลกใด จะเคลื่อนมารับศพถึงบ้าน

◎ คนขลาดย่อมโหดร้าย

◎ คนไม่ยอมมอง คือคนตาบอดที่อยู่ในโลกของความสว่าง

◎ บางครั้งคนเราก็ต้องโหดร้าย เพื่อความเป็นคนใจดี

◎ ยังไม่กิน ก็อย่าเพิ่งชมว่าขนมนั้นหวาน

◎ ที่สุด เชื่อมกับแรกเริ่ม

◎ ก้อนเมฆ ย่อมไม่เคลื่อนทวนลม

◎ รักแท้ หาซื้อตามตลาดนัดไม่ได้

◎ แม้แต่สันติ ก็ยังต้องซื้อกันด้วยราคาแพง ๆ เหมือนกัน

◎ พายเรือในคลอง จงเลี้ยวตามคลอง

◎ ผู้ชายพายเรือ ผู้หญิงยิงเรือ จะถึงจุดหมายได้อย่างไร

◎ แม้พระอาทิตย์ในประเทศนอรเวย์ ยังขึ้นเที่ยงคืน

◎ กลางคืน มิได้มีไว้สำหรับการนอนเท่านั้น แต่มีไว้สำหรับการทำงานอีกด้วย

◎ ความมืด ความเงียบสงัด ช่วยให้เกิดความคิดแปลก ๆ ใหม่ ๆ

◎ ปล่อยให้เขานอนหลับบรมสุขต่อไปเถิด ตราบใดที่เรายังนั่งเป็นเพื่อนยุงอยู่อย่างนี้ ไม่มีวันเสียละที่เขาจะขึ้นหน้าเราไปได้

◎ นอนเถิด ถ้าเหนื่อยเพลีย แต่อย่านอนเพื่อหนีงานนะ

◎ หลับกลางวันเสมอ ย่อมถูกความเกียจคร้านขี่คอเสมอ

◎ แม้แต่ปากกา ซึ่งมีปลายแหลมเล็กนิดเดียว และฉันก็ใช้มันเขียนทุกวัน มันยังไม่บ่นสักคำเลยว่าเหนื่อย

โอ้......ปากกาเอ๋ย .....

◎ หัวใจของฉัน กำลังใจของฉัน ต้องบึกบึนยิ่งกว่านั้น

◎ อย่าห่วงฉันเลย เจ้าปากกาเพื่อนยากเอ๋ย ประเดี๋ยวฉันตายแล้ว ฉันก็ได้พักผ่อนถมไป

◎ ฉันบูชาโชค โอ้...โชค และพร้อมกัน ฉันก็ต้องบูชางานด้วย......

◎ งาน...เงิน...โอ......งานคือเงิน......

◎ ฉันวิงวอนพระผู้ศักดิ์สิทธิ์ให้ช่วยฉัน แต่ขณะเดียวกันฉันก็ก้มหน้าก้มตาทำงานของฉันไปด้วย......

◎ ขมับของฉันปวด สมองของฉันมึน และงง...โอ้...สมองเอ๋ย เจ้าทำงานหนักมาวันหนึ่งเต็ม ๆ กับอีกค่อนคืนแล้วสินะ......สงสารเจ้าเหลือเกิน แต่ว่า.....เจ้าจะยอมแพ้รึ ถ้าแพ้วันนี้...พรุ่งนี้เจ้าจะต้องสู้อีก...และต้องสู้ตลอดไปชั่วชีวิตดับ...ไหน ๆ จะต้องสู้ ก็สู้เสียวันนี้และเดี๋ยวนี้ดีกว่า...งานที่ทำไปแล้วน้อย...ที่ยังไม่ทำอีกมาก......ทุกคนเกิดมาเพื่อทำงาน.....งานหนักก็คือรสจูบอันประทับใจ......สมองเอ๋ย.......เห็นแก่ฉันเถิด......ฉันอยากมีความสุขอยู่กับรสจูบ...จูบของใคร

เอ่ย...โอ้...กรรมของฉัน

๏ ฉันก็ได้แต่เขียน......เขียนไป ...ฝันไป......ฉันฝันทั้งที่นัยน์ตาทั้งสองยังลืมโพลงอยู่หรืออื่น......โอ้เทพธิดา.....นางฟ้าในความฝันอันแสนเศร้า.. ...

๏ ดึกแล้ว......ค่อนคืนกว่าแล้ว......เดือนเต็มดวงเขยื้อนสูงขึ้นไปอยู่กึ่งฟ้า ลมระรื่นเหลือเกินและเป็นลมต้นเหมันต์ที่สดชื่นกลมกลืนกับธรรมชาติคืนเพ็ญ บรรยากาศภายนอกแวดล้อมไปด้วยความเงียบ น้ำค้างหยดจากหลังคากระเบื้อง ตกต้องพื้นซีเมนต์ดังแหมะ ๆ ความคิดของฉันกระเจิงออกไปอยู่ในสายลม........น้ำค้าง...และแสงเดือน

โอ้...ความรักเอ่ย...รักของฉันอยู่ที่ไหน......?

๏ แม้ตะวันจะตก เดือนจะดับ ทั่วจักรวาฬจะถูกความมืดหว่านคลุมไว้อย่างน่ากลัวเพียงใด แต่ถ้ามีคนรักอยู่ที่ไหน ที่นั่นย่อมมีความสว่างยิ่งกว่าความสว่างของแสงเดือนและแสงตะวันรวมอยู่.. ...

๏ ความรัก เป็นความสว่าง ยิ่งกว่าความสว่างใด ๆ ในโลก......

◎ ความรัก เป็นความสุขอันซาบซึ้ง...

◎ ความรัก เป็นมนต์ศักดิ์สิทธิ์ สามารถสะกดจิตมนุษย์ให้หลับไหล

◎ ความรัก เป็นสหายอันวิเศษกว่าสหายอื่นใดในโลกนี้......

◎ ความรัก เป็นพลังใจอันมหาศาล......

◎ ความรัก เป็นราตรีที่แสนสวย แสนเหมาะสำหรับเพลงไพเราะเสนาะใส

◎ ความรัก เป็นพวงมาลัยที่ประดับโลกให้สวยงาม

◎ สิ่งเดียวที่ความรักต้องการ ก็คือ ความสมรัก......

◎ อาณาจักรของความรัก หาขอบเขตมิได้

◎ ต่างว่าท่านมีหูทิพย์ เพียงวินาทีเดียวเท่านั้น ท่านจะได้ยินเสียงประหลาดที่ชื่นใจเสียงหนึ่ง ดังสะท้อนก้องมาจากทั่วสารทิศของมุมโลก

เสียงนั้นก็คือ...รัก...รัก...และรัก

◎ ความหวัง เป็นความรื่นรมย์ที่แสนจะสดชื่น......

◎ ความหวังในความรักที่จะได้พบกันในเวลาอันใกล้ย่อมทำให้การจาก หวานล้ำยิ่งกว่ารสหวานใด ๆ

◎ บางคนอาจจะสิ้นศรัทธา แต่ทว่า ไม่เคยมีใครเลยที่จะสิ้นหวัง

◎ ชีวิตนี้ ถ้าปราศจากเสียซึ่งความหวัง ทุกสิ่งทุกอย่างจะชะงักนิ่ง

◎ ตราบใดที่ชีวิตยังอยู่ ความหวังก็ยังมี

◎ ความหวัง ช่วยชีวิตมนุษย์ให้รอดได้ แม้ในที่ทุกข์ยากและในห้วงอันตราย

◎ ความงาม หาได้เป็นสิทธิของใครโดยเฉพาะไม่

◎ ความงาม มีประโยชน์เหนือบางสิ่งที่มีประโยชน์

◎ โลกนี้ ถ้าปราศจากเสียซึ่งความงาม ย่อมจืดชืดไม่น่าอภิรมย์

◎ ความงาม ปลุกอารมณ์ผู้พบเห็นให้หวั่นไหว

◎ ความงาม เป็นสมบัติอันล้ำค่าของสตรี

◎ ความงาม เป็นเสมือนหมอนอันอ่อนนุ่มสำหรับผู้คิดถึง

◎ การรอคอยคนรักที่มาช้ากว่าเวลานัด เป็นความหวานที่เร้าใจ

◎ ไม่มีสิ่งศักดิ์สิทธิ์จากสารทิศใด จะหยิบยื่นโอกาสมาให้แก่คนที่ไม่คิดสร้างโอกาส

◎ โอกาสย่อมนำมาซึ่งโชคลาภ

◎ ท่านต้องการโอกาสเช่นไร พึงแสวงหาและสร้างโอกาสนั้น

◎ ความชื่นบาน เป็นเครื่องหมายของความฉลาดรอบรู้

◎ ผู้ที่เข้าใจว่าตนเองไม่ผิดเลย เป็นความผิดที่นับว่าใหญ่ยิ่งที่สุด

◎ ผู้ที่ไม่ทำอะไรเลยเท่านั้น ที่ไม่ผิด

◎ เด็กที่เดินได้โดยไม่ผ่านการหกล้ม ย่อมไม่มีในโลก

◎ ผู้ทำความดี เพื่อความดีอย่างแท้จริงนั้น คือผู้ที่ไม่ต้องการคำสรรเสริญใด ๆ ซึ่งถึงแม้จะได้รับ

◎ หากมีผู้มาสาธยายความดีต่าง ๆ ของท่าน จงเฝ้าระวังเขาไว้ หากเขาสาธยายถึงความผิดนานาประการของท่านไซร้ จงตั้งใจรับฟังเขา

◎ ความคิดครั้งที่สอง ย่อมฉลาดสุขุมดีกว่า

◎ ความรู้สึกไหวทัน ย่อมเป็นกำลังอำนาจของหญิง

◎ คับที่อยู่ได้

◎ คับใจอยู่ลำบาก

◎ แก้ว และหญิงสาว, เป็นภาชนะที่แตกง่าย

◎ นิสัย เป็นสิ่งน่าชื่นชมในการสนทนายิ่งกว่ามีปัญญาดี และย่อมแสดงท่าทางในดวงหน้า ให้น่ารักขึ้นกว่าความสวยงามเสียอีก

◎ ห้างร้านเป็นที่ค้าขาย ไม่ใช่ที่นั่งเล่น

◎ ใช้เงินของท่านเลี้ยงแขกมากหน้าหลายตา ก็คือการเทครัว ล้างท้อง และกวาดกำบั้นของท่านเอง

◎ เวลา ซึ่งช่วยเพิ่มอายุความเป็นเพื่อนให้ยั่งยืน กลับลดอายุความรักให้น้อยลง

◎ ไม่ควรสรรเสริญคนที่ไม่มีความดีอย่างแท้จริง

◎ ขโมยเขากิน อร่อยกว่า

◎ ตีเหล็กต้องขณะยังร้อน

◎ ผู้แสดงละคร คือช่างปั้นที่ปั้นรูปด้วยหิมะ

◎ มารยาทนั้น มิใช่ทอง แต่คืออารมณ์ที่ดีที่สุดของผู้หญิง

◎ บุคคลไม่สามารถถือเอาประโยชน์ อันเกิดจากความผิดของตนได้

◎ คนที่ไม่เคยพลาดพลั้ง ก็ไม่เคยรวย

◎ ความสุขยิ่งของชีวิตเราก็คือ ความเชื่อตระหนักว่า

มีคนรักเรา

◎ เป็นการง่ายที่จะเปิดร้านขายของ แต่เป็นการยากที่จะควบคุมให้เปิดอยู่เรื่อยไป

◎ พอคนโง่ไปตลาด พวกหาบเร่ก็ได้เงิน

◎ ความนิ่งเงียบ คือเจ้าแห่งความคิดปัจจุบัน

◎ ผู้ที่ไล่ขว้างสุนัขเห่า จะต้องเลือกเก็บก้อนหินโต ๆ ไว้มาก ๆ

◎ ชีวิต ก็เช่นเดียวกับนิยาย มันจะยาวนานเท่าใดนั้นไม่สำคัญ แต่จะดีอย่างไรนั่นสำคัญที่สุด

◎ ไพ่นั้น คือหนังสือของปีศาจ

◎ เป็นผู้น้อยค่อยก้มประณมกร เหนื่อยไปก่อนจึงสบายเมื่อปลายมือ

◎ หน้าแดงคือสีแห่งความดี

◎ ถือดคาช้าง

◎ ตกหนักซ้ำร้ายกว่าเดิม

◎ วาสนา ทำให้คนเป็นใหญ่เป็นโต

◎ มีกินนิดหน่อยดีกว่าไม่มีเลย

◎ สุราดี ไม่ต้องโฆษณา

◎ ใครเอาใจทุก ๆ คน จะเอาใจใครไม่ได้

◎ ต้นโพธิใหญ่ ๆ เกิดจากเมล็ดโพธิ์เล็ก ๆ

◎ ความเคยชินคือลั่นดานอ่อน ๆ

◎ ใครยืมเงินเขาก็เศร้าเรื่อยไป

◎ กรรมชั่วทำง่ายที่สุด

◎ มาก่อนได้ก่อน

◎ ลมปากหวานหูไม่รู้หาย

◎ พูดก็แต่เพียงลมปาก เงินเท่านั้นจึงจะเกิดประโยชน์

◎ จากไปด้วยความรัก ดีกว่าจากไปด้วยความเกลียดชัง

◎ เงินเป็นเหยื่อใช้ตกคนได้ดีที่สุด

◎ คนงามเพราะแต่ง

◎ ไกลวังคือไกลกังวล

◎ กิเลสย่อมพอกพูนขึ้นโดยลำดับ

◎ ผู้มีเกียรติย่อมจะเหย่อหยิ่ง แต่ไม่อวดดี ผู้ไม่มีเกียรติย่อมจะอวดดี แต่ไม่เย่อหยิ่ง

◎ ต้องใจกล้าถึงจะได้หญิงงาม

◎ ลิ้นของสตรี ไม่ผิดอะไรกับดาบที่กำลังลับไปมาอยู่เสมอ

◎ เราก็จิต คิดดูเล่า เขาก็ใจ

๑ เราจะเหมือนเทวดาไม่ได้เลย จนกว่ากิเลสทั้งหลายของเราจะสูญสิ้นไป

◎ อย่าคิดการแต่ได้

◎ ดีที่แรก แหลกที่หลัง

◎ ดักลอบให้หมั่นกู้

◎ อย่าชิงสุกก่อนห่าม

◎ อย่าจ่ายลงให้มากจะยากนาน

◎ คนโง่คุยดัง

◎ ความซื่อเป็นนโยบายที่ดีที่สุด

◎ ทนายความ และล้อรถ ต้องหมั่นชะโลมให้คล่องเสมอ

◎ อกุศลกรรมนำทุกข์ ไม่ว่าเล็กหรือใหญ่

◎ สิ่งลวงตานั้นมีมาก

◎ ศีลธรรม ทำให้มีกำลังใจ

◎ ตามใจเด็ก เด็กเสียคน

◎ หญ้าแพรกกับขี้หมา เป็นปรปักษ์กัน

◎ ไม่งอน ย่อมไม่งาม

◎ กลองใหม่ดีดัง

◎ ขอทานหรือจะเลือกกินของถูกปาก

◎ ลิ้นของคนนั้นคืออาวุธ

◎ หัวอกของใคร จะเหมือนหัวอกของคนอดอยาก

◎ คนอิ่ม มิใช่จะนอนหลับสนิทเสมอไป

◎ เท้า มีไว้สำหรับเดิน มิใช่มีไว้สำหรับก่ายหน้าผาก

◎ การผลัดวันประกันพรุ่ง เป็นโจรของเวลา

◎ พูดไปสองไพเบี้ย

นิ่งเสียตำลึงทอง

◎ หากท่านยอมให้เขายืม ท่านจะสูญเสียเงิน หรือไม่ก็สร้างศัตรู

◎ ภายในขอบเขตของท่านแล้ว ท่านจงรุดหน้าไปโดยแกล้วกล้าเถิด พระผู้เป็นเจ้าย่อมทรงคุ้มครองท่าน

◎ นกไม่ทิ้งพวก

◎ ข้าวกับเกลือดีกว่าท้องแห้ง

◎ หากเสียแล้วแต่น้อย พึงเสียโดยง่าย

◎ หนูที่ฉลาด ต้องมีรูมากกว่าหนึ่งรูขึ้นไป

◎ กบที่ร้องดัง มักตายก่อน

◎ ชาติปลาหมอ แม้น้ำแห้งก็ต้องกระเสือกกระสนจนกว่าจะสิ้นใจ

◎ นอนหัวค่ำ ตื่นเช้าอดข้าว

◎ ยามจนคนหนีหน้า

◎ ความชักช้าทำให้ความต้องการมากขึ้น และบางทีก็ทำให้หมดไป

◎ ความนับถือ เนื่องมาแต่เมตตาจิตอย่างแท้จริง

◎ อย่าเพิ่งให้สัญญา เมื่อยังไม่แน่ใจว่าจะทำได้

◎ เป็นการง่ายที่จะหนีธุรกิจ ถ้าเพียงแต่ท่านจะเกลียดรางวัลของธุรกิจเท่านั้น

◎ ความมุ่งหมายประการแรกของการศึกษานั้น คือความเป็นมนุษย์ มิใช่ทุนเล่าเรียน

◎ หนามยอก เอาหนามบ่ง

◎ หนามย่อมต้องบ่งด้วยหนาม

◎ เกลือจิ้มเกลือ

◎ ฝนตกทีละหยด ยังทำให้น้ำเต็มตุ่มได้

◎ ถิ่น ย่อมต้องเฉือนกันด้วยถิ่น

◎ คมตับคม

◎ นิ้วไหนร้ายตัดนิ้วนั้น

◎ นินทากาเลเหมือนเทน้ำ

◎ หมอช้างก็ตายเพราะช้าง

◎ อย่าไว้ใจ แม้ช้างนอกจะสุกใสสักปานใด

◎ วัวไม่กินหญ้า อย่าข่มเขา

◎ ตัดช่องน้อยแต่พอตัว

◎ นกเล็กก็ควรทำรังเล็ก ๆ

◎ เมื่อขันสู้ไก่ไม่ได้ ก็อย่าไปขันแข่งกับไก่

◎ มีบางคนขันเสียงไก่เหมือนไก่ยิ่งกว่าไก่ขัน

◎ พูดกับหลวงชีตายวันละพันหน

◎ ความชำนาญและความไว้วางใจ ย่อมเป็นกองทหารที่ไม่มีใครสามารถปราบได้

◎ น้ำเชี่ยวไหลตื้น

◎ เงิน ไม่ช่วยให้เกิดปัญญา

◎ ปัญญา ช่วยให้เกิดเงิน

◎ ความชั่วคือบาป

◎ บาป เป็นประตูเปิดให้ลงนรก

◎ ช้างขึ้นพระจันทร์แจ่ม

◎ มีมืดย่อมมีสว่าง

◎ มือนหัว มือหน้าอาจจ้อม

◎ ที่เขาก็ย่อมมีที่เรา

◎ เครื่องบินจะร่อนอยู่บนอากาศ โดยไม่ลงสู่พื้นดินเลยย่อมไม่ได้

◎ หัดลงเสียก่อน จึงหัดขึ้น

◎ อย่าคิดว่าเราคนเดียวเท่านั้นที่สามารถ

◎ อาจมีคนนั่งเงียบ ๆ อยู่ข้างหลังเราอีกหลายคนที่สามารถกว่าเรา

◎ ไม่มีบาปอันใดจะหนักเท่ากับยืนบังเหียนให้แก่ความปรารถนา ดิ้นรนและทะเยอทะยาน

◎ เมื่อความประเล้าประโลมแห่งชีวิตทุกประการได้สูญหายไปสิ้นแล้ว คนขลาดก็ยอมทอดตัวลงตาย ส่วนกล้าทรงชีพอยู่ได้

◎ งาเมล็ดเดียวที่เป็นของเรามีค่ากว่างาหนึ่งกระสอบที่เป็นของคนอื่นเขา

◎ หลายมือทำให้งานเบา

◎ รัก ๆ ให้สนิท คิด ๆ ให้ตาย

◎ การยกย่องตัวเอง ไม่ใช่การแนะนำที่ดี

◎ เมื่อเป็นกลอง จงให้คนอื่นเขาตี

◎ ความหิว เป็นของแน่นอนที่สุด

◎ การศึกษาเล็กน้อย เป็นสิ่งที่น่ากลัวอันตราย

◎ น้ำใจคนหยั่งยาก

◎ คนกล้าทำ จึงจะหวังอะไรได้

◎ จงนิ่ง เมื่อเขาต้องการให้พึ่ง

◎ คนที่ชอบโน่นตินี่ มักเป็นคนที่ซื่อเก่งเสมอ

◎ บ้านของคนเกียจคร้าน หลังคาต้องมุงด้วยท้องฟ้า

◎ อยากให้เขาจงรักภักดี เราต้องซื่อสัตย์ต่อหน้าที่ของเรา

◎ ทุกคนในโลก มีชีวิตอยู่เพื่อฝัน และในขณะเดียวกันก็ฝันเพื่อมีชีวิตอยู่ ชีวิตที่ไม่มีฝัน เป็นชีวิตที่ไม่มีความหมายอะไร

◎ ความรู้ ความชำนาญ เป็นแสงประทีป

◎ อนาคต ย่อมมาทันเวลาเสมอ

◎ นก ย่อมไม่เกลียดรังตัวเอง

◎ ความสงบ เป็นสุขที่สุด

◎ ไม่หาอะไรเลย ย่อมไม่ได้อะไรเลย

◎ ทุกคน มิได้เกิดมาเพื่อนั่งกอดเข่า

◎ ทำคล่องดีกว่าพูดคล่อง

◎ เวลา เป็นทรัพย์

◎ ไม่มีใครสิ้นความสามารถที่จะทำความดี

◎ รักหน้า ต้องให้เกียรติแก่หน้า

◎ ความดี มีอยู่ในคนทุกคน

◎ แม้จะมีเท้าถึงสี่เท้า ก็อย่าประมาทว่าจะไม่พลาด

◎ อยากให้สำเร็จด้วยดี จงตั้งต้นแต่เพียงอย่างเดียวก่อน

◎ ไม่มีดาราเอกคนใด จะแสดงภาพยนตร์สองเรื่องได้ในเวลาเดียวกัน

◎ หนึ่งนาทีที่เสียไป เอาหนึ่งชั่วโมงแลกกลับคืนมาไม่ได้

◎ แม้แต่สุนัขยังเลือกเวลาหอน

◎ งานทุกอย่างต้องการโอกาส และจังหวะ

◎ นกจับไม่มีรอย

◎ ไม่มีไม้ต้นใดที่จะปฏิเสธการพักอาศัยของนก

◎ นกที่ร้องเพลงมาก มักจะเป็นนกที่ท้องหิวมาก

◎ ไม่มีปลาตัวไหนที่จะว่ายตามน้ำ

◎ ต่อสู้กับอุปสรรค เป็นกีฬาต่อสู้ที่ออกรสที่สุด

◎ แม่น้ำ จะเสมอด้วยตัณหาย่อมไม่มี

◎ ไฟ ย่อมไม่อิ่มต่อการที่จะไหม้หญ้าและไม้

◎ มหาสมุทร ย่อมไม่อิ่มน้ำ

◎ คนฉลาด ย่อมไม่อิ่มต่อคำสุภาษิต

◎ วิ่งทน ดีกว่าทนวิ่ง

◎ คนพูด น่ากลัวน้อยกว่าคนนิ่ง

◎ ถางเนื้อซ์อบถางยา

◎ อย่าฝากไข่ไว้กับกา

◎ อย่าฝากปลาไว้กับแมว

◎ อย่าฝากหญิงสาวแสนสวยไว้กับเสือผู้หญิง

◎ คม ต้องลูบกันด้วยคม

◎ ยืนไม่อยู่ก็ต้องยัน

◎ หวังใด มุ่งนั้น

◎ ความพยายาม ไม่ต้องซื้อหา

◎ อย่าเอามะพร้าวห้าวไปขายสวน

◎ รักคนที่เขารักเราดีกว่า

◎ พฤ ยิ่งขึ้นสูงมากเท่าใด ก็ยิ่งตกลงมาทำลายตัวเอง ให้แหลกละเอียดมากเพียงนั้น

◎ แม้แต่สายน้ำ ก็ยังรู้จักวน

◎ เดินตรงไม่ได้ ก็ต้องเดินอ้อม แต่อย่ากลับหลัง เมื่อยังไม่ถึงหลักชัย

◎ เพชรย่อมมีค่า ถึงแม้จะวางอยู่บนกองมูลสัตว์

◎ คาวปลาล้างง่าย แต่คาวราคีล้างยาก

◎ ทุกสิ่งผ่านมาได้ ทุกสิ่งก็ผ่านไปได้

◎ เงินที่เก็บไว้ได้เท่าใด ก็คือกำไรที่หามาได้เท่านั้น

◎ คนโคลง น่ากลัวกว่าคนโกง

◎ มีแร้งที่ไหน ที่นั่นย่อมมีรอยเท้านก

◎ รายได้ย่อย ๆ ทำให้กระเป๋าหนักได้

◎ ผู้ที่สวมเกราะอยู่นั้น ขออย่าให้เขาคุยอวด เหมือนอย่างผู้ที่ถอดเกราะออก และการสู้รบสิ้นสุดแล้ว

◎ เด็กเล็ก ๆ ย่อมมีใจยิ่งใหญ่

◎ ความจริง ย่อมไม่ต้องการพยาน

◎ คนรูปงาม ใจไม่งามเสมอไป

◎ ไม่มีดนตรีชนิดใด จะกล่อมให้เพลิดเพลินเท่ากับคำ

สรรเสริญเยินยอ

◎ ลูกสุนัข มักเล่นกับลูกสุนัขทุกตัวที่มันพบ แต่สุนัขแก่มีการวิสาสะน้อยที่สุด

◎ เมื่อความระแวงสงสัยย่างกรายเข้ามา ความรักออกไป

◎ หัดจ่าย ง่ายกว่าหัดหา

◎ ผู้ขอทาน คือคนประจบขอสิ่งที่เขาไม่ให้อย่างหน้าด้าน

◎ รักเค็ม ให้เติม

◎ รักสูง ให้เสริม

◎ รักสั้น ให้ตัด

◎ ประณามกันนั้นง่ายกว่าการส่งเสริมกัน

◎ ลมร้าย ไม่เคยพัดให้ใครดี

◎ เมื่อรู้ตัวว่าอ่อนแล้วไม่ต้องกลัวหัก

◎ ตรอกที่คดเคี้ยวมาก ย่อมต้องใช้เวลาเดินมาก

◎ นกใหญ่หางไม่ยาวเสมอไป

◎ นกเล็กที่หาเหยื่อเก่งกว่านกใหญ่ก็มี

◎ พอดี ดีกว่ามากเกินไป

◎ ยากจนทนกัดก้อนเกลือกิน

◎ นิสัยคนชอบขอ ย่อมขอเรื่อยไป

◎ ถ่มน้ำลายรดฟ้า ก็เปื้อนหน้าตัวเอง

◎ ยิ่งมืด ยิ่งใกล้สว่าง

◎ สำหรับคนฉลาดความสว่างย่อมมีอยู่ในทุกที่ที่มีความมืด

◎ บุคคลที่มีความรู้ในสิ่งเดียวกัน ย่อมจะเป็นมิตรที่ดีที่สุดของกันและกันไม่ได้นาน

◎ คนขายน้ำส้ม ย่อมไม่ชอบคนขายน้ำส้มอีกคนหนึ่ง

◎ คำหยาบ เป็นความครื้นเครงของคนสันดานชั่ว

◎ ถ้าให้ได้เสียก่อน แล้วจึงค่อยหมายกอบ

◎ ต้นจะร้าย แต่ปลายดีก็ใช้ได้

◎ ไม่มีอ้อยลำใดที่จะหวานตั้งแต่โคนถึงปลาย

◎ หยุดเรียน ก็หยุดก้าวหน้า

◎ เมื่อคนโง่สองคนได้พบกัน การตกลงราคาย่อมสำเร็จเร็วขึ้น

◎ ถ้อยคำของคนเจ้าชู้ ไม่รุนแรงอะไรไปกว่าถ้อยคำของคนขายสุราเลย เพราะคนสองประเภทนี้ เขามัก

เป็นผู้คิดเลขไม่จริง

๏ ตายไปเกิด เพราะฉันพอใจจะตายเพราะการทำงานตาย

๏ ตายไปอยู่เมืองผีมีคนสรรเสริญ ดีกว่าอยู่เป็นมนุษย์แต่มีคนสาปแช่ง

๏ ถ้าไม่เปิดให้ดู ย่อมไม่มีใครรู้ว่า ไฝเม็ดดีซ่อนอยู่ตรงไหน

๏ คนแต่เป็นที่พึ่งของคน

๏ ไม่มีใครในโลกนี้ที่จะเกิดมาเพื่อให้คนอื่นพึ่ง

๏ จะกินกล้วย ก็ต้องปอกกล้วยเอาเอง

๏ ผงกหัว หรือขยิบตา มีค่าเท่ากัน สำหรับม้าตาบอด

๏ ชาติยุง ย่อมเอาชีวิตเข้าแลกเลือดหยดเดียวได้

๏ เวลามี คนเป็นนายเงิน เวลาจน เงินเป็นนายคน

๏ ความเกียจคร้าน เป็นมารดาของความยากจน

๏ คนขี้ขลาด จะอวดความกล้าหาญของเขาให้คนแปลกหน้าเท่านั้นหลงเชื่อได้ แต่ถ้าขืนอวดกับคนที่รู้แล้วไซร้ เขาก็คือจำอวดเราดี ๆ นี่เอง

๏ ชีวิต คือความซื่อสัตย์

◎ ความไม่กลัว เป็นสิ่งป้องกันที่ดีเลิศ

◎ ชีวิต คือสิ่งที่กำลังจะหมดไป

◎ ความคิด ย่อมแลกเปลี่ยนกันได้ เหมือนแลกเปลี่ยนเสื้อผ้ากันใช้

◎ การแลกเปลี่ยน ไม่ใช่โจรกรรม

◎ ถึงจะมีดีสักปานใด ถ้าไร้โอกาส ก็สูญเปล่า

◎ ผู้ฉลาด ย่อมไม่ปล่อยให้โอกาสหลุดลอย

◎ ผู้ฉลาดสุขุม ย่อมได้รับการช่วยเหลือจากโอกาสเสมอ

◎ จงคบความอายไว้เป็นมิตร

◎ ความอาย ตักเตือนสั่งสอนง่าย

◎ ความอายอยู่กับใคร ย่อมเหนี่ยวรั้งผู้นั้นไม่ให้กระทำชั่ว

◎ ความอาย มิใช่เป็นสินค้าที่จะต้องเที่ยวตระเวนหาซื้อให้สิ้นค่ารถค่ารา

◎ ถ้าหากเวลาหาย จะไม่มีโอกาสตามหามันเลย

◎ เวลา เป็นสิ่งที่ถูกในชีวิต แต่เป็นสิ่งเดียวที่เราซื้อไม่ได้

◎ ผู้หญิง ชอบให้ผู้ชายฟังเธอพูด และชอบให้ผู้ชายชมเธอ

◎ งูที่กินอิ่ม มักขี้เกียจเลื้อย

◎ ถ้าท่านจะเล่นกับงูพิษ จงเด็ดเขี้ยวมันเสียก่อน

◎ แมลงป่องที่ถูกเด็ดหาง ย่อมลดความหยิ่งยโส

◎ ผีเสื้อที่แสนสวย ถ้ายังไม่ถูกเด็ดปีก มันก็บินอวดโฉมของมันเรื่อยไป

◎ รถยนต์ ไม่ว่าจะราคาแพงแสนแพงอย่างไร ถ้ายางล้อหน้าแตกเสียแล้ว ก็ไร้ความหมาย

◎ ช่อดอกไม้ ราคาจะสูง ก็เมื่อมีผู้ต้องการ

◎ อาหารเลว และแสนเหม็นอย่างไร ถ้ามีผู้ต้องการก็ขายได้

◎ หญิงสาว ราคาค่าตัวจะต่ำหรือสูง ก็สุดแล้วแต่ความต้องการของชาย

◎ ไม่ว่าอาหาร หรือเครื่องดื่มชนิดใด และไม่ว่าจะดีวิเศษเพียงไหน ก็ไม่ทำประโยชน์ให้ตัวมันเองได้เลย นอกจาก .....จะทำประโยชน์แก่ผู้ที่เสพมันเข้าไปเท่านั้น......

◎ หญิงริษยา ย่อมเชื่อทุกสิ่งทุกอย่างที่กิเลสของเธอแนะนำ

◎ การเรียน คือดวงตาแห่งจิตใจ

◎ ความหายนะ ทำให้คนฉลาด ถึงแม้ไม่รวย

◎ ผู้ไม่เคยโดนหยิก ย่อมไม่รู้จักความเจ็บของผู้ถูกหยิก

◎ รักแท้ หาง่ายกว่ามิตรแท้

◎ ความเกียจคร้าน แม้จะวิ่งเร็วสักปานใด ความจนก็ไล่ทัน

◎ ความรัก เป็นสัตว์ร้ายที่เชื่องของมนุษย์

◎ ความสามารถที่ปราศจากโอกาส ย่อมมีค่าเพียงเล็กน้อยเท่านั้น

◎ ความอาย คือความน่านับถือ

◎ ความรัก เป็นสมฤฐานอันสำคัญที่สุด ในบรรดาความประจบสอพลอทั้งหลาย

◎ นกกา ย่อมครวญคร่ำร่ำไห้ถึงแกะที่ตาย แล้วก็กินมันเสีย

◎ ความกล้าหาญ เป็นหัวใจของการรบ

◎ ผู้ที่จะมาร่วมวงกินเลี้ยงอาหารโดยไม่ได้รับเชิญ ก็

ควรมีแต่แมลงวันเท่านั้น

◎ แมลงผึ้งตัวเดียว ดีกว่าแมลงวันทั้งรัง

◎ ขวาน มีไว้ตัดไม้ มิได้มีไว้เพื่อไล่แมลงวันที่หน้าผากเพื่อนฝูง

◎ จงคิดให้ไกล มองให้ไกล กว่าเท่าที่เป็นอยู่

◎ ความไม่เชื่อ เป็นเครื่องทอนกำลัง

◎ ความเท็จพูดยากกว่าความจริง

◎ ความรัก ไม่ต้องการอื่นใด เกินไปกว่าความรัก

◎ หญ้าลอยน้ำ ดีกว่าคนพูดเท็จ

◎ ความหลอกลวง มีอยู่ในมนุษย์ มากกว่ามีอยู่ในสัตว์ประเภทอื่น

◎ เพื่อนบ้านดีอยู่ใกล้เคียง ดีกว่าญาติพี่น้องที่อยู่ห่างไกล

◎ ผู้ให้ มีเกียรติกว่าผู้รับ

◎ ฆ่านกสองตัวด้วยหินก้อนเดียว

◎ ถ้าคนโง่ไม่ไปตลาด ของเลว ๆ ก็ขายไม่ออก

◎ เมื่อโทโสเข้ามาทางประตู สติปัญญาก็โดดหนีออกไปทางหน้าต่าง

◎ การหัวเราะ คือกุญแจอักษรลับ ซึ่งเราสามารถใช้ไขความลับของคนได้หมด

◎ ไม่มีไหวพริบ ท่านก็ศึกษาอะไรไม่ได้

◎ ชาติเสือ ย่อมต้องมีลาย

◎ ความจริง เป็นพยานปากเอก

◎ การเชื่อคนง่าย เป็นโทษอันยิ่งใหญ่ของหัวใจ

◎ หัวเราะทีหลังดีกว่า

◎ ความเศร้า เป็นโรคร้าย

◎ คำสัตย์ เป็นวาจาไม่ตาย

◎ ทุกข์ทางใจ ย่อมไม่มีแก่ผู้ไม่มุ่งหวัง

◎ ภัยย่อมไม่มีแก่ผู้ตื่นอยู่ด้วยสติ

◎ คนฉลาดนั่นแหละ ย่อมละสิ่งลามก

◎ จากสายตาที่มีแต่ความอ่อนโยน รู้สึกทำให้เกิดความรัก

◎ จงรีบไปตลาดแต่เช้า และไปในสงครามให้สายที่สุดเท่าที่จะสายได้

◎ เวลา เปิดเผยทุกสิ่งทุกอย่างให้ประจักษ์

◎ ธรรมชาติของมนุษย์ ย่อมไม่มีการเปลี่ยนแปลง

◎ กินเป็นต้น นอนเป็นประธาน เกียจคร้านเป็นปริโยสาน

◎ ความอดทน เป็นยาบืดแผลแห่งความเสียใจ

◎ ความประพฤติคือกระจกเงา สิ่งที่ทุก ๆ คนส่องให้เห็นลักษณะของเขาในนั้น

◎ คนตายแล้ว ไม่ทำบาป

◎ ผี ย่อมไม่หลอกผี

◎ คนบางคน มีชีวิตอยู่ได้ด้วยการหลอกคน

◎ ความอ่อนโยน แข็งแกร่งที่สุดในโลก

◎ อุปสรรค มักพ่ายแพ้คนจริง

◎ เงิน เป็นศาสตราวุธที่จะสังหารคนอื่นได้เท่า ๆ กับสังหารเจ้าของเงินเอง

◎ เสียเวลา อย่าไปคิดเลยว่า ใครจะรู้จักเราดี

◎ โลกนี้ ไม่มีอะไรแน่เท่ากับความไม่แน่ของคน

◎ กระจก ส่องเห็นก็แต่กาย

◎ เสียงร้องไห้ มิได้เกิดเพราะความเสียใจเสมอไป

◎ ความตาย เป็นสิ่งน่าหัวเราะของคนบางคน

◎ เงิน สะกดบางสิ่งให้งัน

◎ เลือด ไม่แดงเข้มเหมือนกันทุกคน

◎ แม้คนตายแล้ว ก็ยังไม่ยอมบอกว่ายอมแพ้

◎ ความแพ้ ไม่มีอยู่ในคนสู้

◎ แพ้เสมอ ย่อมต้องสู้เสมอ

◎ ไม่ยอมนอนหงาย ก็อย่าหมายได้ชมพระจันทร์ค่ำ

◎ คนรำเก่ง ย่อมไม่อวดเก่งในการรำ

◎ คมในฝัก ชักออกมาสนิมเขลอะ

◎ คำว่าพรุ่งนี้ ดีสำหรับผลัดเจ้าหนี้

◎ เด็กแก้ผ้า เตะปี๊บก็ดัง

◎ ความสาว เป็นแต่เพียงแขกอาศัย

◎ เพียงแต่การเป็นแม่ของลูก จิ้งจกก็เป็นได้

◎ อกอวบสะพรั่งของหญิงสาว ควรมีไว้สำหรับความหมายเกินกว่าเพื่อประกาศความงาม

◎ ความรัก มิใช่เป็นของลองชิม

◎ ความงาม เป็นตู้โชว์สินค้า ซึ่งไม่แน่นักว่า ผู้ซื้อจะไม่ผิดหวัง

◎ ผลไม้เปลือกนอกไม่สวย เนื้อในมักหวาน

◎ ความงาม เย่อหยิ่ง และจองหอง

◎ ความงาม บางครั้งก็เป็นความโง่

◎ ความงาม เป็นเสมือนขุยไผ่ มักย่อมมีไว้เพื่อทำลายต้นไผ่

◎ น้ำไม่ถึงบ่อ ถ่อไม่ถึงดิน

◎ มีเพื่อนฝูงอยู่ในหมู่ศัตรู เป็นการให้โอกาสแก่เคราะห์ภัย

◎ คนโง่ เป็นบทเรียนของคนฉลาด

◎ ความชั่ว หรือดี มีอยู่ในคลังแห่งจิตใจ

◎ ความจริงพูดไม่ได้ทุกโอกาส

◎ หัวตะปู ถูกฆ้อนกระหน่ำหนักลงไปเท่าใด ความแหลมคมของมันจะกัดไม้ลึกลงไปเพียงนั้น

◎ สินค้าที่ตั้งราคาไว้เหมาะเจาะนั้น ผู้ซื้อจงคิดเสียก่อนอย่างน้อยก็สองหน

◎ ควายเปลี่ยว เฆี่ยนด้วยแส้ไม้ แต่คนเปลี่ยวต้องเฆี่ยนด้วยแส้สวาท

◎ ราชสีห์ ยอมให้ความคุ้นเคยกับแม่เนื้อมากเพียงใด ภัยย่อมมาถึงตัวราชสีห์มากเพียงนั้น

◎ คุ้นเคยมาก พึงควรระวังให้มาก

◎ ภัย เกิดจากสิ่งที่อยู่ใกล้

◎ หนอน ย่อมบ่อนเนื้อในของผลไม้ก่อน

◎ หน้าเสือใจเนื้อพอคบได้ แต่หน้าเนื้อใจเสือเหลือคบ

◎ เสียที ก็อย่าให้สิ้นท่า

◎ รักรุ่งโรจน์ ย่อมแรงกล้าที่สุด

◎ ข้าวกับเกลือ อิ่มท้องกว่าคำสรรเสริญ

◎ นึกถึงความชั่วของตัวไว้ เพื่อที่จะไม่ต้องนินทาใคร

◎ คนประจบสอพลอ ย่อมเลียได้แม้กระทั่งเท้า

◎ เงิน ล่อทุกสิ่งให้วิ่งเข้าหาได้ แม้กระทั่งความสวยงาม

◎ ความลับเป็นสนิม ชอบเกาะกินหัวใจผู้หญิงสาว

◎ จงให้สิ่งรัก เฉพาะคนที่เขารักเรา และเรารักเขา

◎ เงินกับความรัก ปลอบให้เชื่องยาก

◎ ผู้ให้ยิ้ม มีความจำดีกว่าผู้ยิ้ม

◎ ปล่อยให้เขาหัวเราะไปก่อน เพราะมันเป็นที่ที่เขาจะหัวเราะได้

◎ อย่ามองชีวิตตามสภาพที่เราอยากจะได้

◎ ไม่มีอาหารชนิดใด ที่จะเคลื่อนเข้ามาหาปากนก

◎ ความหวัง มีไว้สำหรับผู้เกิดมาหวัง

◎ ไม่หวัง ก็อย่าหมายว่าจะสมหวัง

◎ ความไม่จริง นั่นแหละคือความจริง

◎ น้ำผึ้ง ย่อมเกิดขึ้นจากตัวผึ้ง

◎ กุหลาบ ไม่หอมเสมอกันทุกดอก

◎ หนามกุหลาบ มีไว้ป้องกันคนขี้ขลาด

◎ คนกล้า ไม่เคยตายเพราะหนาม

◎ เสือจะแสดงละครได้ ก็ต้องคนกล้าเป็นผู้ฝึกหัด

◎ ภายใต้ดวงอาทิตย์นี้ไม่มีของใหม่ เป็นคำพูดที่ชวนคิดเสียนี่กระไร

◎ อย่าพูดคำว่า "ไม่ใหม่" กับหญิงสาวบริสุทธิ์ที่ท่านจะเข้าร่วมพิธีวิวาห์ด้วยเป็นอันขาด

◎ ม้าที่เข้าสนามแข่งเป็นครั้งแรก เราท่านทั้งหลายจะยอมรับไหมว่า เป็นม้าใหม่สนาม...?

◎ ความไม่ใหม่ ควรเดินตามหลังความใหม่ทุกสิ่งไป

◎ ไม่มีอะไรจะเข้าใจยาก เท่าคำว่าภายใต้ดวงอาทิตย์นี้ไม่มีของใหม่

◎ สิ่งที่ยังไม่อุบัติขึ้นมาในโลกนี้หรือ คือของใหม่...?

◎ สิ่งที่ยังไม่เกิด ย่อมมองไม่เห็น สิ่งที่ยังไม่เห็น ย่อมไม่มี และสิ่งที่ยังไม่มีจะรู้ว่าใหม่ได้อย่างไร

◎ ถ้ามีบ่อน้ำอยู่ข้างหน้า ย่อมหวังได้ว่า น้ำบ่อหน้ามี

◎ ความตาย เป็นของใหม่ที่สุด เพราะหนึ่งชีวิตของคนหนึ่งคน, ได้พบมันเพียงครั้งแรกครั้งเดียวเท่านั้น

◎ อะไรที่เป็นครั้งแรก และไม่มีครั้งที่สอง นั่นแหละของใหม่

◎ ชีวิตหนึ่งของฉัน จะไม่ยอมหลับตา แล้วชมว่าเก้าอี้ตัวนั้นตัวนี้สวย

◎ คนตาบอด ย่อมไม่เห็นความงามของผู้หญิงสาว

◎ มือคลำก็เพียงแต่รู้ว่าอยู่ ตาดูนั่นแหละจึงรู้ว่าเห็น

◎ คนหลับตา แม้แต่ผงก็ไม่เข้าตา

◎ ชีวิต คือการศึกษา

◎ ความไม่ฝัน ความไม่เห็นแก่ตัว คือศาสนาอันแท้จริง

◎ ความคิดเห็น เป็นของแต่ละคนโดยเฉพาะ

◎ ความไม่เชื่อ นั่นแหละคือความเชื่อ

◎ ไม่เชื่อความคิดผู้อื่น ก็เพราะเรา "เชื่อ" ความคิดของเราเอง

๏ โลกนี้ คือเวทีละคร ทุกคนเกิดมาเพื่อแสดงละคร แต่ไม่มีใครเกิดมาเพื่อดูละคร

๏ ละครแห่งชีวิต ต้องนำชีวิตจริงออกแสดง

๏ ทุกคนกำลังแสดงบทบาทของตนอยู่

๏ ความหยุดนิ่ง ไม่มีในโลก

๏ หนังสือ แม้จะเก็บไว้ในตู้อย่างดีแสนดีเพียงไร มันก็ย่อมจะเดินทางไปสู่ความสิ้นสูญอันเป็นเบื้องหน้าของมันในวันหนึ่งจนได้

๏ สิ่งที่ยังมาไม่ถึง เรียกให้มาถึงได้ แต่สิ่งที่มาถึงแล้วห้ามไม่ให้จากไปไม่ได้

๏ ความรัก ไม่เคยฆ่าใคร นอกจากคนที่ได้ความรักไว้จะทำลายตัวของตัวเอง

๏ อาวุธ ไม่ว่าจะร้ายกาจเพียงไร ถ้าปราศจากคนนำออกใช้ก็เป็นเพียงเศษไม้อันหนึ่งเท่านั้น

๏ พระอาทิตย์ แม้จะร้อนเพียงใด แต่ก็ไม่เคยเผาตัวเอง

๏ ความชั่ว ไม่เคยถูกเข้ากรงขัง แต่คนชั่วต่างหากที่เข้าไปเบียดยัดกันอยู่ในห้องขัง

๏ สุราที่อยู่ในขวด ไม่แสดงความชั่วช้าอย่างไร แต่คน

ที่ดื่มมันเข้าไป โซซัดโซเซไปเอง

◎ มือสกปรก มักซ่อนอยู่ในถุงมือที่สะอาด

◎ หน้ากากบีดแผลที่หน้าได้ แต่จะบีดความชั่วร้ายของคนไม่ได้

◎ สุนัขขี้ขลาด มักเห่าดังน่ากลัว

◎ การงานของเราในวันนี้ ต้องให้ดีและสนุกสนาน เพราะพรุ่งนี้จะเป็นอย่างไร เรายังไม่รู้

◎ จิ้งหรีดที่ขันดัง มิใช่จะกัดเก่งเสมอไป

◎ หญิงที่ดี ย่อมไม่ดูหมิ่นชาย

◎ ความอดทน เป็นกำลัง

◎ คำยกย่องสดุดี เป็นเสน่ห์ขลัง

◎ จันทร์ข้างแรม ย่อมไม่แย้มด้านมืดออกมาให้เห็น

◎ แม่ผัว ก็คือลูกสะใภ้ในอดีต

◎ ขมิ้นกับปูน ถ้าผสมกันได้ สีก็สวยดี

◎ เค็มมา ต้องเปรี้ยวไป

◎ น้อยครั้งนักที่ฟ้าจะคำรณคำรามในฤดูร้อน

◎ สิ่งที่อยู่ใกล้ปาก รีบเคี้ยวเสียก่อน

◎ ตักน้ำรดหัวสาก ก็ได้ผลเท่ากับเอาหัวสากไปจุ่มน้ำ

◎ ความสวย ไม่คงทนตลอดกาล

◎ เพียงแต่เป่าฝุ่นฟุ้ง ยังแต่งงานกับหญิงสาวไม่ได้

◎ ดาวเทียมที่รัสเซีย—อเมริกา ประดิษฐ์ นับว่าเป็นหนึ่งในโลก แต่ดาวใด ใครจะเป็นหนึ่งในการประดิษฐ์

◎ ฉลาดมากเท่าใด ย่อมโง่มาแล้วมากเท่านั้น

◎ มีด ก่อนจะคมก็เป็นเพียงเหล็กท่อนหนึ่ง

◎ นกขุนทอง สอนให้พูดภาษามนุษย์ได้ แต่จะให้มันเข้าใจในภาษาที่พูดนั้นไม่ได้

◎ สีแดง เมื่ออยู่ริมฝีปากภริยา ย่อมเป็นที่เสน่หาต่อจมูกสามี แต่ถ้ามาอยู่ที่แก้มสามีหลังจากที่กลับจากเที่ยว ก็เป็นที่เสน่หาต่อฝ่ามือภริยา

◎ สิ่งร้ายของสามี ก็คือ "เอกสาร" นัดพบกับหญิงอื่นที่ภริยาพบในกระเป๋าเสื้อ

◎ หวานใดไม่เท่าน้ำรัก

◎ ขมใดไม่ขื่นเหมือนกลืนความพลาดรัก

◎ โกหกใคร ๆ ก็ทำได้ แต่พกลมน้อยคนนักจะยอมทำ

◎ สิ่งที่อ้อนวอนขาย แต่หาผู้ซื้อไม่ได้ คือ... หน้า

◎ จนเงิน อย่าจนคุณความดี

◎ ซื่อนัก มักถูกหาว่าโง่

◎ ฉลาดแกมโกง ร้ายกว่าโง่แกมหยิ่ง

◎ ผีหลอก สัปเหร่อไม่กลัว แต่สัปเหร่อกลัวเจ้าของผีหลอก

◎ เคารพ ก็หาว่าประจบ เฉยเมย หาว่าเย่อหยิ่ง

◎ เพราะสังขารไม่เที่ยง คุณสาว ๆ จึงต้องเข้าร้านตัดผมเสียก่อน แล้วจึงไปพึ่งเทศน์

◎ มีโทษะจนเลือดขึ้นหน้า พึงระวังหน้าจะมีเลือด

◎ ฝนตกไม่ทั่วฟ้า ยังดีกว่าคนเอาแต่ใจตัวเอง

◎ ฝนไม่ตก ฟ้าก็คะนองได้

◎ แม้ในที่ไม่มีมูลฝอย หมาก็ถ่าย

◎ เบาะรถเก๋งน่านั่ง แต่ล้อของรถเก๋งทับแม้แต่ซองเน่า

◎ หนุ่มสาวแต่งงานกันมากเท่าใด แม่ค้าขายผลไม้เปรี้ยวกระเป๋าหนักขึ้นเท่านั้น

◎ ไม่ต้อง หรืออย่าเอามาเลย เป็นคำที่เชื่อถือนักไม่ได้

◎ ปากว่า ตาขยิบ ดีกว่าปากไม่ว่า แต่มือหยิบ

◎ คนขายถ่าน ย่อมต้องยกย่องคุณภาพของถ่าน

◎ แม้ในซ่องโสเภณี ก็ยังมีชั้นเลว และชั้นดี

◎ ชั้นเลวในที่ดี ดีกว่าชั้นดีในที่เลว

◎ แม้แต่ลิง ยังรู้จักตกต้นไม้

◎ ความไม่แน่ นั่นแหละแน่

◎ ผู้ชายเจ้าชู้ มีหน้ามากกว่าหน้าพรหม

◎ การรู้จักแพ้ ก็เรียกว่าชนะ

◎ บันไดขั้นต่ำ อย่าข้ามมันเสีย

◎ การทะเลาะเบาะแว้ง แม้เป็นเรื่องธรรมดา แต่ย่อมแสดงออกถึงการศึกษาของแต่ละฝ่าย

◎ นิ่งเสียดีกว่าจะถูกตบหน้า

◎ กินข้าววัด นอนศาลา ก็อาจกล่าววาทะให้มหาเศรษฐีเจ็บใจได้

◎ ผู้หญิง ชอบคิดในสิ่งที่ยังมาไม่ถึง

◎ ความลำบากยากแค้น เป็นพลังผลักดัน

◎ คนตายเล่น ๆ ก่อนตายจริงตั้งหลายครั้ง

◎ สถานที่นัดพบครั้งสุดท้ายที่ผลัดวันประกันพรุ่งไม่ได้ ก็คือสุสาน

◎ ไม่ควรเสียหินหลายก้อน เพื่อแลกนกตัวเดียว

◎ ความไม่มีน้ำ เป็นภัยอย่างยิ่งของปลา

◎ ความไม่มีงาน เป็นภัยอย่างยิ่งของมนุษย์

◎ แม้ดินก้อนเดียว ก็เป็นเงิน

◎ ความเพลิดเพลิน ย่อมไม่มีอยู่ในคนกลัวความจน

◎ ความจน เป็นหลุมฝังศพ

◎ คนสวยแต่รูป ไม่อยู่ในความหมายของคำว่า ยอดหญิง

◎ คนสวย ไม่จำเป็นต้องรวยรูป

◎ สวยแต่รูป เวลาจูบอาจเหม็น

◎ เหนื่อยยากเท่าใด ความสุขสบายยิ่งใกล้เข้ามา

◎ หญิงสาวที่ไม่สงวนตัว ก็เหมือนบ่อน้ำสาธารณะ

◎ คนเซ่อ ไม่ควรเอาไปเปรียบกับส้วม

◎ เดินทางด้วยรถยนต์ หรือเท้า ก็ถึงที่หมายเหมือนกัน

◎ สัตว์มีเขา เรียกว่าควาย แต่คนมีเขา จะเรียกว่ากระไร

◎ ไม่มีมหาเศรษฐีคนใดของโลก ที่จะเลือกชนิดของความตายได้

◎ เมื่ออยากจะกินเนื้อ ก็ต้องรู้จักปลอบเนื้อ

◎ แม้แต่โคนันทวิศาล ยังชอบคำอ่อนโยน

◎ สิบนิ้ว มิได้มีไว้เพื่อเปิบข้าวเข้าปากอย่างเดียว แต่มีไว้สำหรับการพนมไหว้อีกด้วย

◎ ควาย จะมีประโยชน์เพียงไถนาก็หาไม่

◎ ควาย เป็นสัตว์ต่ำ แต่ยังมีใครบางคนที่คร่ำครวญถึงเจ้าทุย

◎ "ไม่เอา" หรือ "พอแล้ว" ไม่ใช่คำปฏิเสธที่ตรงความเป็นจริงเสมอไป

◎ ทำกิน จะต้องอดตาย

◎ ทำเก็บ จึงจะมีกิน

◎ เมีย เป็นคำเรียกที่ยังต้องการคำอธิบาย

◎ ตายจริง เปล่า, อย่าไปเชื่อว่าหล่อนจะตาย

◎ ผู้หญิง ชอบตายเล่น ๆ ก่อนที่จะตายจริง

◎ คำว่า ตายจริง บางทีก็ต่ออายุให้ยืน

◎ เสียงหัวร่อชอบใจของผู้หญิง มักดังออกมาพร้อมกับคำว่า ตายจริง

◎ ความรู้ ความชำนาญ แม้จะสูงราคา ก็ควรหาซื้อไว้

◎ ความสำนึกในความผิด ไม่ต้องมีใจทักยืนยัน

◎ รักกัน ย่อมไม่กันรัก

◎ สมอง คือบ่อเงินบ่อทอง

◎ ผู้เกลียดคำตักเตือน ก็เหมือนเต่า มีแต่จะต้องพลัด
จากท่อนไม้ที่ตัวคาบ

◎ สิ่งที่จะได้ไปของผู้ที่ฆ่าตัวตายเพราะความรัก ก็คือ
เสียงหัวเราะที่ดังมาอย่างเย้ยหยัน

◎ สมรภูมิ เป็นสถานที่ตายอันมีเกียรติ

◎ สอนให้ผู้อื่นทำชั่ว ก็เท่ากับตัวเองทำชั่ว

◎ กระยาจก ก็อาจให้คำแนะนำที่ดีได้

◎ ไม่ดื่มเหล้า ย่อมไม่รู้ฤทธิ์ของเหล้า

◎ ความตาย เป็นสมบัติอันแท้จริง

◎ งาน บันดาลให้ดวงหน้าสดสวย

◎ มนุษย์เท่านั้น ที่จะสามารถบันดาลความสำเร็จอย่าง
น่าอัศจรรย์

◎ ความคิด แล่นเร็วที่สุด และเงียบที่สุด

◎ ความแคล้วคลาด เป็นสิ่งหอมหวาน

◎ ใต้ต้นกุหลาบ อาจมีอสรพิษ

◎ แม้ในความสุข ก็ยังมีสิ่งที่ขัดใจ

◎ ก้าวแรกไม่ล้ม ก้าวต่อ ๆ ไปก็อย่าประมาทว่าไม่ล้ม

◎ ความไม่ฟุ่มเฟือย เป็นตู้เซฟของทรัพย์

◎ ช่อดอกไม้หอม เมื่อเก่าแล้วก็เหม็น

◎ ความสาว เมื่อเสียไป ก็อย่าหมายว่าจะได้กลับคืน

◎ ถมปาก ชนะหัวใจได้

◎ คนยิ้ม ก็คือคนใช้

◎ ยิ้มตลอดชาติ ย่อมตกเป็นคนใช้ของผู้ให้ยิ้มตลอดชาติ

◎ คนเล็ก ๆ ก็ฉลาดได้

◎ จงนั่งอยู่บนหัวใจคน อย่านั่งอยู่บนหัวคน

◎ แม้แต่สุนัข ยังไม่ยอมให้คนแปลกหน้าข้ามหัว

◎ ลิง ก็ยังเคยกัดเจ้าของลิง และเจ้าของลิง ก็ยังเคยแกงลิง

◎ แม้แต่ลิง ยังปอกกล้วยกินเองเป็น

◎ สัตว์หน้าขน บางทีก็ทำอะไรได้คล้าย ๆ คน

◎ ความอดทน เปรียบเหมือนฐานรองรับอนุสาวรีย์แห่งความสำเร็จ

◎ รู้จักหาเงิน ก็ต้องรู้จักใช้เงิน

◎ ภาษารัก มักซ่อนอยู่ในดวงตา

◎ แม้จะรู้จักคนมากเพียงไร เพื่อนที่ไว้ใจได้ก็มีเพียงสองสามคน

◎ หนี้สิน คือศัตรู

◎ ถ้ำเดียว ควรมีเสือตัวเดียว

◎ คนฉลาด ความโกรธจะแวะเยี่ยมก็ไม่นาน

◎ ความโกรธ เป็นเรือนตายของคนโง่

◎ ผลแห่งความโกรธ เจ็บปวดยิ่งกว่าสาเหตุที่ทำให้โกรธ

◎ คนฉลาด ย่อมไม่สร้างแผลเจ็บปวดให้หัวใจอันแสนรักของตัวเอง

◎ ความโกรธ เป็นเหมือนกองเพลิง และมักจะเผาผลาญผู้ที่ให้มันพักอาศัยให้มันเป็นมหาจุณไป

◎ ปัญญา เป็นเครื่องดับไฟแห่งความโกรธ

◎ ไม่มีแผ่นดินมุมไหนของโลก ที่จะปฏิเสธการพักอาศัยและการหากินโดยสุจริตของมนุษย์

◎ แม้แต่แร้ง ยังไม่กินอาหารที่มีชีวิต

◎ แรงของปลาอยู่ที่หาง

◎ กำลังของคนอยู่ที่ใจ

◎ คำว่าไม่สู้ ควรเก็บนิ่งอยู่ในโกดังศพ

◎ คนไม่รักหน้า ย่อมจะต้องขายหน้า

◎ ประโยชน์ ย่อมมาจากความสามารถ

◎ ผู้คิดสิ่งที่เหลือความสามารถ ก็เหมือนกระต่ายหมายจันทร์บนฟากฟ้า

◎ หัดขอ ง่ายกว่าหัดให้

◎ ความชั่วร้าย ดุร้ายกาจที่สุด

◎ ไม่มีใครจะตายได้เป็นครั้งที่สอง

◎ สิ่งดีกว่าเท่านั้น ที่ควรแก่การคัดค้าน

◎ คนเนรคุณ เลี้ยงยากกว่าอสรพิษ

◎ รับผิดอย่างกล้าหาญ คือชัยชนะ

◎ อดอย่างเสือ ดีกว่าอิ่มอย่างหมา

◎ เป็นหัวหมา ดีกว่าเป็นหางราชสีห์

◎ เปิดบ่อย ปิดบ่อย ก็เสียบ่อย

◎ พูดเป็นผี

◎ เงียบเป็นคน

◎ โง่ อยากนอนเตียง

◎ คอเอียง อยากหนุนหมอน

◎ บินไม่ได้อยากจะบิน

◎ เห็นไก่ขัน ขันบ้างเอาอย่างไก่

◎ วันพระไม่มีหนเดียว

◎ พรุ่งนี้ยังมีอรุณรุ่ง

◎ รักแท้ไม่มีในน้ำสุรา

◎ ร้อยชู้หรือจะสู้เนื้อเมียตน

◎ คอหยักหยักสักแต่ว่าคน

◎ จูบน้องมองพี่

◎ บีบไม่อยู่ก็ต้องคั้น

◎ ยิ่งคั้นยิ่งได้มัน

◎ บีบให้มั่น คั้นหมายให้วายวอด

◎ ช่วยให้รอด รักให้ชิดพิสมัย

◎ ความพลัดพราก คือความหอมหวาน

◎ ทุกข์เป็นที่มาแห่งปัญญา

◎ ปัญญาจะไม่มาถ้าไม่มีทุกข์

◎ เชือกไม่มีปม ย่อมไม่คิดแก้
◎ เรือลำใดรั่วก่อน ย่อมได้รับการยากก่อน
◎ ทะเลไม่มีคลื่นทุกวันไป
◎ พระอาทิตย์ยังอับแสง เมื่อถูกเมฆบัง
◎ มีตาได้ ย่อมมีตาเสีย
◎ กระทิงเปลี่ยวยังไม่ร้ายเท่าคนเปลี่ยว
◎ ระฆังจะกังวานก็เมื่อถูกเคาะ
◎ ความคุ้นเคยก่อให้เกิดการดูหมิ่น
◎ โลกเล็กกว่าใจคนโลภ
◎ ความสันโดษเป็นสุข
◎ ความเคอะเขินย่อมเป็นโทษ
◎ ความเคอะเขินเป็นศัตรูของความสง่าผ่าเผย
◎ คนวิ่งเร็วมักชนคนวิ่งช้า
◎ ความคิดแรงร้อนยิ่งกว่าไฟ
◎ สนุกนักมักยากจน
◎ คนขอทานมีลูก คนรวยก็ต้องช่วยเลี้ยง
◎ งาน เป็นเครื่องแก้ความเหงา
◎ ถ้าท่านเตะหมาขี้เรื้อน ขาท่านก็ต้องเปื้อนขี้เรื้อน

◎ คนขอทานย่อมไม่ถูกพ้องถ้มละลาย

◎ ความจืดจางเหินห่าง ย่อมมีเมื่อสมปรารถนาแล้ว

◎ ความชั่วย่อมตามหาผู้ประกอบชั่ว

◎ ไม่กำหราบ ก็ยิ่งกำเริบ

◎ หญิงที่เพียงแต่น่ารัก มิใช่หญิงที่ควรร่วมรัก

◎ ถ้าจูบนายสาวได้ จงอย่าจูบสาวใช้เป็นอันขาด

◎ ช่วยไม่ให้ล้ม ดีกว่าช่วยพยุงขึ้น

◎ อดทน ดีกว่าทนอด

◎ รักแท้ของหญิงงาม มีค่ากว่าสมบัติอื่นใดในโลก

◎ ถ้าเดินถอยหลัง มีหวังลงหลุม

◎ อยากให้เขารักต้องฟังเขาพูดให้มาก

◎ มีคนสนใจฟังมากเท่าใด คนขี้คุยก็สนุกและยิ่งเป็นสุขมากขึ้นเท่านั้น

◎ เพียงรูปร่างหน้าตาผู้หญิง ชนะใจผู้ชายไม่ได้เสมอไป

◎ เพราะอิ่มในวันนี้ จึงมีชีวิตอยู่เพื่อความหิวในวันพรุ่งนี้

◎ ไม่ใช่เพราะความเพียร แต่ความอยากทำให้ขยันต่อผลงาน

◎ ความสำเร็จทั้งหลาย ย่อมบรรลุได้ด้วยการดิ้นรน

◎ ความดีเพียงเล็กน้อยเป็นสิ่งธรรมดา ความชั่วเท่าเม็ดงาจะพองโตเท่าภูเขา

◎ ความมั่งคั่งอยู่ด้วยความหิวย่อมยั่งยืน

◎ ความอิ่มอย่างงู นั่นแหละ สุขของกระยาจกที่ต่ำช้า

◎ กลิ่นหอมหรือเหม็นไม่ใช่จมูก ใจต่างหากที่จะบอกให้รู้

◎ แสงแดดเผาเพียงผิวกาย แต่ทำให้ใจสบายเมื่อยามสายัณห์

◎ ความสุขที่มาถึงหลังจากทุกข์ เป็นสุขแท้ของชีวิต

◎ ความชั่วทำได้หนเดียวก็ควรอยู่ เพราะวาระหนึ่งจะมีส่องกรรมนั้นไม่ได้

◎ ผู้ที่สำนึกตนได้เท่านั้นที่รู้ว่ากฎหมายคือ การขัดเกลานิสัยของคนพาล

◎ เมื่อหญิงอื่นชิงชังนั่นแหละ "ความดี" ของภรรยาจึงจะปรากฏให้เห็น

◎ ความชั่วช้านั้นทำให้มองเห็น "ความดี" อย่างชัดแจ้ง

◎ การ "นิ่ง" ของผู้ฟังคืออาวุธที่จะบั่นคอผู้พูด

◎ เมื่อผัดผ่อนให้ผ่านวันนี้ไป พันธะจะมัดในวันหน้าอย่างแก้ไม่ไหว

◎ ความชั่วของตนคือกระจกส่องหน้าที่ตนเองไม่อยากมอง

◎ ความพอใจ คือ ตราชูที่ไม่เป็นธรรม

◎ ความดีในสิ่งชั่วก็คือ สำนึกผิดได้เมื่อกระทำแล้ว

◎ เมื่ออิ่มด้วยการนอน จะตื่นขึ้นมาด้วยความหิว

◎ ใบหน้าอันแท้จริงของมนุษย์ จะเห็นได้ในวันที่นอนอยู่ในโลง

◎ นึกคิดว่า "ยังไม่ตาย" คือแจ้งเท็จแก่ตนเพื่อความอยากของมนุษย์

◎ "รส" ของการสัมผัส ทำให้มนุษย์ "ลืมตาย"

◎ การ "หิวกระหาย" เพื่อความดิ้นแหละจึงเกิดความชั่วเมื่อต้องการ "อิ่ม"

◎ "บุญ" ที่คนรวยไม่พึงกระทำก็คือ "การให้ทาน"

◎ "ขันติ" ย่อมทำให้เกิด "โทษ" แก่เจ้าหนี้ตลอดกาล

◎ ลูกหนี้ที่ได้สุขก็เมื่อพบเจ้าหนี้ที่พอใจในขันติของเขา

◎ สวรรค์ของคนจน ก็คือ "นรก" ของคนรวยบนความจนของผู้อื่น

◎ ถึงแม้ "บุญ" จะนำสุขมาให้เมื่อตายแล้ว คนเราก็ยอมรับ "บาป" เพื่อการมีชีวิตอยู่ต่อไป

◎ การเสวนากับคนพาลแต่อิ่มท้อง ถึงจะเศร้าในภายหลังบางคนก็จำทน

◎ คนมั่งมีที่ไม่สรรเสริญ "ทาน" จะเรียกว่า "คนพาล" ได้หรือไม่......?

◎ ชีวิตมนุษย์น้อยสำหรับคนมั่งมี แต่มากสำหรับคนยากจน

◎ เมื่อมุ่งหมายถึงอารมณ์ในอนาคต ย่อมบำบัดความกระหายในปัจจุบันได้

◎ เสมอกันด้วยความเป็นคน แต่เป็นอยู่อย่าง "อนิจจํ" จึงทำให้ชีวิตหมุนเร็วกว่าโลก

◎ เป็นสุนัขที่อ้วนพี ดีกว่าเป็นคนที่ผอมโซ นี่เป็นความนึกคิดของผู้อดอยาก

◎ การ "ไม่มี" ของคนรวย คือคำพูดที่ชินหูคนจน

◎ คำพูดถึงแม้จะดื่มกินไม่ได้ แต่เป็นที่พอใจ ผู้ฟังย่อม

เกิดมานะ

◎ การแต่งกายอย่างงดงามไม่หมายถึงว่า ในท้องจะเต็มไปด้วยอาหาร

◎ วาจาย่อมเปลี่ยนแปลงได้ตามแต่ลิ้นกระดิก นิสัยและสันดานเท่านั้น พึงถือเป็นเครื่องวัด

◎ ใจมนุษย์ไม่มีเย็น นอกจากอารมณ์ที่ผ่อนคลายชั่วขณะหนึ่ง

◎ จะเป็นสิ่งใดไม่สำคัญ แต่ตั้งใจสักการะแล้วย่อมเกิดกุศล

◎ "เวร" จะระงับได้ต่อเมื่อพ้นทุกข์ จึงเป็นเหตุให้ได้รับการ "ทรมาน" แก่จิตใจ

◎ เห็น "ทรัพย์" ผู้อื่นเป็นก้อนดิน ผู้นั้นคือคนวิกลจริต

◎ เห็นภริยาผู้อื่นเสมือนมารดา ก็เพราะสามีผู้นั้นเป็นบิดาผู้เห็น

◎ การ "ชนะ" ความโกรธได้ดีที่เกิดจากสามัญสำนึกก็คือคำ บริภาษ ของเจ้าหนี้

◎ "ความจริง" ที่ไม่เกิดประโยชน์ คือคำพูดที่ร้องขอ

ต่อเจ้าหนี้

◎ ถ้าปราศจาก "การกิน" เท่านั้น โลกนี้จะน่าพิสมัยยิ่งกว่าเท่าที่เป็นอยู่

◎ การ "ต่อสู้" ของชีวิต ที่ไม่ยุติธรรมก็เพราะกรรมการชอบ "อามิส"

◎ ท่านพอใจ เราก็พอใจ แต่หากเป็นสิ่งเดียวกัน สิ่งนั้นแหละจะทำให้เกิด "ไม่พอใจ"

◎ การกินแต่พอประมาณ จึงทำให้สุนัขเลียงขยันเห่า ถ้ากินถึงอิ่ม ก็ควรขุดหลุมฝังมันได้

◎ เขาตายอย่างทรมานเพราะหิวกระหาย เรากำลังเป็นอยู่ เป็นเรื่อง "เด็ก" ของคนที่ยังไม่อิ่ม

◎ การให้ความกรุณา ย่อมจะมีจำนวนจำกัดแก่ผู้ขอ จึงยังประโยชน์แก่ "ผู้ให้" ในขณะนี้

◎ หาก "พระเจ้า" สาปคนให้เป็นสัตว์ได้ ในปัจจุบันนี้จะมีมนุษย์ที่ยากจน ขอแปลงชาติเป็น "สุนัข" เลียงเป็นอันมาก

◎ การมีชีวิตอยู่ย่อมพอใจ แต่บางท่านก็เต็มทนในทุกข์ของการมี "เมียแก่"

◎ การ "ขาด" ดูภาพยนตร์เพียง ๑ เรื่อง สำคัญกว่าการขาดอาหารของกระยาจกหนึ่งครอบครัว

◎ การ "หล่นไกลต้น" เป็นการสืบตระกูลอันดียิ่งของเยาวชนในความดีที่พึงกระทำ

◎ การรักษาสัตย์ด้วยการไม่ชำระหนี้ย่อมเป็นการมี "สิน" ไว้ต่อไป แต่ทำให้ปราศจาก "ศักดิ์"

◎ การสวดมนต์ ทำให้ใจบริสุทธิ์ แต่ก่อนจะหลับนึกถึง "ดอกเบี้ย" ท่านว่าเป็น "สุคติ" ของเจ้าหนี้

◎ ความเพียรที่ยังไม่มีผล คือ การทนของผู้ที่ไม่มีงาน

◎ คำว่า "ได้" คำเดียว ทำให้ผู้ฟังพอใจมากก็คือ ผู้ของานทำเป็นผู้ได้ยิน

◎ ขันติ คืออดทน แต่หากทนอด เป็นกรรมอันดีที่จำเป็นกระทำอย่างไม่เต็มใจ

◎ ผลงานทั้งหลายดำเนินไปด้วยดีก็คือ การรับสมัครพนักงานที่สาวและสวยเข้ามาดำเนินกิจการร่วมกันอย่างใกล้ชิด

◎ เพราะสัญชาตญาณเท่านั้น บันดาลให้คุณและโทษแก่มนุษย์ได้อย่างดำกับขาว

◎ แมว เสียงร้องก็บอกให้รู้ลักษณะและจำพวก แต่มนุษย์ไม่มีอะไรเป็นเครื่อง "วัด" อย่างแท้จริง

◎ เมื่อหัวเท่านั้นจึงจะรู้ว่า ชีวิต นี้มีความสำคัญเพียงไร

◎ ความ "ไม่โกรธ" จะพึงมีได้ก็เพราะหน้าขาวปากแดงและเป็น "หญ้าอ่อน"

◎ การฝืนใจกระทำไปด้วยความเบื่อหน่ายก็คือ การแสวงหาประโยชน์เพื่อ "เลี้ยงท้อง" ในยามยาก

◎ ความ "หน้าด้าน" ของคนนั้นจะเห็นได้จากตัณหา—ราคะของเขา

◎ การ "พอใจ" ที่ปราศจาก "อคติ" ก็คือความพอใจของคนที่ตายแล้ว และยังไม่เกิดมานั่นเอง

◎ คำว่า "ไม่มี" ย่อมเป็นสง่าแก่ผู้กล่าว แต่เป็นความเศร้าอย่างสุดหวังของผู้ของานทำ

◎ การสาปแช่งของคนยากหากเป็นผล คนที่รับกรรมนั้นจะสำนึกตนได้ แต่พระเจ้ามีจริงหรือไม่เล่า

◎ เทวโลก ก็มีจริง เพราะว่าชีวิตยังอยู่—ยมโลก จึงเป็นเพียง "ความหวัง"

◎ "สังขาร" เมื่อกำลังตึงเต่ง ย่อมนำมาซึ่งสุข แต่หาก

"สังขาร" ที่แห้งเหี่ยว ถือว่าการตั้งแต่งเป็น "สรณะ" ของท่าน "อนิจจํ"

◎ "อดข้าวหุงกิน" และ "อดนอนนานตาย" หากไม่มีข้าวหุงแล้ว ก็ต้อง "ยอดตายก่อนนอน"

◎ การถือ "ขันติ" นั้นจะยิ่งยืนหยั่งประโยชน์ได้เพราะการ "อิ่ม" แต่ถ้าหิวก็คือ "ทนทุกขเวทนา"

◎ "เปรต" กำลังเดินงุ่มง่าม "ยมพบาล" ก็ตามคร่า "เทวดา" กำลังกรีดกราย ท่านเห็นไหม?

◎ เป็นความ "จริง" ทุกครั้งที่พูด แต่ท้องมันจริงที่การหิว แล้วคำพูดกับท้องใครจะจริงกว่ากัน

◎ คำสำบานของคนเข็ญใจ ย่อมมีน้ำหนักเพียงธุลีละอองน้ำลายของคนร่ำรวยที่อวดความเป็นเศรษฐีของตน

◎ เหตุและผล อันจำเป็นแก่ชีวิตคนจนก็คือ คำอธิบายที่เบือหูของผู้ฟังคือคนรวย

◎ ถึงแม้จะคนละอิ่มอันเดิมอกันด้วยปริมาณ แต่แตกต่างกันโดย "คุณภาพ" ความตะกละก็ยังเป็นของกระยาจกเสมอ

◎ ไม่มีการแบ่งชั้นวรรณะ แต่ความเป็นอยู่ของชีวิตไม่เหมือนกัน จึงมีทั้งสุขและทุกข์ในสัตวโลก

◎ ไม่มีใครสามารถสร้างอนาคตได้ โดยไม่รู้จักประหยัด

◎ เสื่อเฒ่าจำศีล เสือผอมอย่าดูเบา

◎ ไม่มีใครจะเลื่อนชั้น และเลื่อนฐานะให้ท่านได้หรอก นอกจากตัวของท่านเอง

◎ ปลูกความใฝ่สูงเอาไว้ แล้วเรียกความขยันหมั่นเพียร ความไม่เห็นแก่เหน็ดเหนื่อยเข้ามาเป็นมิตร......

◎ ลักษณะที่ประเสริฐ ที่ควรมีอยู่ในความรู้ของผู้ปรารถนาจะก้าวหน้าทุกคน ก็คือความรักที่จะรับผิดชอบ

◎ ชีวิต คือประวัติที่พราวไปด้วยความดีและชั่ว คนเราทุกวันนี้ ต่างก็กำลังสร้างประวัติของตนอยู่

◎ เราจะถูกโฆษณา ก็โดยเพื่อนรักของเรา

◎ อันตรายนำมาซึ่งความกลัว และความกลัวนำมาซึ่งอันตรายยิ่งขึ้น

◎ รักมิตร อย่าขอของรักจากมิตร

◎ จะคิดอะไรก็คิดเถิด มันเป็นสิทธิของท่าน แต่ถ้าท่าน

คิดในทางชั่วร้าย บ้านของท่านจะกลายเป็นที่อยู่ของปีศาจ......

๑ ท่านบอกความลับแก่ใคร ๆ ก็ดี เท่ากับท่านสละเสรีภาพนั่นเอง

◎ ถึงมาช้า ก็ยังดีกว่าไม่มาเสียเลย

◎ ชีวิต เป็นเหมือนรถยนต์ที่คนขับขับตะบึงไปตามถนนหนทางที่มียวดยานขวักไขว่ นอกจากจะระวังไม่ให้รถของเราแล่นไปชนรถคันอื่นแล้ว ยังต้องระวังไม่ให้รถคันอื่นแล่นมาชนรถเราอีกด้วย

◎ ห้านาทีเดียวนี้ ท่านจะทำงานได้มากกว่าพันปีภายหลังท่านตายแล้ว

◎ ความโง่เขลา คือเวลากลางคืนของจิตใจ แต่เป็นเวลากลางคืนที่ปราศจากดวงเดือนหรือดวงดาว

◎ คนที่เข้าใจว่าเขามีความรู้พอตัวนั้น ย่อมไม่มีความรู้เลย

◎ คนนิ่งน่ากลัวกว่าน้ำนิ่ง

◎ ในความเคราะห์ร้ายเท่านั้น จะมีโอกาสเรียนและเห็นน้ำใจมนุษย์

◎ เพาะพืชแห่งความขยันลงไว้ในตัวท่านเสียแต่วันนี้

เพื่อความอยู่ดีกินดีในวันหน้า

◎ คนที่จะพึ่งผู้อื่นได้ ก็เพราะความดีของคนเอง

◎ ประเทศคับขันต้องการผู้นำที่ดี แต่ครอบครัวขัดสน ต้องการแม่บ้านที่ดี

◎ จงชื่นชมต่อวันนี้ เชื่อแต่เพียงเล็กน้อยสำหรับวันพรุ่งนี้

◎ จะทำอะไรก็จงทำไป ขอแต่ให้เป็นทางดีก็ใช้ได้

◎ เขาชมเชยตัวเองว่า เป็นคนไม่มีอคติเลย และการเสแสร้งทำเช่นนี้เอง ย่อมเป็นอคติอย่างใหญ่หลวงละ

◎ ไม่ชอบให้เขาทำแก่เราอย่างไร ก็จงอย่าทำกับเขาอย่างนั้น

◎ การเลียนแบบ เป็นงานของคนโง่

◎ ถ้าบิดามารดาปล่อยตามลำพังใจบุตรของตน ใจนั้นซึ่งควรจะเป็นวิหาร ก็กลายเป็นถ้ำของโจรไป

◎ รู้ในสิ่งใดที่ไม่เป็นประโยชน์ ย่อมไม่ดี แต่ว่าดีกว่าไม่รู้อะไรเสียเลย

◎ ความรื่นเริงที่แท้จริงของคน คือการรื่นเริงที่ได้รับการเห็นผู้อื่นได้รับความทุกข์ยาก เพราะจะพอใจมากกว่าเห็นคนอื่นเขาได้มีวาสนา

◎ ผู้คุยอวดตัวเอง ย่อมดูถูกพวกพ้องของเขา

◎ น้ำตาเป็นภาษาที่ซาบซึ้งของดวงตา ถึงคราวต้องการภาษารักที่แท้ นัยน์ตาก็พูดออกมาด้วยน้ำตา ในเมื่อปากจนปัญญาจะกล่าวได้

◎ ในซ่องของคนพาลนั้น คนเราใช้เท้าดีกว่าใช้มือ

◎ เย็บปากตัวเองเสียดีกว่า ป่วยการไปพูดกับคนไม่รู้จักฟัง

◎ คุณ ถ้าใช้ผิดทางก็กลายเป็นโทษ

◎ ความคิดเป็นอำนาจลึกลับ สามารถเปลี่ยนแปลงชีวิตคนเราได้

◎ ทรัพย์นิดหนึ่ง ย่อมติดตามคนตายไปไม่ได้

◎ ไม่มีสิ่งใดในโลกที่จะต่อต้านความตายได้

◎ ทรัพย์ ช่วยให้คนหนุ่มอยู่เสมอไม่ได้

◎ ความงาม คือความดี

◎ ชีวิตที่ปราศจากความนึกคิด ไม่ซาบซึ้งถึงแก่นชีวิตและแก่นแท้ของความตาย แม้จะใช้ความพยายามไปตลอดชีวิต ก็หยิบเอาผลสำเร็จมาไม่ได้

◎ สัตวโลก ย่อมเป็นไปเพราะกรรม

๏ จิตร้าย เป็นมารร้ายที่สุดในโลก

๏ ความหลง จูงให้คนทำได้ทุกอย่าง

๏ ความพยายามอยู่ที่ไหน ความมีชัยอยู่ที่นั่น

๏ สมองยังมีสิ่งเร้นลับแปลก ๆ ใหม่ ๆ อยู่อีกมาก ซึ่งเรามิได้นำออกใช้

๏ กำลังใจมั่นคง ช่วยให้ชนะ

๏ เคราะห์ เป็นสิ่งชั่วร้าย แต่สนิทสนมกับคนง่ายและประจบเก่งที่สุด แม้เราจะไม่ต้องการมัน มันก็ยังอยากจะเป็นมิตรกับเราอยู่ร่ำไป

๏ จุดหมายปลายทางที่ยิ่งใหญ่ของชีวิตนั้น มิใช่ความรู้แต่เป็นการกระทำ

๏ คนไม่รู้จักความวิตกกังวล ไม่รู้จักความลำบาก ย่อมไม่รู้จักความทุกข์ยาก

๏ กล้าที่จะเป็นตัวเอง เป็นความกล้าที่ควรแก่การสรรเสริญ

๏ พุ่มไม้ที่เลว ดีกว่าทุ่งโล่ง

๏ อำนาจใจเป็นสิ่งสำคัญที่สุด เพราะมันสามารถนำคนฟันฝ่าอุปสรรคและความทุกข์ยาก ให้บรรลุถึงจุด

หมายอันสว่างไสวได้

◎ ภัยย่อมไม่มีแก่ผู้ตื่นอยู่ด้วยสติ

◎ ความรักเงิน เป็นรากฐานแห่งความชั่วทั้งปวง แต่ทว่าการใช้เงินอันถูกต้อง คนอาจทำความดีได้มากหลาย

◎ ใส่ใจ ดีกว่าเก็บรักษาตำรา

◎ เสียอะไรไม่ร้อนเท่าเสียดอกเบี้ย

◎ สูทั้งหลายจงมองดูโลกนี้ อันตระการดุจราชรถที่พวกคนเขลาหมกอยู่ แต่พวกผู้รู้หาข้องอยู่ไม่

◎ สึกหรอไปเองดีกว่าสนิมขึ้น

◎ สิ่งทั้งหลายที่ท่านว่ายาก ท่านอย่าได้ท้อถอยมัน จงพยายามทำมันทุก ๆ วัน สิ่งนั้นจะสำเร็จในวันพรุ่งนี้

◎ เผชิญอันตรายเสียครั้งหนึ่ง ดีกว่ากลัวเสมอไป

◎ นิ่ง คือคำตอบที่ดีที่สุด

◎ แม่ไก่ที่กำลังนอน ดีกว่าไม้ที่หยุดนิ่ง

◎ ความหิว ได้แต่ชะเง้อคอเข้าไปที่บ้านของคนทำงานแต่ไม่กล้าที่จะย่างเท้าไปได้

◎ ระหว่างคนฉลาดสองคน คนที่ถึงมือก่อนเป็นผู้ชนะ

◎ จงไปที่มด เจ้าความเกียจคร้าน พิจารณานิสัยของมด และจงฉลาดเถิด

◎ รักแท้ มิได้อยู่ที่ดวงตา

◎ น้ำตา เป็นภาษารักที่อ่อนหวาน วิงวอน และมายามากที่สุด

◎ ความรัก บางครั้งก็อวดดี จองหอง หยิ่งผยองเหมือนสิงโต บางครั้งก็อ่อน น่วมนิ่ม เหมือนที่นอนนุ่ม

◎ ความรัก เป็นเหมือนโคถึกที่คึกคะนอง ถ้าเอาความจนเข้าไปต้อน มันมักจะไล่ขวิดเอา

◎ ความรัก โอ้ – เจ้าโคถึก แม้เจ้าจะลงหัวลงเขาหยิ่งพยศอย่างไร ก็ไปไม่ได้กินน้ำหรอก พอเห็นเงินติดปลายไม้เรียวเข้าหน่อย ชิคร้านจะคลานน้ำลายไหลเข้าคุกเข่ายอมให้เฆี่ยน

◎ เชิงหญิง เป็นสิ่งที่ผู้ชายควรรู้จัก ยิ่งกว่ารู้จักเชิงชาย

◎ มือหนึ่งกุมรัก อีกมือหนึ่งต้องกุมกระเป๋าเงินไว้

◎ เผลอตัวกอดรักสองมือเมื่อไร กระเป๋าก็จะดิ้นหลุดไป

เมื่อนั้น

◎ ผู้ชายมือไว ยังไม่ร้ายเท่าผู้หญิงมือเบา

◎ ความหยิ่ง เป็นสิ่งท้าทายความกล้า

◎ คนกล้า ย่อมไม่มองข้ามอันตรายอย่างตาบอด

◎ ความกล้าหาญที่แท้จริง คือกล้าที่จะเผชิญเหตุเฉพาะหน้าได้ทุกสิ่งในโลก

◎ กล้าแพ้ในสิ่งที่ควรแพ้ ถือว่าเป็นชัยชนะ

◎ กล้าหลีกงาน คือหลุมฝังศพ

◎ ผู้กลัวแพ้ ย่อมชนะ

◎ มีเสียงหอนที่ไหน มีสุนัขที่นั่น

◎ ปล่อยเย่อหยิ่งไปเสีย แล้วความน่ารักจะตามมา

◎ แม้พระเจ้า ก็ยังไม่ทรงขว้างอาหารเข้าไปในรังนก

◎ สอนใครเช่นไร เราต้องทำได้เช่นนั้น

◎ แม้น้ำมันงา ยังต้องใช้ความพยายามบีบคั้นออกมาจากเมล็ดงา

◎ ความเพียร คือวาสนา

◎ สิ่งใดเป็นประโยชน์ รีบคว้าสิ่งนั้นไว้

◎ เอื้อมไม่ถึง ก็ตะเกียกตะกายเอาให้ได้

◎ เหินห่าง ความเสน่หาก็คลาย

◎ ถูกอิจฉา ดีกว่าถูกสงสาร

◎ นกไม่กินเหยื่อ แร้วก็ไม่รัดคอ

◎ ตายเพราะรัก ดีกว่าตายอย่างสมยอม

◎ มิตรมั่นคงอยู่ได้ทุก ๆ เหตุ นอกจากหน้าที่และความรัก

◎ แม้ดวงใจจะสลบไสลอยู่ในรสน้ำหวานแห่งความรัก แต่ดวงตาต้องมองดูตัวเองอยู่ทุกขณะ

◎ ความงาม คือแม่มด ที่สามารถจะสาปความซื่อสัตย์ให้กลายเป็นเลือด

◎ มิตรแท้ เป็นความสง่างาม

◎ โอกาสยังไม่มา ก็ต้องหาช่องทางเดินเข้าไปให้ถึงมัน

◎ มีรักแท้เดินร่วมไปในทางกันดาร ดีกว่าขี่นรถยนต์ไปบนถนนราบเรียบ

◎ กอดรัก ดีกว่ายอมให้รักกอด

◎ กงล้อ ย่อมหนีรอยโคไม่พ้น

◎ กันสนิม ดีกว่าชำระสนิม

◎ ผู้ไม่ยอมคบมิตร ก็เหมือนก้อนอิฐที่ถูกขว้างเข้าไป

ในป่า

◎ ไม่ยอมทำความดีให้ใครเห็นใจ ก็เหมือนเรือนหอที่ปราศจากนางห้อง

◎ คนขาเดียวพอเขยกไปไหนได้ แต่คนที่คบตัวคนเดียวย่อมไม่ผิดคนหลงป่า ที่มีภยันตรายล้อมรอบ

◎ อยากรู้นิสัยตัวเอง จงดูเพื่อนสนิทของเราเอง

◎ ตำรา ช่วยเฉพาะคนที่รักวิชา

◎ กำลังอื่นใด ไม่แรงร้ายเท่ากำลังมายา

◎ ผู้หญิงย่อมยิ่งยงไปด้วยมารยา

◎ วิชา เป็นมิตรซื่อและสูงสุด

◎ มิตรแท้ มีค่ากว่าภรรยาเทียม

◎ แม้พระจันทร์ ยังมีวันเพ็ญ

◎ ความอ่อนน้อม ชนะได้แม้กระทั่งคนโกรธ

◎ คันศร ย่อมมีความศักดิ์สิทธิ์อยู่ที่ลูกศร

◎ แร้ว มีความศักดิ์สิทธิ์อยู่ที่บ่วง

◎ วาจา มีความศักดิ์สิทธิ์อยู่ที่คำสัตย์

◎ จงเริ่มทำงาน แล้วพระผู้ศักดิ์สิทธิ์จะทรงส่งเงินมาให้

◎ มะดัน แม้เรียกชื่ออย่างอื่น มันก็ยังดำรงความเปรี้ยวของมันไว้

◎ แม้ใบหม่อน ยังกลายเป็นผ้าไหมได้ ด้วยน้ำมือของคน

◎ ไม่มีดาวบนฟากฟ้าดวงใด จะบันดาลความสำเร็จให้เราได้ เท่ากับดาวในดวงใจ

◎ ใจสู้เมื่อไร กายกระโดดขึ้นมาเมื่อนั้น

◎ ที่นอน เป็นมหาโจรปล้นเวลา และปล้นทรัพย์

◎ หัวถึงหมอนเสมอ ท้องย่อมหิวเสมอ

◎ จนเงินพอหาได้ แต่จนความขยัน หมดทาง

◎ ยิ้มสวย ช่วยซ่อนความคิดที่โสโครก

◎ ไม่มีปลาตัวใดที่อยู่ได้โดยไม่มีน้ำ

◎ งานเป็นที่พึ่งของมนุษย์

◎ ความหวัง ได้เดินคู่กับความเพียรพยายามเมื่อใด ที่หมายย่อมหนีไม่พ้น

◎ แม้ถึงคราวเคราะห์ร้าย ก็อย่าให้ใครตราหน้าว่าหนี้

◎ เวลายังมีพอสำหรับทุกสิ่งทุกอย่าง

◎ สิงโตนำ ดีกว่าแกะนำ

◎ ร่างกายดี ไม่มีทรัพย์ ก็เหมือนได้ป่วยไปครึ่งตัว

◎ แม้แต่น้ำ ก็ยังไม่ยอมให้ไก่กลืนลงคอได้ง่าย ๆ

◎ ไม่มีนกตัวไหน ที่จะยอมอดตายเพราะขาดอาหาร

◎ หลุมฝังศพเท่านั้น เป็นสถานที่เก็บความคิดที่จะช่วยตัวเองของมนุษย์ไว้ได้

◎ ความขยันอยู่กับใคร คนนั้นสบายตลอด

◎ ความเกียจคร้าน เหี้ยมโหดทารุณยิ่งกว่าความตาย

◎ สิ่งที่ทำได้ คือกำไร

◎ คนขี้ขลาด ไม่เคยไว้วางใจแม้กระทั่งตัวเอง

◎ ไม่เชื่อตัวของตัว ก็หมดประโยชน์ที่จะเป็นของตัว

◎ ความเชื่อใจ มีผลศักดิ์สิทธิ์ยิ่งกว่าผลงานบางอย่าง

◎ ความเย่อหยิ่ง ย่อมทำลายความสวยงาม

◎ อายุมิได้ทำให้คนฉลาด

◎ ความฉลาด เกิดจากความเรียนรู้

◎ มัวคอยเวลา ความหวังที่จะได้ก็ช้าไป

◎ พลังใจ เป็นเครื่องกลไกมหึมา

◎ ตัณหา จูงใจไปสู่ความประพฤติชั่ว

◎ ขาดสติ ย่อมขาดความรู้สึกผิดชั่วและกระดากอาย

◎ รองเท้าเก่าย่อมไม่กัดเท้า

◎ อดทน จนกว่าความทุกข์ยากจะร้องว่า พอแล้ว !

◎ อย่ามองเพียงสิ่งที่อยู่ข้างหน้าและข้างหลังรอบ ๆ กาย และสิ่งที่อยู่ต่ำกว่าเท้าลงไปก็ควรมองไว้ด้วย

◎ พื้นรองเท้านั่นแหละ รับภาระหนักที่สุด

◎ ชื่อเสียง เป็นแต่เพียงลมหายใจ มันอาจจูงความทุกข์ยากมาให้ก็ได้

◎ ชื่อเสียงดี เหมือนนกราคาแพงที่เลี้ยงไม่เชื่อง ขาดความระวังเมื่อใด มันก็บินปรื๋อจากไป

◎ ชื่อเสียง ไม่ใช่สินค้าที่จะประกาศโฆษณา

◎ ความรักชอบรังแกคนใจอ่อน

◎ ความใจดำ เป็นความโหดร้าย

◎ ความรักแท้ ย่อมไม่เกิดที่สมองต้องฝ่าอันตรายลุ่ม ๆ ดอน ๆ หรือต้องเป็นที่หวาดเสียว อุดมไปด้วยการที่จะมีโทษ หรือฝืนธรรม และนำเนื้อของความรักแท้ล้วนแล้วต้องทำลายศีลธรรมทั้งสิ้น

◎ ความหมายของรักแท้ ย่อมไกลกว่าสายตาจะมองเห็น

◎ ความรักที่หวังเพียงความอบอุ่นก็ไม่ผิดที่นอนซึ่งอาศัยนอนเพียงชั่วคืน

◎ คนพลาดรัก ก็มีกิริยาคล้ายกับคนวิกลจริต

◎ ใครจริงจังกับความรักเกินไป ก็เดินทางใกล้ความเป็นบ้าเข้าไปทุกขณะ

◎ ในความรัก มีความไม่จริงอยู่อย่างน้อยก็ครึ่งหนึ่ง

◎ ความรัก มักจะพล่าเอาสายตาไปเสีย

◎ มารดาเท่านั้น ที่จะแย่งสายตาจากความรักกลับคืนมาให้ได้

◎ ไข้กำเริบ ยังไม่เท่ารักกำเริบ

◎ น้ำสุรา เปลี่ยนความฉลาดให้กลับเป็นโง่

◎ คนใหญ่จริง ย่อมไม่รู้สึกว่าตัวใหญ่

◎ คนเด็ก คุยเขื่อง

◎ สูงแล้วต่ำ ดำแล้วขาว ยาวแล้วสั้น อะไรเอ่ย..... โปรดส่งคำตอบไปให้ผู้รวบรวมด้วย

◎ ข้างนอกขรุขระ ข้างในตะตึงโหน่ง.....ดีไหมเอ่ย.....?

◎ หัวเรียว ท้ายเรียว เที่ยวในมหาสมุทร ใครปัญญาสูงที่สุดจึงเล็งเห็น ใครโง่เง่าเต่าเล่นต้องเห็นว่าเป็นเรือ...แต่ไม่ใช่เรือ...?

◎ คนที่คิดว่าตนไม่ฉลาด นั่นแหละคนฉลาด

◎ อย่าคิดว่าเคราะห์ร้ายจะแวะมาเยี่ยมเพียงครั้งเดียว

◎ ในขณะที่ขึ้นจะหยุดก็ได้ แต่ถ้าขณะลง อย่ายอมหยุด

◎ เตือน ง่ายกว่าปฏิบัติ

◎ ปี่ ไม่ได้มีไว้เป่าให้ควายฟัง

◎ ไม่มีปี่วิเศษอันใดจะเรียกปลาให้กระโดดจากน้ำขึ้นมาหาได้

◎ หลงเชื่อคนง่าย เป็นความอ่อนแอของผู้ใหญ่ แต่เป็นความแข็งแรงของเด็ก

◎ ช้า ๆ ไม่ทันเจ็ก

◎ เมื่อมีความแค้นแทงหัวใจให้เป็นแผลลึกเสียแล้วก็ยากที่จะเกลี้ยกล่อมให้คืนดีดังเดิมได้

◎ สร้างแค้นให้เขา เราไม่พ้นแค้น

◎ จงหยุด เมื่อถึงเวลาที่ควรหยุด

◎ จงวิ่งให้เร็วที่สุดเท่าที่จะเร็วได้ ถ้าสิ่งที่สะบัดพลิ้วอยู่ข้างหน้านั้น คือธงชัย

◎ ถอยหลังดีกว่า ที่จะเดินเข้าไปในกลุ่มหมาบ้า

◎ หมาไม่เห่า มักไม่ถูกวางยา

◎ ถ้าเป็นหนู ตกเข้าไปอยู่ในอุ้งเล็บแมว จงดิ้นให้สุดแรงเกิด

◎ "เชิญซี่ มฤตยู" หนูกล่าว เมื่อกับหับเอาตัวเข้าแล้ว

◎ รู้จักซ่อนความสามารถ เป็นความสามารถอันยอดเยี่ยม

◎ สุนัขเห่า และน้ำเชี่ยว ก็ควรระวังไว้ด้วย

◎ โอ้ กิเลสยังมีอยู่ จะไปเป็นเทวดาได้อย่างไร...?

◎ ผู้หญิง ก็เปรียบเสมือนสิงโต ชายใดจับได้อย่างนิ่มนวลที่สุด ชายนั้นโชคดีที่สุด

◎ ปู แม้ผู้สอนจะสามารถเพียงใด ก็อย่าหมายว่าจะได้เห็นมันเดินตรง

◎ แม้หัวใจจะใหญ่เท่าโลก ก็เป็นหัวใจที่ไม่จดจำความผิดของตัวได้ ก็ไร้ความหมาย

◎ มีดีสิ่งเดียว ดีกว่ามีหลายสิ่งแต่เลว

◎ หัวใจที่ดีที่สุด ก็คือหัวใจที่มุ่งตอบแทน

◎ หวานเป็นลม ขมเป็นยา

◎ โคผู้นำฝูงเดินตรง โคตามหลังก็เดินตรง

๏ ร่วมโต๊ะกับปราชญ์ครั้งเดียว มีค่าเท่ากับดูหนังสือหกเดือน

๏ อ่านหนังสือหกเดือน มีค่าเท่ากับได้นั่งคุยกับผู้แต่งหนังสือนั้นสองชั่วโมง

๏ การช่วยเหลือบุคคล ปราชญ์ท่านว่าเป็นสิ่งประหลาด

๏ ของแท้ในโลกมีไม่มากนัก

๏ ความจริง แม้แต่ตู้เซฟที่ลั่นกุญแจก็เก็บไว้ไม่ได้

๏ แสงใหญ่ ย่อมข่มแสงน้อย

๏ คนซื่อมักเป็นฝ่ายเสียเปรียบ

๏ คนแก่เรียนเป็นเจ้าของความรู้

๏ ความชรามาไม่ถึง ความรู้บางอย่างก็มาไม่ถึง

๏ เมื่อคนรู้น้อยไม่พูด สิ่งเล็กน้อยที่คนรู้มากพูดออกไปก็เป็นเรื่องใหญ่

๏ คนสอพลอยิ่งมากขึ้น คนพูดจริงก็เหลือน้อยลง

๏ คนยอพบคนยอ ก็เหมือนทะโมนป่าสองตัวพบกัน

๏ อิ่มใจ อาจช่วยให้อิ่มท้อง

๏ คนรู้มากเกินไป บางครั้งก็เห็นสิ่งใหญ่ ๆ เล็กเกินไป

๏ เจ้าของหมา ย่อมไม่เมตตาหมาที่กัดขาเขา

◎ อันกวางป่าหรือจะว่าเป็นทอง...?

◎ เมื่อมีเพชร ไหนเลยจะนิยมก้อนกรวด

◎ ความเพลี่ยงพล้ำย่อมมีอยู่แม้ในหมู่คนเก่งกาจ

◎ ลูกเขย ไม่เป็นที่รักของพ่อตาเสมอไป

◎ ลูกสะใภ้กับแม่ผัว เข้ากันได้น้อยนัก

◎ หาบดิน ก็คือหาบเงิน

◎ ทรัพย์ในดิน สินในน้ำ

◎ ใครทำใครได้

◎ ดื้อได้อายอด

◎ มดเอ๋ยมดแดง เล็กเล็กเรี่ยวแรงแข็งขยัน

◎ สิบคนเข้า ไม่เท่าคนหนึ่งออก

◎ อุปสรรค ขวางหน้าคนที่ไม่สู้มันจริงเท่านั้น

◎ ความบกพร่องเป็นของธรรมดา

◎ ยิ่งไกล ยิ่งอยากได้

◎ ได้แล้วก็สิ้นอยาก

◎ สิ่งไม่ควรทำ ยิ่งอยากทำ

◎ ยิ่งว่า เหมือนยิ่งยุ

◎ หมาบางตัวโอบเท่าไร ก็ไม่ยอมเข้าป่า

◎ เคร่งนัก มักไม่สนุก

◎ แม้แต่กิ้งก่า มันก็ว่าตัวมันดี

◎ แม้คนทั้งโลกจะผิดหมด แต่ตัวเองก็ยังถูก

◎ เขาผู้ไม่รับผิด เพราะความรู้สึกบอกเขาว่า เขาไม่มีเวลาทำผิด

◎ ศีลธรรม ไม่ใช่ของมีไว้สำหรับพูดเล่นเป็นขี้ปาก

◎ ชาติคางคก ยางหัวไม่ตกก็ผงกผงาดเรื่อยไป

◎ ยังไม่ได้ อยากได้ เมื่อได้แล้วก็เบื่อหน่าย

◎ แม้ไร้สิ้นดินฟ้ามหาสมุทร ความสิ้นสุดของมนุษย์ก็หาไม่พบ

◎ คนอ่อนแอต้องยืนพิงกำแพง

◎ ผู้ให้ความอุปการะ นั่นแหละเป็นผู้เอ็นดู

◎ คนไข้มักพอใจให้กลั่วเม็ดยาอันขมขื่นด้วยน้ำตาลก่อน

◎ คนธรรมดาทั่วไปพอใจกลั่วความบกพร่องส่วนตนเสียก่อน

◎ ความพอใจของตน มิได้หมายถึงว่าผู้อื่นจะพอใจด้วย

◎ คนขับประมาทวินาทีเดียวคนโดยสารทั้งคันรถตายหมด

◎ สิ่งใหม่ เป็นที่นิยมของมนุษย์

◎ การเข้าตะรางของจำเลย เป็นความปรารถนาของอัยการ

◎ ผิวนอก เป็นเครื่องล่อดวงโลก

◎ คนหิวข้าว หัวเสียเก่ง

◎ อย่าไปโฆษณาให้ใครเชื่อเลย ว่าเรารักคนอื่นยิ่งกว่าตัวเอง

◎ น้ำใหม่ เป็นความพอใจของปลา

◎ เหล้าค้างปีราคาแพง

◎ เห็นแก่ตัวเกินไป ย่อมไม่มีเวลาเห็นใจใคร

◎ ยาเคลือบน้ำตาล ทำประโยชน์ได้เท่ากับยาไม่ได้เคลือบน้ำตาล

◎ หลับตา ดีกว่าตาบอด

◎ ความจริง ตลกขบขันที่สุด

◎ ผลไม้หวาน เปลือกนอกอาจเปรี้ยว

◎ ของสวยงาม มักโก่งราคาแพง

◎ งามแต่นอก หลอกคนได้ไม่นาน

◎ เครื่องตบแต่งเป็นเหมือนกำแพงกันคลื่น

◎ เงิน ชอบจูงใจคนให้ทำผิด

◎ ความรักมักจูงใจคนให้ประพฤติชั่ว

◎ ดูรูปให้น้อยกว่าดูใจ

◎ อย่านิยมเครื่องประดับประดามากกว่าสติปัญญา

◎ คนรู้จักพูด ย่อมพูดแต่ธุระแท้ของตัว

◎ หนแรกที่มอบรัก หนนั้นควรเป็นครั้งสุดท้าย

◎ อยากได้รับสรรเสริญ ต้องไม่ชมตัวเอง

◎ ปากเป็นเอก เลขเป็นโท

◎ คนพูดปด ความสำเร็จะเข้าหาก็น้อยครั้ง

◎ ผู้ฉลาดเลิศย่อมไม่ส่อพลอ

◎ ยอด้วยความจริง นั่นแหละคนฉลาดจริง

◎ คนโกงพูดเพราะ

◎ ลิ้น มีไว้เพื่อนิ่ง เท่า ๆ กับมีไว้เพื่อพูด

◎ ลิ้นโค แม้มันไม่พูดโกหกใครเลย มันก็ไม่อดตาย

◎ ใครดี ยอยกให้สมดี

◎ คนพูดปด ก็เหมือนคนเหวี่ยงแหทอดปลา

◎ ปลาใหญ่จริง แม้จะเข้าแห แหก็ขาด

◎ คนขายสุรา ไม่ใช่คนดื่มสุราเสมอไป

◎ คนขายหนังสือพิมพ์ไทย บางคนอ่านหนังสือไทยไม่เป็นเลย

◎ คนจริงย่อมประจบด้วยความจริง

◎ คนใบ้ เก็บความลับได้ดีที่สุด

◎ เป็นความกลัดกลุ้มอย่างยิ่ง ถ้าคนปากมากจะอัดความลับเข้าไว้กับใจ

◎ ปากมาก แม้รักมาก ก็บอกความลับไม่ได้

◎ พูดมากนักมักไร้สาระ

◎ พูดเพราะ ถ้าไร้เนื้อหา ก็ไร้ประโยชน์

◎ คนพูดน้อย อวดโอ้โวหาร

◎ ปิดหูเสียดีกว่า ป่วยการฟังคนโวพูด

◎ ถ้าไม่เอาความสำคัญ คนมีลิ้นย่อมพูดเป็นทุกคน

◎ จำนวนพระเวทย์ เป็นเครื่องชี้ลักษณะพราหมณ์

◎ ธรรมชาติ เป็นอาจารย์

◎ วิทยาเป็นกำลัง

◎ ความสุจริต เป็นเกราะ

◎ ปัญญา เป็นอาวุธ

◎ สติ เป็นผู้คุมพลยุทธนา

◎ เวลาของแต่ละคน เหยาะย่างต่าง ๆ กัน

◎ ทำสิ่งไรที่พอใจ เวลาล่วงเร็วเกินไปเสมอ

◎ เวลาเป็นตุลาการ

◎ เสียงของตนมักต้องใจตน

◎ โลกนี้กลิ้งกลับกลอกยอกย้อน

◎ คำเพราะ คือมาลัยดอกรัก

◎ ผู้ควบคุมหญิงสาว ก็เหมือนผู้วิ่งแข่งกับคู่แข่งขันอยู่กลางทะเลทราย

◎ หญิงสาว เป็นเพื่อนร่วมน้ำสำบานกับความหิ่ง

◎ พ่อของลูกคนแรก ผู้หญิงน้อยนักที่จะลืมเขาได้

◎ ความอาย เป็นสิ่งที่ผู้หญิงทุกคนมี แต่ถ้าความรักฉีดขึ้นขีดสูงสุดเมื่อไร ผู้หญิงไม่มีความอายเมื่อนั้น

◎ ผู้หญิง ย่อมเข้าใจความจริงของผู้หญิง

◎ ผู้หญิง เกิดมาเพื่อต้องการให้ใครคนหนึ่งรัก

◎ ผู้หญิง ไม่ชอบชนะเสมอไป

◎ แพ้ เมื่อถึงเวลาควรแพ้ เป็นความพอใจของผู้หญิง

◎ รูปรสกลิ่นเสียง เป็นเพียงหลอก

◎ เชื่อเสมอ ก็ต้องใช้เสมอ

◎ สัญญา ย่อมเป็นจริงในกาลต่อไป

◎ รักข้างเดียว ก็ต้องทุกข์ไปคนเดียว

◎ หญิงสามารถสร้างบ้านได้ และก็พังบ้านได้อีกด้วย

◎ เหล็กคดทำเคียวเกี่ยวข้าวได้

◎ คนคด หมดต้องการ

◎ กระดุมเสื้อของเรา ใครเล่าจะปลดให้

◎ ใครผูก ใครคนนั้นย่อมต้องแก้

◎ ความรัก เป็นโรคร้าย

◎ ซื้อด้วยตาบอด ขายก็ต้องตาบอดตาม

◎ ม้าตาบอด ผีเท้าดีเสมอ

◎ ปลาตัวเล็ก มักไม่หลุดมือ

◎ หลังคาดีฝนไม่รั่ว

◎ รักชั่วหามเสา

◎ แผ่นดินงามเพราะบ้านเรือนมาก

◎ ไก่งามเพราะขน

◎ คนงามเพราะแต่ง

◎ พลูขาดปูนก็ขาดรส

◎ ความดี เป็นที่อิจฉา

◎ ทำดีย่อมมีคนเกลียด

◎ ตระกูล มิได้เป็นเครื่องวัดความเจริญของมนุษย์

◎ คนจนประพฤติดี ย่อมมีราคา

◎ ของดี ไม่ต้องระบายสี

◎ อายครู ไม่รู้วิชา

◎ สัตว์ป่าย่อมรักป่า

◎ เมื่อเป็นฝ่ายถูก จงอย่ารีรอ

◎ ยกย่องสรรเสริญให้เขาพอใจเสียก่อน แล้วจึงพูดสิ่งที่เราประสงค์

◎ พระจันทร์ดวงเดียว ส่องโลกให้สว่างได้ดีกว่าดาวหลายดวง

◎ บุตรดีคนเดียว อาจยังสกุลให้รุ่งเรืองได้ดีกว่าบุตรที่เลวทรามตั้งร้อยคน

◎ ขอทานที่มีชีวิตอยู่ ดีกว่ามหาเศรษฐีที่นอนอยู่ในหลุมศพ

◎ ถามสิบครั้ง ดีกว่าหลงทางหนึ่งครั้ง

◎ ไม่พูดมาก ก็ควรพูดน้อย แต่ให้ได้ความมาก

◎ ยิ่งอยู่ก็ยิ่งรู้

◎ ยิ่งดูก็ยิ่งเห็น

◎ ยิ่งทำก็ยิ่งเป็น

◎ ยิ่งเห็นก็ยิ่งคิด

◎ ยิ่งชิดก็ยิ่งใกล้

◎ ยิ่งใช้ก็ยิ่งหมด

◎ ยิ่งอดก็ยิ่งหิว

◎ ยิ่งฉิวก็ยิ่งบ้า

◎ โลกนี้ เป็นที่อยู่ของความบ้าต่าง ๆ ชนิด

◎ ใครเล่าบ้า และใครเล่าจะตัดสินว่าใครบ้า

◎ นักปราชญ์ราชครูที่ทรงความรู้กว้างขวาง คิดกระจายความรู้นั้นประโยชน์เพื่อสาธารณชน มนุษย์บางคนเรียกว่า บ้า...ยอดนักรบผู้กล้าหาญยอมตายอยู่กับหน้าที่ในสมรภูมิ แทนที่จะโกยเอาตัวรอด—กลับมาหาลูกหาเมีย มนุษย์บางคนเรียกว่า บ้า...แต่นักขูดรีดและเจ้าวายร้ายจอมโกงเงินเขานับจำนวนแสน จำนวนล้าน สูบเลือดเนื้อเถือกระดูกเพื่อนมนุษย์ด้วยกันเหมือนเปรตนรก มนุษย์บางคนกลับเรียกว่า ดี...

เออดี...ดีซีดี...... เจ้าความคิดแบบบ้าห้าล้านจำพวก ที่น่าชื่นชมที่สุดในโลกเอ๋ย......

◎ ผีเป็นหลอกเก่งกว่าผีตาย

◎ หลอกให้วิ่งตามผีบ้า... มือชี้ไปข้างหน้า......ตามองกระเป๋า

◎ ผีเป็นหลอกที่ไร ไม่เจียนตายก็ล่อนตัว

◎ ทะลึ่งมาก น้ำก็เข้าปากน้อย

◎ ความชั่ว น่ากลัวกว่าความตาย

◎ คนชั่วร้ายรับผิด ควรแก่การสรรเสริญ

◎ รู้ว่าเดินผิด ควรคิดเดินกลับ

◎ ความผิด มิได้มีไว้เพื่อป้ายให้คนไม่มีผิด

◎ คนโกง มักห่อหุ้มใจโกงไว้ในผิวเนื้ออันงาม

◎ ผ้าขาวที่เปื้อนสิ่งโสโครกหลายซับหลายซ้อน แม้จะซักฟอกจนเนื้อผ้าขาด ก็ไม่มีวันจะขาวสะอาดเช่นเดิมได้

◎ แก้วแตก แม้จะเอามาประกบใช้กาวติดให้แน่นสนิทเพียงไร แต่ก็คงมีรอยร้าวอยู่จนได้

◎ เพราะความเห็นแก่ตัวมาก จึงไม่มีเวลาจะซื่อกับใคร

◎ ตนเองนั่นแหละสาปตนเอง

◎ ผู้เกิดตระกูลสูง ประพฤติชั่ว ก็เท่ากับสาปตนเองให้ต่ำลงไปกว่าคนตระกูลต่ำ

◎ ชาติมะเดื่อ แม้ข้างนอกจะสุกใส แต่ภายในไส้ก็มีแมลงหวี่

◎ ชีวิต เป็นสิ่งว่างเปล่า ถ้าจะให้มีราคาค่างวด ก็ต้องรู้จักใช้ชีวิต

◎ ความสันโดษ เป็นมิตรที่น่าคบ

◎ ชีวิตเป็นเหมือนเทียนที่จุดไว้ทั้งสองข้าง คงจะทนอยู่ไม่ได้ตลอดคืน แต่แสงสวยงามของเทียนนั้นก็เป็นที่น่าชื่นชม

◎ ขอให้ท่านมีชีวิตอยู่ตลอดวันแห่งชีวิตของท่าน

◎ ถ้าพอใจเพียงในความเป็นอยู่ ท่านจะไม่มีโอกาสอยู่กับความพอใจ

◎ จะพอดี ก็ต่อเมื่อทุกสิ่งทุกอย่างดีพอ

◎ ทุจริต ไม่นำมาซึ่งเกียรติคุณ

◎ ความกลัว เกิดจากความไม่รู้จริง

◎ ช้าเป็นการ นานเป็นคุณ

◎ คนดีมีเต็มเมือง แต่หาคนดีได้ยาก

◎ ความเกียจคร้านเป็นอันตรายอย่างยิ่ง

◎ ยิ้มเป็นอาหารของใจ

◎ ผู้มีเกียรติจะอับอาย ก็ในเรื่องที่ทำไม่ได้อย่างพูด

◎ ผู้เล่นกับแมว ต้องคาดหมายไว้ก่อนว่าจะต้องถูกข่วน

◎ สุภาษิตทั้งหลาย เป็นเครื่องบำรุงความฉลาด

◎ มีมาก ก็ต้องการมากขึ้นไปอีก

◎ ตัวใหญ่กินคำโต

◎ ทะเลจะมืด คลื่นจะซัดสักเพียงใด กัดฟันทนไว้ สักวันหนึ่งเราจะต้องแลเห็นฝั่ง

◎ อย่าวิตกเลย อย่างมากเราก็ลำบากเพียงชั่วชีวิตนี้เท่านั้น

◎ แม้พันธุ์ไม้ ยังมีฤดูของมันที่จะผลิดอก

◎ แม้แต่ทะเลก็ยังมีฝั่ง

◎ เครื่องจักรของนาวาชีวิต คือความขยัน

◎ อยากจะถึงที่หมายเร็ว จงเร่งเครื่องจักรให้หมุนเร็วขึ้น

◎ ความสกปรก และหนวดเคราอันรุ่มร่ามเหมือนแพะ

เท่านั้น ที่จะได้มาโดยไม่ลำบาก

◎ เมื่อท้องเต็มแล้ว จิตใจย่อมอยู่ในวงล้อมของหญิงสาว

◎ เคยหิวมาก่อน เมื่ออิ่มแล้ว ทำไมจะลืมมันเสีย

◎ นึกถึงความหิวไว้ เพื่อมื้อต่อไปจะต้องไม่หิวอีก

◎ เมื่อโจรสลัดสวดมนต์ จงซ่อนเงินของท่านเสีย

◎ คว้าทั้งหมด สูญทั้งหมด

◎ คนพาลมิใช่หัวหน้า

◎ ควรทำกิจแก่คนที่ช่วยทำกิจ

◎ ความเพียร ทำได้ตลอดชีวิต

◎ แพ้แล้วชนะ ดีกว่าชนะแล้วแพ้

◎ ร้องไห้ก่อนหัวเราะ ดีกว่าหัวเราะก่อนร้องไห้

◎ ความบริสุทธิ์ใจ ย่อมไม่ต้องมีอะไรป้องกัน

◎ คนโกงกับสุกร ท่านอาจชำระมันให้สะอาดได้ แต่แล้วก็กลับไปหาสิ่งโสโครกอีกไม่ทันข้ามคืน

◎ ชีวิตนั้น เป็นศิลปวัตถุอันหนึ่ง ซึ่งจะต้องรู้จักสร้างทำด้วยมือที่ฉลาด

◎ การชักช้า คือเครื่องทำลายความโกรธ

◎ เกียรติยศ เป็นสมบัติอันมีค่ามากที่สุด

◎ ถ้าจะเล่นกับไฟ ต้องเตรียมเครื่องดับไฟไว้ใกล้ ๆ

◎ ทำสำเร็จ ดีกว่าคิดสำเร็จ

◎ ชีวิตนี้ ยังมีอะไรเหลืออยู่บ้าง ที่ท่านจะต้องทำให้สำเร็จ

◎ แม้แต่งานเล็กน้อย ถ้าทำสำเร็จได้ ก็นับว่ามีเกียรติ

◎ ความเชื่อถือ คือกำลัง

◎ แม้มีความสามารถ แต่ปราศจากเสียซึ่งโอกาสก็มีค่าเพียงส่วนน้อย

◎ ความกล้าหาญ ควรมีตารอบตัว

◎ คนขี้ขลาด อาจกลายเป็นคนกล้าได้เพราะความกลัว

◎ ความกระตือรือร้นที่ปราศจากความรู้ ก็เหมือนพระจันทร์ที่ถูกเมฆร้ายบัง

◎ ความสงสาร เป็นสื่อนำเข้าสู่ดวงใจคนรัก

◎ ความรักชักนำให้คนหมุน

◎ ความโกรธ ทำให้เศรษฐีถูกเกลียด

◎ ความโกรธ ทำให้คนถูกรังเกียจ

◎ ความเพียรมีชีวิตอยู่ได้วันเดียว ดีกว่าความเกียจ

คร้านมีชีวิตอยู่ได้ตั้งร้อยปี

◎ ความคิดหลง ส่งจิตคิดประมาท

◎ สติ เป็นผู้คุมใหญ่

◎ สิ่งที่ทำแล้ว จะทำคืนไม่ได้

◎ เมื่อยังไม่ถึง อย่าพึ่งพูดอวด

◎ คุณความดี เป็นสิ่งที่ควรรักษา

◎ ภรรยาดี เป็นผู้จัดการการงานดี

◎ กตัญญูกตเวที เป็นเครื่องหมายของคนดี

◎ ความคิด แม้จะก้าวยาวเพียงไร แต่ก็ไม่สามารถจะก้าวเกินไปครั้งละก้าวได้

◎ ปลาตายเพราะน้ำขุ่นมากกว่าน้ำใส

◎ น้ำขุ่นเกิดขึ้นตรงไหน ปลามักอยู่ตรงนั้น

◎ ความดีใจของผู้หญิงร้องไห้ได้

◎ คนไม่รักตัวย่อมปฏิเสธแม้กระทั่งตัวเอง

◎ เมื่อน้ำในบ่อเย็นสบาย ปลาย่อมไม่กระเสือกกระสนไปไหนให้เดือดร้อน

◎ หมาปากเปราะ ไม่เป็นที่พอใจของขโมย

◎ ต่อสู้กับผู้มีกำลัง ก็เหมือนใช้ปีกแมลงเม่าโผไปบิน

ร่อนอยู่รอบกองไฟ

◎ ความริษยา ทำให้ฉิบหาย

◎ ประโยชน์จะสำเร็จ ก็ด้วยการรู้จักประมาณตน

◎ กรุณา เป็นลักษณะของมหาบุรุษ

◎ เมตตา ย่อมเป็นสุขทั้งหลับและตื่น

◎ สติ จำปรารถนาในสิ่งทั้งปวง

◎ น้ำมาก ไฟก็ปราชัย

◎ ไม่อดอยาก ก็ไม่อยากดิ้นรน

◎ คนฉลาด ย่อมรับในสิ่งที่ตนรู้ แต่คนโง่อ้างว่า ตนรู้เสียทุกอย่าง

◎ จงระวังใจ ให้เหมือนพราหมณ์ ระวังหม้อจะแตก

◎ ผู้ตื่น ย่อมรู้จักจน

◎ ควายมีเขามองดูน่ากลัว แต่คนมีเขายิ่งมองยิ่งน่าหัวร่อ

◎ คนบางคน จูงจมูกง่ายกว่าจูงควาย

◎ คนจูงควาย นุ่งโจงกระเบนใส่งอบ แต่คนจูงคนมีเขานุ่งกระโปรง ใส่ยกทรง และสวมรองเท้าส้นสูง

◎ ควายกลัวสนจมูก แต่คนไม่ทราบกลัวอะไร...?

◎ ความงาม เป็นของกำนัลสิ่งแรก ซึ่งธรรมชาติได้ให้ไว้แก่หญิง และก็เป็นสิ่งแรก ที่ธรรมชาติพรากจากเธอไป

◎ อนาคตจะดีหรือเลวย่อมอยู่ที่การกระทำในปัจจุบัน

◎ เสื้อผู้หญิง ย่อมถูกเด็ดเชี่ยวด้วยมือผู้หญิง

◎ เสื้อผ้าสวย ๆ แม้จะซ่อนกลากเกลื้อนที่สีข้างและหลังไหล่ได้ แต่ก็ซ่อนความงามของอกปลอมที่ซ้ำซ้อนอย่างผยองนั้นไม่ได้

◎ ผู้หญิง มักเริ่มต้นด้วยการปกป้องมิให้ชายรุกรานและลงท้ายด้วยการป้องกันมิให้ชายถอย

◎ จูบแรก อาจเป็นของผู้ชาย แต่จูบตอนท้าย ๆ ไม่แน่ว่าเป็นของใคร......

◎ งามจริงของไก่ อยู่ที่ไข่

◎ ไข่งามกว่าขน

◎ คนงามที่ใจ

◎ การนิ่งดูดาย ไม่ใช่ทางก้าวหน้า

◎ มองดูตัวเสียก่อน

◎ ทุกอย่างต้องเป็นไปได้

◎ หากยังนอนใจ จะไม่มีแผ่นดินอาศัย แม้เท่าใบพุดซา

◎ ความจริงเป็นสิ่งที่ต้องพูด

◎ อุปสรรคมีไว้เพื่อให้คนสู้

◎ สู้เสมอ เมื่อพบอุปสรรค

◎ เกิดเป็นเสือต้องไว้ซึ่งลายเสือ

◎ เกิดเป็นเกลือเกลือเค็มสมัย

◎ เกิดเป็นคนจงทำงานไป

◎ ชีพบรรลัยยังไว้ลายว่าชายชาญ

◎ ไม่มีคำว่าพอ สำหรับการศึกษา

◎ ชาติจะอยู่เพราะครูดี

◎ แม้ความสำเร็จจะวิ่งเร็วอย่างไร ความเพียรก็ไล่ทัน

◎ สิบนิ้วยังมิใช่ให้บีบี้น

◎ ก้าวต่อไป

◎ หยุดเมื่อไร ถอยเมื่อนั้น

◎ ลำบากไม่เป็น ขอแต่ให้ได้ทำงานที่พอใจ

◎ แม้เพลิงนิดริบหรี่ก็มีแสง

◎ เกิดเป็นคนไม่มีความรู้ ก็เหมือนธนูไม่มีลูกศร

◎ จงเจียมเสงี่ยมใจ บ่มีใครจะดูแคลน

◎ เพียร พยายาม อดทน คือความสำเร็จ

◎ ชีวิต เป็นเกมที่จะต้องเล่นกันด้วยน้ำใจนักกีฬาแท้

◎ ชีวิตนี้ ไม่มีอะไรแน่

◎ ชีวิต คือการต่อสู้ ความรู้คือเครื่องประดับกาย

◎ จงพอใจต่อพรหมลิขิต

◎ อดีตคือบทเรียน

◎ จิตใจสำคัญกว่าอุดมคติ

◎ เดินตามคนอื่น แต่อย่าให้คนอื่นจูงจมูก

◎ การตรงต่อเวลา ทำให้การเกียจคร้านหายไป

◎ เรียน คือการแก้ปัญหา

◎ ปากร้ายไม่เท่าใจอำมหิต

◎ การเที่ยวเป็นกำไรชีวิต

◎ เที่ยวมากเท่าไร ได้กำไรมากเท่านั้น

◎ อุปสรรคมิใช่มารร้าย แต่เป็นเทพบุตรจำแลงมาเพื่อให้เราต่อสู้

◎ คนไม่หมิ่นคน

◎ อย่าพอใจเพียงสิ่งที่เรามี

◎ ความรู้คือทหารเอกของชาติ

◎ จงอ่อนน้อมต่อชนทั่วไป

◎ ง้างนกแล้วต้องลั่นไก

◎ ลืมเสียเถิด

◎ อะไรก็ได้

◎ วิมานไม่มีในอากาศ

◎ อย่างมากก็แค่มือหนึ่ง

◎ กึ่งแรก คนกินเหล้า

◎ จูบแรก คนจูบรัก จูบต่อไป รักจูบคน

◎ หัวค่ำ คนหนุนหมอน ตอนดึกหมอนหนุนคน

◎ กระยาจกจะเป็นเทพบุตรเมื่อใกล้รุ่ง

◎ ผู้ใหญ่อาจถามปัญหาโง่กับเด็กก็ได้

◎ สิ่งที่ผู้หญิงรู้ บางทีผู้ชายก็ไม่รู้

◎ คนป่ารู้เรื่องป่าดีกว่าคนกรุง

◎ นิ่งไว้ ปล่อยให้คนเขาคิดเอาเอง

◎ เสือนอนอย่าว่ามันกลัว

◎ เสน่ห์ สะดุดได้เพียงสายตา

◎ ความดี สะดุดหัวใจ

◎ เกียรติเป็นอาวุธ

◎ เพชร ประดับใจคนไม่ได้

◎ รูปงามมิใช่จะมีน้ำใจงามเสมอไป

◎ งาน เป็นนิธิวิเศษ

◎ ตัวเราก็เท่านี้

◎ เวลา เป็นนายแพทย์รักษาความร้อนใจ

◎ ได้น้อย จ่ายมาก ย่อมเศร้าตลอดชีวิต

◎ จงสรรเสริญยกย่องชีวิตวิวาห์ของท่าน แต่จงสงวนตัวของท่านให้เป็นชายโสดไว้เสมอ

◎ ถงโทษ ดีกว่าพยาบาท

◎ เมฆย่อมปราศจากประโยชน์ ถ้าไม่ตกลงมาเป็นน้ำฝน

◎ กลางคืนไม่มีพระอาทิตย์

◎ ความเกรงผิด ทำให้โลกสะอาด

◎ เวลา เป็นเพื่อนเตือนสติ

◎ เวลา บินได้เหมือนนก

◎ แม้ขณะที่เราพูด เวลาก็กำลังพาเราบินไป

◎ ความสูญสิ้นคอยอยู่เบื้องหน้า

◎ ความสูญสิ้น เป็นสมบัติอันแท้จริงของมนุษย์

◎ ไม่มีใครก้าวข้ามความตายพ้น

◎ ความตายรักคนมากกว่าความเป็น

◎ แม้จะหนีไปอยู่แห่งใด ความตายก็ฉุดคร่าเอาไปสู่อ้อมอกของมันจนได้

◎ คนยุให้โกรธ คือคนที่เอาความชั่วมาใส่หัวให้

◎ เสียเวลา เป็นสิ่งที่น่าเสียใจ

◎ ความเพียรทั้งหลาย ต้องทำเอาเอง

◎ แม้ระยะทางจะไกล ถ้ามีเพื่อนดีร่วมทาง ก็ดูเป็นใกล้

◎ หนอน ไม่เคยขยะแขยงตัวมันเอง

◎ คนกล้า ย่อมกลัวอาย

◎ ความจริงจูบหอม

◎ ความหิว เห็นแก่ตัวที่สุด

◎ คนเลวที่สุด คือคนที่อยู่ใต้บังคับบัญชาของท้องตัวเอง

◎ สามีภรรยามีชู้นั้น ตัวเองเป็นคนสุดท้ายที่จะรู้เรื่อง

◎ ชีวิตยังขาดอยู่เรื่อย ๆ

◎ ไม่มีความเต็ม ในความไม่พอ

◎ อย่าเอาพื้นไปขาย และซื้อไม้มาหุงแทน

◎ ความฟุ้งซ่าน เป็นลูกคลื่นที่ซัดชีวิตให้จมลงสู่ห้วงมหาสมุทร

◎ ปีศาจ คือความกลัว

◎ ปิดทองหลังพระคนเดินอ้อมไปยังมองเห็น แต่ปิดก้นพระ จะเดินจนตลอดชีวิตก็มองไม่เห็น

◎ วาสนาไม่เคียง อย่าเถียงเขา

◎ มีปากเสียเปล่าเหมือนเต่าหอย

◎ ผีเรือนไม่ดีผีอื่นพลอย

◎ พูดพล่อยไม่ดีปากจะรั่ว

◎ ความชื่นชมยินดี ความหวัง ความรัก แม้เป็นสิ่งไม่มีรูป แต่ชีวิตมนุษย์จะอยู่โดยปราศจากมันไม่ได้

◎ ทองคำ จะรู้ได้ด้วยหินฝนทอง

◎ คนอยู่ร่วมกันจึงจะรู้นิสัยของกัน

◎ ความใคร่ครวญ เป็นเครื่องประคองความผิดพลาด

◎ ต้นไม้ใหญ่ ต้องต้านทานพายุหนัก

◎ ไม่ว่าจะเป็นต้นไม้ดีวิเศษอย่างไร ถ้ามีโพรง ก็

เสื่อมค่า

◎ คนรูปงาม ถ้าใจทราม ก็สิ้นราคา

◎ ฆ่าตัวเอง เป็นความขี้ขลาดที่สุดในโลก

◎ ไม่ต้องคำนึงถึงสิ่งที่จะต้องทำ คิดถึงอย่างเดียวคือสิ่งที่ต้องทำ

◎ คุณภาพ ศักดิ์สิทธิ์กว่าคำโฆษณา

◎ เด็กฉลาด ต้องรู้จักบิดาของตนเอง

◎ เถาวัลย์พันไม้ที่อยู่ใกล้

◎ แม้คนเจ็บป่วย ถ้ายังไม่สิ้นใจ ก็ยังมีหวัง

◎ กระสุนปืน ไม่ถูกนกทุกนัด

◎ การพนัน คือมหาโจร

◎ กระแสน้ำ และอารมณ์ของหญิง เปลี่ยนง่ายที่สุดในโลก

◎ พูด กับทำ เป็นหนทางไกลกันมาก

◎ อยากพูดมาก ต้องทำไว้ให้มาก

◎ มีคม ต้องรู้จักประโยชน์ของคม

◎ น้ำแข็ง จะทรงความเย็นไว้ได้ ก็ต่อเมื่อยังไม่ละลาย

◎ ความรัก สร้างคนให้เป็นนักพูด

◎ ความเห็นอกเห็นใจ เป็นสายสัมพันธ์

◎ ไม้อ่อนดัดง่าย

◎ ความรัก จับหลวมก็ดิ้นหลุด

◎ การเอาเปรียบ เป็นความอัปยศ

◎ ยิ่งยกตนสูง คนมองยิ่งเห็นต่ำ

◎ กรุณาเป็นความใหญ่ที่สุดในโลก

◎ ดอกไม้ปลอม แม้จะสวยงาม แต่ก็ไร้กลิ่น

◎ ต้นไม้ใหญ่ เงาย่อมใหญ่

◎ ทุกที่ที่มีแสงสว่าง ย่อมมีเงา

◎ เกลียดกับรัก มิอยู่ชั่วฟ้าดินดับ

◎ ต้นไม้งามถูกตัดก่อน

◎ แม้จะเอาดอกกุหลาบไปปักไว้ในแจกันแตก ก็มีกลิ่นหอม

◎ ยิ่งได้มาก ยิ่งโลภมาก

◎ การแต่งงาน เป็นสิ่งที่ต้องใช้เทคนิค

◎ ยิ่งอาย ยิ่งช่วยให้ผู้หญิงสวย

◎ ความตั้งใจ ย่อมเป็นความลับ จะบอกได้ก็เมื่อถึงกาลเวลา

◎ ตายเสียเมื่อไร นั่นแหละหมดหวัง

◎ เพื่อนรอบรู้ ช่วยให้ฉลาด

◎ ไฟกองใหญ่ เกิดจากก้านไม้ขีดเล็กนิดเดียว

◎ ชีวิต มิใช่นิยายที่อ่านเล่นเพลิน ๆ

◎ ความรัก กับโชค เป็นเพื่อนกันแล้วทำให้กล้า

◎ ปลวกตัวนิดเดียว ยังสามารถทำลายบ้านหลังใหญ่ได้

◎ ทำทุกวัน ก็ใกล้ความสำเร็จทุกวัน

◎ เวลา มิได้มีไว้สำหรับให้นอนร้องเพลง

◎ ร้องเพลงหน้าแล้ง ต้องอดท้องแห้งหน้าน้ำ

◎ มือหน้าสำคัญกว่ามือใน

◎ ความโปร่งอารมณ์ เป็นหัวใจของนักประพันธ์

◎ ตักเตือนตนเองยากกว่าตักเตือนผู้อื่น

◎ หงอนที่สวยงามของไก่ บางทีก็ห้อยลงมาปิดตาไก่

◎ ไก่ตาบอดก็มีเดือย

◎ น้ำทีละหยดก็สามารถเต็มโอ่งได้เหมือนกัน

◎ หัวใจผู้หญิง สลับซับซ้อนยิ่งกว่ากลีบส้ม

◎ นก สามารถแลเห็นอาหารได้ไกล แต่บ่วงแร้วของนายพราน มันกลับแลไม่เห็น

◎ บุหรี่กับไฟห่างกันไม่ได้

◎ คำพูด ถอยทวนถมได้

◎ ทุกสิ่งทุกอย่าง ยังมีเวลาแก้ไข

◎ ผู้ถูกเตือน ย่อมต้องขอบใจ

◎ สายตามองเห็นสิ่งไกล เท่า ๆ กับมองไม่เห็นสิ่งที่อยู่ใกล้

◎ วันแห่งความสุขของเราช่างน้อยเสียนี่กะไร วันแห่งความทุกข์ก็ช่างนานเสียจริง ๆ

◎ คนเลวทราม มองสิ่งเล็กเป็นสิ่งใหญ่

◎ ทุกอย่างต้องมีการเริ่มต้น

◎ คนเกียจคร้าน ถึงมีอีกร้อยครั้ง จะสำเร็จทันเวลาสักครั้งเดียวก็หาไม่

◎ เตาไม่มีไฟ ขืนพัดไปก็เสียแรงเปล่า

◎ แม้แต่ส้วมสาธารณะ ยังต้องสร้างด้วยคนมีฝีมือ

◎ ฝีมือ ดีกว่าฝีปาก

◎ คนเล็กพูดมาก

◎ กลัวตกเหว ก็อย่าให้คนตาบอดนำทาง

◎ เร่งทำไปเถิด ไม่ต้องวิงวอนพระเจ้า ก็สำเร็จถมไป

◎ เด็กอวดรู้ ชอบจูงมือผู้ใหญ่ข้ามถนน

◎ แม้วัวควาย ยังรู้ภาษาคน

◎ วัวควายที่ฝึกแล้ว บอกให้เดินหรือหยุด มันก็ทำตาม

◎ แม้ไม่แย้ม คนฉลาดก็รู้

◎ ถ้อยคำ ขื่นขมยิ่งกว่ายาขม

◎ ไม่อยากเสียมาก จงยอมเสียน้อย

◎ สิ่งหนึ่งขัด อีกสิ่งหนึ่งก็มีเงา

◎ ตรากตรำไปเถิด เพื่อจะได้ทิ้งสิ่งดีงามไว้ให้คนรุ่นหลัง

◎ คำเยินยอ ทำให้ถูกเป็นผิด

◎ ผู้ตายที่มีคนระลึกถึง ย่อมอยู่ค้ำฟ้า

◎ ไม่มีแสงอาทิตย์ แสงตะเกียงย่อมมีประโยชน์

◎ ปัญญา เป็นทางหยั่งรู้ถึงจิตใจ

◎ ใจของเราเราไม่เชื่อก็เหลือคาด

◎ ไม่มีป่า เสือจะอยู่ที่ไหน

◎ ความนิ่งเงียบ เป็นเจ้าแห่งความคิด

◎ โคแก่ฟันหัก ยังรักจะเคี้ยวหญ้าอ่อน

◎ หว่านนาด้วยข้าวลีบ ย่อมหาผลมิได้

◎ คนรู้จักพอ เป็นคนมั่งมี

◎ ความบริสุทธิ์ เป็นสง่าของหญิง

◎ หญิงเจ้าชู้ จะหลอกได้ก็แต่ชายที่ไร้ความคิด

◎ อย่ากระวนกระวายถึงพรุ่งนี้ เพราะพรุ่งนี้ยังมีความกระวนกระวายสำหรับพรุ่งนี้

◎ เหตุการณ์วันใด เป็นของสำหรับวันนั้น

◎ อย่าให้ของประเสริฐแก่สุนัข อย่าโยนแก้วมุกดาให้แก่สุกร เกลือกว่ามันจะเหยียบย่ำเสีย แล้วหันกลับมากัดตัวท่านด้วย

◎ ความชอบ มิใช่ของสำหรับอวดให้ใครเห็น

◎ จะทำทาน อย่าเป่าแตรข้างหน้า

◎ สองขา มีไว้รองรับความลำบากยากเข็ญ

◎ ไม่น่าทิ้งอะไรมากกว่าทิ้งความเห็นแก่ตัว

◎ เลิกเสียเถิด การร้องไห้ไห้วอนน่ะ

◎ คำสรรเสริญ ทำให้คนมีความเมายิ่งกว่าดื่มเหล้า

◎ ทุกคนย่อมมีเวลาเป็นของตน

◎ ผม มิได้มีไว้สำหรับทิ้งประชดความโกรธ

◎ คนเกียจคร้าน ดุจเดียวกับนาฬิกาที่ปราศจากเข็มยาว เข็มสั้น เพราะถึงแม้จะเดินได้ หรือหยุดก็คง

ใช้การไม่ได้อยู่นั่นเอง

◎ ดอกเบี้ย เสียไมตรี

◎ สองตาเห็น ดีกว่าสิบปากพูด

◎ คนโกหก ให้คำมั่นสัญญาได้เร็วที่สุด

◎ สมอง มิได้มีไว้ใส่ขี้เลื่อย

◎ หัวเราะหลัง ดังกว่า

◎ ยิ่งร้องไห้ ก็ยิ่งใกล้ความตายเข้าไปทุกขณะ

◎ คนโหดร้ายเป็นศัตรูแก่ตัวเอง

◎ คนให้คำมั่นสัญญาช้าที่สุด คือคนแสดงออกซึ่งความซื่อสัตย์ที่สุด

◎ หัวแร้ง ไม่ได้มีไว้สำหรับแช่เย็น

◎ สุนัข มันให้ความสกปรกมากที่สุด กับคนที่มันรักมากที่สุด

◎ เจ้างูตะกละเอ๋ย...อย่าหมายเลยว่าเจ้าจะกลืนช้างทั้งตัวได้

◎ ตัวเองเป็นคนแรกที่เราจะต้องรับใช้

◎ ตั้งต้นดี ถึงท้ายอาจเสียก็ได้

◎ ทุกคนเกิด ทุกคนก็เริ่มต้นตาย

◎ มุ่งเป็นพ่อค้า ไร่นาปี้ป่น

◎ อยู่ร่วมกับคนง่อย ย่อมเรียนเดินกระเผลก

◎ ตนเอง ควรโดนเฆี่ยนด้วยตนเอง

◎ ไม่เสือกก็ไม่แด่น

◎ ไม่หลงก็ไม่ทุกข์

◎ รสโอชะที่ดีเลิศ ย่อมได้มาด้วยหยาดเหงื่อ

◎ ให้เพลเลี่ยก่อนจึงตีกลอง

◎ คนหิวมักได้กินอาหารแพง

◎ สติปัญญาได้มาจากการฟัง

◎ สงบ และไม่ถูกรบกวน คือธรรมชาติสวยงามที่สุดของจิตใจ

◎ น้ำตาของหญิง และม้าที่เดินขาเขยก อาจไม่เป็นความจริงเสมอไป

◎ ทนายความกับช่างทาสี สามารถกลับดำเป็นขาวและขาวเป็นดำได้ทันที

◎ ผู้ไม่เกิดเท่านั้น ที่ไม่มีทุกข์

◎ กลิ่นใดไม่เสมอกลิ่นแห่งคุณความดี

◎ สัตว์ทั่วไปในแหล่งหล้า หนีเกิดแก่เจ็บตายไม่พ้น

◎ ความดีงามไม่มีในคนพาล

◎ ความคงอยู่ไม่มี

◎ ทั่วทุกสัตว์ย่อมมีกำลังเคลื่อนไป

◎ กามเป็นทุกข์อย่างยิ่ง

◎ ผู้ใดไม่มีชั่ว ควรคบผู้นั้น

◎ ความกตัญญูไม่มีในผู้ใด การคบผู้นั้นหาประโยชน์มิได้

◎ อยากมีต้องคิดเก็บ

◎ ความสงบ มีอยู่ในตัวของผู้รักสงบ

◎ หนูตายตัวเดียว อาจทำให้น้ำทั้งสระเป็นพิษได้

◎ คนชั่วคนเดียว อาจทำให้คนดีร้อยคนเสียชื่อเสียง

◎ ความรู้ เป็นเครื่องระงับความมัวเมา

◎ ความรู้อยู่กับคนพาล ทำให้คนพาลเมายิ่งขึ้น

◎ ไม่ทำให้ใครรังเกียจ ก็ไม่ถูกรังเกียจจากใคร

◎ ทั้งในบ้าน ในป่า ความดีคุ้มครองได้เสมอ

◎ ความหยิ่งยโส เป่าให้คนสูงขึ้น แต่มิได้อุ้มให้คนสูง

◎ ความคิด เท่ากับบ้านอยู่

◎ ความรู้ เหมือนทรัพย์สิน

◎ ทำจริงครั้งเดียว ดีกว่าหวังจะทำร้อยครั้ง

◎ หวังมาก มักทำน้อย

◎ ผู้ทำจริง แม้หวังน้อย ก็มักจะได้เกินกว่าความหวังเสมอ

◎ ถ้าความตายนั้น น่าขนพองสยองเกล้า ความผิดก็มิได้อยู่ในความตาย แต่อยู่ในตัวท่านเอง

◎ ลูกแอปเปิลเน่าผลเดียว พลอยให้แอปเปิลทั้งถังเสียไปด้วย

◎ ถ้าผู้ปรุงมิใช่เปรตนรก ผู้หญิงก็เป็นอาหารทิพย์

◎ มหาเศรษฐีบางคนของโลก ก็เคยเป็นคนจนมาแล้ว

◎ ความจน เป็นผลผลักดันให้คนมีมานะ

◎ จะออกสงคราม ควรอธิษฐานตนเสียก่อนหนึ่งหน จะไปทางทะเลจงอธิษฐานสองหน แต่จงอธิษฐานถึงสามหน ก่อนที่จะแต่งงาน

◎ แม้คนโง่ไม่ไปตลาด แม่คนฉลาดก็ขายผลไม้เน่าได้

◎ ไม่มีอะไรหยาบคาย ยิ่งกว่าขัดจังหวะผู้อื่น ในขณะที่เขากำลังสนทนากัน

◎ การเป็นมิตรง่าย แต่การรักษาน้ำใจมิตรยาก

◎ ไม่มีไฟชนิดใด จะร้อนเท่าไฟรัก

◎ เป็นการขลาดเหลือเกินที่จะหนีศัตรูซึ่งยังมีชีวิตอยู่ หรือจะเป็นผู้ทำร้ายผู้ตายแล้ว

◎ ให้ความเพลิดเพลินแก่เขาวันนี้ เพื่อที่จะกุมหัวใจเขาในวันหน้า

◎ ความป่าเถื่อน ควรมีอยู่ในจิตใจสัตว์ป่าเท่านั้น

◎ อย่าคิดว่า ความป่าเถื่อน จะมีอยู่ในจิตใจสัตว์ป่าเท่านั้น

◎ ความรัก และความหิว มีความต้องการไม่ยิ่งหย่อนกว่ากัน

◎ ความหิว และความรัก จะนอนร่วมเตียงกันได้ก็ไม่ตลอดคืน

◎ ความรัก ปรารถนาความอิ่ม แต่ความหิว ไม่ปรารถนาความรัก

◎ เมื่อเดินขึ้นไปยืนอยู่บนยอดสะพานได้แล้ว อย่านึกว่าจะไม่ต้องเดินกลับลงมาหาที่ต่ำ

◎ ยอดสะพาน มิได้มีไว้เพื่อให้คนยืนอยู่ได้ตลอดชีวิต

◎ ความหิว และความรัก ช่วยสร้างให้ความโง่และ

ความฉลาดให้แก่คน

๏ แสนแสบ แม้จะแต่งเป็นบทเพลงคร่ำครวญกล่อมคน ให้เคลิบเคลิ้มเพียงไร แต่ชื่อของมัน ก็ยังคงดำรงไว้ซึ่งความ แสบแสน...

๏ เจ้าทุยอยู่ไหน.... โอ–นี่ถึงสมัยที่เขาเอาคนไปเปรียบกับควายกันแล้วหรือ...?

๏ ควายเขาทุย....เป็นเรื่องของควาย....แต่คนเขาทุยเจ้าของอยู่ไหน อธิบายรูปร่างให้ฟังที...?

๏ หัวใจของฉันยังว่าง....อ้อ.....หัวใจของคุณยังว่าง.... จริงหรือ...ถ้างั้น...แม้หัวใจของคุณจะยังว่างอยู่หลายห้อง แต่ละห้องจะโอ่อ่าโอฬารสักปานใด.....โปรดรอไว้.....อย่ารับการสั่งจองจากใครก่อนที่ฉันจะมา... เพราะอิทธิพลแห่งรักของฉันทรงพลังพอที่จะบรรจุแต่ละห้องในอุระเท่าที่ยังว่างอยู่นั้นได้ โดยมิให้ขาดตกบกพร่อง จนกว่าคุณจะกระซิบบอกว่า...พอแล้ว...

๏ จริงหรือ...ที่ว่า...ความรักเข้าทางตาผู้ชาย แต่เข้าทางใจผู้หญิง...?

๏ จริงหรือ.....ที่ว่า......จงแต่งงานลูกหญิงของท่านเสีย

โดยมิชักช้า มิฉะนั้น เธอจะแต่งงานด้วยตัวของเธอเอง...?

◎ ถ้าผู้หญิงแต่งงานด้วยตัวของเธอเองเสียหมดแล้ว...ผู้ชายจะไปแต่งงานกับใครหนอ ?

◎ เมื่อผู้หญิงแต่งงานด้วยตัวเองได้...แล้วผู้ชายเล่า......หรือก็แต่งงานด้วยตัวเองบ้างได้...?

◎ ห้องน้ำ เก็บความลับเก่งที่สุด

◎ การสมรส ถ้าปราศจากความรักเสียแล้ว ย่อมเป็นรักที่ไม่หมดจดงดงามเหมือนอาบน้ำชำระเหงื่อไคลโดยไร้สบู่

◎ ชายโสด หัวเราะเพราะอยากอวดฟันขาว ส่วนผู้ชายที่แต่งงานแล้ว หัวเราะเพราะหัวใจเจ็บปวด

◎ พบไม้งามเมื่อขวานบิ่น โอ—ไม่ได้เรื่องเลย

◎ ไม้งาม เหมาะสำหรับขวานเล่มใหม่ที่ปราศจากสนิมเท่านั้น

◎ โอ้...ไม้งาม ขวัญใจของขวานเอ๋ย...เจ้าซ่อนเร้นสวยสล้างอยู่กลางป่าดงพงไพรใดหนอ...?

◎ ไม้งาม ย่อมคู่ควรแก่การเป็นเสาเอกของเรือนหลัง

งามเท่านั้น

◎ ช้างเผือกย่อมเกิดในป่า จริงแล้ว ขวัญชีวิตของฉันเอ๋ย...แล้ว...แล้วก็ชีวิตของฉันมิสิ้นเกินไปหรือที่จะค้นหาช้างเผือกเชือกนั้นให้พบได้...

◎ ช้า ๆ ได้พร้าสองเล่มงาม โบราณว่า ..ฉันจะต้องรอต่อไปอีกสักเท่าไรเล่า จึงจะพบช้างเผือกคู่ใจและไม้งามต้นนั้น...

◎ สวรรค์เอ๋ย....โอ้....ฉันเริ่มวิงวอนอีกแล้ว...สวรรค์....สวรรค์ไม่เคยช่วยใครได้สำเร็จสมประสงค์ในสิ่งมุ่งหวังได้เลย...ฉันรู้...นอกเสียจาก...ใช่แล้ว....นอกเสียจากน้ำใจที่จะหลั่งลงมาด้วยความกรุณาของคุณเท่านั้น...

◎ รักฉันเถิดคนสวย.........เพราะความรักอันทรงค่าของคุณ ควรที่จะมอบให้แก่หัวใจของคนไร้รักเท่านั้น...

◎ การมอบรักแท้ ก็เสมือนมอบทานที่สูงด้วยผลานิสงส์คุณคนดี คุณเกิดมาชาติหนึ่งในชีวิตนี้ ไม่คิดทำบุญด้วยการมอบรักแท้ให้ชายใจซื่อและภักดีต่อคุณบ้าง

เที่ยวหรือ ?

๏ โอ้ นกเอ๋ย สาริกาน้อย เจ้ามาเอียงหน้าเจรจาฉอเลาะ ให้ฉันช่วยเหลือเจ้าด้วยเรื่องอันใดเล่า...ว่ามาเถิดฉันจะให้ความเมตตาแก่เจ้า...ช่วยเหลือเจ้า...เว้นไว้แต่อย่างเดียวเท่านั้น...คือเรื่องความรัก...เพราะ.....เพราะว่าตัวฉันเองก็ยังไม่สามารถจะช่วยตัวเองในเรื่องนี้ได้......

๏ ผู้ใหญ่บอกว่า ถ้าจะมีเมียแล้ว ให้หาผู้หญิงที่เป็นใบ้ โอ้...คุณของฉัน......ฉันไม่ใจร้ายพอที่จะสาปแช่งให้คุณกลายเป็นคนใบ้ไปได้หรอก.....ฉันสงสารคุณ.. ...อยากฟังเสียงหวานใสที่แสนชื่นใจขณะที่เอียงคอเข้ามากระซิบชิดริมหูฉันว่า...คุณ...รัก...ฉัน

๏ ไม่ว่าจะตั้งเจตนาไว้สูงเพียงไร ถ้าปราศจากเสียซึ่งการกระทำแล้ว ก็หาค่ามิได้...คุณ ฉันก็ตั้งเจตนาในเรื่องที่จะรักคุณไว้สูงมาก และปรารถนาลงมือกระทำอยู่ทุกระยะลมหายใจ....แต่ฉันจะทำอะไร...ทำอย่างไรดีหนอ...จึงจะได้รับการรักตอบจากคุณแม้ไม่มากก็เพียงสักนิดเดียวบ้าง...?

◎ "ไม้ราวตากผ้ามาแล้ว..." เป็นเสียงแปลกที่ดังมาจากเบื้องหลัง คนเขาร้องขายไม้ มีไม้รวกขนาดยาวมัดแบกมาบนบ่า ฉันคิดจะซื้อไม้รวกเก็บไว้ให้คุณตากผ้า เออ...แต่ว่า...อีกสักกี่ปีเล่าฉันจึงจะได้เห็นว่าคุณมา แล้วทอดแขนขึ้นตากผ้าที่ราวนี้ โอ... ไม้ราวคงผุกันพอดี เพราะ ขณะที่อยากจะซื้อมันอยู่นี้ ยังนึกไม่ออกเลยว่า คุณที่ฉันลืมตาฝันอยู่นี้ คือใคร และอยู่แห่งหนตำบลไหน...

◎ ความเมตตาปรานี เป็นเสมือนสายฝน ย่อมจะหลั่ง

◎ ถงมาด้วยความเต็มใจ บังคับกันไม่ได้

◎ ชีวิตที่ปราศจากความรัก ก็เหมือนชีวิตของทารกน้อยที่ขาดพี่เลี้ยงประคับประคองย่อมต้องร้องและดิ้นทุรนทุรายอยู่ในโลกอันอ้างว้างแต่เดียวดาย

◎ ชนะรัก ยากกว่าชนะศัตรู

◎ เขียนภาษิตที่ฉลาด และเก่าแก่ไว้ที่ประตูของท่าน คือ—

"จงกล้าหาญ ! จงกล้าหาญ !"

และทุก ๆ แห่ง

"จงกล้าหาญ อย่าหาญเกินไป ! !"

◎ ขนมเปี๊ยะห้าอัน แจกสี่คนกินไม่หมด

◎ บ้านก็เหมือนป่าช้า สำหรับผู้ไม่มีรัก

◎ อยู่นาน ไม่สำคัญเท่าจะมีชีวิตอยู่อย่างไร...

◎ อยู่กับมนุษย์ อย่าเกินมนุษย์

◎ ไม้ไผ่สูงกว่าแม่ มักแพ้ลมบน

◎ อุปสรรค เกิดแต่บัณฑิตไม่มี

◎ ทุกสิ่ง ย่อมหมุนไปสู่จุดสลายตัว

◎ ยามจนคนไม่นับ

◎ โอ้กระต่ายหมายบุหลันถึงชั้นฟ้า

◎ จันทร์ยังว่ามีกระจิตให้คิดสอย

◎ ในโชค มีความกลับกลอกอยู่เป็นนิจ

◎ ผลดีมาช้าเสมอ

◎ เงินนำเกียรติมาให้ และเกียรติก็เสียไปเพราะเงิน

◎ ลงทุนอย่าท่วมกำไร

◎ เป็ดย่อมไปกับฝูงเป็ด

◎ หวานร้ายกว่าขม

◎ วันหนึ่ง เราคงจะได้นอนนิ่ง ๆ

◎ แม้ดวงดาวที่ท่องเที่ยวอยู่บนท้องนภากาศ ยังฉลาดโคจรไปในวิถีทางที่เรียบร้อย

◎ ขึ้นเกาะไม้เล็ก ๆ อยู่กลางทะเล ไม่ช้าก็เร็วจะต้องจม

◎ อย่าเป็นเหมือนแมลงเม่า ที่บินเข้ากองไฟ

◎ จะให้ก็ได้ แต่ตัวเราต้องเหลือไว้มากกว่านั้น

◎ แนะหนทางหาเงิน ดีกว่าให้เงิน

◎ จะเลี้ยงเท่าไร เลี้ยงไป แต่อย่าบอกว่าเราหาเงินมาได้ด้วยวิธีใด

◎ ทุกที่มีการแข่งขัน

◎ จงหันหน้าสู่พระอาทิตย์ เพื่อเงาของเราจะได้อยู่ข้างหลัง

◎ แสงพระอาทิตย์ ช่วยให้คนฉลาดปราบม้าพยศได้สำเร็จ

◎ ความลับ ถ้าเราเก็บมันไว้ เราก็เป็นนายมัน ถ้าเราเปิดเผยมันออก มันก็เป็นนายเรา

◎ วัยชรา คือการเป็นเด็กครั้งที่สอง

๏ โลก รักคนอดทน

๏ ช่างตัดเสื้อและนักเรียน ต้องเอาใจใส่สมัยนิยม

๏ คนอาย ไม่มีวันจะรู้

๏ ความรู้ ชอบวิ่งเข้าหาคนชอบถาม

๏ ปลาหมอตายเพราะปาก

๏ คลื่นทะเล เป็นเพื่อนกับกัปตันที่สามารถ

๏ งานหนัก เป็นเพื่อนกับคนบึกบึน

๏ ลมแห่งฤดูหนาวเปลี่ยนแปลงบ่อย

๏ ในความรัก มีคำพูดพล่อยไม่เป็นเรื่องอยู่กว่าครึ่ง

๏ งานบางอย่างต้องการความปิดบัง

๏ มีดต้องหมั่นลับ

๏ มาอย่างงูพิษ จะต้องกลับไปด้วยเขียวพังพอน

๏ ความโลภ ไม่ใช่ลาภ

๏ ไม่ดี ป่วยการทำ

๏ แม้ก้อนกรวด ยังจัดให้เข้าระเบียบได้

๏ เกิดเท่าใด ก็ตายเท่านั้น

๏ มาช้า ก็ยังได้ชื่อว่ามา

๏ ความรู้ใหม่ มีราคา

◎ ผู้ทำตัวเป็นแกะ ย่อมถูกหมาป่ากิน

◎ ของดีอยู่ลึก

◎ ไม่ดำให้ลึก ก็ไม่ได้มุก

◎ งานที่ค้างคาราคาซัง คือความกังวลใจ

◎ โลกนี้ เป็นเพียงที่พักอาศัยชั่วคราว

◎ กอบโกยมาก ตายแล้วก็หอบเอาคำสาปแช่งไปมาก

◎ ความดี มิได้ทำเพื่อความเห็นดีของตัวเอง

◎ ความผิดพลาดของผู้อื่น คือบทเรียนของเรา

◎ เสียงร้องไห้ของทารกเท่านั้นที่จะได้รับความสงสาร

◎ ขืนบอกความลับกับเขาเถอะ สักวันหนึ่งหรอก

◎ จำไว้ เกิดเป็นคนไม่จำ ก็เป็นกรรมของใจ

◎ เต่าอวดดี เขาถมบ่อไม่หนี ก็เลยถูกดินทับตาย

◎ มีน้ำที่ไหน มีปลาที่นั่น

◎ น้ำในโอ่ง ไม่มีปลา

◎ ตัวอย่างไม่ดีตัวอย่างเดียว ทำให้ตัวอย่างดี ๆ เสีย
มาก

◎ วิชา คือเครื่องมือ

◎ บ้านที่มีเด็กมากเสียงดังอย่างตลาด บ้านไม่มีเด็กเลย

เงียบเหมือนป่าช้าฝังศพ

◎ ความสามารถ พาไปสู่ความต้องการ

◎ ไม่ต้องจดจำบุญคุณที่ท่านทำไปแล้ว แต่ไม่ควรหลงลืมบุญคุณที่เขาทำแก่ท่าน

◎ ชีวิต ไม่ใช่ของเปรียบเทียบ

◎ จะวิ่งช้าหรือเร็ว อยู่ที่เท้าของเรา

◎ สิบนิ้ว ยังไม่เสมอกัน

◎ โอ่งรั่ว ต้องอุดเสียก่อน จึงค่อยตักน้ำใส่

◎ จงพอใจในชีวิตของเราเอง

◎ มดแดงเอวคอดนิดเดียว มันยังไม่เคยน้อยเนื้อต่ำใจ

◎ เมื่อเขาหวังพึ่ง เขาก็ยกย่องเชิดชู

◎ ไม่หวังพึ่งก็ทำลาย โดยไม่เปิดเผยก็ลงไปใต้ดิน

◎ ไฟไหม้ใจ ประกายไฟย่อมออกจากปาก

◎ ปากเหม็น พอรักษาหาย แต่ใจเหม็นพูดออกมาครั้งไร มันส่งกลิ่นไปไกลแสนไกล

◎ ชาวนา หวังเสมอว่าจะร่ำรวยปีหน้า

◎ งานจะเบาได้ ก็ต้องหลายมือช่วย

◎ คิดการใหญ่ ต้องไม่อวดโอ้

◎ อย่าทิ้งรองเท้าคู่เก่า จนกว่าจะได้คู่ใหม่

◎ เสื้อที่เรากำลังใส่ อย่าเพิ่งเข้าใจว่าเป็นของเรา

◎ ทุกสิ่งในโลก เป็นเพียงแวะมาเยี่ยม

◎ ความหลงใหล ทำให้โลกร้อน

◎ ปล่อยตัวแล้วแต่เป็น เห็นเสียคน

◎ ฟ้า เกลียดคนไม่ช่วยตัวเอง

◎ งูเห่ากลายเป็นปลา อย่าแตะต้อง

◎ กลางคืนนอนด้วยกัน กลางวันอาจเป็นอื่น

◎ เจ็บกายพอรักษาได้ เจ็บใจรักษายาก

◎ แม้เสาหินแปดศอกตอกเป็นหลัก ไปมาผลักบ่อยเข้าเสายังไหว

◎ มนุษยธรรมเป็นหลักแห่งความคิด

◎ ความกระตือรือร้น เป็นหัวใจแห่งความสำเร็จ

◎ ชมคนฉลาดลับหลัง ชมสตรีต่อหน้า

◎ ความรอบคอบ เป็นเกราะป้องกันความผิดพลาด

◎ สมอง ไม่ใช่เป็นที่อยู่ของความเกียจคร้าน

◎ สมองเป็นที่อยู่ของความขยัน ความฉลาด

◎ คบคนปากหวาน รำคาญครัน

◎ คนคุยมาก ก็เหมือนหม้อแตก

◎ แม้จะตลกอย่างไร คนรู้ทันก็ไม่ขัน

◎ อุปสรรค ต้องได้แก่คนขี้ขลาด

◎ เด็กเท่านั้น ที่จะกลัวหน้ากาก

◎ หน้ากากตลก ใส่ไม่ได้นาน

◎ คนใส่หน้ากาก ย่อมเห็นหน้าอันแท้จริงของคนใส่หน้ากากด้วยกัน

◎ ความพ้นทุกข์ ย่อมไม่มีแก่ผู้ทำบาป

◎ น้ำ ชำระภายในให้สะอาดไม่ได้

◎ พยายามเป็นเหตุไม่ตาย

◎ เมื่อความอยากไม่มีอยู่ ความหวงแหนย่อมไม่มี

◎ ความดี คนชั่วทำยาก

◎ คนดี ทำความดีได้ง่าย

◎ ความสงัดของผู้สันโดษ ย่อมให้เกิดสุข

◎ ที่ลับ ไม่มีในโลก

◎ คนสะอาด ย่อมไม่ยินดีในสิ่งชั่ว

◎ กำลังใจ พึงรู้ได้ในคราวมีอันตราย

◎ ความไม่เบียดเบียน เป็นสุขในโลก

◎ สูงนักมักเหมือนไม้หักด้วยแรงลม

◎ ความจริงไม่ชอบอยู่ในวงวิวาท

◎ บิดามารดาเป็นบุรพาจารย์

◎ คบคนเสมอกัน ไม่ได้ ไม่เสีย

◎ ทุกอย่าง ต้องการความระวัง

◎ รักวัว ย่อมไม่ปล่อยวัว

◎ จะนั่งหน้าร้านต้องผัดหน้าให้นวล

◎ ใช้ทรัพย์ของตนอย่างไรก็ช่างเถิด อย่าให้เกิดความเสียหายแก่ผู้อื่น

◎ ความรักยืดหยุ่นได้เหมือนตัวทาก

◎ ผู้ใหญ่อยู่ระหว่างเด็กเป็นเด็ก เด็กอยู่ระหว่างผู้ใหญ่เป็นผู้ใหญ่

◎ ความรักเข้าที่ไหน เหตุผลกระโจนหนีจากที่นั่น

◎ เขาบอกคุณว่าไม่อยากแต่งงาน โอ...จริงสิ...เพราะเขาเจ็บปวดจากเรื่องรัก และเรื่องการแต่งงานมาอย่างสาหัสสากรรจ์แล้ว...

◎ คราวเคราะห์ร้าย....คุณที่รัก.....การเจียมใจตัวเองไว้เป็นความจำเป็นที่สุด...

◎ เทียนไข มันยอมถวายกระทั่งตัวเอง ขอเพียงให้แสง

ของมันได้เป็นความสว่างแก่ผู้อื่นเท่านั้น

◎ ชั่วแล้วดี มีแล้วจน...จำไว้เท่านี้...

◎ บางคนตั้งชื่อเสียเพราะพริ้ง ใครฟังแล้วหอมฟุ้ง......
แต่คุณเอ๋ย......สิ่งที่เชิดชูเกียรติอันแท้จริงนั้น มิใช่อยู่ที่ชื่อ

◎ ตามี ตาสี ตาสา ไม่เพราะสักนิด แต่แกไม่เคยโกงใครกิน และไม่เคยทำให้ใครต้องแช่งด่า เพราะความทรยศของแกเลย

◎ การกระทำเท่านั้น ที่จะเชิดชูเกียรติ

◎ สิบนิ้ว ใคร ๆ ก็มี แต่สิบนิ้วที่มีนั้นใครจะเหนือกว่าใคร...

◎ ทุกที่ที่มีแสงสว่างย่อมมีเงา

◎ ทุกที่ที่มีสุขย่อมมีทุกข์

◎ ความสุขและความทุกข์ มิได้นั่งเก้าอี้เดียวกัน แต่อยู่ในสำนักเดียวกัน

◎ มีสูงที่ไหน มีต่ำที่นั่น

◎ ถ้าไม่มีต่ำ อีกสิ่งหนึ่งจะสูงได้อย่างไร

◎ กิ่งก้านลำขาของต้นไม้ใหญ่ ย่อมบังต้นไม้เล็กไว้

◎ ต้นไม้เล็กล้ม ต้นไม้ใหญ่ไม่ล้ม

◎ ต้นไม้ใหญ่ล้ม ทับต้นไม้เล็กวอดวายไปด้วย

◎ โอ....โลกเอ๋ย....โลก....และโลก ...จะเรียกเจ้าว่าโลก หรือเรียกว่าอะไรดี...

◎ จะสะอาดได้ดีจริง ๆ นั้น ต้องรู้จักสกปรกได้ดีจริง ๆ ด้วย

◎ ในสิ่งเหม็นสิ่งเดียวกัน บางคนก็เกลียด และบางคนก็ชอบสิ่งเหม็น

◎ ศพคนตาย ทุกคนบ่นเหม็น แต่สัปเหร่อกลับว่า ถ้าใครตายอีกช่วยมาตามนะ

◎ คนขอทาน ก็คือฉันเอง ผู้รวบรวม "คำคม" ซึ่งบางคำก็ไม่คม ที่ไม่คมก็เห็นจะเป็นคำที่เขียนออกมาจากสมองทึบ ๆ ของตัวเอง จนเหลือเกินเกือบจะยิ่งกว่าขอทาน ไม่มีแม้กระทั่งการที่จะตอบขอบพระคุณบรรดาท่าน........และคุณคุณที่กรุณาให้ความเมตตาเสมือนหนึ่งเป็นพี่เลี้ยงประคับประคองมิให้ฉันล้มตลอดมา

◎ การให้ทานสุรา ปราชญ์ไม่นับว่าเป็นทานที่มีอานิสงส์

เห็นจะเป็นด้วยเหตุนเอง ผู้ชายสุราจึงไม่ยอมให้ทาน แม้แต่จะขอซื้อเชื่อก็ไม่ให้

◎ ปราชญ์ท่านว่า "มีชื่อดี–ดีกว่ามีทรัพย์" ฉันก็เป็นคนมีชื่อดีเหมือนกัน แต่ขาดรัก และท้องแห้งเพราะชื่อไม่ได้ช่วยวิงวอนให้ใครรักฉัน และทำให้ท้องฉันอิ่มได้เลย จึงพาให้คิดว่า มีเงินดีกว่า

◎ คำพูดคม เจ็บยิ่งกว่าคมดาบ

◎ ความไม่ไว้ใจตัวเอง เป็นอันตรายอย่างยิ่ง

◎ ความขี้ขลาดสอนให้คนดุร้าย แต่ความกล้าสอนให้คนกรุณา และรักจะช่วยเหลือด้วยความเต็มใจ

◎ ความโชคดี เข้าข้างคนที่ฉลาดสุขุม

◎ คนถูกโทสะประทุษร้ายทางใจ ย่อมเปล่งวาจาหยาบคาย

◎ ความโกรธ เป็นสมุฏฐานของโทสะ

◎ ธรรมย่อมรักษาคนผู้ประพฤติธรรมไว้ได้แท้จริง เหมือนร่มใหญ่ในฤดูฝน

◎ ผู้ไม่เกียจคร้าน พึงได้ความสงบแห่งหฤทัย

◎ ความกตัญญูไม่มีในผู้ใด ไม่ควรเข้าใกล้ผู้นั้นซึ่งเป็น

มนุษย์กะพี้

◎ คบกา กาโหดให้เสียพงษ์

◎ จงทำความเกษมในสรรพสัตว์

◎ ผู้ก่อกรรม ย่อมลำบากเพราะกรรมที่ตนก่อ

◎ อย่าประกอบตามความชิดชมด้วยความยินดีในกาม

◎ กามารมณ์เป็นของล่อลวง

◎ คนนิ่งน่ากลัว

◎ ชีวิต คือการพนันชนิดหนึ่ง ซึ่งเมื่อเล่นแล้วต้องเสียเสมอ

◎ ความหวังเป็นน้ำทิพย์ชโลมใจ

◎ เย็บปากเสีย ดีกว่าไปพูดกับคนไม่รู้จักฟัง

◎ นักประพันธ์ว่า ปากกาหนักกว่ากระสอบข้าวสาร กรรมกรว่ากระสอบข้าวสารหนักกว่าปากกา

◎ ทุกสิ่งจะหลุด เพราะไม่ถือให้มั่น

◎ แม้จะยกโทษให้ศัตรู ก็อย่าไว้ใจศัตรู

◎ ทุกอย่างย่อมมีการพลั้งพลาด

◎ เกิดมาได้ก็ดับได้

◎ พลูไม่มีปูนก็ขาดรส

◎ หินที่กลิ้งอยู่เสมอ ตะไคร่น้ำไม่จับ

◎ เวลาเช้า ย่อมมาก่อนเที่ยง

◎ ความสามารถ ย่อมสำแดงออกในยามทุกข์ยาก

◎ ความทุกข์ยาก ต้องการความหนักแน่น

◎ ถูกขี้เกียจเลยแต่ต้นไม่ได้ ความทุกข์ยากมาเคาะประตูเรียกอีกแล้ว

◎ ทุกที่มีความหายนะจ้องดูอยู่ทั้งนั้น

◎ เป็นกวาง แม้จะหิวใจจะขาด ก็อย่าบังอาจเห็นเสือเป็นอาหาร

◎ ยังไม่เป็นบิดามารดาคน ย่อมยังไม่รู้คุณค่าของความรักความลำบากที่บิดามารดาของตนเลี้ยงตนมาดีพอ

◎ เมื่อเสียรู้ ก็ซื้อรู้เอาไว้

◎ มีชีวิตอยู่ในโลกต้องหมุนให้ทันโลก

◎ สัตว์ป่าแยกเขี้ยว อย่าคิดว่ามันยิ้ม

◎ รักมาก แค้นมาก

◎ ความเคยชิน ถ้าเพาะมันไว้นานก็กลายเป็นสันดาน

◎ พ่อค้าที่ขายของอย่างเดียวกัน ย่อมไม่ลงรอยกัน

◎ ใครหลับก็ช่างใคร แต่ตัวเราต้องตื่นอยู่เสมอ

◎ คนตื่น ย่อมทิ้งคนหลับ เหมือนม้าฝีเท้าเร็วย่อมต้องแซงขึ้นหน้าม้าฝีเท้าช้าอยู่ร่ำไป

◎ ดาวเหนือเรา ย่อมครอบงำสภาพของเรา

◎ ความกล้า ค้นหาได้ในความจำเป็น

◎ เป็นนก จะบินแข่งพระยาครุฑ อย่าหมาย

◎ ในความรัก ผู้หญิงใจอ่อนง่ายกว่าเรื่องอื่น

◎ ประหยัดคำพูดไว้ได้เท่าไร เป็นกำไรเท่านั้น

◎ ชีวิตของเราเท่านั้น ควรแก่ความพอใจ

◎ ทิวทัศน์ของธรรมชาติงามน้อยกว่าธรรมชาติมนุษย์

◎ จงแรงให้เหมือนมด

◎ อดให้เหมือนสุนัข

◎ เร่งหา ดีกว่าเร่งใช้

◎ วูบหนึ่งของอารมณ์ ย่อมไม่ปราศจากความพลั้งพลาด

◎ ไม่รวยเงิน ก็ขอให้รวยความฉลาด

◎ ปูนกระสอบเดียว สร้างตึกไม่ได้

◎ ทรัพย์ยิ่งใช้ยิ่งหมด ความรู้ยิ่งใช้ยิ่งเพิ่มพูน

◎ จะพูดจาสารพัดประหยัดปาก

◎ พายุแห่งความแร้นแค้น ช่วยเร่งเร้าคุณสมบัตินายนาวาชีวิต

◎ ไม่พายก็ไม่แล่น

◎ สายน้ำในทะเลลึก ย่อมไหลไปเงียบ ๆ

◎ ความผิดของตน ตนเองต้องแก้ไข

◎ ทุกคน เกิดมาเพื่อตัวเองมากกว่าเพื่อผู้อื่น

◎ ท้องของเราหิว ตัวเราเองเท่านั้นรู้

◎ ชีวิต เป็นสิ่งควรบำรุงให้สวยงามที่สุด

◎ ขนไก่แม้สวยวิเศษอย่างไร แต่เวลาลงไปอยู่กับเครื่องแกงในหม้อ กลับมีแต่เนื้อไก่

◎ จริงไหม คำที่ว่า...ผู้หญิงสาวเหมือนผ้าสักหลาดเก็บไว้นานจะกินตัว

◎ รกคนดีกว่ารกหญ้า โบราณว่าก็น่าฟัง แต่นึกถึงยามชัง ก็รกหญ้าดีกว่าคน

◎ เกิดเป็นไทยต้องอยู่แบบไทย

◎ คนไม่เคยผิด ไม่มีในโลก

◎ เดือนขึ้น ดาวอับ

◎ เครื่องแต่งกาย มิได้ช่วยให้จิตใจคนสูงขึ้น

◎ ความหิว โหดร้ายที่สุด

◎ แม้จะเป็นความจริง ก็ต้องเลือกเวลาพูด

◎ ความเป็นไม่มีอยู่ในคนตาย แต่ความตายมีอยู่ในคนเป็น

◎ ติใครไปอย่างไร เราก็ต้องไม่ปฏิบัติอย่างนั้น

◎ ชื่อเสียแก้ง่าย แต่นิสัยเสียแก้ยาก

◎ จะรู้ว่ารักกันมากเพียงใด ก็เมื่อได้กลับมาพบกันและระหว่างจะพลัดพรากจากกัน

◎ ให้ความกรุณาปรานีแก่ศัตรูก็เท่ากับโหดร้ายต่อมิตร

◎ ต้นไม้ใหญ่ล้ม หญ้าแพรกแหลก

◎ ไม้งาม กว่าจะเข้ามาอยู่ในเมืองได้ ก็ถูกตัดกิ่งตัดโคนเสียแล้ว

◎ รากแก้ว เป็นหัวใจของต้นไม้

◎ อย่ากัมจนตัวเองคะมำ

◎ วิชามีดพลิก

◎ อำนาจ เกียรติความสำเร็จเหล่านี้ความรักเป็นผู้นำ

◎ อย่าเพิ่งให้แกะไปทั้งตัว ในเมื่อท่านยังสามารถใช้ขนของมันชำระหนี้ได้

◎ รู้มาก ยิ่งแก่มาก

◎ เรือเล็ก ควรแล่นไปในคลองเล็ก

◎ เรือใหญ่ เข้าจอดฝั่งยาก

◎ ความรัก มักมีความลึกลับ

◎ ตาบอด อย่ารับอาสานำทาง

◎ ผู้ชนะที่แท้จริง ย่อมชนะทุกสิ่ง แม้กระทั่งตัวเอง

◎ เสียงร้องไห้ เป็นที่รำคาญกว่าเสียงเพลง

◎ ร้องไห้เสมอ ท้องแห้งเสมอ

◎ โชคดี วิ่งหนีคนร้องไห้

◎ ความโกรธ ไม่ใช่อำนาจ

◎ ความขวยเขิน ไม่ใช่คุณสมบัติของลูกผู้ชายแท้

◎ จงเปิดตาให้กว้าง ก่อนที่จะแต่งงาน

◎ การแต่งงาน เป็นโซ่ล่ามชีวิตคู่

◎ คำยอของคนฉลาด ย่อมไม่ปราศจากเหตุผล

◎ นิสัย เป็นสิ่งที่ต้องสอดส่องแก้ไขกันเรื่อยไป

◎ หนทางไม่หยุดจนสุดสิ้นคงถึงถิ่นที่ประสงค์ลงสักหน

◎ เจียมตน ไม่จนใจ

◎ ป่าช้า มิได้มีไว้ฝังคนเป็น

◎ ความบริสุทธิ์ ย่อมอาจหาญ

◎ ราคี มีคาว

◎ ช้าเสมอ ไม่ทันกินเสมอ

◎ ตามเสมอ ต้องอยู่หลังเสมอ

◎ นำเสมอ ออกหน้าเสมอ

◎ ความจนไม่ใช่ขวากหนามกั้นความพยายาม

◎ กินที่ไหน อย่าถ่ายที่นั่น

◎ แม้งานจะหนักแสนหนักเพียงไร ความสามารถก็สู้ได้

◎ สำเนียงบอกภาษา กิริยาบอกสกุล

◎ เหมหงส์ หรือจะหลงลงชมหนอง

◎ หลักชัย มีไว้สำหรับผู้ชนะ

◎ ให้ความสุขแก่โลก ได้รับยกย่องมากกว่าชนะโลก

◎ ถ้าเขาเชิญกินเลี้ยง จงไปให้ช้า ถ้าเขาประสบเคราะห์กรรม รีบไปให้เร็วที่สุด

◎ เวลา เป็นผู้เปิดเผยความดีและชั่ว

◎ ปีกของเวลานั้นเป็นทอง

◎ ทุกคนจับเวลาไว้ไม่ได้ แต่ใช้ให้มันทำประโยชน์ได้

◎ ความฉุนเฉียว ทำให้ความจริงคลาดเคลื่อน

◎ อย่าหัวเราะคนแก่ เราก็แก่ตามเขา

◎ ความล้มเหลว เป็นแม่บทแห่งความสำเร็จ

◎ วันนี้เลว วันหน้าต้องให้ดี

◎ ชื่อเสียง เป็นสิ่งสุดรัก

◎ รวมกันได้ ย่อมแยกกันได้

◎ หลายสิ่งอ่อนแอ รวมกันเข้าก็แข็ง

◎ ทุ่งนา ก็เป็นที่อยู่ของความรู้

◎ การเปลี่ยนแปลงแห่งความยุ่งยาก เป็นรากฐานแห่งความเจริญ

◎ มีตารอบตัว ถ้าเป็นตาที่ไม่ดูไม่มอง ก็ไม่ต่างอะไรกับตาสับปะรด

◎ หมากรุก ยังต้องเดินตามตา

◎ ตัวขุนบนกระดานหมากรุก ทำงานได้รอบทิศ

◎ สิ่งที่มาถึงต้องมาถึง

◎ สิ่งที่มายังไม่ถึง จะมาก่อนเวลาไม่ได้

◎ ความบังเอิญ เกิดขึ้นจากการกระทำ

◎ ไม่มี ย่อมไม่เห็น

◎ สิ่งที่ไม่เห็น คือสิ่งที่ไม่มี

◎ เขียนเสือให้วัวกลัว ถ้าเสือรู้ทัน มันก็ขบหัวเสีย

◎ รักมากเท่าใด ย่อมให้โทษมากเท่านั้น

◎ สิ่งที่มีแวว หาใช่นกยูงเสมอไปไม่

◎ ความจริง ย่อมไม่เปลี่ยนแปลง

◎ แม้จะเป็นก้นบุหรี่ ก็อย่าเพิ่งทิ้ง ถ้ายังไม่มีมวนใหม่มาแทน

◎ แทงวัวให้แทงหน้าผาก

◎ จากให้จากทั้งรัก

◎ รักแท้ย่อมบินตามความพลัดพรากไปทุกหนทุกแห่ง

◎ แม้หางจิ้งจกที่ถูกเด็ดแล้วยังกระดิกได้

◎ หนังสือ คือเสียงที่มีชีวิต

◎ ความไม่เชื่อไม่เป็นที่อยู่ของกำลัง

◎ เกลือเป็นหนอน แก้ไขยาก

◎ ความปลาบปลื้ม ทำให้คนลืมอะไรได้ทุกสิ่ง

◎ ทำเก็บจึงจะมีกิน

◎ ป่าพึ่งเสือ เสือพึ่งดง

◎ ไม่หากำไร ย่อมไม่ขาดทุน

◎ แม้นกกระเต็นแต่แวด มันก็ยังมีทุกข์เพราะท้องหิว

◎ ใครดีใครอยู่ ใครรู้ใครนำ

◎ พื้นรองเท้ารับภาระหนักที่สุด แต่ไม่มีใครมองมัน

◎ อย่ายิ้มนัก เสียสง่า พาสลาย

◎ นอนกับสุนัข ย่อมลุกขึ้นกับตัวหมัด

◎ สิ่งชั่วช้าที่สุดของสัตว์ป่า คือท้อง

◎ ท้องเป็นของเที่ยงตรงยิ่งกว่านาฬิกาเรือนใดในโลก

◎ ปิดไว้ไม่รู้ ถ้าเปิดดูก็เห็น

◎ ดำแต่นอก ในแผ้ว ผ่องเนื้อนพคุณ

◎ การโฆษณา เป็นหัวใจของการค้า

◎ อย่าหนี เพราะการหนีเป็นสัญญลักษณ์ของผู้แพ้

◎ ขาดใจที่ไหน นอนที่นั่น

◎ ตายเมื่อไร หยุดเมื่อนั้น

◎ ทางข้างหน้า มีไว้สำหรับเดิน

◎ ใครก้าวยาวถึงก่อน

◎ มือใครยาวสาวได้สาวเอา

◎ อย่าหักด้ามพร้าด้วยเข่า

◎ ตุ่มรั่วอย่าตักน้ำใส่

◎ หนึ่งไม่มีสอง นั่นควรให้ได้อย่างนั้น

◎ ชีพจรยังเต้น เอาดีให้ได้

◎ ชาติปลาหมอ ถึงตายก็ต้องแถกให้เหงือกเป็นเลือด

◎ เท้าแตะถึงดินเมื่อไร หางจระเข้ฟาดได้เมื่อนั้น

◎ ตื่นเถอะ เพราะเราเกิดมาเพื่อตื่น

◎ เหยี่ยวโง่เท่านั้นที่จะปล่อยลูกไก่ในอุ้งเล็บ

◎ เมื่อเกิดเป็นลูกไก่อย่าไว้ใจฝูงเหยี่ยว

◎ การไว้ใจคือการเดินทางในที่มืด

◎ ทางมืดคนโง่เท่านั้นที่ชอบเดิน

◎ แมลงเม่าเท่านั้นที่ชอบเดินสู่เปลวไฟ

◎ มนุษย์บางคนชอบเป็นแมลงเม่า

◎ ปีศาจร้ายที่สุดของหญิงสาวคือแม่สื่อ

◎ ไม่มีแมวที่แก่เกินสำหรับปลาย่าง

◎ ไม่มีชายชราใด ๆ ในโลกจะเบื่อขี้เถ้าไม่ฟุ้ง

◎ ผู้ชายไม่วิตกเรื่องอดเล่นหา........แต่ผู้หญิงวิตกกังวลยิ่งนัก

◎ ผู้หญิงเห็นแก่เงินควรพิจารณาอย่างหนัก

◎ อย่าใกล้หญิงสวย...นั่นคือเปลวที่ร้ายกว่าเปลวไฟ

◎ ไฟหิ่งเท่านั้นจึงจะล้างโลกได้

◎ ไม่เคยมีเจ้าพ่อองค์ใดจะปฏิเสธเครื่องสักการะ

◎ ป่วยการที่จะเอาน้ำผึ้งชโลมบรเพ็ด

◎ หญิงไม่ใช่งูเห่าทว่าพิษหล่อนร้ายกว่าพิษงูเห่า

◎ จงอย่ายอมอยู่ใต้ลิขิตพรหม

◎ ชีวิตต้องลิขิตด้วยชีวิตตนเอง

◎ อย่ายอมเป็นเครื่องเล่นของโชค

◎ อย่ายอมให้ใครมาเช็ดน้ำตาเป็นอันขาด

◎ หยดหนึ่งของน้ำตาคือบทเรียนอันล้ำค่า

◎ หยดหนึ่งของน้ำตาคือมนต์บทหนึ่งของชีวิต

◎ ไม่ยอมมาทั้งก่อนและที่หลังฉลาด

◎ ไม่ตั้งต้นใหม่เมื่อรู้ตัวควรอย่างยิ่งหรือ ?

◎ ตั้งต้นที่ไร้หลัก นอนพักแรงก่อนดีกว่า

◎ ไม่ต้องลมพายุ.........เพียงลมปากก็เป่าต้นไม้ใหญ่หักสะบั้น

◎ หวานลิ้น หวานหู หวานใจ หวานชีวิต ย่อมเกิดจากลมปาก

◎ แสบหู ปวดใจ ยอกชีวิต ย่อมเกิดจากลมปาก

◎ ลมในปากบรรจุไว้ทั้งหวานและขมน้ำผึ้งและยาพิษ

◎ เมียสวยคือทรัพย์ที่ใกล้มือโจร

◎ หญิงงามคือหนามที่ยอกใจทุกตัวชาย

◎ เกี้ยวสาวงามอย่าไปมือเปล่า

◎ สาวงามเหมือนมะม่วงงอมใกล้รังมดแดง

◎ ปราศจากโครงการ คือปราศจากความสำเร็จ

◎ โครงการเป็นรากฐานของอำนาจ

◎ อำนาจย่อมเกิดแก่ผู้รู้จักใช้

◎ การใช้อำนาจเป็น คือความสำเร็จแห่งชีวิต

◎ ความสำเร็จแห่งชีวิตมีอยู่พร้อมแก่ผู้ต้องการ

◎ ผู้ต้องการเป็นเท่านั้นจึงไม่ตาย

◎ ความตายเป็นความสุขของผู้พบความสำเร็จ

◎ ความสำเร็จครั้งแรกยังไม่เพียงพอแก่การเชื่อมั่น

◎ การเชื่อมั่นในตนเอง ดีกว่าเชื่อผู้อื่นหมื่นแสนเท่า

◎ การเชื่อผู้อื่นไม่ใช่ลักษณะของผู้สร้างตนเอง

◎ ชีวิตแลกด้วยชีวิตเท่านั้น คือ ทางไปสู่ความเป็นเจ้าชีวิต

◎ เพชฌฆาตที่น่ากลัวของโลกก็คือผู้หญิง

◎ เหยื่อที่หวานฉ่ำของเพชฌฆาตสวาทก็คือผู้หญิง

◎ อันที่จริงหญิงก็ม้วยลงด้วยชาย.......ชายก็ตายลงด้วยหญิงจริงเช่นนี้

◎ โจนมาเราก็โจนไป...วาทะน่าฟังของชาวบ้านป่า

◎ ชีวิตไม่ใช่วงล้อที่จะถือเล่น

◎ ชีวิตคือชีวิต.......ชีวิตไม่ใช่สตางค์สิบหรือธนบัตรใบละร้อย

◎ ชีวิตควรแลกด้วยชีวิต

◎ ชีวิตที่เริ่มต้นดีหมายถึงการรูดม่านที่สวยหรู

◎ เพียง ๓ บาทพอแล้วสำหรับบทเรียนแห่งชีวิต

◎ เจ็บแล้วไม่จำ จะต้องถูกซ้ำแผลเจ็บ

◎ นั่งก่อนแล้วจึงเดินต่อไปไม่ใช่นอนก่อน

◎ ผู้ที่อยู่ดีกินดีคือผู้ที่ขึ้นหน้าเพื่อนคนอื่น

◎ เวลาดีกไม่ใช่ผู้ร้ายของคนทำงาน

◎ เวลาดึกคือกองทองของผู้เป็นมิตรต่อมัน

◎ อยู่เพื่อวันนี้ แต่ทำวันนี้เพื่ออนาคต

◎ แม้แต่กบยังรู้จักจำศีล

◎ ควายที่ตายแล้วยังแลกข้าวได้

◎ นามคนซื่อไม่เคยลบเลือนจากความทรงจำของโลก

◎ ประวัติย่อมจารึกทั้งคนชั่ว–คนดี

◎ ชีวิตที่สมบูรณ์คือชีวิตที่มีศิลป์

◎ ทางแห่งเกียรติศักดิ์ ไม่ได้โรยด้วยกลีบบุบผาชาติ

◎ แพ้เมื่อมองเห็นทางชนะนั้นควรแล้ว

◎ ไม่มีชะนีตัวใดในโลกกู่หาผัว

◎ มีแต่ผู้หญิงเท่านั้น ที่พร่ำเพ้อยามเมื่อหล่อนแสร้งทำโง่ให้ชายรู้เท่า

◎ ในความมืดหญิงทั้งโลกงามเท่ากันหมด

◎ ถ้าจะเป็นผู้ร้ายควรเป็นผู้ร้ายของความชั่ว

◎ ไม่มีใครเอาน้ำหวานไปใส่ให้ลูกมะพร้าว

◎ ไม่ใช่ของแน่ว่าหยดน้ำสังข์จะหวานเสมอไป

◎ ความแก่ชราเคียงคู่มากับความวิตกกังวล

◎ ผู้เชื่อตนเองย่อมไม่วิตกในทุกสิ่ง

◎ ใครเล่าจะปลอบเราดีเท่าเรา

◎ ใครเล่าจะรักเราเท่าเรา

◎ เมื่อนึกเกลียดตัวเองเมื่อไรนั่นแหละจงนอนคิดเสียสักพัก

◎ การทำให้คนรักนั้นง่าย และทำให้คนชังยิ่งแสนง่าย

◎ ตั้งต้นชีวิตเมื่อเห็นจังหวะกระจ่างแจ้ง

◎ เมื่อเบื่องานเงินจะกลายเป็นนก

◎ มีนกขุนทองตัวได้บ้างที่รู้ภาษามนุษย์

◎ ผู้ใช้ภาษาของคนถูกต้องย่อมใช้ชีวิตไม่ผิด

◎ การใช้ชีวิตไม่ใช่การใช้เงิน.......จะไม่ได้รับทอนจาก
ใครเลย

◎ ผู้ล้างตาบ่อย ๆ ไม่เคยเป็นโรคตาเจ็บ

◎ ให้เจ็บปวดตาเสียดีกว่าให้เคืองใจ

◎ ผู้ที่ผิดพลาดมากที่สุด มีบทเรียนมากที่สุด

◎ ศัตรูล้มอย่ามัวถือสุภาษิต

◎ การล้มของมนุษย์ไม่ใช่การล้มของขอนไม้

◎ เพียงมดง่ามยังสร้างความเจ็บปวดให้มนุษย์

◎ เมื่อเห็นทางไล่ทางเดียวจงเตรียมทางหนีไว้สิบทาง

◎ ความลับยังมีอยู่ในโลก

◎ ผู้ที่เก็บความลับให้เราดีที่สุดคือตัวเรา

◎ จิ้งหรีดโง่เท่านั้นที่กรีดเสียงให้นกตะขาบฟัง

◎ ตัวเราเอง มิได้มีไว้เพื่อโฆษณาเอง

◎ สินค้า ในตัวของมันเองนั้น ไม่เคยโฆษณาว่ามันดีแค่ไหนเพียงไร นอกจากผู้เอาไปใช้จะเป็นผู้ยกย่องหรือ ติ ชมให้มัน

◎ ได้มาง่าย ก็จากไปง่าย

◎ ธรรมชาติ มิใช่สิ่งที่น่าอับอาย

◎ เคืองตา ดีกว่าเคืองใจ

◎ เมื่อเงินขึ้นเสียง ความจริงก็ก้มหน้า

◎ ความหิวไม่เคยเป็นมิตรกับใคร

◎ เหลือลำบาก ก็อย่าทิ้งความลำบากไว้ให้เหลือ

◎ ความเมตตา ขู่คนให้ก้มกราบได้

◎ ลิง ย่อมเล่นได้เฉพาะละครลิง

◎ เด็กย่อมเกิดก่อนผู้ใหญ่ทุกสมัย

◎ ความผิดหวัง ควรแก่การหัวเราะเยาะ

◎ มหาสมุทรจะสวยก็เพราะคลื่น

◎ ชีวิตจะออกรสก็เพราะอุปสรรค

◎ ถ้าไม่มีตัวโกง พระเอกก็ไม่เด่น

◎ คำสรรเสริญ ทำคนให้เสียคน

◎ ยิ่งเกลียดมาก ยิ่งควรสรรเสริญเขาให้มาก

◎ รักมาก สรรเสริญเขาให้น้อยลง

◎ ปูแสม กว่าจะได้มาชมกรุงก็ถูกดองเสียแล้ว

◎ เตียงนอน มิได้มีไว้เพื่อให้ข้ามไปคว้าตำแหน่ง

◎ รักสวยเสมอ ต้องรักสาวเสมอ

◎ มายาหญิง บรรทุกได้เล่ม ๆ เกวียน

◎ ชีวิตน สำคัญที่สุดกว่านั้น

◎ พรุ่งนี้เป็นอย่างไร ใครจะรู้

◎ ชีวิตไม่ปลดปลงคงได้ดี

◎ มีความรู้อยู่กับตัวกลัวอะไร

◎ เป็นชายชาติช้างงาต้องกล้าหาญ

◎ อยากจะเป็นนางฟ้อน ต้องหัดรำ

◎ ตัวเรารำไม่ดี โทษปี่โทษกลองได้ไฉน

◎ มะเขือตอแหล ดีกว่าคนตอแหล

◎ ร้อยความสว่างของดาว ไม่เท่าหนึ่งแสงเดือน

◎ ตัวบ้านจะใหญ่โตเท่าใด ที่นอนก็เพียงแปดฟุตเท่านั้น

◎ ปากว่าตาขยิบ ดีกว่าปากว่ามือหยิบ

◎ วิ่งทน ดีกว่าหนวิ่ง

◎ ไมตรีย่อมโชติช่วงชัชวาลตลอดกาล

๏ ไม่สอยก็อดอร่อย

๏ มีลูกสาวสวย เหมือนปลูกส้วมไว้หน้าบ้าน

๏ ลาโง่ที่เตะกำแพง ย่อมได้รับการเตะตัวเอง

๏ พระอาทิตย์ ไม่ปรารถนาส่องแสงบนความโกรธ

๏ เทพยดาอาจแฝงร่างมาในคนแปลกหน้าก็ได้

๏ ผู้หญิง รักความสวยเท่า ๆ กับความเป็นมหาเศรษฐี

๏ เกลือ ไม่เคยคลายความเค็ม

๏ ผู้ขอ ต้องไม่ใช่ผู้เลือก

๏ เกิดมาเป็นคน จะสอนคน สอนตนก่อน

๏ คำสรรเสริญเยินยอ แก้ปวดท้องก็ไม่ได้

๏ ทุกสิ่งผ่านเข้ามา เพื่อจะผ่านเลยไป

๏ ทุกที่ที่มีความสำเร็จ ย่อมมีอุปสรรคคุมเชิงอยู่

๏ มีมนุษย์ที่ใด มีความหลอกลวงที่นั่น

๏ การเลียนแบบ เป็นงานของคนโง่

๏ ถ้าโลกนี้มีแต่เราคนเดียวจึงค่อยคิดว่าเราวิเศษที่สุด

๏ จงถามตัวเองว่า.....นี่ข้าพเจ้ามีความมั่นคง เหมาะพอที่จะหาอำนาจ เงินทอง และความฉลาดแล้ว

หรือยัง....

◎ "ตักน้ำรดหัวสาก" ไม่เปียก แต่เดี๋ยวนี้ "เอาหัวสากไปจุ่มน้ำ" มันก็ตามเคย...

◎ "เงิน" เป็นพระเจ้าเมื่อจับจ่ายใช้สอย แต่เป็น "พระกาฬ" เมื่อถูกโจรกรรม

◎ สตรีจะสวยงามตลอดกาลในเมื่อ "สังขาร" คงสภาพ แต่...ไม่แน่นัก

◎ บุรุษเพศ "เป่าขี้เถ้าฟุ้ง" ยังไม่แก่ แต่ถ้า "นอนเป่า" ก็คงไม่หนุ่ม

◎ แพทย์ปรุงยาได้ทุกชนิด แต่ต้องซื้อ "ยากระเพาะ" เพื่อรับประทานเอง

◎ "ดาวเทียม" รัสเซียและอเมริกาประดิษฐ์เป็นหนึ่งในโลก แต่ "ดาวไถ" ใครจะประดิษฐ์เป็นหนึ่ง

◎ "ภาษิต" ทำให้คนเป็น "ปราชญ์" แต่ไม่ใช่ "ปราชญ์" เสมอไปที่แต่ง "ภาษิต"

◎ "ความงาม" ของสตรีไม่เสื่อมคลาย ส่วนที่หย่อนยานเหี่ยวแห้ง หักหาย นั่นมัน "สังขาร" ต่างหาก

◎ "ตัณหา" ก็เช่นกัน ไม่แก่ไม่ตาย ถึงไม่มีพ้น พบ

กระดูกอ่อน เลี้ยเอาก็ยังดี

◎ "คารม–แหลม–คม" ไม่เป็นไร แต่อย่าไป "แทง" เขาเข้าก็แล้วกัน

◎ **ภาษิตที่ตรงกับความจริงคือ** "สามีที่ซื่อสัตย์ต่อภริยาไม่ว่าต่อหน้า–ลับหลังคือคนโง่"

◎ สตรีย่อมฉลาดรอบคอบ แต่ "โง่" อยู่ที่จับเท็จสามีไม่ได้ แต่ถึงเธอ "จับได้" ก็ใจอ่อน แต่ปากแข็ง และ "อ่อนใจ" เพราะสามี

◎ สามี ภริยา ท่านว่า เหมือนลิ้นกับฟันย่อมมีการกระทบกันบ้าง แต่ลิ้นและฟันอยู่คนละปาก ถ้าไม่สัมผัสกันเขาก็ไม่ใช่คู่สมรสกันแน่ ๆ

◎ นกขุนทอง มีคนสอนให้พูดภาษามนุษย์ได้ แต่ก็ประหลาดเหลือที่สอนมนุษย์ให้พูดภาษานกขุนทองไม่ได้

◎ "สีแดง" เป็นสีตรึงตราหอมหวานต่อปากจมูก เมื่ออยู่ที่ริมฝีปากภริยา แต่ถ้าอยู่ที่แก้มหรือเสื้อ เมื่อกลับจากเที่ยว มักบวม ปวดตามใบหน้า–ปาก ฮิ

◎ เสือดุ ท่านไม่ให้เข้าใกล้ แต่ภริยาดุ ก็เพราะท่าน

พยายามออกห่างต่างหาก

◎ การสมรสที่ยืนยาวก็เพราะรสจุมพิตอันหอมหวน ดูดดื่มหลังจากเธอร้องไห้ทุกครั้ง

◎ รสอาหาร ไม่เคยพอใจทุกมื้อในรสเดียว ความรักก็เช่นกัน ไม่มีการหึงและหวงก็จืดชืด

◎ ถึงแม้จะล่วงวัยชรา แต่ลีลาบท "รัก" เช่นวัยหนุ่มก็สดชื่น แต่อย่า "เข้าหอทางหน้าต่างเช่นอดีต" จะตายเสียก่อน

◎ การมีเมียสาว กับการเคี้ยวกระดูกด้วยเหงือก คุณลุงท่านว่า "มันคู่กัน"

◎ การ "เตะปี๊บดัง" ไม่หมายความว่าจะมีภริยา (สมรส) ได้เสมอไป เพราะไม่ได้สมรสด้วยสิ่งนั้น

◎ คนหนุ่มกินวันละ ๑๐ จาน ในวันหนึ่งเขาจะต้องเกิดโรคกระเพาะ แต่คนแก่วันละ ๑ จานตลอดไป ใครจะแน่กว่ากัน

◎ การพูดจริง ภริยาย่อมพอใจ แต่ถ้าเธอเหี่ยวแห้งหย่อนยานแล้วท่านจะต้อง (พูด) ว่า "ตึงเต่ง" ตลอดกาล

◎ ยิ้มแย้ม ทำให้อารมณ์แจ่มใสในครอบครัว แต่ถ้า "สามี" จนแต้มต้อง (ทำที) ฉุนเฉียว แล้วสบายทีหลัง

◎ สิ่งร้ายของทหารก็คือ "เอกสาร" นัดพบของ "ข้าศึก" ที่ "แม่ทัพ" พบในกระเป๋าเสื้อ

◎ ภรรยาที่บ่นจู้จี้บ่อย ๆ นั้น เพราะสามีไม่ "สนใจ" ในสิ่งประสงค์ของเธอนั่นเอง

◎ ไฟ "รัก" ใคร ๆ ก็บ่นว่ามันร้อน แต่ทำไมหนอชอบแอบไปจุดกันทุกแห่ง

◎ ใคร ๆ ก็ช่วยไม่ได้เพราะคุณพอใจ "เล่น" กับ "ไฟ" ถ้าไม่สายเกินไป ผมนี่แหละจะรักษา "แผล" ให้

◎ รีบเร่งให้รักษาโดยเร็ว "แผล" จะได้กลัดหนองมากขึ้น

◎ ธรรมชาติสร้างสตรีมาเหมือนกันหมด แต่จะสวยงามเพียงใดนั้นอยู่ที่ความ "พอใจ" ของบุรุษแต่ละคน

◎ "ความจริง" ที่มีผู้ยืนยันทั้งโลกก็คือ สตรีเอาไว้ "หนวด" ไม่ได้ และบุรุษจะคลอดบุตรก็ไม่ได้ดุจกัน

◎ แต่ก่อน "ผู้หญิงสิบพายไม่เท่าหนึ่งชายปากแห่ว่ง"

◎ เดี๋ยวนี้ "หนึ่งผู้หญิงปากแดง สิบชายก็ต้องแจว"

◎ คนบ้านนอก "เท้าหนา" แต่หน้าบาง "เพราะใส่หมวก—ไถนา"

◎ คนกรุง "เท้าบาง หน้าหนา" เพราะ "สวมรองเท้า นั่งเก้าอี้"

◎ ใครสามารถเทียวอย่าง "หัวหก" และ "ก้นขวิด ได้ผู้นั้นจะต้องเป็น "ค้างคาว" และมี "เขา" ที่ก้น

◎ ผู้ที่ "ยุให้รำ" คือครูสอน "นาฏศิลป" และคนที่ "ตำให้รั่ว" คือผู้ขายข้าวสาร จะเอาผิดกับเขาอย่างไรกัน

◎ ผู้ชายรังเกียจ ผู้หญิง "หน้าเป็น" ก็ควรอยู่ แต่ผู้หญิงก็ควรระวังผู้ชาย "หน้าตาย" ให้จงหนัก

◎ การ "โกหก" ข้าพเจ้าทำได้ แต่การ "พกลม" ทำไม่ได้ ท่านทำได้ไหม

◎ ไม่มีสตรีคนใดในโลกที่สามารถ "เล่นหู เล่นตา" กับบุรุษได้ แม้แต่เขาจะ "เล่นตัว" ก็ไม่เคยเห็น

◎ สินค้าที่ไม่มีผู้ซื้อ แต่อดีตจนปัจจุบันนี้มีสิ่งเดียวเท่า

นั่นคือ "ชายหน้า"

๏ "หน้างาม" เป็นการชวนเชิญให้เข้าใกล้ ถ้า "งามหน้า" จงรีบหลีกให้พ้นโดยเร็ว

๏ สิ่งที่ข้าพเจ้าไม่เคยเห็นเลยในชีวิต คือ "คางคกขึ้นวอ"

๏ "หนุ่มน้อย" และ "สาวน้อย" เป็นคู่สมรสที่ยั่งยืนยาวนานมาแต่อดีต แต่ทำไมจึงเข้าใจกันว่าเป็น "คู่หนุ่มสาว"

๏ "ยากจน หรือ "มั่งมี" ไม่สำคัญ "คุณสมบัติ" และ "มารยาท" เท่านั้นที่เป็น "ความต้องการ"

๏ "ซื่อ" เกินไปมักจะถูกกล่าวว่า "โง่" แต่อย่ากระทำเป็นคน "ฉลาดแกมโกง"

๏ "เสรีภาพ" จะมีได้ตามสิทธิและหน้าที่ตามกฎหมายบัญญัติ แต่ "อภิสิทธิ์" นั้นนอกเหนือจาก "เสรีภาพ"

๏ "ผี" หลอก สัปเหร่อไม่กลัว แต่กลัวเจ้าของผี "หลอก" มากกว่า

๏ การ "ฆ่า" ด้วยอาวุธและของเบื่อเมา ไม่ทรมาน

เหมือนอุบายและคำพูด

◎ เมื่อ "แสดงการเคารพ" ก็หาว่าประจบสอพลอ เมื่อเฉยเมยก็หาว่า "เย่อหยิ่ง"

◎ เพราะ "สังขาร" ไม่เที่ยง คุณสาว ๆ จึงต้องไป "ร้านตัดผม" ก่อนแล้วจึงไป "พังเทศน์"

◎ "สตรี" ย่อมขลาดต่อการบอกให้ทราบในสิ่งที่ตนประสงค์ แต่กล้าในการป้องกันสิ่งที่ตนได้สมปรารถนา

◎ ท่านบอกกับเพื่อนว่า "เงินไม่มี" เขาไม่เชื่อท่าน และตำหนิในใจที่ไม่ให้ยืม ถ้าบอกว่า "มีแต่ไม่ให้" เขาจะเชื่อท่านและไม่มายืมอีก

◎ ผู้ชายที่มี "เขา" บนหัวนั้นผู้อื่นมองเห็น แต่ตนเองไม่รู้ เมื่อตนรู้นั่นแหละ "ขา" ได้หลุดจากหัวไปแล้ว

◎ เพียงแต่เธอมองค้อนด้วยสายตา และเข้าใจว่าเธอโกรธ ก็ไม่ควรจะพูดกับหญิงอื่นต่อไปในชาตินี้

◎ เธอยิ้ม จงดูให้แน่เสียก่อน อย่าทำใจร้อน จะเสียใจ และอายเขา

◎ ความรักสถิตอยู่ชั่วชีวิตสลาย แต่ "ความใคร่" มักจะแอบแฝงอยู่บางคนในวัยชรา (ไม่เสมอไป)

◎ อาหารในบ้านจืดชืด ไม่ใช่ความผิดของแม่ครัว หากเป็นเพราะรับประทาน "ผิดเวลา" ต่างหาก

◎ การเมาสุราอาละวาดมีวิธีแก้คือ ไปนั่งดื่มที่หน้าสถานีตำรวจแล้วจะ "ไม่เมา"

◎ วิธีอดสุรา ไม่จำเป็นต้องซื้อยาอดมากิน เพียงแต่เราไม่ซื้อเชื่อเท่านั้นก็พอ

◎ ใครถามท่านว่า "ชอบ" อะไรบ้าง จงมองหน้าผู้ถามให้เต็มตาก่อนตอบ เพื่อจะได้จำหน้าเขาได้ถนัด ?

◎ เมื่อยังมีใช้จนหมด พอรู้สึกอดจึงออกหาใหม่ ความสุขจะมีได้อย่างไร

◎ เมื่อท้องหิวจึงออกหาอาหาร จงเกิดเป็น "งู" ดีกว่าอยู่เป็น "คน"

◎ แนะนำชี้แจงสั่งสอนสักเท่าใดก็ไม่เกิดประโยชน์ คือ "คนเอง" นี่แหละที่ดื้อด้าน

◎ ไม่จำเป็นต้อง "เอาชนะ" ทีเดียว เพียงแต่รู้ว่า "พ่ายแพ้" ก็ยังดี

◎ "มารยา" คือโรคแทรก "มารยาท" เขาว่ามักชอบเกิดแก่สตรี

◎ ผู้ชายบางคนมี "หน้า" มากกว่าพระพรหมเสียอีก

◎ พบ "สามี" หน้าโรงภาพยนตร์กับหญิงอื่น นั่นแหละท่านจะพบ "หน้า" ตลกละครที่หนึ่งในโลก

◎ อนาคต ถึงจะได้เป็นผู้จัดการก็จริงอยู่ แต่ควรจะเป็นแต่พนักงานในวันนี้ก่อน

◎ ในชีวิต ถึงจะมีกำลังกายแข็งแรง แต่ไม่มีความหวังและดิ้นรนทะเยอทะยาน ก็เสมือนไม้ผุท่อนเดียวเท่านั้น

◎ หากเต็มไปด้วยความโลภความหลงแล้ว ถึงจะเป็นผู้มีความขยันหมั่นเพียรซื่อตรงเพียงใดก็ต้องพินาศ

◎ การกระทำความดี ต้องนึกเสียว่าเราต้องรีบทำ หากตายเสียก่อน จะเสียใจภายหลัง

◎ การเรียน ถ้าชีวิตยังอยู่ไม่มีจบ

◎ การเป็นผู้ให้ ไม่จำเป็น การเป็นผู้รับย่อมได้ประโยชน์อยู่แล้ว จำเป็นนักหรือจะต้องจำไว้ว่า "ใครเป็นผู้ให้"

◎ เมื่อวางแผนจะกระทำมีจำนวน ๑๐ คน แต่เมื่อถึงมือจะให้เป็น "ความลับ" กลับเหลือเพียงคนเดียว

◎ ถึงจะเหลือเพียงคนเดียวจะว่า "ลับ" ที่สุดก็ไม่ได้ เพราะตนเองได้ทราบตลอดแล้ว

◎ งานกับคนต้องประสานกัน ช่างปูนจะเย็บหนังเขาทำไม่ได้แน่ ๆ ธรรมชาติเท่านั้นที่จัดสรรให้อย่างดีเลิศ

◎ เรื่องของคนอื่น เราคุยกันไม่เบื่อ แต่ผู้อื่นกล่าวถึงเราลับหลัง เรามักชอบพูดว่า "ฉันไม่ชอบนินทา"

◎ หญิงมากหลายได้พบ "รัก" กับเขา แต่เขาก็ยังเป็น "โสด" จนบัดนี้ควรแต่งตั้งตำแหน่ง "บัณฑิต" ให้เขาได้หรือไม่

◎ อยากได้ของ **แท้** ไม่ว่า "คน" หรือ "วัตถุ" จงอาศัยแสงอาทิตย์ อย่าอาศัยแสงไฟจะเสียใจภายหลัง

◎ ความ "ชั่ว" ไม่ใช่คำพูด และมันจะไม่เรียกชื่อของมันเองเลย

◎ เรื่องของตัวเองรอก่อน แต่เรื่องของเขา ถ้าได้รู้และ

เห็นมักจะนึกว่าตนเองเป็น "ปราชญ์"

◎ คนซื้อนับร้อย คนขายคนเดียว แต่ "ผลไม้เน่า" ของเขาก็หมดกระจาด ตาใครดีกว่ากัน

◎ พูดก่อนทำนั้นโง่ ส่วนผู้ฉลาดเขาทำก่อนแล้วจึงพูด เพราะเขาเก็บ **ปาก** ไว้ในใจ

◎ ถึงแม้จะพิการหรืออ่อนแอ เมื่อรุกรานรังแกถึงที่นอน ก็อาจ "ฆ่า" ได้เหมือนกัน

◎ จะเป็นผู้เกียจคร้าน หรือขยันและมัธยัสถ์ หรือสุรุ่ยสุร่ายและเมาอย่างหัวราน้ำ กฎหมายไม่บังคับ นอกจากเราจะทำเอง

◎ ชั่ว ดี มี จน คนเป็นผู้ประสบ แต่เป็นความผิดของธรรมชาติสร้างมาเช่นนั้น

◎ การทะเลาะเบาะแว้ง เป็นเรื่องธรรมดา แต่แสดงออกถึงการศึกษาของแต่ละฝ่าย

◎ การยอม "เสียเปรียบ" เท่านั้นจะมีมิตรที่ซื่อสัตย์ตลอดกาล

◎ เมื่อมีมือก็ต้องมีเท้า มีชายก็ต้องมีหญิง ฉะนั้นเรื่องยากแค้นก็เป็นธรรมดา

◎ ถ้าจะให้เขาคุยเรื่อง "ของเรา" บ้างก็รีบลากลับ พอลับตาเท่านั้นเขาจะคุยทันที

◎ ผู้หญิงแม้จะงามอย่าง "หยาดฟ้า" ถ้าไม่ยิ้มไม่หัวเราะก็เหมือน "ซากศพ"

◎ นิ่งไว้ ไม่ถูกตบหน้า

◎ ถอนคำพูด ดีกว่าถูกกล่าวหาว่าใส่ความเขา

◎ เมื่อพูดอย่างน้ำท่วมทุ่ง ระวังน้ำมันจะท่วมปาก

◎ คำพูดนี่แหละจะทำให้ถูกประหารชีวิต พึงระวัง

◎ เมตตากรุณาเท่านั้นทำให้คนทั้งหลายเป็นสุข

◎ "หนังสือ" อยู่ในเล่มก็คือกระดาษ แต่อ่านและปฏิบัติสามารถ "ทำลาย" ได้ทั้งสิ้น

◎ สองหัวดีกว่าหัวเดียว คนอื่นไม่เท่าคู่ครอง เขาเพียงแต่ "เพื่อนกิน" เท่านั้น

◎ การ "พูดมาก" ใช่แต่จะเมื่อยปาก สมองก็ต้องคิด แต่อย่าพูดอย่างไม่คิด ระวังปากให้ดี

◎ เขายอให้พูด จงนึกไว้ว่าอย่า "โม้" จะ "โง่แกมหยิ่ง"

◎ คน "กินข้าววัดนอนศาลา" เขาก็อาจกล่าวด่าคนนั่ง

รถ "เก่ง" ได้อย่างเจ็บแสบ

◎ เขาว่ากันว่าผู้ชายประสงค์แต่ในสิ่งที่สมปรารถนา ผู้หญิงหวังในสิ่งที่นอกเหนือไปจากเพศของเธอ สมประสงค์ แต่ก็เอาไม่ได้

◎ ท่านว่า ความลำบากยากแค้นเป็นกำลังผลักดันให้ชีวิตรู้จักการ "ต่อสู้" นำไปสู่ความสุขในอนาคต แต่หาก "โอกาส" ไม่อำนวยให้ ความสุขก็ถอยคอยอยู่ที่ "สุสาน"

◎ การ "นัดพบ" ครั้งสุดท้ายท่านผู้มั่งคั่งมักจะลืมและผลัดวันประกันพรุ่งอยู่เสมอ ผู้เชิญใจได้รับการ "รอคอย" ทุกครั้งด้วยการ "ทนทุกข์ทรมาน" สถานที่นั้นก็คือ "สุสาน"

◎ ความมืด "เลว" ความสว่างก็คง "ไม่ดี" แต่โลกก็คงหมุนเวียนไปตามปกติ เมื่อมนุษย์คิดเช่นนั้นก็ควรเป็น "ก้อนหิน" ดีกว่า

◎ ถือว่า "ความมืด" ดีเพราะช่วยปิดบังความเลวร้ายชั่วช้าที่ได้กระทำขึ้นนั้นเพียงแต่พูด ส่วนการทำจริงนั้นแล้วแต่ "โอกาส" และ "สถานที่" ต่างหาก

◎ เมื่อมีชีวิตอยู่ก็ทะเยอทะยานมักใหญ่ใฝ่สูงมิเจียมตน เมื่อสูงส่งก็โอหังเต็มไปด้วย "ตัณหา" "ราคะ" ปราศจาก "ศีลธรรม" อันดี แต่เมื่อถึง "กาลมรณะ" เมื่อใดจึงจะรู้ว่า "ราคาของชีวิตนี้แพงมาก"

◎ ถึงแม้เธอจะ "รูปชั่วตัวดำ" แต่ "มารยาท" เธอดีเลิศ เธอก็ควรเป็น "ยอดหญิง"

◎ ความเหนื่อยยากลำบากถึงแม้จะแสนเข็ญเพียงใด อย่าย่อท้อบุกบั่นฝ่าฟันไป จุดหมายแห่งความมั่งคั่งสนุกสบายรออยู่ข้างหน้า

◎ เมื่อพบ "สุข" แล้วจะต้องขยันขันแข็งจะได้สบาย ถ้าเกียจคร้านจนตัว "ยากจน" ตามทันแล้ว "สุข" จะหนีไปเสีย

◎ เมื่อมี "ความจน" เกิดขึ้นจะต้องกินข้าวกับเกลือ แต่เมื่อไม่มี "เสรีภาพ" แม้แต่น้ำก็ไม่ได้ดื่ม

◎ ภรรยาหึงหวงคือเขียนป้ายปิดไว้หน้าบ้านว่า "บ้านนี้ไม่ให้เช่า"

◎ ธรรมชาติเป็นฉาก ดนตรีคือความเปลี่ยนแปลงของธรรมชาติ มัจจุราชกำกับการแสดง "มนุษย์" คือ

ตัวละคร แต่ใครเป็นผู้ดู

◎ "ตื่น" จากหลับมองเห็นโลกได้ดี แต่ "ตื่น" ตัวนี้และไม่ "เด่น" ก็ "เดน" เท่านั้น

◎ หลับฝันพอตื่นก็หายไป ลืมตาฝันพอหลับก็ลงหลุม

◎ เดินทางด้วย "รถยนต์" หรือ "เดินด้วยเท้า" ก็ถึงเช่นกัน เพราะว่า "ไม่ใช่เทวดา"

◎ ธรรมชาติไม่ให้ความเป็นธรรม ก็คือไม่เปิดโอกาสให้บุรุษเป็นผู้มีครรภ์เสียเอง เพื่อให้สตรีพักผ่อนบ้าง

◎ ถ้าผู้ชายมี "เขา" ได้จริงแล้ว เราจะพบ "สัตว์ประหลาด" นี้เป็นจำนวนมากและจะได้เห็นเจ้าของ "สัตว์"จูงจมูกนั่งไปในรถบ้าง ตามโรงมหรสพบ้าง และ ฯลฯ เขาสามารถทำได้ทุกอย่าง แต่จะปลด "เขา" ออกจากหัวเขาปลดไม่ได้

◎ เพราะตัณหา ราคะ และไม่พอใจในของที่ตนมีอยู่จึงมี "เขา"

◎ การ – งานช่วยกันได้ บุญกรรม ช่วยกันไม่ได้ เพราะต่างคนต่างมีกรรมด้วยกัน

◎ "ภาษิต" ไม่ใช่ "กฎหมาย" จึงไม่มีบทลงโทษ

◎ การทำความดี แม้จะถูกตัดศีรษะตาย ความดีไม่ได้ขาดไปด้วย

◎ เต็มไปด้วย **สถานที่ โอกาส ออเหลน** จึงรักษาความบริสุทธิ์ได้ยาก

◎ ไม่ชอบอยู่ที่สงบ ก็ต้องไม่บ่นว่ารำคาญ

◎ คนตาบอด ให้เขาถือเทียน ก็เข้าห้องนอนไม่ถูก

◎ เอาตัณหาภริยาเป็นหมอนตลอดไป แล้วจะมีบุตรได้อย่างไร

◎ ไม่มีอาหาร แต่บ่นว่าหิว ก็ควรแล้วที่จะอด...ตาย

◎ ร่ำรวย มั่งมี แต่ "ฉันยังไม่พอ" ก็ฉิบหาย

◎ คนมี "เขา" ก็นับว่าแปลกประหลาด แต่ควายมีหัวเป็นคน ประหลาดกว่า

◎ "เด็ก" "หญิงสาว" "คนแก่" ถ้าไม่มีบิดา–สามี–บุตร แล้วก็เหมือนเมฆบนท้องฟ้า แล้วแต่ลมจะพัด

◎ สตรีใดที่ไม่มีบุรุษคบหา โสเภณียังดีกว่า

◎ เรามี "ดี" จริง ๆ ไม่ต้องอวด แล้วเจริญเอง

◎ พูดเพราะ เขาไม่ด่าลับหลัง

◎ อดทน กล้าหาญ บริจาคด้วยการแจกปันทรัพย์ ชาตินี้ทั้งชาติไม่ตกยาก

◎ ชายแก่ไม่มีฟันเคี้ยวหมากแข็งอวดหญิงสาว ท่านว่า "น่าสังเวช"

◎ ถึงแม้จะเป็นมหาเศรษฐีที่หนึ่งในโลก แต่เลือกเกิด เลือกแต่งงาน เลือกตายของตนเองไม่ได้

◎ ความรักเป็นสื่อให้พบคู่ครอง แต่จะให้เป็น "สุข" นั้น สตรีต้องปรุงแต่ง "รสรัก" ให้หวานชื่น

◎ การให้ "อิสระ" แก่สตรีเป็นทางให้พบความสุข สบายในชีวิตสมรสอย่างดียิ่ง

◎ ไม่ได้ "กิน" ก็หิวตาย "กิน" มากเกินไปท้องแตก ก็ "ตายเพราะกิน"

◎ เพราะความอยากไป "สวรรค์" นี้เองจึงทำให้มนุษย์ "จอมปลอม" ต้องลงนรก

◎ การ "มองหน้า" ไม่ใช่ต้องการแต่จำหน้าอย่างเดียว

◎ การ "ร้องไห้" ของสตรีก็ต้องการ "ปลอบ" แต่ บุรุษร้องไห้ คือ "ต้องการฆ่า"

◎ จงใฝ่สูงให้เกินศักดิ์ แต่รับยึดเหนี่ยวเมื่อเอื้อมไว้ให้แน่น

◎ ถ้าใส่ "เขา" บนหัวไม่มีการยกเว้น แต่เมื่อแก่เฒ่ามีหัวเป็น "งู" ก็ยังภูมิใจ

◎ การ "ตบมือข้างเดียว" ให้ตบกับผนังตึกแล้วจะมีเสียง

◎ เพียงแต่กินกันได้ อย่านึกว่าอยู่ด้วยกันได้

◎ เมื่อ "พูดกัน" รู้เรื่อง แต่ไม่ปฏิเสธก็คือพูดกับตอไม้

◎ เมื่อ "กิน" บ่นว่าทำน้อยไป เมื่อเงินหมดบ่นว่า "ใช้เปลือง" — เพราะลิ้นไม่มีกระดูกและท้องใหญ่ใจแคบ

◎ ถ้าตายเพราะคำสำบาน ขณะนี้มีชีวิตอยู่เพียง ๕๐% เท่านั้น

◎ ทุกวันนี้ มนุษย์ที่เลว – ร้าย ย่อมหาโอกาสกระทำความผิดที่กฎหมายเอื้อมไม่ถึง

◎ ผู้เลว–ร้ายนั้นไม่ใช่พวกยาจกเข็ญใจทั้งหมด

◎ หนี้สินอาจจะประนีประนอมกันได้ หนี้กรรมไม่มีศาลตัดสินชี้ขาด

◎ 'ควาย' ใช่แต่จะมีประโยชน์แต่เพียง 'ไถนา' ก็หาไม่

◎ คำว่า "ไม่เอา" หรือ "พอแล้ว" ไม่ใช่คำปฏิเสธ แต่เป็นคำที่เปิดทางไปสู่ความสำเร็จ

◎ การ "ทำงาน" ทุกวันนี้ จะใช้แต่กำลังกาย หรือความสามารถในหน้าที่เท่านั้นไม่ได้ผล ต้องมี "เชาวน์" และ "ปฏิภาณ" ด้วย

◎ "ก้าวไปข้างหน้า" ต้องระวัง เพราะไม่ขึ้นเขาก็ตกเหว

◎ "ทำกิน" อย่างเดียวจะอดตายต้อง "ทำเก็บ" ด้วยจึงจะมีกิน

◎ ชีวิตมิใช่สนามรบ แต่เป็นสนามแห่งการชิงชัยกันด้วยไหวพริบ

◎ หลีกเลี่ยงไม่ได้ ก็ต้องเผชิญกับมัน

◎ มือ มิได้มีไว้สำหรับซุกกระเป๋าอย่างเดียว

◎ ทุกอย่าง แม้จะแรงร้ายเพียงไร ก็ไม่เกินความสามารถที่มนุษย์จะต่อสู้ได้

◎ ความทุกข์ บั่นทอนชีวิตอันควรจะยืนยาวให้สั้นลง

◎ ปัญหาทุกปัญหา มีไว้ให้มนุษย์คิดแก้

◎ คำว่าสายเสียแล้ว ควรมีอยู่กับคนที่ลงไปนอนอยู่ในโลงศพแล้วเท่านั้น

◎ โลกนี้มิใช่ตู้เย็น ที่จะแช่ชีวิตมนุษย์ให้นอนนิ่ง

◎ ไม่มีปราสาทหลังใดสร้างจากโชคชะตา

◎ ชีวิตไม่สิ้น ดิ้นจนหมดลมหายใจ

◎ จงซื้อ เมื่อเขาพากันวิ่งเต้นขาย

◎ จงขาย เมื่อเขาพากันวิ่งเต้นซื้อ

◎ โลกยิ่งกลิ้ง เราก็ยิ่งกลม

◎ คำสุภาพ เผาความโมโหให้ไหม้ได้

◎ ความเชื่อมั่น เป็นหนทางนำสู่จุดสมหมาย

◎ งานหนักเป็นยานอนหลับ

◎ ตัวเอง คือศัตรูหมายเลขหนึ่ง

◎ สมองของคนหมุนได้เหมือนลูกข่าง

◎ จงหมุนสมองให้เหมาะสมัยอยู่เสมอ

◎ คนออกหน้า มิใช่คนนำหน้าเสมอไป

◎ ผลร้าย เกิดจากการแก้ปัญหาไม่ตก

◎ ความกระดาก ไม่ควรมีอยู่ในผู้บำเพ็ญประโยชน์

◎ งานยาก ช่วยให้คนเด่นเร็ว

◎ คุณประโยชน์อย่างยิ่ง มีอยู่ในอันตราย

◎ ความกล้า เป็นกุญแจไขสิ่งสารพัด

◎ กระต่ายป่า ย่อมตายเพื่อสุนัขป่า

◎ โชคดี มักยิ้มเยาะผู้ประสบความล้มเหลวแล้วเลิกล้ม

◎ ชีวิต ดำเนินไปตามความคิด

◎ คิดว่าเขาเป็นเช่นไร เราก็เป็นเช่นนั้น

◎ เกียรติยศ ประหนึ่งลอยละล่องไปในช่องทะเลแคบซึ่งคนเราได้แต่เดินแอบ และเลาะข้าง ๆ

◎ ต้นไม้ใหญ่เปลือกหนา

◎ สวรรค์ไม่มีประสงค์ให้มนุษย์โศกเศร้าตลอดกาล

◎ โลกนี้ เต็มไปด้วยความเล็ก และความลึกลับ

◎ ชายแต่งงานเพราะเบื่อความโสด หญิงแต่งงานเพราะอยากรู้อยากลอง แต่ทั้งสองต้องผิดหวัง

◎ ความอดทน สามารถเปลี่ยนองุ่นดิบให้กลายเป็นน้ำเชื่อมหวาน

◎ จงเตรียมพร้อมที่จะรับใช้จิตใจของตนเองอยู่ทุกเมื่อ

◎ ผู้ไม่เตรียมพร้อม คือผู้ยอมแล้วที่จะให้ศัตรูข้ามศพไป

◎ การแต่งตัว มิได้แต่งเพื่อความพอใจของตนเองเสมอไป

◎ ความเกียจคร้าน วางยาความกล้าหาญให้กระบ่รกกระเปรี้ยซึมเซืองลงไปทีละน้อย

◎ ยามเคราะห์ร้าย เป็นการง่ายที่จะพล่าชีวิตตนเองอย่างโง่ ๆ

◎ ผู้ทนทานต่อความเคราะห์ร้าย นับว่ากล้าหาญอย่างยอดเยี่ยม

◎ เพื่อนตายอย่างแท้จริง คือผู้นอนหลับไม่ตื่นอยู่ในหลุมเดียวกันเท่านั้น

◎ คงมีสักวันหนึ่ง

◎ มิตรภาพ เป็นสิ่งเดียวที่จะประสานโลกให้คงอยู่

◎ ผู้หญิงเปรียบประหนึ่งเครื่องชี้ทางลม จะหยุดหมุนก็เมื่อเกิดสนิม

◎ บุรุษผู้เข้มแข็งจริง ย่อมไม่เดือดดาลกับคนที่อ่อนแอกว่า

◎ ชีวิต ต้องการความสงบเสงี่ยม

◎ แก้มนายสาว หอมกว่าแก้มสาวใช้

◎ มือบริสุทธิ์เท่านั้น ที่ควรแบรับความยุติธรรม

◎ หมัดใหญ่ได้เปรียบ

◎ กำหมัดเด็กลูกเด็กก็เถียงได้

◎ ภัยย่อมเกิดแต่ความใคร่

◎ ความหวังคือความฝันเวลาตื่น

◎ สี่ตาย่อมเห็นมากกว่าสองตา

◎ แม้นจะรักรักไว้ในอารมณ์

◎ แมวไม่อยู่ หนูระเริง

◎ แมวมาหลังคาเบิ่ง

◎ รีบเร็ว กับ รอช้า พบหน้ากันตรงฟากข้าม

◎ ความสุข เป็นรางวัลของความสงบ

◎ ธุรกิจอันยิ่งใหญ่ จะสำเร็จเรียบร้อยได้ ก็โดยอาศัยการปิดบัง

◎ เป็นความ กินขี้หมูดีกว่า

◎ กลัวจะทำมาก ย่อมทำได้เพียงส่วนน้อย

◎ ไม่ทำอะไรเลย คือ ความตาย

◎ ผู้สุจริตจะทำบาป ก็เพราะหีบใส่เงินที่ไม่ปิดฝา

◎ น้ำผึ้งช้อนเดียว จับแมลงวันได้ตั้งรัง

◎ ความคิดแรก เป็นความคิดดีที่สุดสำหรับการยั้งคิด

◎ ตัวอย่างอันดีเลิศสำหรับมนุษย์ ก็คือมนุษย์

◎ มนุษย์ต้องการความรู้สึกใหม่ ๆ อย่างไม่รู้จบ

◎ โลกนี้ เต็มไปด้วยสิ่งน่าตื่นเต้น

◎ บนยอดเขาทุกลูกเป็นที่พัก

◎ มันสมองคือความสามารถ

◎ ชีวิตมนุษย์ไม่ยาวพอที่จะอุทิศชีวิตตั้งครึ่งชีวิตให้แก่การทะเลาะวิวาท

◎ หยุดถามตัวเองเสียก่อนว่า การที่จะก้าวต่อไปนี้เป็นผลดีหรือร้ายเพียงไร

◎ ความต้องการของผู้ซื้อ ทำให้ราคาสินค้าแพงขึ้น

◎ ใบไม้ใบเดียว ปิดร่างกายไม่มิด

◎ ผู้หญิงใจแข็งได้ในทุกวิถีทาง เว้นเสียแต่เรื่องรัก

◎ จูบแรก มิได้เกิดจากรักแท้เสมอไป

◎ คนใบ้ ไม่เคยพูดปด

◎ ตัวเองเท่านั้น ที่จะนำความสุขมาให้ตนเองได้

◎ งานของเรา ย่อมดึงเงินมาจากกระเป๋าเขา

◎ ชีวิต จะมีความหมายได้ก็ด้วยการฝัน

◎ ชีวิตที่ปราศจากฝัน ก็เหมือนไม้ฉำฉาท่อนเดียว

◎ ปากคนบีดยากกว่าปากไห

◎ ตัวเอง เป็นที่น่ารักมากกว่าอื่นใด

◎ รู้จักโรค ก็เท่ากับรักษาโรคได้ครึ่งหนึ่งแล้ว

◎ ไม่มีวันจะได้ชื่นชมบุตร ตราบใดที่ยังคิดว่าตักภรรยาสาวเป็นหมอนหนุนที่อบอุ่นอย่างเดียว

◎ ผู้ที่เชื่อว่า งานของเขาได้ผลมากที่สุด มักจะได้ชื่อเสียงน้อยที่สุด

◎ ไม่มีมาลัยดอกไหนจะลอยไปหาแมลงภู่

◎ มือที่ไกวเปล เป็นมือที่ปกครองโลก

◎ เวลาโกรธ ไม่มีประโยชน์ แม้กระทั่งการตอบจดหมาย

◎ สิ่งที่พอจะเอื้อมถึง จงพยายามรวบรวมไว้ด้วยมือที่ไม่เห็นประโยชน์แก่ได้ฝ่ายเดียว

◎ ตา ไม่อาจเห็นขนตาของตนเอง

◎ ไม่มีอะไรจะเผาผลาญได้เร็วเท่าความชั่ว

◎ ความรักเผยความลึกลับได้ง่ายกว่าความลึกลับจะเผยความรัก

◎ ความสงบ ก่อให้เกิดผลดี

◎ ผู้นุ่งกางเกงขาดก้น มักคอยดึงเสื้อคลุมไว้เสมอ

◎ มิตรคด เมียชั่ว เป็นทุกข์ที่สุด

◎ นกกระสา กินอาหารในจานไม่เป็น

◎ คนคบด้วยนั่นแหละควรคบ

◎ ไม่มีสวะกอไหนที่ลอยทวนน้ำ

◎ แม่น้ำเคี้ยวเจี้ยวยังต้องเป็นสองแคว

◎ พูดขัดใจเขา คำของเราเบาราคา

◎ ทำใดขัดนัยน์ตา ลดราคางานเราเอง

◎ บางครั้งคนมีปัญญาก็ฟังคำพูดของคนโง่ไม่เข้าใจ

◎ แม้จะเป็นควาย ก็ขอให้เป็นหัวหน้าฝูง

◎ ผู้ฟังมาก และไม่พูดทั้งหมด ย่อมได้รับการต้อนรับทั้งในห้องชั้นในและห้องโถง

◎ จงปัดสิ่งเฉพาะหน้าให้พ้นไปก่อน

◎ อย่าปัดแมลงวันเฉพาะที่ตอมปาก จงปัดในจานข้าวด้วย

◎ มีข้าวสาร แต่ขาดไฟ ก็กินไม่ได้

◎ น้ำกับไฟ เป็นคู่ต่อสู้ที่ไม่มีวันจะชนะกันเด็ดขาดได้

◎ เงินก็ตอง ทองก็ฝน

◎ เกิดเป็นคนไว้ใจไม่ได้แม้แต่ใจตน

◎ ความทุกข์ยากวันนี้อาจเป็นประโยชน์ในวันหน้าได้

◎ ที่รูกุญแจ อาจมีข่าวเกี่ยวกับตัวเรา

◎ แม้แต่เสือก็ยังลำบาก

◎ การเพลิดเพลินกับงานหนัก ทำให้ลืมทุกข์

◎ สมอ ฉุดเรือเดินสมุทรให้หยุดกับที่ได้

◎ รักคนที่รักเรา ดีกว่ารักคนที่เรารัก

◎ ถ้อยคำคือลม อักษรเป็นหลัก

◎ อย่าโหมเตาไฟให้คุ เพื่อให้ไหม้ศัตรู จะกลายเป็นย่างตัวของท่านเอง

◎ ความจน ชอบคลานเข้ามาหาคนนอนหลับ

◎ กระเบื้องแผ่นเดียวมุงหลังคา กันฝนไม่ได้

◎ ผ้าเช็ดหน้า มิได้ไว้เช็ดน้ำตา

◎ ผ้าเช็ดหน้า เหมาะแก่การเช็ดเหงื่อเมื่อตรากตรำงานหนัก

◎ เห็นว่าดี เร่งลงมือทันที

◎ แม้จะเขียวเหมือนพระอินทร์ ก็อย่าพึงเชื่อว่าเป็นพระอินทร์

◎ คนหลายเสียง ดีกว่าหลายลิ้น

◎ ไม่มีใครจะชนะทุกสิ่งได้ตลอดชีวิต

◎ คนไข้โง่เท่านั้น ที่ยอมสัญญาจะมอบทรัพย์มรดกทั้งหมดให้แก่ผู้รักษา

◎ ความตาย เป็นความจริง แต่ความจริง กลับเป็นของไม่ตาย

◎ อารมณ์บ้า มิได้เกิดเฉพาะคนบ้า

◎ อย่าทอดทิ้งชีวิตให้แห้งแล้งเหมือนต้นไม้อับเฉา

◎ สะเดา แม้จะถูกลวกน้ำร้อน มันก็ยังดำรงความขมของมันไว้

◎ ไม่มีอ้อยลำใดที่จะหวานตั้งแต่โคนตลอดปลาย

◎ น้ำฝนจะรั่วไหลลงเปื้อนพื้นกระดานก็เฉพาะบ้านที่มุงหลังคาไม่ดี

◎ เสียงปี่จะดีได้ก็อยู่ที่คนเป่า

◎ ไม่มีอะไรจะเป็นกำไรเท่ากับการได้เรียนรู้

◎ นกน้อยขนย่อมน้อย

◎ ธุระยุ่ง ย่อมไม่มีเวลาสำหรับทุกข์

◎ ความรื่นรมย์ ถ้าปราศจากเสียซึ่งชัยชนะ ย่อมไม่ใช่ความสุขที่เพียบพร้อมสมบูรณ์

◎ จงสุข แต่อย่าสุก

◎ ต้มไข่ ใช้เป็นอาหารรับประทานได้ แต่ต้มคน คนเองนั่นแหละจะถูกต้ม

◎ ความสามารถ ก็มีอยู่ในคนโง่

◎ คำวิจารณ์ของผู้อื่น เป็นกระจกส่องความบกพร่องของเรา

◎ ไม่ควรเสียก้อนหินจำนวนมาก เพื่อแลกนกตัวเดียว

◎ ดวงตา มีไว้สำหรับมองตัวเองมากกว่ามองผู้อื่น

◎ คนตายแล้ว ป่วยการเอายาไปให้

◎ แม้แต่ควาย ก็ยังใช้ภาษามนุษย์บอกให้มันหยุดหรือเดินได้

◎ เดินเป็น ต้องหยุดเป็นด้วย

◎ ทำนบพัง ก็เพราะความไม่รู้จักหยุดของน้ำ

◎ จะให้ควายหยุด เราใช้คำว่า "ยอ" แต่เอาคำนี้ใช้

กับคน ยิ่งไปกันใหญ่

◎ บอกอย่า เหมือนยิ่งยุ ครั้นเมื่อย ก็หันหลังกลับ

◎ สุนัข ไม่ต้องมีใครสอนมันก็หอนได้

◎ ท่านขันเก่งแล้วหรือ ถ้ายังอย่า ประเดี๋ยวจะอายไก่

◎ ไก่ที่กระพือปีกได้ ใช่ว่าจะขันได้เก่งเสมอไป

◎ ไก่ที่เพิ่งสอนขัน มักขันไม่เป็นเวล่ำเวลา

◎ คนรู้น้อย พูดพร่ำเพรื่อ

◎ มองให้ไกล แต่หยิบที่ใกล้ไว้ก่อน

◎ หลอกตัวเองง่าย แต่สอนตัวเองยาก

◎ คนชั่ว น่ากลัวกว่างูร้าย

◎ ถึงไม่คุย คนฉลาดเขาก็มองรู้

◎ ผู้หญิงบางคนชอบปลอบ บางคนก็ชอบปล้ำ

◎ ผู้หลงมัวเมาอยู่ในวาสนา และความมั่งคั่ง ควรได้รับความเวทนายิ่งกว่าคนประเภทใดทั้งสิ้น

◎ โศก กับสุข ไม่สิ้นสุด อย่าสงสัย

◎ ยิ้มครั้งเดียว ทำให้เก็บไปฝันได้เป็นแรมปี

◎ จงตื่นไปนาก่อนเพื่อน แต่กลับถึงที่นอนหลังเพื่อน

◎ จระเข้ใหญ่ไปถึงน้ำมีกำลัง

◎ คนยกตัวเอง ควรกลับชาติไปเกิดเป็นกิ้งก่า

◎ ความรักบันดาลสิ่งแปลกประหลาดมหัศจรรย์ให้เกิดขึ้นทุกวัน

◎ ความเศร้า เรียกร้องสิ่งที่ล่วงเลยไปแล้วให้กลับคืนมาไม่ได้

◎ ประทับใจครั้งแรก พิมพ์ใจไปนาน

◎ ปลาตาบอดเท่านั้น ที่จะหลงมาติดเบ็ดไม่มีเหยื่อ

◎ ห้านาทีนี้โง่ แต่ห้านาทีข้างหน้าต้องฉลาดให้ได้

◎ ความฉลาด เกิดขึ้นได้ทุกวินาที

◎ ความโมโห เป็นผ้าร้ายกำบังตา

◎ จงหุบร่มเสีย เพื่อรับเม็ดฝนแห่งการติเตียน

◎ คำติเตียน เป็นเสมือนสายฝนที่หลั่งน้ำลงมาให้ต้นไม้แห่งชีวิตเขียวชอุ่ม

◎ ทำตามใจ อะไรก็ได้ ถ้าสิ่งนั้นถูก

◎ เลี้ยงเสือ อย่านำเสือเข้าใกล้ป่า

◎ หญิงที่เรารัก พาเที่ยวนัก ใจชักเห

◎ ลมพัดใบไม้ไหว

◎ ผู้หญิงรักความสวย เท่า ๆ กับรักการพะนอของชาย

◎ เจ็บแค้นก็เพราะแสนรัก

◎ หญิงหมายชายรูปงาม ยิ่งกว่าหมายชายชาตรี

◎ เรือล่มเมื่อจอด ตาบอดเมื่อแก่

◎ งานไม่เคยฆ่าชีวิตมนุษย์

◎ ตัวเอง เป็นสิ่งที่ควรปรับปรุงอยู่ตลอดเวลา

◎ หัวใจ มิใช่เป็นที่เกาะแห่งความไม่พอใจ

◎ ตัวอิจฉาปรี่เข้าหาทุกครั้งที่เราได้รับความรัก และความเอาใจใส่จากผู้อื่น

◎ เพียงครั้งแรกที่สบตา ก็อาจรัก หรือเกลียดกันได้

◎ เงินที่ยิ้มไปด้วยการหัวเราะ จะกลับมาด้วยการร้องไห้

◎ ความทุกข์ของมนุษย์ เกิดจากการไม่รู้จักพอ

◎ ความไม่รู้จักพอในสิ่งที่ควรพอ เป็นตัวความชั่วที่ร้ายกาจ

◎ ยิ่งมี ก็ยิ่งอยากได้มาก

◎ คนดี มักเป็นคนยากจนเสมอ

◎ ระฆัง เรียกคนอื่นเข้าไป แต่ตัวเองหาเข้าไปในโบสถ์ไม่

◎ ประโยชน์มิได้ประกอบขึ้นด้วยสิ่งที่ได้กระทำ หรือได้ให้ แต่เกิดจากเจตนาของผู้ให้ หรือผู้ทำ

◎ นักการเงิน ย่อมรู้ค่าของทอง

◎ จงพร้อมเสมอที่จะพูดเปิดเผย แล้วคนทรามย่อมจะหลีกหนีไปจากท่าน

◎ อย่าพยายามขุดบ่อด้วยเข็ม

◎ ความมักมากในกามารมณ์ คือ หลุมฝังศพของวิญญาณ

◎ การด่า คืออาวุธของไพร่

◎ ดินแดนใดเล่าในโลก ที่ไม่เต็มไปด้วยความหายนะของเรา

◎ การแสดงละครที่ชำนาญแต่การท่องบทขึ้นใจ คือผู้ที่นำความหายนะอย่างใหญ่หลวงให้แก่เวที

◎ ความเกียจคร้าน เป็นนโยบายของคนรักความจน

◎ งานที่ยังค้างอยู่มาก ที่ทำแล้วน้อยมาก

◎ ใครดี ไม่อิจฉาใคร แต่ตัวเราต้องเร่งตัวเอง

๏ ไม่เกิด ก็ไม่มีคนเกลียด

๏ ความรัก ทำให้คนลืม...?

๏ ยังเป็นเจ้าของบ้านที่ดีไม่ได้ ตราบใดที่ยังไม่สามารถทำให้แขกที่มาหา รู้สึกเหมือนว่า เป็นบ้านของเขาเอง

๏ จะเข้าทางใหญ่ได้ มักต้องผ่านทางแยกเล็ก ๆ ก่อน

๏ ป่วยการไปเป็นทุกข์ถึงเหตุร้ายที่ยังมาไม่ถึง เพราะมันอาจบ่ายโฉมหน้าไปทางอื่นไม่แวะมาเสียเลยก็ได้

๏ ความสุจริตที่เราอยากได้ ควรเพาะขึ้นในตัวเรามากกว่าจะไปหาจากที่อื่น

๏ อ่อนน้อมไปเถิด ชีวิตนี้ยังมีเวลาพอที่จะให้ความอ่อนน้อมแก่ใคร ๆ ได้

๏ ความอ่อนน้อม เป็นส่วนหนึ่งที่ช่วยให้งานสำคัญสำเร็จเรียบร้อยเร็วขึ้น

๏ ตำแหน่งอันมีเกียรติ ยังรอคอยผู้มีความสามารถอยู่ทุกโอกาส

๏ ไม่สอยก็อดดม

๏ อยากได้บางอย่าง ต้องยอมเสียบางอย่าง

◎ บาดแผลที่ร้าย ยังอาจรักษาให้หายได้ แต่ชื่อเสียงเรานั้น เท่ากับถูกฆ่าเสียทีเดียว

◎ ผู้หญิง สุนัขจิ้งจอก มีกำลังอ่อนแอ แต่เป็นเยี่ยมในทางไหวพริบ

◎ ระวังสุนัขไม่เห่า และน้ำนิ่ง

◎ เสน่ห์สะดุดสายตา แต่ความดีสะดุดใจ

◎ สมัยนี้ โลกเจริญขึ้นมากแล้ว ดังนั้นเขาจึงไม่นับอายุคนกันแล้ว นอกจากคนผู้นั้นจะไม่มีดีอะไรสำหรับจะให้นับอีก

◎ เลือกความสัตย์ซื่อของผู้หญิงก่อนเลือกความสวย

◎ ความสวยของภรรยา จะเป็นหนามแหลมที่ยอกใจสามี

◎ ผู้ใช้ชีวิตไม่มีระเบียบแบบแผน จะไม่พบความสำเร็จตลอดชีวิต

◎ ผู้ฉลาดเท่านั้นจึงจะมองเห็นแสงสว่างจากอุปสรรค

◎ นักมวยจะเกิดพลัง เมื่อเพลงเชิดดังขึ้น

◎ จงรีบเปลี่ยนใจโดยเร็ว เมื่อความรู้สึก กระตุ้นเตือนเรื่องความชั่ว

◎ ความดีไม่ใช่ผลิตผล

◎ ดาบทุกเล่มไม่มีคมเดียวเสมอไป

◎ อย่าสอนชาวนาถึงวิธีไถนา

◎ อย่าดื้อดึง เพราะท่านจะใกล้ความเป็นลิง

◎ ความชั่วมีความดึงดูดมากกว่าความดี

◎ แค่มือเอื้อมถึงยังไม่เพียงพอ จงเขย่งขึ้นอีกให้สมกับธรรมชาติสร้างไว้ให้

◎ นโปเลียนไม่ยอมให้ใครพูดว่าเขาสูงกว่าพระองค์

◎ นโปเลียนรู้สึกตัวตื่นเมื่อไรจะไม่ยอมหลับต่อไปเป็นอันขาด

◎ ความตื่นอยู่เสมอคือเครื่องหมายของความก้าวหน้า

◎ ดวงตาที่ลืมย่อมมองเห็นโลกกว้างกว่าดวงตาที่หลับ

◎ มนุษย์ที่ตื่นอยู่เสมอนั้น เป็นมนุษย์ที่ควรเกรงขาม

◎ เมื่อเราตื่นนั้น ศัตรูจะทำร้ายเราไม่ได้เลย

◎ ความหลับอย่างพอใจในความสุข ฆ่ามนุษย์มานักต่อนัก

◎ ทำตามที่คิด สำเร็จหรือไม่อยู่ที่การรู้วิธีทำ

◎ บางครั้งวิธีทำที่ดีเลิศไม่อาจพบความสำเร็จได้ แน่

ดะ...มันยังมีวิธีดีกว่านั้น คือยความพยายามอยู่เงียบๆ

◎ ผู้ที่ซึ่งในความทุกข์ยากเพียงครั้งสองครั้ง จะพบความสำเร็จแห่งชีวิตโดยรวดเร็ว เพราะเขาเป็นผู้ที่เรียนว่า...เจ็บแล้วจำ...

◎ โกรธคนโง่ร้ายยิ่งกว่าโกรธตนเอง

◎ บางครั้งการนิ่งก็เนรมิตบ่อทองอันไพศาลให้

◎ การนิ่งเวลาคนอื่นต้องการพูด นั่นเป็นการนิ่งที่มีคุณค่า

◎ ก้าวไปข้างหน้า...ท่องไว้เมื่อตื่นนอน...ก้าวไปข้างหน้า...ท่องไว้เมื่อออกจากบ้าน...ก้าวไปข้างหน้า...ท่องไว้เมื่อก่อนนอน...นี่แหละคือตัวพระเจ้าที่จะส่งท่านก้าวไปข้างหน้า

◎ อุปสรรคคือดวงประทีปของนักสู้ชีวิตที่แท้จริง

◎ ไม่เข้าป่าเวลาใกล้ค่ำ ไม่เพ้อพร่ำเวลาได้ทุกข์ เพียงสองสิ่งก็พอแล้วสำหรับจะเรียกว่าผู้นั้นเข้าใจชีวิต

◎ การเผชิญหน้า เป็นคุณสมบัติอันควรมีอยู่ติดตัวเสมอ

◎ มีมนุษย์จำนวนน้อยมาก ที่ใช้ความสามารถในตัว

เพียง ๕๐% ซึ่งในจำนวนน้อยนี้แหละคือเศรษฐี ๕๐% เพียงพอ เหลือเพื่อแล้วสำหรับวัดความเป็นผู้มั่งคั่งตลอดชีวิต

◎ ความจริงนั้น การเนรมิตตนให้ร่ำรวยมิใช่เป็นของยาก ข้อที่ว่ายากก็คือหัวใจที่ไม่ต้องการร่ำรวย

◎ ห้ามแสงอาทิตย์มิให้ส่องโลกได้แล้ว จึงควรห้ามหญิงแพศยาไม่ให้มีชู้

◎ กอดงานสุขนานกว่ากอดผู้หญิง

◎ เมื่อริจะเป็น "สามี" ต้องรู้จักใช้อำนาจของสามี

◎ การเหินห่างที่เนิ่นนานของสามี ย่อมสร้างความลึกลับไว้ในห้องนอน

◎ จงเฉลียวใจทันทีเมื่อภรรยาแสดงความดูถูก

◎ การกระทำอันผิดปกติของหญิง ย่อมเกิดจากดวงใจที่ผิดปกติ

◎ คอกไม่ดีคุ้มกันวัวไม่ได้ฉันใด สามีที่ไม่ดีคุ้มกันภรรยาไม่ได้ฉันนั้น

◎ เรื่องรักเป็นเรื่องประหลาดของโลกเรื่องหนึ่ง

◎ อย่าริเป็นนักสร้างรัก เพราะนั่นคือการสร้างความทุกข์

◎ ในน้ำตาของหญิงมีความไม่จริงซ่อนอยู่มากกว่าความจริงหลายเท่า

◎ เมื่อเป็นพระเอกไม่ได้ก็อย่าแสดงเสียดีกว่า

◎ ละครแห่งชีวิตเป็นละครเรื่องเดียวที่มีคนแสดงทั้งโลก แต่ละครนี้ปิดฉากด้วยความตาย

◎ เมื่อท่านรักความอ่อนหวานของแสงจันทร์ จงหัดใช้ความอ่อนหวานอย่างนั้นบ้าง ทุกคนจะรักท่าน

◎ หารายได้ ๓ ทางขึ้นไป คือคุณสมบัติที่ดีของผู้เป็นหัวหน้าครอบครัว

◎ บ้านสบายหัวใจเป็นสุข

◎ ความสุขไม่ได้อยู่ที่เงินและอำนาจ

◎ ความสุขอยู่ที่ความซื่อสัตย์

◎ ภาษาไพเราะที่สุดในโลกคือ "ภาษารัก"

◎ เตรียมสร้างถุงไว้บรรจุความทุกข์ เมื่อท่านเริ่มมีความรัก

◎ การเตรียมทางเดินทางเดียวเป็นเคราะห์อย่างยิ่ง

◎ ความสบายไม่เคยเกิดจากความสบาย

◎ มหาเศรษฐียังไม่เคยอิ่มเงิน

◎ มหาโจรยังชอบคนยอ

◎ ถ้อยคำเท่านั้นที่มัดมหาโจรได้

◎ ถ้อยคำเท่านั้นที่ปั้นเงินปั้นทองได้

◎ หมั่นขูดลิ้นของท่านเสียบ้าง

◎ ลิ้นพลิกประวัติศาสตร์โลกได้อย่างง่ายดาย

◎ ลิ้นดี คือบ่อทองคำอันมหึมา

◎ มนุษย์มีลิ้นเท่ากัน แต่มีวิธีใช้ผิดกัน

◎ ผู้เข้าใจซึ้งถึงแก่นของชีวิต ย่อมไม่หารายได้ทางเดียว

◎ มนุษย์ส่วนมากมักตายเสียก่อนพบแก่นแท้ของชีวิต

◎ ความจนไม่เคยบินไปสู่ดวงใจที่มุมานะ

◎ ออมไว้ไม่ขัดสน

◎ อย่าอยากเวลาอดเสียเวลาไม่เป็นเรื่อง

◎ ผู้ฉลาด ย่อมไม่เปลืองเวลากับหญิงงาม

◎ รักผู้หญิง อย่าให้รู้ว่าเรารัก

◎ ไม่มีมนต์บทใดผูกหญิงใจทรามไว้ได้

◎ เกลือกต้องเกลือกอย่างปลาหมอ

◎ แม้แต่ดาวก็ยังร่วงจากฟ้า

◎ ปลาที่มีชื่อว่า "ปลาฉลาด" ยังติดเบ็ด

◎ มีนักโทษก็คนที่ยอมรับว่าเขาผิดจริง

◎ อย่าพยายาม "โยน" ความผิดให้คนอื่นเลย "วาง" ไว้ให้เขาเงียบ ๆ เถิด

◎ ปลาซิว ยังสู้เมื่อใครทำร้ายคู่ของมัน

◎ อย่าประมาทคู่ต่อสู้ร่างเด็ก

◎ ผู้มี "วิธีการ" เท่านั้น คือผู้ชนะในการต่อสู้

◎ อย่าสู้กับทางมืด

◎ อย่าไกลความสว่าง

◎ ทำอย่างดีที่สุดเท่านั้น จึงจะพบโชคอย่างดีที่สุด

◎ ตำแหน่ง "เศรษฐี" อยู่ปลายจมูกของผู้ต้องการ

◎ ตำแหน่ง "ขอทาน" อยู่แค่เอื้อมของผู้อยากได้

◎ ไม่มีภรรยาคนใดปฏิเสธตำแหน่ง "รัฐมนตรีคลัง"

◎ เงินอย่างเดียวไม่ทำให้ครอบครัวมีความสุข

◎ ความซื่อสัตย์ต่อกันเท่านั้นคือ ตัวความสุข ของครอบครัว

◎ สามีทุกคนควรอ่านภรรยาให้ออกเหมือนอ่าน 'ก. ไก่'

◎ สามีที่อ่านภรรยาไม่ออกเป็นสามีที่น่าสมเพช

◎ ผู้หญิงเหมือน "ภาษา" ที่เรียนยาก แต่ชายควรเรียนให้รู้อย่างยิ่ง

◎ ในเมืองหนึ่งมีนักต่อสู้อย่างทรหดร้อยกว่าคน และฉันอยู่ในจำนวนนี้

◎ แพ้มาสิบครั้งชั่งเถิด ขอให้ฉันชนะครั้งที่สิบเอ็ดก็แล้วกัน

◎ ไปสู่ความหวังด้วยจังหวะอันงดงาม

◎ ปราศจากจังหวะอย่าก้าวเป็นอันขาด

◎ จังหวะเป็นแก้วเนรมิตอันแท้จริง

◎ ไม่มีนักรำคนใดรำได้สวยถ้าไร้ฉิ่งทำจังหวะ

◎ แพ้ทั้งที่รู้ว่าแพ้เป็นการแพ้ที่น่าสมเพช

◎ อย่าเสียเวลาคาดคั้นเอาความจริงจากมนุษย์ที่เป็นพ่อค้า

◎ ทางเดินในโลกไม่มีทางเดียวและทางนั้นไม่เคยตัน

◎ ผู้ที่พกผ้าไว้เช็ดน้ำตาไม่ใช่ผู้ชาย

◎ อย่าตำน้ำพริกเมื่อยังไม่มีเนื้อจะแกง

◎ เหลียวหลังก่อนแล้วจึงก้าวไปข้างหน้า

◎ ความยุ่งยากของชีวิตไม่มีในนักต่อสู้ทรหด

◎ ความพากเพียรไม่เคยเป็นศัตรูของเงินทอง

◎ ทองคำไม่ใช่มีอยู่แต่ในบ่อของมันเอง

◎ รู้จักจังหวะชีวิต แม้ลมปากก็เป่าออกเป็นทองคำได้

◎ เขาร่ำรวยยังไม่พอ ...เขายังต้องการคำยอให้ใหญ่อยู่เสมอ

◎ คิดดีจึงทำให้ดีเท่าคิด

◎ จดความดีของท่านไว้หน้าหนึ่ง ความชั่วหน้าหนึ่ง

◎ ผึ้งย่อมไม่กินน้ำหวานของมัน

◎ ถึงเป็นที่สองในบ้านก็ยังดีกว่าเป็นที่ห้านอกบ้าน

◎ ขี้เถ้ายังไม่ไร้ประโยชน์

◎ เสียงปืนอย่างเดียวไม่ทำให้งูเห่าออกจากรูได้

◎ อย่าขวางทางเลื้อยของงูพิษ

◎ ไม่อ่อยเหยื่อเสียก่อนอย่าเพิ่งทอดแห

◎ ผู้ซื้อชอบแถม ผู้ขายชอบยอ

◎ ผ้าขี้ริ้วยังควั่นทำยากันยุงได้

◎ ควันฝิ่นหอมแต่เนื้อของมันจงระวัง

◎ หนูโง่เท่านั้นที่อยากคบแมว

◎ การปรบมือเป็นจิตวิทยาแขนงหนึ่ง

◎ เมื่อเกิดความง่วงรู้ไว้เถอะว่าเท่ากับมือท่านกำลังบีดบ่อทอง

◎ เศรษฐีชอบนับงานมากกว่านับเงิน

◎ ทองแม้เท่าหนวดกุ้งก็ยังเต็มค่าของทอง

◎ ไม่มีอะไรทรมานใจเท่าการรอคอย

◎ สักวันหนึ่งเสียงดนตรีไม่เพราะสำหรับท่าน

◎ ป่าจะเปลี่ยวก็เมื่อผู้นั้นเป็นคนขลาด

◎ ทำคนเดียว บางครั้งมีผลกว่าเพื่อนช่วย ๑๐ คน

◎ พริกขี้หนูเม็ดเดียวเผ็ดกว่าพริกแห้ง ๑๐ เม็ด

◎ สู้กับศัตรูจงสู้ด้วยสมอง

◎ สัญชาติกระรอกเจาะไม่เลือกไม้

◎ ไม่มีขวานบิ่นเล่มใดในโลกยอมแพ้ไม้งาม

◎ แมวกำลังจะตายเท่านั้นที่ไม่แยแสปลาย่าง

◎ อิ่มแปร้ที่ไม่อึดอัดคืออิ่มใจ

◎ หิวที่เป็นอันตรายคือหิวรัก

◎ ดื่มเหล้ามากไม่เมา

◎ ลมเพ็ชหึ่ง ยังไม่ร้ายเท่าลมหึ่ง

◎ คนไข้สาวสวยหายเร็วถ้าให้หมอหนุ่มรักษา

◎ ดอกไม้หอมเท่านั้นที่ไม่รู้จักคุณค่าของมัน

◎ อย่าให้ชีวิตถึงขั้น...ชั่วเจ็ดทีดีเจ็ดหนเลย....ชั่วทีเดียวพอแล้ว

◎ ปลาไม่ผุดใกล้นกกระยาง

◎ ราชสีห์ตกปลักโคลน กุ้งฝอยหากล้าหัวร่อเยาะไม่

◎ ไม่แน่ที่นักแสดงละครสอนชีวิตได้อย่างดี จะเป็นคนดีเหมือนบทละครที่ตนเล่น

◎ ไม่มีนักเล่นกลคนใดพูดความจริง

◎ คนใกล้ตายหาได้พูดความจริงไปทุกคนไม่

◎ มนุษย์ย่อมมีเหตุผลไม่เหมือนกัน

◎ ใกล้โจรเหมือนโจร

◎ รักจะยิงปืนอย่ากลัวเสียงปืน

◎ เสียงปืนดังกว่าเสียงพูดแต่พิษคำพูดร้ายกว่าพิษปืน

◎ ไม่มีแม่ผัวคนใดรักลูกสะใภ้

◎ เสียทองเท่าหัวไม่ยอมเสียผัวให้ใคร.....ภาษิตนี้ไร้ผลในแพศยาหญิง

◎ ผิดครั้งหนึ่ง มีประโยชน์สำหรับทำครั้งที่สอง

◎ นกยังห่วงรัง

◎ วังยังต้องการน้ำ

◎ แม้แต่แม่โขงยังต้องการโซดาเย็น ผู้หญิงหรือจะเกลียดลมหนาว

◎ ไม่มีนายในความคิดของบ่าว

◎ ไม่มีสนามใดปราศจากมวยล้ม

◎ หมัดน็อคเอ๊าท์อยู่ในตัวนักมวยที่รู้จักใช้

◎ ไม่ชอบแถมอย่าริเป็นพ่อค้า

◎ ไม่มีโสเภณีคนใดเรียกตัวเองว่าหญิงคนชั่ว

◎ แม้แต่ขอทานยังต้องการบุตรหลานสืบตระกูล

◎ ฆ่ามันเลย ....ฆ่ามันเลย ......เสียงตะโกนนี้ในหัวใจนักดูมวย

◎ หัวใจเป็นเพื่อนดีที่สุดของร่างกาย

◎ ทุกระยะที่เข็มวินาทีหมุนไปเป็นเงินทุกบาทของผู้ต้องการ

◎ ทางดีที่สุดคือทางสั้นที่สุดที่เราสามารถไปได้

◎ อย่ากำหนดวันตายของตนเอง เช่นเดียวกับกำหนดวันตายของศัตรู

◎ มีที่ใดอีกหรือที่สุขยิ่งกว่าบ้าน

◎ เที่ยวมากฉลาดมาก

◎ มีเพื่อนมากมีเงินมาก

◎ นักมวยพูดน้อยมักต่อยมาก

◎ อย่าหาความที่อจากมีดที่ลับแล้ว

◎ นักมวยที่ชนะไม่ใช่นักมวยบุกเสมอไป

◎ พูดดีมีค่ากว่าเสียงทอง

◎ เกลียดสตางค์ห้าไม่มีวันได้สตางค์สิบ

◎ แม้แต่เสือยังมีวันลำบาก

◎ เตรียมไว้รับความทุกข์ดีกว่าเตรียมไว้รับความสุข

◎ ระลึกไว้เสมอในเรื่อง " น้ำบ่อหน้า "

◎ ละครทุกเรื่องต้องมีตัวโกงเป็นตัวสำคัญ

◎ ผู้ร้ายที่ดีมีราคากว่าพระเอก

◎ ที่เรียนเก่งที่สุดในชั้นไม่ได้ที่หนึ่งในชีวิตเสมอไป

◎ ผูกมนุษย์ด้วยเชือกไม่อยู่

◎ เมื่อจะรำต้องรำให้สวยที่สุด

๏ มนุษย์ที่น่าสมเพชคือมนุษย์ที่นอนมองน้ำขึ้น

๏ มนุษย์ไม่ใช่เกลือก็จริงแต่ทุกตารางนิ้วมีความเค็มแทรกไว้

๏ การดูถูกศัตรูไม่ใช่ยากำลัง มันคือยาพิษร้ายที่สุดของโลกทีเดียว

๏ ความคิดที่น่าสมเพชก็คือ...พรุ่งนี้จะได้เงิน...

๏ ไม่จริงเสมอไปที่ว่า "เงิน" คือแก้วสารพัดนึก

๏ แก้วสารพัดนึกไม่เคยมีในมนุษย์โลก

๏ ทุกชีวิตต่อสู้เพื่อแข่งขันกันไปตายอย่างสุขสมบูรณ์

๏ ความตายไม่เคยขายคนอยู่ข้างหลัง ความตายจะซื้อคนอยู่ข้างหลังไว้ด้วยราคาสูงเยี่ยม

๏ รวมความเบิกบานใจไว้ทุกอิริยาบถ...... นั่นคือท่านรวมรากฐานแห่งความสำเร็จ

๏ ชีวิตที่สมบูรณ์พูนสุข ไม่ได้เกิดขึ้นโดยบุคคลที่สมบูรณ์พูนสุข

๏ ตาลต้นเล็กบางต้นให้น้ำตาลมากกว่าต้นสูงใหญ่

◎ ฟางข้าวยังมีประโยชน์อีกหลายอย่างสำหรับผู้เข้าใจมัน

◎ เวลายืนยาวของชีวิตน้อยนัก จงทำเสียแต่ขณะนี้

◎ นอนน้อยไม่เคยทำให้มนุษย์ผอม

◎ คำว่า "ฉันยอมแพ้" จะมีเฉพาะผู้ต้องการแพ้เท่านั้น

◎ นักมวยคนใดบ้างไม่ปรารถนาเป็นแชมเปี้ยนโลก

◎ เขาไม่ซื้อสินค้าท่านวันนี้ไม่หมายความว่าเขาจะไม่ซื้อในวันหน้า

◎ ชนะใจตนเองคือชัยชนะอันสูงสุด ซึ่งไม่มีกีชงในโลกมนุษย์

◎ หมดความมานะก็เท่ากับหมดลมหายใจแล้ว

◎ หลายคนชอบปลอบและหลายคนกลับชอบปล้ำ

◎ บางครั้งดินสอทื่ออาจเขียนหนังสือได้สวยงามกว่าดินสอแหลม

◎ โลกไม่ได้วัดมนุษย์ด้วยการพูด การทำเท่านั้นวัดกันได้

◎ ตรงทางยาวที่เรารู้ดีกว่าไปทางลัดที่เขาบอก

◎ เมื่อเกลียดปลาไหลแล้วอย่าไปรักน้ำแกงของมัน

◎ แม่น้ำยังมีทางจบกันได้

◎ ความฉุนเฉียวคือเครื่องทอนอายุ

◎ ปัญญาไม่เคยขาดจากสมองมนุษย์

◎ สินค้าที่ขายได้ไม่ใช่อยู่ที่ตัวสินค้า

◎ ความงามของดอกไม้ที่ไม่รู้โรยมีหรือ ?

◎ เราก้าวไปสู่ความอะไรทุกวันนี้

◎ การรีบร้อนในทุก ๆ สิ่ง ยังความสำเร็จอันใหญ่หลวงให้น้อยนัก

◎ กุหลาบเอ๋ย .. จงมองรอบ ๆ ดอกของเจ้าเสียก่อนจะคลี่กลีบส่งกลิ่นหอม

◎ ถ้า "เสียงสังหาร" บอกแก่ท่านว่า "มะลิดอกนั้นมีสีดำ" จงคล้อยตามโดยเร็ว

◎ เสียงหัวร่อในยามวิบัติ แก้วิกฤตกาลได้หลายเปอร์เซ็นต์

◎ จุดอ่อนของรัฐมนตรีคลังแห่งบ้าน เป็นจุดที่สามีทุกคนควรคลำให้พบ

◎ ผู้ที่ชอบคำโกหกที่สุดในโลกคือ แม่เด็กของท่านนั่นเอง

◎ ขอเมื่อเวลาเขาอยากให้ขอ นั่นแหละท่านจะได้

◎ ท่านมีบทบัญญัติประจำครอบครัวหรือยัง ถ้ายังไม่มี ท่านก็ยังไม่สมควรรับตำแหน่งหัวหน้าครอบครัว

◎ ขายปลาเน่าตัวเดียว ปลาอีกพันตัวจะเป็นปลาเน่าที่ขายไม่ได้

◎ งานที่เหลือความสามารถวันนี้ คืองานเกียรติยศสูงสุดของท่าน

◎ ความ "งัน" ที่เกิดขึ้นเมื่อเห็นเงิน คือความหายนะร้ายแรงที่สุด

◎ อย่าวางโครงการซื้อที่ดินตั้งบริษัท เมื่อท่านเพิ่งซื้อลอตเตอรี่

◎ รอยร้าวของถ้วยชามยังพอประสานได้ แต่รอยร้าวในดวงใจไม่มีทางประสาน

◎ ปากร้ายใจดีไม่มีกี่คนในโลก

◎ วิถีทางเอาชนะไม่ใช่อยู่ที่กำลังกาย

◎ เมื่อที่นอนอ่อนนุ่มแข็งกระด้าง นั่นหมายถึงมัจจุราชเดินทางมาหาท่านแล้ว

◎ อยู่ด้วยความระวังระแวงเป็นการอยู่ที่ยืนยง

◎ การได้เปรียบเสียเปรียบไม่มีในระหว่างเพื่อนฝูง

◎ อย่าบอกใครเป็นอันขาดว่า ท่านดื่มเหล้าวันนี้ไม่เมา

◎ การใส่ตะกร้าล้างน้ำให้หมดคาวนั้นทำได้ก็แต่ปลา

◎ บางครั้งการพูดโผงผางออกไปให้คนรู้ ก็เป็น "คอก" ป้องกันชีวิตได้อย่างดี

◎ แต่บางครั้งก็กลายเป็นเปิด "คอก" ให้ศัตรูทำร้ายได้อย่างแสนง่าย

◎ คอกดีแต่เจ้าของขี้เซาหาประโยชน์อะไรไม่ได้

◎ เมื่อวันนี้ยังไม่ตาย พรุ่งนี้หรือมะรืนก็ต้องยังไม่ตาย

◎ ห้ามคนนินทา โบราณห้ามเด็ดขาด

◎ แน่หรือว่าการนินทาไม่ทำให้เกิดผลร้าย

◎ เงี่ยงปลาดุกไม่ใช่มีไว้เพื่อความสวยงามของตัวมัน

◎ เมื่อกอดสาวใช้ได้แล้ว จะกอดคุณนายนั้นไม่ได้เป็นอันขาด

◎ คมไหนในโลกจะวิเศษกว่าคมคารม

◎ สวยไหนในโลกจะสวยกว่าหญิงซื่อ

◎ บางครั้งคำสวดของพระสงฆ์ยังมีผิดพลาด

◎ ไม่มีแชมเปี้ยนโลกคนใดไม่เคยประสบคำว่าแพ้

◎ คำว่าแพ้เป็นคำที่สร้างความเชื่อมั่นของผู้ที่มีความพากเพียร

◎ คำว่าแพ้ไม่ใช่เป็นคำที่ขื่นขม

◎ คำว่าแพ้มีคุณภาพประสิทธิภาพอย่างยอดเยี่ยม

◎ ไม่มีการแพ้อย่างหมดประตูสู้ตราบที่เรายังคิดสู้

◎ จงสู้ชีวิตอย่างนักมวย แม้เขาจะถูกชกกระเด็นล้มถึงสิบครั้ง ก็จะลุกขึ้นสู้จนกว่าจะชนะ และถ้าหากเขาแพ้ นั่นไม่ใช่หมายความว่าเขายอมแพ้ตลอดกาล อีกไม่ช้าเขาก็ก้าวขึ้นสังเวียนอีกพร้อมด้วยชั้นเชิงที่ฝึกใหม่ แหละคว่ำผู้ที่เคยชนะเขาจนได้

◎ ตราบใดดวงใจท้อถอย ตราบใดเราคิดว่าหมดหนทาง....จงอยู่เงียบ ๆ รำลึกถึงอดีตที่ผ่านมาแต่วัยเด็กจนปัจจุบัน.....แล้วจะรู้ว่าอันงานสำคัญนั้นเราก็ทำสำเร็จมามิใช่น้อย เราเคยเป็นผู้หนึ่งที่มีผู้นิยมความสามารถ นั่นแหละหนทางที่ตันจะเปิดออกทีละน้อย

◎ ข้ามเขาทั้งลูกไปรบ..... ขึ้นเครื่องบินเร็วกว่าเสียง.....พยายามไปสู่โลกพระจันทร์...นั่นเขาทำกันมาแล้ว เขาเหล่านั้นก็คือมนุษย์อย่างเรา ก็ไฉนอุปสรรคเล็ก ๆ

ขนาด ๑ ใน ๑๐๐ ของเขาเราทำไม่ได้เล่า

๏ อย่าเชื่อใครว่างานของท่านไม่มีทาง ในเมื่อท่านยังไม่ได้ลงมือทำ

๏ เงินไม่ใช่ของหายาก แต่บางครั้งยิ่งกว่ามองหาเข็มในที่มืด

๏ ทำงานในแหล่งที่เรากว้างขวางก่อน นั่นแหละเป็นชัยชนะขั้นแรก

๏ ความไม่เข้าใจกันในระหว่างสามี–ภรรยา คือความเสื่อมโทรมในครอบครัว

๏ เมื่อเดินเช้าเดินเย็นไม่ได้ ก็ควรเปลี่ยนเป็นเดินกลางคืนเสียบ้าง

๏ อย่ายอมให้คำพูดที่ว่า "หมดศรัทธา" อยู่ในสมองท่านเป็นอันขาด

๏ ถ้ายิ้มไม่ออกเมื่อภัยมาก็จงหัวร่อเสียเลย

๏ ศัตรูไม่เคยปรานีคู่ต่อสู้ที่แข็งแกร่ง เพราะเขารู้ว่าอันตรายยิ่ง

๏ อย่าเศร้าใจที่ถูกทำร้ายบาดเจ็บ จงดีใจที่แผลนั้นทำให้รู้สำนึกตัว

◎ ดึงดันไปในทางของคนโง่ ไม่ใช่วิธีของนักต่อสู้

◎ ร่วมทางกับนักต่อสู้ที่มีพลังใจแข็งแกร่งเถิด ...นั่นเป็นวิธีที่ถูกต้องที่สุด

◎ เสียงมนุษย์ไม่ใช่คมอาวุธใด ๆ ก็ตาม...แต่บางเสียงคือ "เสียงสังหาร"

◎ ภาพยนตร์หนึ่ง...ละครหนึ่ง...ลิเกหนึ่ง...ย่อมมีบทเรียนทรงคุณค่าซ่อนอยู่ให้ผู้ฉลาดได้รับไปใช้

◎ เมื่อไม่สามารถหามาได้ ก็ควรหยุดใช้มันเสียบ้าง

◎ การ "ตี" ให้มีเสียงดัง มิได้อยู่ที่มือเสมอไป

◎ เมื่อมีการทำมาหาได้ จงเก็บหอมรอมริบ มิฉะนั้นจะเกิดฉิบหายวายวอด

◎ ความคิดอุบัติเมื่อมีความ "หิว" ย่อมยังประโยชน์ดีกว่าคนคิดเมื่อกำลัง "อิ่ม"

◎ การยิ้มแหยจากผู้ขอ ย่อมไม่เร้ารึงใจเหมือนการ "ยิ้มแสยะ" ของผู้ให้

◎ ผลที่ได้รับไม่ใช่เพราะความหน้าด้าน ที่แท้คือเพื่อให้พ้นความรำคาญของผู้ให้

๏ เมื่อได้ "กระทำ" แล้วย่อมมีผลตอบแทนไม่ว่าดีหรือชั่ว

๏ ผลได้แม้แต่เพียงน้อย ย่อมภูมิใจแก่ผู้รับด้วยความสัตย์ซื่อของตน

๏ เมื่อ "หมูไป" แต่ "ไก่ไม่มา" กินข้าวกับเกลือไปพลางก่อน

๏ จะเป็น "แร้ง" หรือ "ครุฑ" ไม่สำคัญ ขอให้มีปีกพอใจ

๏ การหิวย่อมเหมือนกันทุกท่าน แต่การกินเท่านั้นที่แตกต่าง

๏ ความเดือดร้อนของคนยาก ย่อมมีอยู่ในห้วงนึกของคนมั่งมี

๏ ความจริงเท่านั้น ที่รับรู้ความยากแค้นของคนแสนเข็ญ

๏ ความสำคัญของคนจน ไม่ถูกหยิบยกขึ้นพิจารณาในการประชุมใหญ่ของมหาเศรษฐี

๏ ถึงแม้จะเป็นเวลาอาหาร เมื่อไม่มีจะกินแล้วความหิวก็เป็นเรื่อง "เล็ก"

◎ การ "ฆ่า" คนด้วยอุบาย ย่อมสร้างความอาฆาตให้ยิ่งกว่าฆ่าด้วยอาวุธ

◎ ความสำนึกตนเมื่อทนทุกข์คือ การเข้าคุกแล้วจึงรู้ว่าผิด

◎ จะเป็นเงินหรือทองก็ตาม ถ้ากำลังหิวก็ย่อมต้องการอาหารก่อนอื่น

◎ เมื่อยามหิวโหยเป็นที่สุด แต่พบหญิงงามก็เกิดความใคร่ ผู้นั้นจะตายเพราะอะไร ?

◎ การดื่มสุราอย่างสำราญ แต่บุตรภรรยาดำรงอยู่ด้วยความอดอยาก ผู้นั้นคือ "ทรชน"

◎ แม้จะหิวโหย แต่ภรรยาและบุตรอิ่มหนำ ก็ย่อมตายอย่างมีสุข

◎ ความสำคัญมิได้อยู่แต่ตนผู้เดียว จึงควรสำนึกให้จงหนักก่อนจะเข้าพิธี "สมรส"

◎ การขอความกรุณาเมื่อตัดสิน "ความผิด" แล้วก็เหมือนหนึ่งขอผลัดความตายต่อมัจจุราช

◎ ความต้องการอาหารของคนหิวโหย ย่อมรุนแรงยิ่งกว่าการกระหายชีวิตของมัจจุราช

◎ คนเองเท่านั้นที่รู้แท้ว่า "ความลำบาก" คืออะไร

◎ "เพื่อน" หาได้ง่ายเมื่อมีธนบัตรในกระเป๋า

◎ การพูด แม้จะมีประโยชน์ก็เพียงชั่วขณะ การทำเท่านั้นจะมีผลสนองตลอดไป

◎ การเป็นคน "หน้าด้าน" มีผลดีเฉพาะหน้าของตน แต่ย่อมถูกสาปแช่งตามหลัง

◎ เมื่อ "ความจำเป็น" มาถึงจึงดิ้นรน ผู้นั้นจะไม่เป็นสุขตลอดกาล

◎ "ได้ฝากเมีย–เสียฝากเพื่อน" เป็นคติของคน "เห็นแก่ตัว"

◎ คราวหาได้ ไม่พบหน้า พอหมดท่ากลับมาขอ ไม่มีใครเต็มใจให้ตลอดกาล

◎ เมื่อมีการ "แบ่ง" ตลอดไป ก็ย่อมมีการได้อันเป็นธรรม

◎ เพียงบอกว่าเคยหาได้ แต่ไม่เห็นสิ่งนั้น เพราะหมดไปแล้ว เป็นเรื่องขำและขันของผู้ฟัง

◎ เมื่ออวดว่าเคยตกทุกข์ยาก ก็ไม่ควรจะรบกวนความสุขจากผู้อื่น

◎ เมื่อภรรยาของเพื่อนไม่ดี ก็ควรเป็น "สามี" ที่ดีของภรรยาเรา

◎ ความดีของสามี มิใช่การพาภรรยาไปนอกบ้านบ่อยๆ ครั้ง

◎ การอนุญาตให้ดื่มจนเมามาย ไม่ใช่ความหวังดีของภรรยา แต่เพื่อสนองความต้องการของสามีเท่านั้น

◎ เมื่อจะห้ามจั่ว จงห้ามก่อนที่จะปลูกบ้านเสร็จ

◎ พึงชนะความโกรธของภรรยาด้วยการ "นิ่ง"

◎ เมื่อร่วมกันอยู่ด้วยความอดทน ก็ต้อง "ทนอด" ร่วมกันเป็นดี

◎ คนมั่งมีย่อมไม่พึงรับบุญจากการให้ทาน

◎ ความ "อด" คือความทนทานเป็นตบะของผู้ยากจนที่บำเพ็ญอยู่

◎ สังขารยังไม่สงบ จึงหิวโหยกระวนกระวาย

◎ "ความตาย" เป็นเบื้องหน้าที่ระลึกได้เมื่อตกยาก

◎ เมื่อมีการ "ขอ" บ่อยครั้งผู้ให้ก็เกลียดเพิ่มขึ้น

◎ ถึงแม้จะ "ขอ" เพราะรัก เขาก็เกลียดเพราะการให้

◎ ไม่มีใครยอม "ให้" อย่างดีเลิศ เมื่อไม่ได้รับค่าตอบแทน

◎ แม้จะเป็นที่ "รัก" ของหมู่ชนด้วยการ "ให้" เขาก็ต้อง "เกลียด" ผู้ขออยู่ตลอดกาล

◎ บ้านของเราถึงแม้จะคับแคบ แต่ก็น่าอยู่ดีกว่า "ปราสาท" ของผู้อื่น

◎ ถึงแม้จะไม่ "ฝัน" แต่ขอให้นอนหลับก็เป็นสุข

◎ ถ้า "ฝนตก" เมื่อไม่มีร่มอย่ากลัวเปียก

◎ การเอาจมูกคนอื่นมาหายใจ ก็เมื่อเราตายแล้วต่างหาก

◎ ยิ่งแสดงว่า "โง่" เท่าใดจะศึกษาความฉลาดได้มากขึ้นเท่านั้น

◎ ยิ่งซื่อมากขึ้น ก็เห็นความโกงชัดยิ่งขึ้น

◎ การเหยียดหยามไม่สำคัญ ถ้าเหยียบย่ำจึงควร "โกรธ"

◎ ซากศพนั้นเหม็นแก่ผู้ยังอยู่ ส่วนผู้ตายจะไม่ได้กลิ่นเลย

◎ การดิ้นรนใช่ว่าจะได้สุขเสมอไป

◎ เมื่อมีภรรยา "งาม" ก็ต้องเป็นผู้แข็งแรง มิฉะนั้นจะป้องกันเธอไว้ไม่ได้

◎ การตำหนิสามี ไม่ใช่ว่าภรรยาจะคิดนอกใจ

◎ การใคร่ครวญก่อน แล้วจึงหยิบยืม นั่นแหละจึงจะใช้หนี้ได้ตามข้อสัญญา

◎ เมื่อบุตรป่วยหนัก จงนึกถึงแพทย์ก่อนที่จะตัดกระโปรงตัวใหม่

◎ ภรรยาที่ดีไม่ต้องใช้ "น้ำหอม" สามีก็จุมพิตเสมอ

◎ เหตุขัดข้อง ย่อมเกิดแก่ผู้ยากจนตลอดกาล

◎ ความอดอยากของกระยาจก คือนิทานชวนขันของคนรวย

◎ คำว่า "ไม่พอ" แทงใจลูกหนี้ คำว่า "ไม่มี" กวนใจผู้ทวง

◎ "ความจน" เท่านั้นที่ผู้ซื่อปฏิเสธต่อผู้ขาย

◎ กระยาจกเท่านั้นที่ "กินเพื่ออยู่"

◎ จะเป็นอาคารโอ่โถงอย่างไรก็ตาม จะนอนสบายเหมือน "โลง" นั้นไม่มี

◎ "ความตาย" เท่านั้นที่คนมั่งมีกลัวที่สุดในชีวิต

◎ ความคาดหมายที่แน่นอนก็คือ "ความตาย"

◎ คำปฏิเสธที่เป็นเท็จก็คือ "วันนี้ไม่มี" ของผู้ให้ยืม

◎ คำบอกเล่าที่แท้จริง แต่ผู้ฟังไม่ยอมเชื่อก็คือ "ผมไม่มีเลย" ของผู้บอกยืม

◎ การนอนคว่ำหรือหงายไม่สำคัญ แต่อย่านอนให้หลับ

◎ ผมหงอก อายุมาก ไม่ใช่ว่าจะฉลาดทุกคนไป

◎ เมื่อวอนเมียแล้ว ก็ไม่จำต้องฟังเสียงของเมียที่วอนเรา

◎ ปลาหมอที่ตากแดดจนแห้งจะบิงอย่างไรมันก็ไม่งอ

◎ เมื่อดมไม่ได้กลิ่น จงใช้ลิ้นสัมผัสถึงจะรู้รส

◎ หูหนวกได้ยินเขาพูด ตาบอดแต่ชมว่าเขาสวย ผู้นั้นพูดจริงในสิ่งเท็จ

◎ คำถามว่า "อะไร" นั้นย่อมเห็นแต่ไม่รู้ เมื่อรู้และเห็นแล้ว "อะไร" ก็คือ "กาบิน"

◎ "เพลง" นั้นไม่ใช่ดนตรีหรือ "ขับร้อง" เท่านั้น แต่อาจเป็นเสียงแผ่นดินไหว ฟ้าผ่า และเสียงครวญครางอันโหยหวนก็ได้

◎ การให้ปันแก่คนโลภ คือการเร่งวันตายของกระยาจกผู้ให้

◎ ไม่ทำก็มีกิน ดีกว่าทำแต่ไม่มีกิน

◎ เขาปฏิเสธว่า "ไม่" เรายืนยันว่า "เอา" จะเป็นผลดีภายหลัง

◎ คำปฏิเสธที่เป็นเท็จคือ "ไม่กิน"

◎ ภรรยาที่ดี คือกระจกเงาของสามีที่ชั่วช้า

◎ การมีบุตรที่ "ว่านอนสอนง่าย" ก็คือเขาเป็น "ง่อย" มาแต่กำเนิด

◎ การ "มอง" ที่ถูก 'ต่อว่า' ในปัจจุบันคือ 'สายสัมพันธ์' ในอนาคต

◎ "อดนอน" ด้วยการ "หากิน" ดีกว่า "นอนอด" เพราะความ "หิว"

◎ ชายอาจเป็นทั้งสามีและบุตร เมื่อหญิงเป็นมารดาและภรรยาที่ดีพร้อม

◎ แก้แค้นแม่ผัวเมื่อ "อดีต" คือการบีบคั้นบุตรสะใภ้ใน "ปัจจุบัน"

◎ คนจนดูผิดต่อความมั่งมี แต่คนมั่งมีดูถูกในความจน

◎ เมื่อมีข้าวจนหุงประชดแก่มันแล้ว หมาที่มากินนั้นไม่ใช่ตัวที่เราเลี้ยงไว้เสมอไป

◎ "ความ" ที่มนุษย์ทั้งโลกไม่ต้องการเป็น คือ "ความตาย"

◎ เมื่อมีผู้สรรเสริญนั่นแหละความดีจึงจะปรากฏ

◎ ความชั่ว คือทูตของความ มรณะ

◎ การอดที่ยังไม่ตายคือ การมีกินอย่างจำกัด

◎ ความหวัง ทำให้อิ่มได้ชั่วขณะหนึ่งที่นึกคิด

◎ จะเป็นใครไม่สำคัญ เมื่อมีใจเป็นมนุษยธรรม ย่อมได้รับการเคารพบูชา

◎ ปลอบด้วยคำพูด ขู่ด้วยการกระทำ

◎ เมื่อเขาไปสวรรค์กันหมด เรานี่แหละจะยิ่งใหญ่ในนรก

◎ เขาบอก "หน้าเดิน" จงก้าวเดินไปข้างหน้า อย่าเอาหน้าไถลเดิน

◎ ถ้ามีการเก็บภาษี "คำพูด" จะพบเจ้าหน้าที่เป็นใบ้

◎ ได้รับการยิ้มอย่างชื่นบาน นั่นแหละจะตายอย่างทารุณ

◎ มีผลกำไรโดยไม่ลงทุน ภายหลังจะขาดทุนอย่างย่อยยับ

◎ เมื่อเป็นลิงที่ได้แก้วยังดีกว่าเป็นชายที่ไม่มีหญิงรัก

◎ อย่าใช้รับคำเสมอไป จะถูกผู้ให้ตามประหาร

◎ ก่อแล้วต้องล้าน เมื่อกิจการนั้นชอบธรรม

◎ การละเลยต่อภรรยา คือเร่งวันหย่าขาดให้เร็วขึ้น

◎ ความดีของภรรยา ไม่อยู่ที่การทดลองของสามี

◎ การไม่รักบุตรของตน คือมีโซ่ผุ ๆ ไว้ผูกรัก

◎ ถึงแม้มันจะมีทองห้อยอยู่ มันก็คือกิ่งก้านั่นเอง

◎ ถ้าคำผู้สาปเป็นมนต์ขลัง สามีจะเป็นสัตว์ประหลาด โดยคำสาปของภรรยา

◎ "กินกิน" คือมติของผู้ร่ำรวย "กินกัน" คือมติของกระยาจก

◎ "ความอยาก" ที่จะได้ง่ายในโลกคือ "ความอยากดี" ของคนชั่ว

◎ เจ้าหนี้ย่อมไม่ต้องการ "เคารพ" มากกว่า "การใช้หนี้"

◎ "การกระทำของปีศาจ" คือคำแก้ตัวของ "ทรชน"

◎ ผลของผู้รับ อาจมาจากเหตุของผู้ให้ก็เป็นได้

◎ การ "แลกเปลี่ยน" โดยยุติธรรมนั่นแหละคือ สันติ

สุขของประชาชน

◎ ถึงจะเป็น "สุกร" ก็ยังดีกว่าเป็น "ดิน" ที่พอกหาง "สุกร"

◎ ความ "ไม่พอ" ของคนรวย ย่อมทำให้เกิดความ "ไม่มี" แก่คนจน

◎ ตราบชั่ว "สตรี" ต้องเป็นภรรยาของ "บุรุษ" โลกทั้งโลกจะแคบลงทุกเวลาที่ล่วงไป

◎ เพียงแต่ "ตา" ไม่มีใครกลัวนอกจาก "ปาก" และ "มือ" เท่านั้นที่จะปลิดชีวิตได้

◎ เมื่อขาด "ดิน" และ "น้ำ" แล้ว "ชีวิต" ก็ไม่มีความหมาย

◎ ถึงแม้จะเป็นสมัย "วิทยาศาสตร์" แต่ถ้าขาด "ธรรมชาติ" ก็ไม่มีประโยชน์แม้แต่น้อย

◎ เพราะ "เขียดวะให้พ้นหน้าบ้าน" นั่นแหละ จึงทำให้ "บ้านพังเพราะแพซุง"

◎ ความ "คม" ของสติปัญญา ได้แก่ "การเรียนรู้" แต่ถ้ากระทำทุจริตก็คือ การตัด "คอ" ตนเอง

◎ คำ "สำบาน" คือสิ่งชักจูงให้เขาเชื่อคำ "เท็จ" จาก

ผู้กล่าว

๏ เมื่อไม่มีผู้เห็น ถึงแม้จะทำจริงตามคำบอกก็คือ "ชวนขำ" ของผู้ฟัง

๏ คำว่า "สัตว์หน้าขน" นั้นต้องมีมนุษย์รวมอยู่ด้วย เมื่อยังไม่ได้ใช้ "มีดโกน"

๏ คำพูดทำให้คนตายได้ แต่จะพูดให้ "เกิด" นั้นย่อมไม่ได้

๏ เมื่อถูก "มอง" อย่างสนใจก็คือ ไม่ "สวย" ก็ "ซวย" นั่นเอง

๏ เมื่อ "ฟ้าผ่า" ได้ตามคำพูดแล้ว ทุกชั่วโมงที่ล่วงไป "ฟ้า" จะทำหน้าที่โดยไม่หยุดหย่อน

๏ เมื่อเกิดเป็น "บุรุษ" แล้ว ไม่ต้องกลัวว่าจะเป็น "ภรรยา"

๏ มีงานทำไม่อดตาย แต่ที่เขาตาย เพราะความชำนาญไม่เหมาะกับงานที่จะทำ

๏ การเคารพของเขา เพื่อวัดความ "เป็นผู้ดี" จากเราต่างหาก

๏ การกระทำทั้งหลายจะดีหรือชั่ว อยู่ที่ความนิยมของ

หมู่ชน มิได้อยู่ที่การกระทำ

◎ สี แสง เสียง เป็นเครื่องกำบังความ "โสมม" ของมนุษย์อย่างมิดชิด

◎ คำกล่าวอันไพเราะ อาจเป็น "คำด่า" อันเผ็ดร้อนของผู้เป็น "สุภาพชน"

◎ เรื่อง "หยุมหยิม" ในครอบครัวคือ "ชีวิตรักที่มีรสอันหวานชื่น"

◎ การ "กราบไหว้" สามีนั้นจะไม่ได้รับการ "เล้าโลม" ดีเท่ากับหลังจากการ "ตบหน้า"

◎ หลังจากการ "ซ้อมใหญ่" ชายมักจะเห็นในความรักที่แท้ของหญิง

◎ ความ "อุตริ" ของมนุษย์ย่อมอยู่เหนือสัตว์อื่นใดในโลก

◎ การ "พูด" ง่ายกว่าการทำ แต่ "พูดผิด" การกระทำย่อมง่ายกว่า

◎ ความ "อดทน" เพื่อผลความ "สำเร็จ" แต่ความ "อดทน" นั่นคือเหตุแห่งความ "ขาดแคลน"

◎ เมื่อเห็นเขาเป็น "สุนัข" จงสมมติตนเป็น "ก้อน

เนื้อ" แล้วสบายใจ

◎ ปลาตัวใดที่ไม่ "กินเบ็ด" มักจะติด "แห" พร้อมกันหลาย ๆ ตัว

◎ การ "นอนหลับ" ของเขามิได้หมายถึงว่าจะ "กินอิ่ม" เสมอไป

◎ ความ "อิ่มท้อง" ของบุตร ทำให้ "มารดา" อิ่มใจเหนือความหิวโหยได้เป็นอย่างดียิ่ง

◎ เครื่องแต่งกายอันสะอาดสวยงามนั้น ย่อมไม่ทำให้จิตใจของผู้สวมบริสุทธิ์เสมอไป

◎ ความ "ลับ" ไม่มีในโลก แต่ "โลกอนาคต" ย่อมเต็มไปด้วยความ "ลับ"

◎ หญิงอื่นงามกว่าภรรยา คือการ "จุดไฟ" เผาตนเอง

◎ ไม่ใช่กลัว "ดอกไม้จะร่วง" แต่เธอต้องการพบท่านเพียงเฉพาะตัวต่างหาก

◎ ความ "จริงใจ" ไม่ช่วยให้พ้นข้อหาได้ดีกว่าการ "ทำจริง"

◎ เมื่อมีผู้ "รู้เห็น" การกระทำแล้ว "คำปฏิเสธ" ก็

คือ "คมดาบ"

◎ ความสำเร็จจะเป็นผลมิได้อยู่ที่ความ "พอใจ" กระทำของตนแต่ฝ่ายเดียว

◎ เมื่อเขามองไม่สำคัญ แต่เขาเห็นนั่นแหละ "อันตราย"

◎ "สุราในขวด" ก็คือ "จินตนาการ" ของนักดื่ม เมื่อยามกระหาย

◎ ความอาย เป็นเครื่องเหนี่ยวรั้ง

◎ ความอาย เป็นเครื่องประดับอันล้ำค่าของหญิงสาว

◎ ความหวัง เป็นความรื่นรมย์

◎ อย่าเพิ่งโกรธ เมื่อให้ผู้อื่นทำตามปรารถนาของท่านไม่ได้ เพราะท่านเองก็ทำตามที่ท่านปรารถนาไม่ได้

◎ ถ้าปรารถนาเป็นผู้สำเร็จในชีวิต จงคบความมานะบากบั่นไว้เป็นมิตรสนิท

◎ ทุกอย่างต้องการความกล้า

◎ ถ้อยคำที่ดี ไม่เคยเป็นที่เกลียดชังของผู้ที่รู้จักฟัง

◎ คนชั่วยิ่งชั่วหนักขึ้น ในเมื่อเขาแสร้งทำตัวเป็นบุรุษ

◎ คนโง่เขลาเพียงชั่วโมงเดียว ตั้งปัญหาถามมากกว่าคนฉลาดสามารถตอบได้นานถึง ๗ ปี

◎ ผู้ที่เหตุการณ์เหมาะสมกับอารมณ์ของเขานั้น ย่อมเป็นสุข แต่ผู้ที่ทำอารมณ์ของเขาให้เหมาะสมกับเหตุการณ์นั้นได้ย่อมประเสริฐยิ่ง

◎ อันการพบความตาย ไม่ใช่ความชั่วร้ายเสมอไป เพราะความตายย่อมทำให้หมดความรู้สึกเช่นเดียวกับคนหลับไปเหมือนกัน ต่างกันแต่ที่ไม่มีวันตื่นเท่านั้น

◎ นโปเลียน—ฉันไม่เหมือนกับคนอื่น กฎหมายศีลธรรมตลอดจนประเพณีเก่า ๆ ทั้งหลายนั้น จะเอามาบังคับแก่ฉันไม่ได้

◎ แฮซลิทฟ์ว่า — แม้ในธุรกิจอย่างธรรมดาสามัญของชีวิตในความรัก ในความเป็นมิตร และในการแต่งงานนั้น เรามีความปลอดภัยเพียงไร ในเมื่อเรามอบความสุขของเราในมือของผู้อื่น

◎ ความจน เป็นเรือนจำของความเกียจคร้าน

◎ มีแมลงภู่ที่ไหน ที่นั่นต้องมีของหอม

◎ ไม่ถาม ย่อมไม่ได้ฟังคำโกหก

◎ ความหายนะ เกิดจากตัวเอง

◎ ความฉลาดมาทีหลังนะ แต่ความโง่ มาตั้งแต่ท่าน

ร้องอุแว้ได้คำเดียว

◎ ท่านรู้ฉลาดที่สุด โอ จริงสิ เพราะท่านเคยโง่ที่สุดมาแล้ว

◎ โลกนี้ ภยันตรายใด ๆ ที่ว่าร้ายแสนร้าย ก็ไม่ร้ายเท่ากาลเวลา ทั้ง ๆ ที่เรานั่ง นอนอยู่เฉย ๆ ไม่ได้ด่าว่าต่อสู้อะไรกับมันเลย มันก็มารุมฉุด รุมลาก รุมกระชาก เพื่อจะเอาชีวิตไปใส่ตะรางแห่งความตาย และท้ายที่สุด มันก็เอาเราไปจนได้

◎ นักประพันธ์ แม้จะทำงานด้วยใจเข้มแข็ง และปรารถนาดีเพียงไร แต่ก็ไม่เป็นที่ต้องการของใคร ๆ และไม่มีใครที่จะเข้าใจงานของเขา......

◎ ฉันไม่ต้องการเป็นทาสของผู้ที่มีชั้นวรรณะสูงกว่าและไม่ต้องการเป็นนายของผู้ที่มีชั้นวรรณะต่ำกว่า

◎ อย่าวิตก อย่ากริ่งเกรงภัยใด ๆ อีกเลย แม้ภัยที่ยิ่งใหญ่ และหวาดเสียวที่สุด ท่านยังผ่านมาได้อย่างปลอดภัย ท่านจำได้ไหม ภัยจากวันที่ท่านเกิด...?

◎ เสือย่อมรักษาลาย คนประสบภัยต้องรักษาท่าที ไม่ว่าจะเป็นท่าสู้ หรือท่าหนี ถึงจะแพ้ก็อย่าให้เขาตรา

หน้าได้ ว่าแพ้อย่างหมดท่า.....!!

◎ กล้วยสุก ไม่มีใครปอกใส่จานไว้ให้ ท่านอยากรับประทาน ท่านต้องปอกเอาเอง

◎ ผู้ที่เพาะศัตรู คือผู้ที่เพาะตัวเหาไว้กัดหนังศีรษะ

◎ คนเป็นหิด มักไม่ตัดเล็บสั้น

◎ เกิดมาสู้! นึกไว้เช่นนี้ก็พอ

◎ คนที่ไม่นับถือตนเองเท่านั้น ที่เกิดมาเพื่อแพ้ และยอมให้ความยากจนขึ้นขี่คอ

◎ เอาอย่างคนอื่นอีกแล้ว ท่านเกลียดตัวเองนักหรือ จึงไม่ยอมเป็นตัวของตัวเอง......?

◎ ชั่วโมงบินจากไปอีกแล้ว และมันจะไม่บินกลับมาอีก ท่านยังนิ่งนอนใจอยู่หรือนั่น มัจจุราชมันขยับใกล้เข้ามาอีกก้าวหนึ่งแล้วนะ

◎ จะปลุกชีวิตให้โลดเต้นไปไหนต่อไหนนั้น ไม่ยากหรอก มันเป็นเหมือนการขับรถยนต์ จะเร่งให้เตลิดไปเร็วเท่าใดก็ได้ แต่คราวหยุดสิ ถ้ามันไม่หยุดตามที่เราต้องการให้หยุด จะยุ่ง...!

◎ อย่าอิจฉาใคร ทนรอ และเตรียมพร้อมไว้

◎ โจรปล้นทรัพย์ ไม่จำเป็นต้องมีอาวุธติดตัวมาด้วยเสมอไป ที่มีแต่ลิ้น และคุกเข่าคลานเข้ามาหาก็ปล้นได้

◎ คนโง่ คนสุรุ่ยสุร่าย ทรัพย์ไม่ชอบอยู่ด้วย

◎ ผู้มีโชคดีมาตั้งแต่เกิด ย่อมไม่รู้จักแก่นแท้ของชีวิต

◎ ทำดีก็ชาม ทำไม่ดีก็ชาม ไม่ได้ ท่านต้องเด่นและแปลกกว่านั้น

◎ ทุกคนเกิดมาต้องต่อสู้อุปสรรค คนที่ยอมแพ้อุปสรรคก็เท่ากับคนที่ตายแล้ว

◎ คนที่มีแต่ลมหายใจเพียงอย่างเดียว คือคนที่อยู่ในโลกของคนเป็น

◎ อารมณ์โปร่งใสจิตใจกระปรี้กระเปร่า เป็นสนามของความคิดใหม่ ๆ

◎ อย่ากลุ้มใจ ท่านยังเหมาะสมอยู่ทุกเวลาที่จะใช้ความคิดแปลก ๆ ใหม่ ๆ เพื่อเริ่มการงานอย่างไม่ตามอย่างใคร

◎ ท่านสิ้นคิดหรือ โอ เป็นไปไม่ได้ ความคิดของท่านยังมี และมันจะหลั่งไหลออกมาในเวลาที่ท่านโปร่งอารมณ์

◎ จิตของท่านจะปล่อยให้โบยบินไปในสารทิศใดก็ได้ แต่ขอให้ไปเกาะแน่นอยู่กับความดี

◎ เมื่อจิตเศร้าหมอง ทุคติเป็นหวังไว้

◎ พระราชาเป็นประมุขของเหล่ามนุษย์ เหมือนมหาสมุทรเป็นประมุขของแม่น้ำทั้งหลายฉะนั้น

◎ คนสงบเรียบร้อย น่าคบที่สุด

◎ ภรรยาดี ย่อมประพฤติเป็นที่พอใจของภัสดา

◎ บัณฑิตสมบูรณ์ด้วยศีล ย่อมสว่างไสวเหมือนไฟโพลง

◎ ความโกรธ เป็นที่เกิดแห่งความเศร้าโศก

◎ ความอิ่มมาก กับความหิวมากอาจเป็นไข้ได้เท่า ๆ กัน

◎ ความรัก บันดาลให้ใครต่อใครเป็นอะไรไปได้อย่างไม่คาดคิด

◎ ความรัก เป็นสิ่งควรระวังเหมือนคนเป็นไข้

◎ ปล่อยเขาไปตามลำพังเถิด เขาจะรอดตายและรุ่งเรืองไปเอง

◎ เรามีชีวิตอยู่ด้วยการตั้งต้น

◎ สิ่งที่เรียกว่าความรัก เป็นความพอใจกันในระหว่างคนต่างเพศเท่านั้น เป็นอันตรายอันหนึ่ง ในความเป็นธรรมดาจากธรรมชาติของโลก

◎ ผู้ชาย ละอายแก่ใจในความชั่วของเขา น้อยกว่าในความอ่อนแอและความหลงละเมอ

◎ เมื่อฝุ่นท่วมหลังเท้าของท่านแล้ว ซื้ออะไรมาก็จงขายเสียเถิด

◎ ไม้คดเขาเอาไปทำขอ เหล็กงอเขาเอาไปทำเคียว แต่คนคดเคี้ยวเราไม่ควรร่วมด้วย

◎ เสน่ห์สะดุดสายตา แต่คุณความดีชนะหัวใจ

◎ ใบหน้าขี้ริ้ว ยังดีกว่าจิตใจโสมม

◎ งานที่มุ่งหน้าของศิลปิน ย่อมตั้งต้นพรุ่งนี้เสมอ

◎ ศิลป คือผู้สร้างอารยธรรมที่ไว้ใจได้ดีที่สุด และปลอดภัยที่สุด

◎ มีทางเดียวที่จะหลีกเลี่ยงของตุลาการเสียได้ คือการยอมตัวอยู่ใต้บารมีของกฎหมาย

◎ การยิ้มนั้น ไม่ใช่วิเศษไปกว่าขอทานเลย

◎ ผู้ที่มีชีวิตอยู่ได้ ก็คือผู้ที่ต่อสู้

◎ วัตถุประสงค์ของการกล่าวสุนทรพจน์ มิใช่ความจริง แต่เป็นการชักจูง

◎ ชีวิตมนุษย์ มิใช่กำหนดด้วยความรู้สึกนึกคิดของคนเราเอง หากความรู้สึกนึกคิดของคนเรากำหนดด้วยความเป็นอยู่ของเราเอง

◎ เมียแท้ ควรเลือกเอาหญิงที่งามพร้อมด้วยกิริยาวาจา ส่วนเมียเทียมหรือเมียน้อยนั้น รูปงามอย่างเดียวก็พอแล้ว

◎ มีดแกร่งที่สุด ถูกใช้อย่างไม่ปรานีปราศรัยย่อมเสียคม

◎ เบื้องหลังคนสามารถ มักจะมีคนอื่นที่สามารถมากกว่า

◎ ผู้ที่กลัวตายย่อมสูญเสียแล้วซึ่งชีวิตที่เขาปรารถนา

◎ ความจำเจซ้ำซาก เป็นเครื่องเตือนความจำ หากการรวบรวมคำคมซึ่งมีมากมายหลายประโยคนี้ มีข้อความใดซ้ำกันบ้าง โปรดถือเสียว่าเป็นการซ้ำเพื่อเตือนความจำก็แล้วกัน

◎ ชีวิต เป็นของอ่อนแอที่สุด อยู่ในระหว่างสวรรค์

นรก และความสิ้นสูญ

◎ คนซื่อ ต้องแพ้เปรียบคนฉลาดแกมโกงเสมอ

◎ ความรักและความนับถือ ซื้อขายกันไม่ได้

◎ หน้าแดงในใบหน้า ดีกว่ารอยด่างพร้อยในหัวใจ

◎ สตรี เป็นศัตรูต่อการเรียน

◎ ทุกคน เป็นสถาปนิคแห่งโชคของตนเอง

◎ คนที่คิดว่าตนฉลาด นั่นแหละคือคนที่โง่บัดซบ

◎ คนโกหก คือคนที่ขาดความกล้าหาญที่จะพูดความจริงเป็นตัวชี้ขาด

◎ นโปเลียนว่า—ข้าพเจ้าจะเตะ เมื่อถูกเตะ

◎ นักเทนนิสฝีมือเยี่ยม แม้จะลงสนามที่ไม่มีใครรู้จัก และถือฝีมือลงลักปานใด คนสายตาดีเขาก็ดูออกว่ามือชั้นไหน...

◎ คนมิใช่สิ่งที่เหตุการณ์สร้างขึ้น เหตุการณ์คือสิ่งที่คนสร้างขึ้น

◎ คนที่ดีอยู่แล้ว ก็จำเป็นต้องมีเพื่อน ชีวิตของผู้มีเกียรติสูง ถ้าหากขาดเพื่อนเสียแล้ว ก็เหมือนขาดความสมบูรณ์ไปส่วนหนึ่ง

◎ โศกนาฏกรรมย่อมจบลงด้วยมรณกรรม สุขนาฏ-กรรมก็คือ ย่อมจบลงด้วยการสมรส

◎ คนเราจะรักกันยืนยาว ต่อจากผลแห่งการเป็นมิตร คือต้องใช้ความรักแห่งกัน ปรากฏขึ้นจากทั้งสองฝ่าย

◎ ให้โลกรู้ว่าเป็นคนทำบาป ดีกว่าให้พระผู้ศักดิ์สิทธิ์ทรงทราบว่า ท่านหน้าซื่อใจคด

◎ อย่าต่อสู้คนชั่ว แต่ถ้าผู้ใดตบแก้มขวาของท่านจงหันแก้มซ้ายให้เขาอีก

◎ จะให้ทันเวลา ก็ต้องเร่งเวลา

◎ เวลาจะไม่ใช่เวลา ก็เมื่อเวลาล่วงไป

◎ มิตรที่แสนประเสริฐของผู้ชาย ก็คือภรรยาที่ดีนั่นเอง

◎ ศัตรูนั้น คือผู้ที่เราทำสงครามด้วย ผู้ทำร้ายเป็นเพียงแต่โจร หรือผู้ร้ายเท่านั้น

◎ ไฟโนริ ว่า–ข้าพเจ้าเชื่ออนาคตที่ล่วงเป็นอดีตอีกครั้งเท่านั้น

◎ พุทธ––ตัณหาเป็นของลามก สร้านไปในอารมณ์ต่าง ๆ เมื่อครอบงำผู้ใดได้แล้ว ความเศร้าโศกย่อมเจริญแก่ผู้นั้น ดุจหญ้าอันฝนตกเชยแล้วชวนให้

งอกงามฉะนั้น

◎ ภาระที่ยุ่งยากไม่มีเวลาว่าง บำบัดทุกข์ได้อย่างวิเศษ

◎ ผิดเพราะรู้เท่าไม่ถึงการณ์ ๑๐ ครั้ง ดีกว่าผิดโดยเจตนาจะทำผิดแม้เพียงครั้งเดียว

◎ คนนิ่งอย่าหาว่าโง่

◎ คนนอบน้อมอย่าหาว่ากลัว

◎ คนมีธุระย่อมไม่มีเวลานินทาคน

◎ คนขยันอยู่ที่ไหนก็สุขทั้งนั้น

◎ นิสัยย่อมเป็นสิ่งที่น่าชื่นชมในการสนทนายิ่งกว่ามีปัญญาดี และย่อมแสดงท่าทีในดวงหน้า ให้น่ารักขึ้นกว่าความสวยงามเสียอีก

◎ เวลาเป็นสิ่งสดชื่นสำหรับผู้ฉลาด และรู้จักทำเวลา

◎ ถ้าปีศาจจับตัวคนเกียจคร้านได้ มันก็จะจับตัวให้ทำงาน

◎ บางครั้ง ธรรมชาติก็เหมือนคน โดยเฉพาะอย่างยิ่งคือผู้หญิง ย่อมร้องเพราะความดีใจ

◎ ความสามารถตามธรรมชาติที่ปราศจากการศึกษานั้น

ช่วยยกยบุคคลขึ้นสู่ความรุ่งเรือง และคุณความดียิ่งเสียกว่าการศึกษาที่ปราศจากความสามารถตามธรรมชาติ

◎ มาหาควรซื้อ ไปหาควรขาย

◎ ความเชื่อ เป็นอำนาจ

◎ กำลังย่อมไม่มีในความเชื่อ

◎ อย่ามองเพียงสิ่งที่มองอยู่แล้วทุก ๆ วัน

◎ ความเกียจคร้าน กลัวความขยัน

◎ ความมืดกลัวความสว่าง

◎ เงิน ทั้งขี้ขลาดและขี้อาย ต้องงานเดินหน้ามันจึงจะกล้าตามหลัง

◎ อย่าถามถึงความตาย และอย่ากลัวความตาย

◎ รู้จักพูด ต้องรู้จักฟัง

◎ ความกระหาย ทำให้อาหารมีรสยิ่งขึ้น

◎ ไม่มีของกินที่ไหนจะเคลื่อนมาหาถึงปาก

◎ มือมิได้มีไว้เปิบอาหารอย่างเดียว

◎ งานทุกชนิด ไม่เกินความสามารถของมนุษย์ที่จะทำให้สำเร็จได้

◎ พยายามเถิด แล้วความสำเร็จจะคลานเข้ามาสิโรราบท่านเอง

◎ คนกล้าเป็นเจ้าของลาภ

◎ มนุษย์แต่ละคน ล้วนแต่เป็นโรคกันคนละอย่างต่าง ๆ กัน และที่เราดิ้นรนกันอย่างเต็มเหยียดทุกวันนี้ ก็เพราะฤทธิ์เดชของโรคนั้น ๆ นั่นเอง

◎ ไมตรีจิตเป็นสมบัติของหญิง และความผึ่งผายเป็นคุณสมบัติของชาย

◎ เกลียดมาก ต้องสรรเสริญเขาให้มาก

◎ รักมาก ต้องสรรเสริญเขาให้น้อย

◎ ยอดแห่งความยินดีทั้งหลาย คือการให้ความบันเทิงแก่ผู้ที่เรารัก

◎ ความผิดเพี้ยนกับมฤตยูไม่มี

◎ ผู้ประทุษร้ายมิตร เป็นคนเลวมากเท่านั้น ไม่มีเป็นอย่างอื่น

◎ สัตว์ผู้ไม่ตาย ไม่มีเลยในแหล่งหล้า

◎ ความเห็นแก่หน้า แห่งมฤตยูราชไม่มี

◎ คำดีงาม ไม่มีในผู้ประทุษร้าย

◎ ทำดีกว่า ป่วยการให้สัญญา

◎ ผู้ใหญ่อยู่ในระหว่างเด็กเป็นเด็ก เด็กอยู่ในระหว่างผู้ใหญ่เป็นผู้ใหญ่

◎ สุนัขกับแมวเท่านั้น ที่ควรอนุญาตให้วิวาทกันบนบ้าน

◎ กระจก ไม่มีประโยชน์สำหรับคนตาบอด

◎ คนตาบอด ไม่ต้องการให้ภรรยาของเขาเขียนคิ้วทาปาก

◎ ทุกคน เคยร้องไห้มาแล้วทั้งนั้น

◎ ลิง ไม่ต้องการเครื่องนุ่งห่ม

◎ ลิง ต้องการกล้วยมากกว่าเสื้อยกทรง

◎ ของแท้ดีกว่าของเทียม

◎ ผู้หญิง ชอบของเทียมมากกว่าของแท้

◎ ทุกคนมีสมอง และสมองย่อมมีอะไรดี ๆ

◎ ผู้หญิงลำบากในเรื่องที่ต้องสงบเสงี่ยมเจียมกาย ผู้ชายลำบากในเรื่องที่ต้องอ้อนวอนให้ผู้หญิงรัก

◎ ดวงวิญญาณที่เข้มแข็ง ดำรงชีพอยู่ดุจพระอาทิตย์ตั้งหลายดวงซึ่งกำลังทรงกลด เพื่อที่จะใช้ความเข้มแข็ง

นั้นในกรณีซึ่งต้องแข่งขันกันจนถึงที่สุด

๏ น้ำ ทำให้เรือลอยได้ เท่า ๆ กับทำให้เรือจมได้

๏ ความอุตสาหะ เป็นมือขวาของโชคลาภและความกระเหม็ดกระแหม่ เป็นมือซ้ายของมัน

๏ โจทก์กับจำเลย เอาไปได้แต่เขากับหาง แต่ผู้ตัดสินคดีต้อนวัวไปบ้านได้ทั้งตัว

๏ การถ่อมตัว เป็นเสน่ห์ประเสริฐสุด

๏ ใครจะอบรมดีกว่าใคร เวลาทะเลาะกันย่อมทราบดีกว่าเวลาอื่น

๏ นิ่งไว้ คนจะพากันคิดว่าท่านเป็นนักปรัชญา

๏ หนูที่จะเอากระดิ่งไปผูกคอแมวย่อมตายก่อน

๏ ผู้เจริญเมตตาดีแล้ว ย่อมหลับและตื่นเป็นสุข

๏ อุปสรรคเป็นยาขมขื่น แต่ถ้าท่านไม่กลืนมันเข้าไปไข้จะหายรึ.....?

๏ เงินในกระเป๋าเสียงดังกว่า

๏ เงินกับความรัก แม้จะไม่รู้จักกันเลย กินนอนร่วมเตียงกันได้อย่างสนิทสนม

๏ หมากัด อย่ากัดตอบ

◎ ทำอย่างเดียว จึงจะทำได้ดี

◎ แม้จะปีนขึ้นไปไหนบนยอดไม้ได้ ก็อย่าเพิ่งคิดว่าเหาะได้

◎ ถึงมีดี ก็อย่าอวดดี

◎ เหตุผลและการตัดสินใจอันเด็ดเดี่ยว คือคุณลักษณะของผู้นำ

◎ จะซ่อนสิ่งของให้หายากที่สุด ต้องซ่อนในที่โล่งที่สุด

◎ เมื่อทุกสิ่งทุกอย่างได้เสียไป เมื่อไม่มีความหวังอันใดเหลืออยู่ เมื่อนั้นชีวิตก็สิ้นค่า และความตายก็กลายเป็นหน้าที่

◎ ป่วยการไปขอคำแนะนำจากชายโสดในการเลือกภรรยา

◎ ไม่มีอะไรดีอยู่ข้างใน ก็ย่อมไม่มีอะไรดีโผล่ออกมาข้างนอก

◎ ชีวิตนั้น ตอนท้ายที่สุดก็เป็นเรื่องเศร้า ตอนกลางไม่มีราคาค่างวดอะไร และตอนเริ่มขึ้นก็อปยศอดสู

◎ โรงเรียน คืออนาคตของชาติ

◎ วันคืนย่อมล่วงไป ชีวิตย่อมหมดเข้าไป

◎ ชีวิตเป็นของดีอยู่ในตัว และเป็นการดีที่สุดที่มีอยู่ในโลก แต่เป็นการยากที่จะทำให้ดำเนินไปเท่านั้น

◎ ถ้าไม่อดทน ไม่ทนต่อความขมขื่น จะไม่พบความหวานชื่น

◎ ทุกสิ่งในโลก ย่อมบ่ายโฉมหน้าไปสู่จุดดับสูญ

◎ ธรรมชาติ เป็นเสมือนกรงเล็บ ซึ่งขยุ้มชีวิตมนุษย์เราไว้ ไม่มีใครที่เกิดมาในโลกจะก้าวหนีกรงเล็บอันนี้ไปพ้น

◎ ถึงสะพานเสียก่อนจึงค่อยข้าม

◎ ชีวิตที่แข็งแรงแต่ถ้าขาดความดิ้นรนทะเยอทะยาน ก็เสมือนไม้ผุท่อนเดียว

◎ อนาคต ย่อมเดินทางเข้ามาเป็นปัจจุบัน อนาคตจะดีหรือเลวนั้น ขึ้นอยู่กับผลแห่งการกระทำของปัจจุบัน

◎ ความผิดหวัง เป็นสิ่งที่ควรหัวเราะเยาะอย่างยิ่ง

◎ วัฒนธรรม ก็คือนิสัยที่รู้จักพอใจในสิ่งที่ดีที่สุดและรู้เหตุผลด้วย

◎ การหาคู่ ก็เหมือนการสู้ศึก

◎ โลก เป็นป่าใหญ่ของชีวิต ชีวิตจะดีหรือชั่ว ขึ้น

อยู่กับอำนาจมืดของธรรมชาติ

◎ การดูถูก เกิดจากความใกล้ชิดสนิทสนม

◎ คนโง่ ย่อมไม่รู้จักค่าของการหัวเราะ

◎ ทุกคน นอกจากเกิดมาเพื่อรับใช้ตัวเองแล้ว ยังต้องรับใช้ผู้อื่นอีกด้วย

◎ เราผู้รักจริง วิ่งเข้าสู่ความบ้า

◎ อย่าเดินเล่อ เพราะชีวิตมิได้อยู่ประเดี๋ยวเดียว

◎ ความรักจะถึงจุดดับ ก็เมื่อแสดงความรักต่อกันแบบนักแสดงกล มุ่งแต่จะให้กลของตนสำเร็จแต่ฝ่ายเดียว

◎ พระผู้ศักดิ์สิทธิ์ ย่อมคุ้มครองแต่ผู้สุจริตเท่านั้น

◎ ความรัก คือสิ่งตั้งต้นของความรัก

◎ ปาก บันดาลความสำเร็จบางอย่างให้ได้

◎ ความรัก ฉุดให้คนขึ้นสวรรค์ หรือลงนรกได้

◎ จงเตือนสติด้วยใจของตัวเอง

◎ ความฉลาดไม่อยู่กับใครได้ตลอดกาล

◎ ในท่ามกลางสวนดอกไม้ที่ชูช่อหอมระรื่นชื่นใจ ย่อมมีแมลงชั่วคอยบ่อนไชอยู่ฉันใด ในท่ามกลางมหาชนผู้รักสงบ รักดี ก็ย่อมมีคนพาลคอยก่อกวนล้างผลาญอยู่ด้วยฉันนั้น

◎ คนที่พูดเพราะ จะเลี้ยงท่านด้วยช้อนเปล่า ๆ

◎ ไม้ไผ่ลำเดียวยังต่างปล้อง

◎ ขึ้นที่นอนวันละครั้งก็พอแล้ว

◎ วันแรกเป็นแขก วันที่สองเป็นภาระหนัก วันที่สามเป็นโรคระบาด

◎ ธงชัย เป็นมิ่งขวัญของกองทัพ

◎ ชีวิต ไม่ต้องการความวิตกกังวล

◎ โชค เป็นลาภประเสริฐ แต่เย่อหยิ่งที่สุด มันไม่ยอมคลานเข้ามาหาใคร คนที่อยากจะได้ต้องตะเกียกตะกายไปหามัน

◎ เช็กสเปียร์ ว่า—ถ้าเจ้าหล่อนหน้าบึ้ง นั่นมิใช่ว่าเจ้าหล่อนเกลียด เป็นด้วยเจ้าหล่อนบังเกิดความรักมากขึ้นอีก ถ้าเจ้าหล่อนบ่นติเตียน มิใช่หมายความว่าเจ้าหล่อนจะไปให้พ้น

◎ แม้แต่คางคก มันยังไม่ยกตัวเอง

◎ ผึ้งทุกตัว ย่อมมีอาวุธแหลมอยู่ที่หาง

◎ ความทุกข์เหมือนพายุร้าย เข้าที่ไหนวอดวายที่นั่น

◎ ผู้ที่ไร้เงิน โอกาส และความพอใจ ก็เท่ากับไร้

สหายดีสามคน

◎ ในขณะที่เกิดวิกฤติการณ์นั้น มนุษย์มีชีวิตมากขึ้นอีกเท่าตัว

◎ ผู้ที่สมบูรณ์แล้วด้วยความยิ่งใหญ่ ถ้าปราศจากเสียซึ่งความเมตตา ก็ประดุจดังว่าพระเจดีย์ที่เสริมยอดให้สูงชลูดขึ้นไปเทียมเมฆแต่โดดเดียว หาได้ขยายฐานให้กว้างขวางสมกับส่วนสูงนั้นไม่

◎ คนที่แรงรัก เหมือนเครื่องจักรที่แรงร้อน

◎ ไม้ลอยน้ำ ยังดีกว่าคนไม่พูดจริงทำจริง

◎ ลิ้น ถ้าเปรียบเป็นนก ก็แสนเปรียวที่สุด

◎ สินบน ย่อมเข้ามาโดยไม่มีการเคาะประตู

◎ รูป ย่อมย่อยยับได้

◎ ความหมดหวัง ไม่ควรมีในคนที่ยังมีลมหายใจอยู่

◎ โลก รังเกียจคนเห็นแก่ตัว

◎ ชื่อเสียง เป็นเพียงลมหายใจของประชาชน มักจะก่อทุกข์ให้เสมอ

◎ กลัวแล้วอย่าทำ ทำแล้วอย่ากลัว

◎ ไม่ฟัง ไม่มีวันจะได้ยิน

๏ ไม่สนใจ ไม่มีวันจะรู้เรื่องได้

๏ คนกล้า ย่อมทำทุกสิ่งที่เห็นว่าถูก

๏ ความดีความชั่ว เป็นตรา

๏ คนโง่เรียนจากคนฉลาดน้อยกว่าคนฉลาดเรียนจากคนโง่

๏ หนอน ย่อมเกลียดความเค็ม

๏ โลกเรานี้ เป็นเรื่องชวนหัวของคนคิด เป็นเรื่องเศร้าของคนรู้สึก

๏ หญิงจะชนะใจชายได้ ก็ด้วยความเมตตากรุณา

๏ อย่ายุ่งกับสิ่งที่ไม่ต้องการจะทำ

๏ ความลำเอียง เป็นลูกของความโง่

๏ ยิ่งอ่านก็ยิ่งคิด

๏ โลก มีความเพลิดเพลินเป็นเครื่องผูกไว้

๏ ผู้หญิง เป็นเหมือนวิญญาณแห่งความฝัน ถ้าท่านตื่น ย่อมไม่สำแดงอะไร แต่ถ้าหลับเมื่อไหร่ จะทำให้ท่านกระเจิดกระเจิงไปได้ทั้งทางดีและทางร้าย

๏ ถ้าหากประสงค์ให้คนอื่นเก็บความลับของท่านไว้ได้คนแรกคือ ตัวท่านเอง จงเก็บมันไว้เสียก่อน

◎ ชนะคนได้ทั้งเมือง แต่ชนะตัวเองไม่ได้ ก็จัดว่าเป็นคนเก่งไม่ได้

◎ ถ้าไม่มีน้ำ สบู่ก็ไม่อาจชำระสิ่งสกปรกได้

◎ สิทธิ ไม่พึงบังเกิดจากความผิด

◎ สู้รู้เกินต้องการ ก็กลายเป็นเสือก

◎ โลกเป็นหนี้ทุก ๆ คนในเรื่องอาศัยโลกอยู่

◎ ผู้หญิง แก้ตัวเก่งที่สุดในโลก

◎ สุนัขที่ท่องเที่ยวไปกับผู้ฉลาด ย่อมกลายเป็นสัตว์มีปัญญา

◎ สุจริต คือเสื้อเกราะ

◎ ให้ตอบแทนความดีด้วยความดี คือคุณสมบัติของนักปกครอง

◎ ความรัก เป็นอาหารทิพย์หล่อเลี้ยงหัวใจ......เป็นยาพิษที่ยื่นความตายให้......เป็นเถาวัลย์ที่เลื้อยพันไม้ และเป็นเหมือนต้นไม้ที่ถูกเถาวัลย์รัดพัน.....

◎ ยังไม่ได้สิ่งที่ประสงค์ ก็ต้องชอบสิ่งที่เรามีอยู่ไปพลางก่อน

◎ คนหนุ่มสาว คิดถึงตัวเองมากที่สุด

◎ สิ่งที่น่าอับอายขายหน้า เกิดจากความไม่มียางอาย

◎ อายุของคน ย่อมหมดสิ้นไป แต่ชื่อและโคตร ย่อมไม่เสื่อมสูญ

◎ การเพลิดเพลินทางสนุก เป็นมูลทุกข์

◎ เขาอาจมีความสันโดษพอแล้ว จึงไม่จำเป็นต้องกล่าวเท็จหรือประจบประแจง

◎ การหลับอย่างอุตุ คือเพชฌฆาตโหดร้ายที่สุดของชีวิต

◎ เวลาคนเราสนุกสนานแล้ว ย่อมแสดงออกมาด้วยความจริงใจ หาใช่หลอกลวงไม่

◎ คนพูดคล่อง ไม่เคยชนะคนทำคล่อง

◎ ดมมาก มักได้กลิ่นน้อย

◎ เหล็กกล้าติดไฟให้อ่อนได้

◎ น้ำเย็นถูกไฟร้อนก็เดือด

◎ เก่งจริง ต้องรอบรู้แน่จริง

◎ ของใหม่และของสำคัญ ย่อมได้รับการชมเชย

◎ ไม่มีอะไรจะเสียยิ่งกว่าเสียเวลา

◎ สิ่งที่คนดีจะได้รับ คือการหมั่นไส้

◎ อย่าดับไฟด้วยเชื้อเพลิง

๏ วิชาดีเป็นสหายเลี้ยงชีวิต

๏ ไม่มีอะไรจะน่าเบื่อ เท่ากับความจำเจที่น่าเบื่อ

๏ อย่าเกลียดคนอย่างไร้เหตุผล

๏ อย่าเข้าใจคนโดยไร้คิด

๏ อย่าเห็นการเป็นมิตรเพียงคำพูด

๏ อย่าเข้าใจว่าเขาเป็นศัตรูโดยการเดา

๏ ผลดีแห่งกิจการย่อมไม่สิ้นสุด

๏ บุคคลที่ไร้ธรรม เปรียบเหมือนสัตว์ป่าดุร้าย

๏ บทเรียน ไม่หมั่นท่องก็ลืมเลือน

๏ ผู้ดี ย่อมมีลักษณะเป็นผู้ดีพร้อม

๏ แรงงาน นำมาซึ่งชัยชนะในทุก ๆ สิ่ง

๏ ความโกรธ ไม่มีขา แต่กระโจนข้ามรั้วได้

๏ ชีวิต ไม่เป็นสิ่งที่ควรทอดอาลัยเสียง่าย ๆ

๏ ความโง่ เป็นความมืดที่สุดในโลก

๏ อย่าบอกความชั่วร้ายกับหญิงที่รักเพื่อให้ได้มาซึ่งความเห็นใจ

๏ แม้หม้อน้ำ ย่อมเต็มไปด้วยหยาดน้ำที่ตก คนทำดีทีละน้อย ย่อมเต็มได้ด้วยความดี

◎ ฆ่าตัวตาย เป็นการผิดทั้งทางโลกทางธรรม

◎ เก็บอารมณ์ได้เมื่อไร จะเห็นแสงสว่างข้างหน้าเมื่อนั้น

◎ ความเบิกบาน ทำให้งานหนักเป็นเบา

◎ ความจน เป็นโชคร้ายส่วนน้อยเท่านั้น

◎ ความทุกข์ อาจประหารใคร ๆ ได้ แม้กระทั่งคนที่รวยล้ำฟ้า

◎ การหมิ่นประมาท ย่อมทำให้ผู้หมิ่นประมาทเลวยิ่งขึ้นเสมอ

◎ ความทุกข์เกิดจากความไม่รู้จักพอ

◎ คนมีรัก มักทำสิ่งที่ขบขัน

◎ มีชีวิตอยู่ในโลก ต้องหมุนตามโลก

◎ ถ้าใช้ความไม่รู้ในทางที่ถูก ก็กลับเป็นความรู้

◎ แม้ในความทุกข์ภัยของผู้อื่น ผู้กล้าหาญจริงย่อมต้องช่วยเหลือ

◎ ปากกาแหลมกว่าดาบ แต่ไม่แน่นักว่าจะคมกว่าดาบ

◎ ตาข่ายแห่งความทุกข์นั้น อุดมไปด้วยทอง คนฉลาดจริง ๆ จึงจะหนีรอด และนำทองติดตัวมาด้วยได้

◎ จงมีจิตอันเต็มไปด้วยความเอ็นดูและความรัก

◎ ควรระวังต่อสัตว์โลก เหมือนระวังตัวเอง

◎ ความสุภาพ ไม่ทำให้เสื่อมเสียทรัพย์

◎ น้ำในมหาสมุทร ยังไม่เย็นเท่าน้ำใจที่เปี่ยมด้วยความเมตตา

◎ โลกจะดำรงอยู่ได้ ด้วยการทำงานของมนุษย์ และโลกจะเจริญขึ้นได้ ด้วยการที่มนุษย์ทำงานเพื่อประโยชน์ผู้อื่น มิใช่แต่ตนฝ่ายเดียว

◎ หากสันติภาพไม่สามารถรักษาไว้ได้ด้วยเกียรติยศ มันก็จะเป็นสันติภาพต่อไปไม่ได้

◎ ธรรม เป็นหลักแห่งความเจริญ

◎ ความยากจน เป็นสิ่งที่คุ้นกับมนุษย์ง่าย นอกจากคนมานะอดทนและพากเพียรจริง ๆ เท่านั้น ที่มันไม่ชอบเข้าใกล้

◎ ผู้ไม่รอบรู้ในกิจการ ย่อมลำบาก

◎ ไม่มีใครจะห้ามไฟไม่ให้มีควันได้

◎ ผล ย่อมมาจากพืช

◎ หว่านพืชชนิดใด ย่อมได้ผลชนิดนั้น

◎ ป่วยการหวัง ถ้าไม่กล้าลงมือทำ

◎ เหนื่อยมาก ก็ได้รางวัลมาก

◎ จงหาโอกาสศึกษาจากการแพ้ ให้มากกว่าการชนะ

◎ ควรดูผู้สอบตก เพราะผู้สอบตก มีอะไรดี ๆ หลายอย่างที่น่าศึกษา

◎ ไม่จำเป็นต้องสนใจกับบันไดขั้นที่ท่านก้าวผ่านไปได้โดยปลอดภัย แต่ขั้นที่ทำให้ท่านพลัดตก จงระวังและสนใจกับมันให้มาก

◎ ดวงดาวเหนือเรา ย่อมครอบงำสภาพของเรา

◎ จงกล้าที่จะทรงชีวิตอยู่ให้มากกว่าที่จะกล้าตาย

◎ ห้างร้านเป็นที่ค้าขาย ไม่ใช่ที่นั่งเล่น

◎ ร่างกายของเรา คือสวนของเรา ความตั้งใจคือคนงานทำสวน แล้วแต่จะปล่อยให้แห้งแล้งด้วยความเกียจคร้าน หรือจะโรยปุ๋ยแห่งความขยันขันแข็ง

◎ เครื่องพิสูจน์ความกล้าหาญนั้น อยู่ที่การมีชีวิตอยู่มากกว่าการตาย

◎ ระวังลิ้นของท่านจะตัดคอท่านเอง

◎ ความรักในอำนาจ เป็นปีศาจที่เคยหลอกหลอนมนุษยชาติ

◎ เรื่องรามเกียรติ์ที่ยุ่ง ก็เพราะการแย่งผู้หญิงคนเดียวคือนางสีดา

◎ แสงดาวนับโกฏิ ยังไม่เท่าพระจันทร์ดวงเดียว

◎ เพลิงเสน่ห์ เผาใจให้ร้อนยิ่งกว่าไฟ

◎ เล่นกับหมา หมาเลียปาก

◎ เล่นกับสาก สากต่อยหัว

◎ งามแต่รูป จูบไม่หอม

◎ ปากหวาน หรือวาจาไพเราะ ไม่ใช่การสอพลอ แต่เป็นศรี หรือสง่าในตัวอย่างหนึ่ง

◎ หนังสา ก็ให้ความอบอุ่นได้ไม่แพ้หนังสิงโต

◎ เมื่อต่ำจงแหงนมองสูง

◎ เมื่อสูง จงก้มดูต่ำ

◎ ยังบังคับบัญชาตัวเองไม่ได้ จะไปบังคับบัญชาคนอื่นได้อย่างไร

◎ คนอยู่ใกล้ที่ต้องพิจารณาก่อน คือตัวเราเอง

◎ หมู่มิตรสหายท่าน ย่อมเป็นแว่นส่องดูตัวเอง

◎ ศาสนาที่ไม่ลึกลับ ต้องเป็นศาสนาที่ไม่มีพระเจ้า

◎ ภัย เกิดแก่บัณฑิตไม่มี

◎ อยู่ดีไม่ดี หาเหาใส่หัว

◎ วิสัยคน ล้มแล้วต้องลุก

◎ ความผิดพลาด คือบันไดขั้นต้นของการริเริ่ม

◎ เดินกับสุนัขบ่อย ๆ ก็หอนเป็น

◎ เดินกับเพื่อนที่ร่าเริง หนทางจะสั้นเข้า

◎ ผู้ใหญ่อยู่กับเด็กก็พลอยเป็นเด็กไปด้วย

◎ อันใจหญิงถึงกำหนดในโลกีย์ ก็ยังมีมารยาอยู่ในใจ

◎ ความสะอาดภายใน ย่อมไม่มีเพราะน้ำ

◎ ความเดือดร้อน มีอยู่ในทุก ๆ สิ่งที่ไม่ปรารถนา

◎ ไม่ต้องจดจำบุญคุณที่ท่านทำไปแล้ว แต่ไม่บังควรหลงลืมบุญคุณที่เขาทำแก่ท่าน

◎ หัวใจของเขาใหญ่เท่ากับโลก แต่ไม่มีที่ว่างที่จะบรรจุความจำเรื่องความผิดเอาไว้

◎ ความเวียนเกิดสิ้นสูญแล้ว ความเป็นอีกของผู้นั้นย่อมไม่มี

◎ ความจองหองของผู้ใดไม่มี ผู้นั้นเราเรียกว่าพราหมณ์

◎ ไฟไหม้จน ไม่เหมือนคนที่จนเอง

◎ ถึงดาบคมไม่สู้คารมคม

◎ คนกล้าจริงนั้นย่อมกลัวอาย

◎ มีได้ย่อมมีเสีย

◎ ได้บางอย่างก็เสียบางอย่าง

◎ โอกาสผ่านเร่าไปคล้ายกลุ่มเมฆ

◎ อย่าเอาค่าจิ้มเขียว

◎ อย่าเอาเงี้ยวมาเป็นสหาย

◎ พูดอะไรจงระวัง ปากมีหู ประตูมีกำแพง

◎ คำติ ไม่ล้าสมัย

◎ คำแนะนำที่ชอบ จะของใครพึงได้ทั้งสิ้น

◎ ความกล้าหาญที่แท้จริง ย่อมแสดงให้เห็นด้วยอากัปกิริยา โดยปราศจากพยานว่า คนเราองอาจ

พอที่จะสามารถทำอะไรได้เฉพาะหน้าโลกทั้งหมด

◎ เจ้าหน้าที่ของรัฐบาลคือคนรับใช้ และเป็นตัวแทนของประชาชน เพื่อบริหารกฎหมายที่ประชาชนทำขึ้น

◎ ตัวเอง คือศัตรูที่ร้ายกาจ

◎ ผู้หญิง แม้จะงามอย่างหยาดฟ้า ถ้าไม่ยิ้มไม่หัวเราะก็เหมือนซากศพ

◎ หนังสือที่ดี คือเพื่อนที่ดีที่สุด เหมือนกันทั้งวันนี้และตลอดไปเป็นนิจ

◎ พูดว่ามันอยู่ที่นี่ขณะนี้ ย่อมดีกว่ามันอยู่ที่นี่เมื่อก่อน

◎ โดยธรรมชาติ มนุษย์เราก็คือสัตว์เมือง

◎ คนหูเบา เชื่อคนง่าย ที่รับฟังคำกล่าวร้ายนั้น ย่อมเป็นคนที่มีความประพฤติเลวมาก หรือมิฉะนั้น เขาก็มีความรู้สึกและความเข้าใจไม่มากกว่าทารก

◎ เวลาเถียง จงทำใจให้สงบ

◎ โลหิต คือน้ำที่มีคุณภาพประเสริฐสุด

◎ สาธุชนย่อมหลุดพ้นเพราะไม่ถือมั่น

◎ สิ่งใดสิ่งหนึ่งมีความเกิดขึ้นเป็นธรรมดา สิ่งนั้นล้วนมีความดับไปเป็นธรรมดา

◎ พรตของคนผู้บริสุทธิ์ มีการงานสะอาด ย่อมถึงพร้อมทุกเมื่อ

◎ บัณฑิตย่อมดัดตน เหมือนช่างไม้ดัดไม้ฉะนั้น

◎ ต้นไม้เมื่อรากยังมั่นคงอยู่ และไม่มีอันตราย ถึงแม้จะถูกตัด ก็ยังจะงอกงามได้อีกฉันใด ตัณหาที่เราไม่สามารถจะตัดรากเง่าหรือต้นตอได้จริง ก็ยังเจริญงอกงามอยู่ร่ำไปฉันนั้น

◎ โลกมิได้สร้างมนุษย์ให้เกิดมาเพื่อชมตัวเอง

◎ ให้คำแนะนำได้ แต่ประพฤติไม่ได้

◎ ขอกิน ดีกว่ากันกิน

◎ ยังไม่ตาย หนี้ก็ยังไม่หมด

◎ ชีวิตนี้ ล้วนแล้วแต่มีหนี้

◎ ผู้แพ้ ถ้ารู้จักให้อภัย ก็กลายเป็นผู้ชนะ

◎ ไฟในอย่านำออก ไฟนอกอย่านำเข้า

◎ ไฟนั้น เดิมที่สำหรับเจตนาที่เป็นประโยชน์ ส่งไป

เพื่อให้เพลิดเพลิน มิใช่เพื่อทำให้จิตใจเป็นทาส

๏ วันนี้เท่านั้นที่เรามีสิทธิ

๏ พรุ่งนี้ไม่มีวันจะมาถึง

๏ ป่วยการคอยเวลา เพราะเดี๋ยวนี้เวลาก็มีอยู่ในตัวท่านแล้ว

๏ ความรัก เป็นสิ่งที่ต้องอดทนต่อมหันตทุกข์นั้น จะหนักหนาสักปานใดก็อย่าด่วนละทิ้ง แต่ความรักที่เกิดขึ้นข้างเดียวนั่นแหละ ย่อมเป็นความทุกข์ยิ่งกว่าความทุกข์ใด ๆ ทั้งหมด

๏ จงหยิกตัวท่านเองดูเสียก่อน แล้วท่านจึงจะรู้ความเจ็บของผู้อื่น

๏ หนี้สินและคำมุสานั้น โดยปกติย่อมสะสมอยู่ด้วยกัน

๏ อาวุธและกฎหมาย เจริญพร้อมกันไม่ได้

๏ ผู้ที่ไม่เคยทำผิด ต้องไม่ใช่มนุษย์

๏ การแต่งงานที่จะให้เกิดความรัก ก็เช่นเดียวกับการเล่นการพนันเพื่อให้รวยนั่นเอง

๏ คนสิ้นสุข เขาหัวเสียด้วยเรื่องเขตอันคับแคบของโลก

◎ โลกนี้ ผู้หญิงเป็นหวานที่สุด ถ้าโลกขาดผู้หญิงเมื่อไร เมื่อนั้นแหละ โลกจะเต็มไปด้วยความจืดชืดไม่เป็นท่า

◎ แต่งงานมีทุกข์ แต่อยู่เป็นโสดก็ไม่มีสุข

◎ ผู้นึกถึงคุณความดีของตนมากเกินไป ย่อมกันไม่ให้ผู้อื่นคิดถึงความชั่วร้ายของเขา

◎ หัวเราะเถิด โลกจะพลอยหัวเราะกับท่าน แต่ร้องไห้ท่านจะต้องร้องไห้คนเดียว

◎ ผู้หญิงทั้งหมด เคยเป็นสมบัติของผู้ชาย แต่ก่อนพวกเธอเคยปกครองเราด้วยคุณสมบัติของร่างกายเดี๋ยวนี้ทางการเงิน

◎ สุภาษิตไทยบทหนึ่งกล่าวว่า – มีปากเหมือนตูด พูดไม่ออก ได้แต่ถลอกหน้า...ฟังดูก็น่าคิดดี

◎ เช็กส์เปียร์ว่า – มิใช่ความงาม แต่ความกรุณาเมตตาของหญิง ที่จะชนะความรักของฉันได้....และ – –

◎ เมื่อข้าพเจ้าพูดว่า ข้าพเจ้าจะขอตายในชีวิตโสดนั้น

ข้าพเจ้าไม่เคยคิดเลยว่า ข้าพเจ้าจะมีชีวิตอยู่จนถึงวันแต่งงาน ... และ — —

๏ มิตรมั่นคงอยู่ได้ในทุก ๆ เหตุ นอกจากหน้าที่และความรัก ฉะนั้นดวงใจทุกดวง ก็ต่างใช้ภาษาของมันไปตามเรื่อง ในยามรัก ขอให้ดวงตาทุกดวงมองดูตัวเองและจงอย่าได้ไว้ใจมนุษย์หน้าไหนทั้งหมด เพราะว่าความงามนั้นคือแม่มดที่จะบันดาลให้ความซื่อสัตย์กลายเป็นเลือดไปด้วยความเสน่หาของมัน....

๏ ส่วน ฮอร์เบอร์ต เขาว่า — มงกุฎกษัตริย์นั้น แก้ปวดหัวไม่ได้...

๏ ดิฉันมีความรู้สึกเสมอว่า การแต่งงานเป็นสิ่งอันสดใสที่สุดในชีวิต ... นี่เป็นคำพูดของนางจอน คูลิคซ์

๏ ทีนี้หันมาฟังสมานูแอล โจนสัน ดูบ้าง เขาว่าของเขาอย่างนี้ — — — เด็กย่อมไม่ต้องการที่จะฟังเรื่องเด็กๆ เขาอยากให้เล่าเรื่องยักษ์เรื่องปราสาทหรืออะไรบางอย่างที่ขยายและกระตุ้นจิตใจน้อย ๆ ของเขาให้เบิกบานได้

◎ เสียอัธยาศัย คือเสียหัวคิด

◎ ปราชญ์ ถูกสัมผัสกระทบแล้วย่อมไม่หวั่นไหว

◎ ไม่มีทารกคนใดในโลกที่เดินได้โดยไม่ผ่านการหกล้มเลย

◎ จะเป็นกระต่ายหรือเต่า ไม่สำคัญ ขอให้ถึงหลักชัยก่อนเป็นใช้ได้

◎ ความทุกข์ เป็นข่ายศักดิ์สิทธิ์ ที่มนุษย์ไม่อาจมองเห็นด้วยตาและมันจะตกลงมาคลุมเราไว้โดยไม่ทันรู้ตัว

◎ ลำธารหนึ่งริมป่าใหญ่ไร่ยางสูง
มีนกยูงอยู่อาศัยได้หรรษา
เป็นฝูงใหญ่ดูสุโขมโหฬาร์
ค่ำเช้าพากันเริงร้องคนองไพร

เสียงแยวแยวดังโด่งโด้งโห่งเพรียก
ยูงหนุ่มเรียกแม่ยูงสาวเจ้าอยู่ไหน
นางยูงร้องแง้วเจื้อยแจ้วใจ
ตอบชู้ไปหนูอยู่นี่คุณพี่คะ

เจ้ายูงหนุ่มปรี่ดาถลาร่อน
ตะวันรอนสีทองส่องระดะ
เสียงโต้งโห่งหวานเย็นเป็นระยะ
แดดปะทะแววทองเป็นยองใย

ณ บ้านนี้มีฝูงกาอาศัยด้วย
คนตะห้วยกับนกยูงมุ่งอาศัย
กาก็อยู่ตามฝูงกาพากันไป
นกยูงไซร้ก็อยู่ฝูงของยูงทอง

ตกนานมามีกาคิดผ่าเหล่า
ใจอยากเข้าพวกอยู่มุ่งเคียงส่อง
เกลียดขนดำใคร่มีขนสีทอง
ใจผยองเหิมเห่อทะเยอทะยาน

ลืมสัญชาติวาสนาว่ากาต่ำ
มิควรดำริเริบใจเสิบสาน
มันลืมตนเพราะกมลปนสันดาน
ความต้องการใฝ่สูงมุ่งประคอง

มันทนเจ็บเอาเล็บดึงทึ้งขนทิ้ง
ทำเย่อหยิ่งข้านี้ไม่มีส่อง
แอบไปเก็บขนหางของยูงทอง
ที่หลุดกองกลางป่ามาแซมกาย

ดูกระดำกระด่างสำอางแท้
ทำยิ้มแต้ริมฝูงยูงด้วยหมาย
ให้กิ่งฟ้าโน้มมาไอ้ตาลาย
มันไร้อายอดสูดูเงาตัว

มันหาญนึกเขารู้เช่นเห็นเชื้อชาติ
ทำวางมาตร์มิได้เจียมกลาหัว
อันดอกฟ้าดอกไหนจะหมายตัว
ในครอบครัวราชหงส์ริหลงกา

จึงถูกไล่ไม่ยอมให้เข้าฝูง
ชาติไผ่สูงเขาไม่มาตร์ปรารถนา
สูงมิได้เลยต้องต่ำตามธรรมดา
เข้าฝูงกาตามเดิมเลิกเหิมฮึก

แต่พวกกาด้วยกันเข้ากันหน้า
เพราะรู้ว่าเจ้านั้นยังสิ้นหมึก
ดำทั้งกายอีกใจดำทำพิลึก
มิควรนึกเป็นกามาด้วยกัน

จึงขับไล่เลือกไส้มิให้ร่วม
กายิ่งท่วมท้นทุกข์ไร้สุขสันต์
กลับตัวได้เมื่อสายแก้ไม่ทัน
ต้องอาถรรพ์อยู่เดียวเปลี่ยวชีวา

สหายรัก...

จบแล้วจำนำไปคิดเป็นมิตรสอน
ดังสุนทรีนี้เป็นคำธรรมคาถา
อย่าใฝ่สูงเกินศักดิ์จักเหมือนกา
จะพลอยพาญาติมิตรคิดเกลียดชัง

แม้มียศมีศักดิ์มากเพียงไหน
จงใฝ่ใจครองตนให้คนหลัง
เขาชื่นบานสรรเสริญเจริญดัง
ว่าเราตั้งตนพอดีศรีตระกูล

โบราณกล่าวเกลาจิตภาษิตเลิศ
จำไว้เถิดนารีไม่มีสูญ
อย่าหลงมาตร์ลืมญาติชาติตระกูล
หากเขาดุนดันกลับจะอับอาย

เป็นนกน้อยกลอยใจให้รู้น้อย
มีแค่ร้อยอย่าหวังแสนไม่แม่นหมาย
เอาแค่พันได้ดังฝันเสียสักราย
จึงตะกายถึงหมื่นแสนอย่าแล่นเลย

หวังข้ามชั้นร้านเราน้อยอย่าร้อยชั่ง
ภาษิตฟังคิดเปรียบเทียบเฉลย
สมัยนี้ไม่มีราชรถเกย
อยากละเบยต้องอดกลั้นหมั่นอดออม

เป็นผู้ดีต้องดีทุกท่า
จึงจะน่าเชยชิดสนิทถนอม
ดีให้แท้แม้ทองคำอย่าทำปลอม
อันทองหลอมด้วยน้ำยาอย่าไยดี

ถึงเป็นกาหาใช่ราชหงส์
หยิ่งในวงศ์กาดำทำศักดิ์ศรี
โอกาสมาถลาขึ้นพื้นเมฆี
กินรักก็จะอายไม่เหยียดกา

สมัยนี้ยุคสากลพ้นเรื่องเก่า
ทำตัวเข้าสังคมสมอัตถา
ก้าวทันโลกที่หมุนสูงทุกเวลา
หาปัญญาไว้กับตัวเลิกกลัวจน

กากับยูงนิทานเก่า ส. เล่านี้
คติมีเร้นลับและสับสน
เขาเปรียบทองของแท้แลของปน
เขาเปรียบคนชอบแกล้งจำแลงกาย

น้องว่าก้าวตามสมัยก้าวไปเถิด
ที่ประเสริฐเสริมให้ดีก็มีหลาย
รัดตะโพกยกทรงประจงกาย
ให้แพรวพรายเพริดพริ้งยิ่งของเดิม

แต่อย่าไปอุตริริน่าเกลียด
คนจะเหยียดไม่เหมาะไปเสาะเสริม
ดีแล้วไซร้อย่าได้ไปแต่งเติม
กลายเป็นเสริมให้ "แซ้ร้ว" ฉิวตัวเอง

สวยของไก่หลายสีคือที่ขน
งามของคนอยู่ที่แต่งแข่งรถเก๋ง
รำไม่สวยอย่าไปรำเขาทำเพลง
หัดให้เก่งฉุยฉายมาฟ้าสะเทือน

กากับยูงภาษิตประดิษฐ์กล่าว
มนุษย์เราเทียบนิทานนั้นไม่เหมือน
อุปมาอุปมัยกล่าวไว้เตือน
ใครไม่เลือนภาษิตนี้สุดดีเอย